

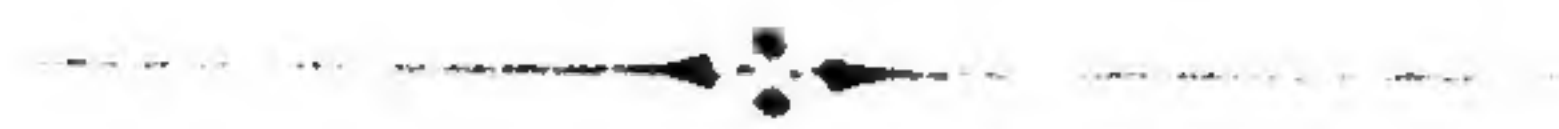
പശ്ചാത്തന്നദീപിക

വടയാറുകോട്ട

കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ള

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

വ്യാഖ്യാതാ,

വടയാറ്റുങ്കോട്ട കെ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,
കെ ഓ ലു .

പകുപ്പവകാശം പ്രകാശകന്മാർ

രണ്ടാം പതിപ്പു കാപ്പി—1000.

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ്,

കൊല്ലം.

അവതാരിക

“പ്രശ്നപുജ്ഞാനദീപിക”യെന്ന ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം മലയാളികൾക്കു സുപരിചിതമല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. രണ്ടു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പ് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥവുമായി എനിക്കു പരിചയം സിദ്ധിച്ചു. പ്രശ്നചിന്താവിഷയത്തിൽ അമോഘങ്ങളും അതിദുർല്ലഭങ്ങളുമായ അനവധി പാഠങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കുറിക്കൊത്ത ഫലംപറഞ്ഞു് പ്രശ്നക്കളെ അതുതപാചശരാക്കുന്ന ചില ദ്രാവിഡജ്യോതിഷികൾ അമൂല്യനിധിപോലെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന “ചിന്തേനിരമാല” എന്ന തമിഴ് ഗ്രന്ഥം “പ്രശ്നപുജ്ഞാനദീപിക”യുടെ ഒരു ബാഹ്യലേഖ മാത്രമാണെന്നു്, രണ്ടുവെച്ചു് ഒത്തുനോക്കാനിടയായതിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു. ഈ വസ്തുത “ദീപിക”യുടെ പ്രയോജനത്തെ ദീപജ്വാലപോലെ തെളിച്ചുകാട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ. അക്കാരണത്താൽ, മലയാളികളായ ജ്യോതിഷികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ “പ്രശ്നപുജ്ഞാനദീപിക”യുടെ വെളിച്ചം തട്ടിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ എന്റെ അന്തേവാസിത്വം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മി. വടയാറുകോട്ട, കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ആ അഭിപ്രായം അറിയിക്കുകയും മി. പിള്ള ആ ഭാരം സന്തോഷം കൈയേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വിധത്തിലാണു് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പുറപ്പാടെന്നു പറയുമ്പോൾ ഇതി

ന്റെ അവതാരണകാര്യനിർവ്വഹണം, എന്റെ ചുമതലയായിത്തീർന്നത് അസംഗതമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ കൃത്യാന്തരബഹുലതയ്ക്കിടയിൽ ഈ ജോലി ഏതാണ്ടു് ഒന്നരമാസംകൊണ്ടു് പൂർത്തിയാക്കിയതിൽ എനിക്കു ആശ്ചര്യമുണ്ടായി. കൈയെഴുത്തുകാറ്റി ഞാൻ ആദ്യവസാനം വായിച്ചുനോക്കിയതിൽ സാരാത്മം മൂലാത്മത്തെ ശരിക്കു് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. സന്ദിശാത്മങ്ങളായ ചില ശ്ലോകങ്ങൾക്കു് ചെയ്തിരിക്കുന്ന അത്മകല്പന യുക്തിയുക്തമായിരിക്കുന്നു. കർമ്മവിപാകം, ചാരഫലം എന്നീ കാന്ധങ്ങൾ, വിഷയപൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടി ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങളിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ചു ഗ്രന്ഥാവസാനത്തിൽ അനുബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു് എത്രയും സമുചിതമായിട്ടുണ്ടെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടാം. അക്ലിഷ്ടവും അവക്രമമായ ഇതിലെ ഭാഷാഭീതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒരുഭിപ്രായം പറയുന്നതു്, ഞാനും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുമായിട്ടുള്ള ഗുരുശിഷ്യബന്ധത്തിനു് അനുഗുണമല്ലെന്നു സംശയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഗ്രന്ഥത്തിനും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനും സകല ശ്രേഷ്ഠങ്ങളും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുകയെന്ന സ്വകൃത്യത്തെമാത്രം സാദരം സിദ്ധിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ഉപോദ്ഘാത കാണ്ടം

മംഗലാചരണം

ശുക്ലാംബരധരം വിഷ്ണു ശശിവാണും ചതുർഭുജം
പ്രസന്നവദനം ധ്യായേൽ സർവ്വിഷ്ണുപശാന്തയേ. ൧

സാരം—വെളുത്ത നിറത്തോടുകൂടിയ വസ്ത്രത്തെ ധരിച്ചവനായി ചന്ദ്രൻ തുല്യമായ നിറത്തോടുകൂടിയവനായി നാലു കൈകളുള്ളവനായി പ്രസന്നമായ മുഖത്തോടുകൂടിയവനായി വിശ്വവ്യാപിയായിരിക്കുന്ന വിഷ്ണുശാസനെ സർവ്വിഷ്ണുങ്ങളുടെയും ഉപശാന്തിക്കായിട്ടു ധ്യാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ശ്രീമദ്ഗംഗാധരസുതം ചന്ദ്രലേഖാവതാസകം
സ'ലിലം സർവ്വിദ്യാനാം വന്ദേ ഭന്താവളാനനം. ൨

സാരം—ശ്രീ ഗംഗാധരന്റെ മകനായി ശിരസ്സിൽ ചന്ദ്രക്കല ധരിച്ചവനായി സകല വിദ്യകളുടെയും സിദ്ധിയെ നൽകുന്നവനായിരിക്കുന്ന ഗജമുഖനെ ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനപ്രദീപകംനാമ ശാസ്ത്രം ലോകോപകാരകം
പ്രശ്നാദർശം പ്രവക്ഷ്യാമി സർവ്വശാസ്ത്രാനുസാരതഃ ൩

സാരം—ലോകത്തിന് ഉപകാരപ്രദവും പ്രശ്നപ്രദഗുണത്തിൽ കണ്ണാടിക്കു തുല്യവും ജ്ഞാനപ്രദീപകമെന്നു പേരോടുകൂടിയതുമായ ശാസ്ത്രത്തെ, പ്രശ്നവിഷയകമായുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളെയും അനുസരിച്ചു ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നു.

ഭൂതം ഭാവി വർത്തമാനം ശുഭാശുഭനിരീക്ഷണം
 പഞ്ചപ്രകാരമാഗ്ങ്ങ് ചതുഃ കേന്ദ്രബലാബലം. ര
 ആരൂഢമഹത്രവഗ്ങ്ങ്യാപ്യദയാദിബലാബലം
 ക്ഷേത്രദൃഷ്ടിം നരം നാരിം യുഗം വംശഞ്ച വഗ്ങ്ങ്കം ൨
 മൃഗാദിനരരൂപാണി കിരണാനി ച യോജനം
 ആയുരാനുമാദ്യന്തം പരീക്ഷ്യ കഥയേദം ബുധഃ. സ

സാരം—ഭൂതകാലം, ഭാവികാലം, വർത്തമാനകാലം, ശുഭാശുഭനിരീക്ഷണം, കേന്ദ്രങ്ങൾ നാലിന്റെയും ബലാബലം ഈ അഞ്ചുപ്രകാരത്തിലുള്ള മാഗ്ങ്ങ്ങളെയും ആരൂഢം, മഹത്രം ഇവയുടെ വഗ്ങ്ങ്ങളെയും ഉദയാദികളുടെ ബലാബലത്തെയും ക്ഷേത്രദൃഷ്ടികളെയും പുരുഷൻ, സ്ത്രീ, നപുംസകം, വംശം, വഗ്ങ്ങ് ഇവയെയും മൃഗാദികളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും രൂപങ്ങളെയും കിരണങ്ങളെയും അവയുടെ യോജനത്തെയും (ഭൂതം അല്ലെങ്കിൽ കാതം) ആയുസ്സ്, ഇരിപ്പ്, ആദ്യന്തം ഇവയെയും റശിപോലെ പരീക്ഷിച്ചിട്ട് ബുധിമാൻ ഫലം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ചരസ്ഥിരോഭയം രാശിം തൽപ്രവേശസ്ഥലാനി ച
 നിശാദിവസസന്ധ്യാശ്ച കാലദേശസ്വഭാവകാൻ. ൭
 ധാതു മൂലഞ്ച ജീവഞ്ച നഷ്ടം മുഷ്ടിഞ്ച ചിന്തനം
 ലാഭാലാഭേഗദം മൃത്യാ ഭൂതിം സ്വപ്നഞ്ച ശാകനം ൮
 ജാതകമായുധം ശല്യം ക്രൂപം സേനാഗമം തഥാ
 സരിഭാഗമനം വൃഷ്ടിമത്ഥം നൈ സിദ്ധിമാദിതഃ ൯
 ക്രമേണ കഥയിച്ചാമി ശാസ്ത്രേ ജ്ഞാനപ്രദീപകേ
 ജ്ഞാനപ്രദീപകേ ശാസ്ത്രേ ഹൃപോദ്ഘാതഃ പ്രകീർത്തിതഃ.

സാരം — ചരരാശി, സ്ഥിരരാശി, ഉഭയരാശി, അവയുടെ പ്രവേശസ്ഥലങ്ങൾ, രാത്രി, പകൽ, ദിനരാത്രികളുടെ സന്ധി, കാലം, ദേശം, സ്വഭാവം ഇവയെയും ധാതു, മൂലം, ജീവൻ, ഇതുകളെയും നഷ്ടം, മുഷ്ടി (മടക്കിപ്പിടിച്ച കൈ),

ധതുജ്ഞാന കാണ്ഡം.

സാ—അനന്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മിത്രനിർണ്ണയത്തെ വിശേഷണ വിവരിക്കുന്നു. ചൊല്ലുക, ശുക്രൻ, ബുധൻ, മിത്രങ്ങളാകുന്നു. ശുക്രൻ, ബുധൻ ചൊല്ലും സൂര്യൻ, ഗുരുവും മിത്രങ്ങളാണ്. ഗുരുവിന്, ചൊല്ലു ഒഴികെ മറ്റുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (അതായത് ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ, ശുക്രൻ, ശനി ഇവർ മിത്രങ്ങൾ.) ആദിത്യൻ, ഗുരു മിത്രവും ശനിക്ക് ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ ഇവർ മിത്രങ്ങളും ബുധൻ, സൂര്യൻ ഒഴികെ മുള്ള (ചന്ദ്രൻ, ചൊല്ലു, ഗുരു, ശുക്രൻ, ശനി

ഈ) ഗ്രഹങ്ങൾ മിത്രങ്ങളും ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ: ഗുരുവും മിത്രങ്ങളും ആകുന്നു.

രാശ്യധിപന്മാർ.

മേഘവൃശ്ചികയോഭേദമസ്തഥാ വൃഷഭയോസ്സീതഃ
കന്യാമിഥനയോസ്സേവ്യശ്ശനിർമകരകുന്ദയോഃ ൧൪
ധിഷ്ഠണാ മീനധനാഷ്ടോഃ സിംഹസ്വ ദിനകൃദ്ഭവേത്
കളീരസ്വ നിശാനാദഃ ക്ഷേത്രാധിപതയഃ ക്രമാത്. ൧൫

സാരം—മേടം വൃശ്ചികം ഈ രാശികൾക്കു ചൊവ്വയും, ഇടവം തുലാം ഈ രാശികൾക്കു ശുക്രനും മിഥുനം കന്നി ഇവയ്ക്കു ബുധനും, മകരത്തിനും കുന്ദത്തിനും ശനിയും, ധനുവിനും മീനത്തിനും ഗുരുവും, ചിങ്ങം രാശിക്കു സൂര്യനും കർക്കടകത്തിനു ചന്ദ്രനും അധിപന്മാരാകുന്നു.

രാശികളുടെ മിത്രഗ്രഹങ്ങൾ.

ധനുർമിഥുനപാർവ്വീന കന്യാക്ഷാണാം ശനിസ്സഹൃത്
രവിശ്ചാ പാത്ത്യയോരാശ്വലായുഗോമാക്ഷയോചിതാം. ൧൬
കോഭണ്ഡമീനമിഥുന കന്യകാനാം ശശീ സഹൃതഃ.
ബുധസ്വ ചാപനക്രാളി കക്യജോക്ഷതുലാഘടാഃ ൧൭

ക്രിയോ മിഥുനകോഭണ്ഡ കുന്ദാളി മകരാഭുഗോഃ
ഇതോഃ കർക്കതുലാകുന്ദ മിഥുനാക്ഷ മുഗേശപരാഃ. ൧൮

രാശി മൈത്രം ഗ്രഹാണാഞ്ച മൈത്രമേവമുദാഹൃതം.

സാരം—ശനി ധനു, മിഥുനം, മീനം, കന്നി, ഇടവം ഈ രാശികളുടെ മിത്രമാകുന്നു. ആദിത്യൻ ധനു, മീനം ഈ രാശികളുടെ മിത്രമാണ്. ചൊവ്വയാകട്ടെ, തുലാത്തിന്റെയും മിഥുനത്തിന്റെയും ഇടവത്തിന്റെയും കന്നിയുടെയും മിത്രമാണ്. ചന്ദ്രൻ, ധനുവിന്റെയും മീനത്തിന്റെയും മിഥുനത്തിന്റെയും കന്നിയുടെയും മിത്രമാകുന്നു. ബുധനാകട്ടെ, ധനു, മകരം, വൃശ്ചികം, കർക്കടകം, മേടം, ഇടവം, തുലാം, കുന്ദം ഈ രാശികളുടെ മിത്രമാണ്. ശുക്രൻ

മേടത്തിന്റെയും മിഥുനത്തിന്റെയും ധനുവിന്റെയും കുംഭത്തിന്റെയും വൃശ്ചികത്തിന്റെയും മകരത്തിന്റെയും മിത്രമാകുന്ന ഗുരു കർക്കടകത്തിന്റെയും തുലാത്തിന്റെയും കുംഭത്തിന്റെയും മിഥുനത്തിന്റെയും ഇടവത്തിന്റെയും സിംഹത്തിന്റെയും മിത്രമാണ്. ഇപ്രകാരം രാശികളുടെ മിത്രങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളും പറയപ്പെട്ടു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികൾ.

സൂര്യന്റേപ്പോൾ പരിഭവ ജീവേ ധൃമജ്ഞ ശനിഭോഗിനാം.

ശക്രവാച കജാണനം ശുക്രസ്യാച്ചാസ്തപജാദയഃ

സാരം - സൂര്യൻ മേടവും ചന്ദ്രൻ ഇടവവും പരിഭവത്തിന് മിഥുനവും ഗുരുവിന് കർക്കടകവും ധൃമത്തിന് ചിങ്ങവും ബുധൻ കന്നിയും ശനിക്ക് തുലാവും രാഹുവിന് വൃശ്ചികവും ഇന്ദ്രധനുസ്സിന് ധനുവും കജൻ മകരവും അണുവിന് കുംഭവും ശുക്രൻ മീനവും ഉച്ചരാശികളാകുന്നു.

അത്യുച്ചഭാഗകൾ

അത്യുച്ചം ദശമം വഹ്നി മനയുഗ്മതിമീന്ദ്രിയൈഃ ഹം

സപ്തവിംശതിവിംശത്വാ ഭാഗാഃ സപ്തഗ്രഹാഃ ക്രമാൽ

സാരം - സൂര്യൻ പത്താമത്തെ ഭാഗയും ചന്ദ്രൻ മൂന്നാമത്തെ ഭാഗയും ചൊവ്വയ്ക്ക് ഇരുപത്തിയെട്ടാമത്തെ ഭാഗയും ബുധൻ പതിനഞ്ചാമത്തെ ഭാഗയും ഗുരുവിന് അഞ്ചാമത്തെ ഭാഗയും ശുക്രൻ ഇരുപത്തിയേഴാമത്തെ ഭാഗയും ശനിക്ക് ഇരുപതാമത്തെ ഭാഗയും അത്യുച്ചസ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു. സൂര്യന്റെ ഉച്ചരാശി മേടമാണല്ലോ. മേടത്തിൽ പത്താമത്തെ ഭാഗം സൂര്യന്റെ അത്യുച്ചസ്ഥാനമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും കണ്ടുകൊൾക.

സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ.

ബുധസ്തവൈരീ ഭിനകൃച്ചന്ദ്രാദിത്യേന ഭൂഗോരിപു ബൃഹസ്പതേ രിപുഭൈരമഃ സിതചന്ദ്രാത്മജൗ വിനാ ഹം

ഭൗമസ്വരിപദോ ഭാനോവിനാജീവം പരേശ്വരഃ
ശനേശ്വരിപവസ്സുദ്യോതേഷാം തത്തദ് ഗ്രഹാണി ച.

സാരം ബുധൻ സൂര്യനും, ശുക്രൻ ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരും
തുരുവിൻ ചൊറ്റയും ക്ഷൺ നൂറ്റും, ചന്ദ്രൻ, ഗുരു, ശനി
ഇവരും ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ, ചൊറ്റ, ബുധൻ, ശുക്രൻ,
ശനി ഇവരും ശനിക്കു ഏല്പാവരം ശതക്കളാകുന്നു. ശത
ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളും ശതഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ബുധൻ
ആദിത്യൻ ശത്രുവാണെന്നു മേൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ ആദി
ത്യഗ്രഹമായ ചിങ്ങം ബുധന്റെ ശത്രുഗ്രഹമായി കരുതണം.
ഇങ്ങനെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും കണ്ടുകൊൾക. ചന്ദ്രൻ
ശതക്കളിപ്പെന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയുംവേണം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ നീചരാശികൾ.

രവോർത്തിനിസ്തപിന്ദോഃ കളീരോശ്വരാകരവ്യ ച. ൨൩
ജ്ഞസ്യമീനമജസ്സേനരോഃ കന്യാശുക്രസ്യ കഥ്യതേ
സുരാചാർത്ത്യസ്യ മകരസ്തേപ രേഷാം നീചരാശരഃ. ൨൪

സാരം—ആദിത്യൻ തുലയും ചന്ദ്രൻ വൃശ്ചികവും
ചൊറ്റയും ക്ഷിപ്രവും ബുധൻ മീനവും ശനിക്കു മേടവും
ശുക്രൻ കന്നിയും തുരുവിൻ മകരവും നീചരാശികളാകുന്നു.

രാഹുചിത്രഗ്രഹങ്ങളുടെ നീചഭവനങ്ങളും രാഹുവിന്റെ
സംക്ഷേപരാശികളും.

രാഹോർവൃഷോ യഗശ്വേന്ദ്രധനുരോശ്വരാർ മൃഗശിര
പരിവേഷസ്യ കോഭാധഃ കഭോ ധൃമസ്യ നീചഭൂഃ ൨൫
മിത്രം തുലാനുകൂകന്യാ യഗ ചാചാർത്ത്യപരോഃ
കുന്ദഃക്ഷേത്രമഹേന്ദ്രഃ കളീരോനീചഭൂർവൃഷഃ. ൨൬

സാരം—രാഹുവിന് ഇടവവും ഇന്ദ്രചാപത്തിനു
മിഥുനവും അണുവിനു സിംഹവും പരിവേഷത്തിനു ധനു
സ്സും ധൃമത്തിനു കുന്ദവും നീചരാശികളാകുന്നു. രാഹുവിനു
തുലാം, മകരം, കന്നി, മിഥുനം, ധനു, ഇടവം ഇവ മിത്രം

ശികളാണു്. കുറും സ്വക്ഷേത്രമാകുന്നു. കർക്കടകം ശത്രു രാശിയും ഇടവം നീചരാശിയുമത്രെ.

കേന്ദ്രങ്ങൾ.

ഉദയാദിപതുത്ഥ്വേ ജലകേന്ദ്രമുദാഹൃതം
തത്ത്വതുത്ഥ്വായ്സ്തമയം തത്തുദ്യം വിയദൃച്യതേ. ൨൭
തത്തുദ്യമുദയഞ്ചൈവ ചതുഷ്കേന്ദ്രം പ്രകീർത്തിതം.

സാരം—ഉദയ(ലഗ്ന)ത്തിൽനിന്നും നാലാമിടം ജല കേന്ദ്രമെന്നും അതിന്റെ നാലാമിടം (ലഗ്നത്തിൽനിന്നു് ഏഴാമിടം) അസ്തമയകേന്ദ്രമെന്നും അതിന്റെ നാലാമിടം (ലഗ്നത്തിൽനിന്നു പത്താമിടം വിയൽകേന്ദ്രമെന്നും അതിന്റെ നാലാമിടം ഉദയ(ലഗ്ന)കേന്ദ്രമെന്നും നാലു കേന്ദ്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളായിരിക്കുന്നു.

കേന്ദ്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും മന്ദിത്രരാശികൊണ്ടും
ചിഹ്നിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ.

ചിന്തനീമന്തുചിബുക്വേ ദശമേസ്വപ്നചിന്തനം
മന്ത്രേമുഷ്ടിഞ്ചയന്നഷ്ടമഷ്ട ചാതുര്യതോഴപി വാ.

സാരം—മിബുക്വ (നാലാമിടം) കൊണ്ടും പത്താമിടംകൊണ്ടും സ്വപ്നത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണം. മന്ത്രരാശി കൊണ്ടു മുഷ്ടിയെ ചിന്തിക്കണം. (പ്രാഴ്വാപ് കൈമടക്കി പ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഉള്ളിൽ എന്തൊന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാൽ മന്ത്രരാശികൊണ്ടു ചിന്തിക്കണം.) ഏഴാമിടം കൊണ്ടു നഷ്ടത്തെ ചിന്തിക്കണം. ചതുര്യംകൊണ്ടും നഷ്ട ചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. മന്ത്രരാശി അറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗം അറിയിൽ പറയുന്നു.

ആദിത്യൻ ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം, ചിങ്ങം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മേടം വീഥി രാശിയാകുന്നു. വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം, കുറും ഈ രാശികളിൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുമ്പോൾ മിഥുനംരാശിയും കന്നി, തുലാം, മീനം, മേടം

ഈ രാശികളിൽ ആദിത്യൻ നിഷ്കമ്പോൾ ഇടവംരാശിയും വീര്യമുള്ളതാകുന്നു. (ആര്യഭടരാശിമുതൽ ഉദയലഗ്നം എത്രാമത്തെ രാശിയാണോ, മുൻപറഞ്ഞ വീര്യ രാശിമുതൽ ആത്രാമത്തെ രാശി ഏത്രാശിയാകുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞത് ആര്യഭടം പ്രധാനമായി വിചാരിക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങളിലേക്കുള്ളതാണ്. ഉദയലഗ്നം പ്രധാനമായി വിചാരിക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ അശങ്കരാശിയാണെന്നു ഏത്രാശിയാകുന്നു. ഈ രണ്ടു രാശികളെയും ആര്യഭടഗണങ്ങളുടെ പ്രാമാണ്യമനുസരിച്ചു യോജിപ്പിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.)

പുഷ്പോദയാദിരാശികൾ

ചാപോക്ഷകർന്നിനക്രാജാസ്തേ പുഷ്പോദയസംജ്ഞകാഃ
തിയ്യുഷ്മീനസ്തഥാ ശേഷാ രാശയോമസ്തുകോദയാഃ ഫൽ
ഭവേദപാദയൈ മീനമുഗാഭവന്ത്യേ സർവ്വേസ്വഭാവജാഃ

സാരം — ധനു, ഇടവം, കർക്കടകം, മകരം മേടം, ഇവ പുഷ്പോദയങ്ങൾഎന്നു പറയപ്പെടുന്ന രാശികളാകുന്നു. മീനം തിയ്യുഷ്മരാശി (തിയ്യുക്കായി—വിലങ്ങത്തിൽ ഉദിക്കുന്ന രാശി)യാണു്. ശേഷമുള്ള രാശികൾ (മിഥുനം, ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം ഈ രാശികൾ) ശീഷോദയരാശികളാകുന്നു. മീനം, മകരം ഇവ ഭവേദപാദയരാശികൾ (രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും ഉദിക്കുന്നവ) മറ്റുള്ള രാശികൾ അതതിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു് ഉദിക്കുന്നവയാകുന്നു.

പുഷ്പോദയാദിഗ്രഹങ്ങൾ

അക്ഷാംഗാരകമന്ദാസ്തു സന്തി പുഷ്പോദയാ അമീ
രാഹുജീവദ്വഗുജ്ഞാശ്ച ഗ്രഹാഃ സൂര്യമസ്തുകോദയാഃ നം
ഉദ്യതസ്തിവൃഗേവേന്തു കേതു തത്രപ്രകീർത്തിതൈ

സാരം — സൂര്യൻ, ക്ഷൗരൻ, ശനി ഇവരാകട്ടെ, പുഷ്പോദയഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. രാഹു, ഗുരു, ശുക്രൻ, ബുധൻ ഈ

ഗ്രഹങ്ങൾ ശീഷ്ടാദയങ്ങളാണു്. ചന്ദ്രനും കേതുവും തിര്യക്കുകളുമത്രേ

ഉദയേ ബലിന്തേ ജീവാബധൗ തു പരയാഃ പുനഃ
മദ്ധ്യേ ചതുഷ്ഠഭോ സൂര്യഭൂമിജന്തേ ബലിന്തേ തഥാ നമ
ചതുർത്ഥേ ശുക്രശശിന്തേ ജലരാശീ ബലോത്തരേ
കാക്കോളിർബലവാനസ്തേ ചേദന്ത്യ ശന്നൈശ്ചരഃ നവ

സാരം—ഗുരു, ബുധൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളും പുഷ്പരാശികളും ഉദയത്തിൽ ബലമുള്ളവയുമാകുന്നു. ആദിത്യനും ചൊവ്വയും നാലുപിരാശികളും പത്താമിടത്തിൽ ബലിഷ്ടങ്ങളാണു്. ശുക്രനും ചന്ദ്രനും ജലരാശികളും നാലാമിടത്തിൽ ബലോത്തരങ്ങളുമാണു്. കർക്കടകം, വൃശ്ചികം ഈ രാശികളും ശനിയും ഏഴാമിടത്തിൽ ബലമുള്ളവയാകുന്നു

മാനവാദിരാശിഗ്രഹങ്ങളുൾ

യുഗകന്യാ ധനുഃ കഭഃ തുലാമാനുഷരാശയഃ
ചതുഷ്ഠഭാ മേഷുഷസിംഹചാപാ ഭവന്തി ഫി. നവ
കളീരാളീബഹുപദൈ പക്ഷിന്തേ മൃഗമീനഭൗ
ദപിപദാഃ കുംഭമിഥുനതുലാകന്യാ ഭവന്തി ഫി നവ
ദപിപദാഃ ജീവവിപ്ലവക്രാഃ ശന്യുക്തരാശ്ചതുഷ്ഠഭഃ
ശനിന്തേമൃഗേ ബഹുപദൈ ദൃതം യാതി നിശാകരഃ നവ
ശനിസൂര്യേ ജാനഗതീ പദ്ഭ്യാം യാന്തീതരേഗ്രഹാഃ

സാരം—മിഥുനം, കന്നി, ധനുവിന്റെ പൂർവാർദ്ധം, കുംഭം, തുലാം ഇവ മാനവാദിരാശികളാകുന്നു. മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, ധനുവിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം ഇവ ചതുഷ്ഠാത്ത (നാലുപി) രാശികളാകുന്നു. കർക്കടകം, വൃശ്ചികം ഇവ ബഹുപദ (അനേകം കാലുകളുള്ള) രാശികളാകുന്നു. മകരം, മീനം ഇവ പക്ഷിരാശികളാണു്. കുംഭം, മിഥുനം, തുലാം, കന്നി ഇവ ദപിപദ (രണ്ടുപാദമുള്ള) രാശികളാകുന്നു. ഗുരു,

ബുധൻ, ശുക്രൻ ഈ ദിപദഗ്രഹങ്ങളും ശനി, സൂര്യൻ, ചൊവ്വ ഈ ചതുഷ്ഠദഗ്രഹങ്ങളും ചന്ദ്രനും ബുധനും ബഹു പദഗ്രഹങ്ങളുമാണ്. ചന്ദ്രൻ വേഗത്തിൽ നടക്കുന്നു. ശനിയും സൂര്യനും മുട്ടുകളിൽ ഇഴയുന്നവരാണ്. മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ കാൽകൊണ്ടു നടക്കുന്നു.

രാശികളുടെ വീഥികൾ.

ഉദിയന്തേ ജഗീഥ്യാന്തു ചതപാരോ വൃഷഭാഭയഃ നന്ദ
യുഗ്മവീഥ്യാമുദിയന്തേ ചതപാരോ വൃശ്ചികാഭയഃ
ഉഷ്ണവീഥ്യാമുദിയന്തേ മേഷമീനതുലാശ്രിയഃ. നെ

സാരം—മേഷവീഥിയെന്നും, വൃഷഭവീഥിയെന്നും മിഥുനവീഥിയെന്നും മൂന്നുതരം വീഥികളുണ്ട്. ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം, ചിങ്ങം ഈ നാലുരാശികളും മേഷവീഥിയിൽ ഉദയംചെയ്യുന്നു. വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം, കുംഭം ഈ നാലുരാശികളും മിഥുനവീഥിയിൽ ഉദിക്കുന്നു. മേടം, മീനം, തുലാം, കന്നി ഈ നാലുരാശികളും വൃഷഭവീഥിയിലത്രേ ഉദിക്കുന്നത്.

പാദശാത്രവം പ്രതിസൂത്രക്രമപരസ്പരദൃഷ്ടിയും
രാശിചക്രം സമാലിഖ്യാ പ്രാഗാഭി വൃഷഭാഭികം
പ്രദക്ഷിണക്രമേണൈവ പാദശാത്രവസംജ്ഞകം നവ
വൃഷസ്യ വൃശ്ചികായൈവ മിഥുനസ്യ ശരാസനം
മകരസ്യ കളീരസ്യ സിംഹസ്യ പേട ഉച്യതേ. നൻ
മീനസ്യ കന്യാകായശ്ച തുലാഭാമേഷമുച്യതേ
പ്രതിസൂത്രക്രമാദേതേ പരസ്പരനിരീക്ഷകാഃ. ൪൦

സാരം - രാശിചക്രം വരയ്ക്കണം. അതിൽ കിഴക്ക് ഇടവംരാശിതുടങ്ങി പ്രദക്ഷിണക്രമത്തിൽ തന്നെ പാദശാത്രവമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന പന്ത്രണ്ടുരാശികൾ ഭവിക്കുന്നു. ഇടവത്തിനു വൃശ്ചികവും മിഥുനത്തിനു ധനുവും കർക്കടകത്തിനു മകരവും ചിങ്ങത്തിനു കുംഭവും കന്നിക്ക് മീനവും തുലാത്തിനു മേടവും ഇപ്രകാരം പ്രതിസൂത്രക്രമമായിട്ടു പാദശാശികൾ അന്യോന്യം വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവയാകുന്നു.

കിഴക്കു

12 വടക്കു കിഴക്കു	1	2 പ്രജാ വിൻമു രിപ്പിടം.	3 തെക്കു കിഴക്കു
11	രാശിചക്രം		4
10	ജ്യോതിഷിയുടെ ഇരിപ്പിടം		൮
ഓരോ അക്ഷരം 6	8	7	ഓരോ അക്ഷരം 9

	2	3	4	
				പ്രതിസ്ത. രൂപമു ദൃഷ്ടി.
1				൮
12				൭
11				7
	01	6	8	

നാകാശാഭിഗ്രഹങ്ങൾ

ഗഗനം ഭാസ്കരഃ പ്രോക്തശ്ചന്ദ്രോ ഭൂമിരഭാഹുതഃ
 പുമാൻ ഭാനുവ്യൂശ്ചന്ദ്രോ ഭൂചക്രപ്രാണവാൻ രവിഃ
 ഭൂചക്രദേവശ്ചന്ദ്രസ്സു ചാഭിതി ശാസ്ത്രസ്യ നിണ്യഃ

സാരം — സൂര്യൻ ആകാശമെന്നും ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയെന്നും പറയപ്പെടുന്നു; സൂര്യൻ പുരുഷൻ എന്നും ചന്ദ്രൻ വധുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു; സൂര്യൻ ഭൂചക്രത്തിന്റെ പ്രാണനായും ചന്ദ്രൻ ഭൂചക്രദാമനാമം ഭവിക്കുന്നു എന്നതു ശാസ്ത്രനിഷ്ഠയമാകുന്നു.

രവിഃ ശുക്രഃ കജശ്ചാക്ഷിഗുരുരിന്ദുരാഹിവിഭിഃ ൪൨

ധ്വജാഭിവൃൽകൃമേണൈവ തത്തൽ കാലം വിചിന്തയേൽ

സാരം — സൂര്യൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വ, ശനി, ഗുരു, ചന്ദ്രൻ, രാഹു ബുധൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു്, ധ്വജം, ധൂമം, സിംഹം, പട്ടി, കാള, കഴുത, ആന, കാക്ക ഈ ജന്തുക്കളെ വൃൽകൃമേണ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു ബുധനെക്കൊണ്ടു് ധ്വജത്തെയും രാഹുവിനെക്കൊണ്ടു് ധൂമത്തെയും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു് സിംഹത്തെയും ഗുരുവിനെക്കൊണ്ടു് പട്ടിയെയും ശനിയെക്കൊണ്ടു് കാളയെയും കജനെക്കൊണ്ടു് കഴുതയെയും ശുക്രനെക്കൊണ്ടു് ആനയെയും ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു് കാക്കയെയും ചിന്തിക്കണം.

പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിലെ പാഠം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:—

അങ്കാരജീവവിചിത്രകൃമന്ദചന്ദ്രാഹയഃ ക്രമാൽ. ൪൩
ധ്വജധൂമഹരിശോപാക്ഷവരമാതംഗവായസാഃ

സാരം—സൂര്യൻ ധ്വജവും ചൊവ്വ ധൂമവും ഗുരു സിംഹവും ബുധൻ പട്ടിയും ശുക്രൻ പുരുഷനും ശനി കഴുതയും ചന്ദ്രൻ ആനയും രാഹു കാക്കയുമാകുന്നു.

മരതാശി അറിവാൻ

പ്രകൃതരാത്രാഭം ജ്ഞാതാ തദപീഥീമവലോക്യ ച. ൪൪
ആത്രാഭാവതീ വീഥീ താവതീ തുഭയാദികാ
തദ്രാശിപ്തമിത്യുക്തം ശാസ്ത്ര ജ്ഞാനപ്രദീപകേ. ൪൫
ആത്രാഭാദാനന്ദം വീഥീ പരിഗണ്യോഭയാത്തഥാ
താവതാശിനാമരതമിതി കേചിത് പ്രചക്ഷതേ. ൪൬

ദ്രാവിഡഭൈരവജ്ഞാൻ പ്രശ്നവിഷയത്തിൽ അ
മോഘമായ പ്രമാണഗ്രന്ഥമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ജിനേ
ദ്രമാല എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:—

“വന്തകയിറൈറമകിഴ്”ന്തെഴുമട്ടായെണ്ണി
യുന്തിയുതയത്തെയോർന്തനെച്ചിന്തിത്തു
നാടിക്കൊണർന്തെണ്ണനണ്ണമവൻറന്നെ
ശ്രുടിക്കവിഷ്കുടൈ”, (൧)

കയിററിന്തയങ്കരുതുകിൻറ വീതി-
പ്പയിററിയവെണ്ണോർ പാതിയാക്കി-ക്കയിററിയ
വേട് ചിത്തൊട്ടെണ്ണ വിതുവുകവിപ്പൻപർ
മാട് ചിയിൻ മിക്കോർ മതിത്തു. (൨)

മേടത്തിടപമിടപത്തുമേടമേ
നാട്ടമിയാഴലവൻ ചിങ്കത്തിര-കാടാക-
കന്നികോർകേറുകവിഷ്കന്തേറവിൻമാൻചാൽ
പന്നമിയാഴ് മീർകെരുതുപാർ. (൩)

ആടിരണ്ടേറീരാറുമിയാഴ് പതിനൊൻറയി.യ്ക്കത്തെ-
ണ്ടോടരിപെണ്ണാൻ പാനെട്ടോർ തുലൈതേ-ടേടി
ച്ചിവക്കഞ്ചിലെയേഴ്ജാനാറുക്കുമെന്തു
ങ്കവിഷ്കമീൻമൂൻറണ്ണിക്കാൺ. (൪)

സാരം—ആരൂഡരാശി (പ്രഷ്ഠാവുവന്നുന്നിന്ന രാശി)
യിൽനിന്നും സൂര്യചീമിവരെ എണ്ണി ആ സംഖ്യയെത്രയു
ണ്ടോ, ഉദയരാശിയിൽനിന്നും അത്രാമത്തെ രാശി മരത്രരാ
ശിയാകുന്നു. (൧) ആരൂഡത്തിൽനിന്നും സൂര്യചീമിവരെ
എണ്ണിയാൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യ രണ്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടുന്ന
ഫലം എത്രയാണോ ഉദയത്തിൽനിന്നും അത്രാമത്തെ രാശി
മരത്രരാശിയാണെന്നു ചിലർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ടു്. (൨) മേട
ത്തിനു ഇടവവും ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം, ചിങ്ങം ഇവ
യ്ക്കു ഇടവവും വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം, കുംഭം ഇവയ്ക്കു
മിഥുനവും മീനത്തിനു ഇടവവും മരത്രരാശികളാണു്. (൩)
മേടത്തിനു രണ്ടാമത്തെ രാശിയും ഇടവത്തിനു പന്ത്രണ്ടാ
മത്തെ രാശിയും മിഥുനത്തിനു പതിനൊന്നാമത്തെ രാശി

യും കർക്കശത്തിനു പന്താമത്തെ രാശിയും ചിങ്ങത്തിനും കന്നിപ്പോൾ ഒൻപതാമത്തെ രാശിയും തുലാത്തിനും വൃശ്ചികത്തിനും എട്ടാമത്തെ രാശിയും ധനുവിനു ഏഴാമത്തെ രാശിയും മകരത്തിനു ആറാമത്തെ രാശിയും കുംഭത്തിനു അഞ്ചാമത്തെ രാശിയും മീനത്തിനു മൂന്നാമത്തെ രാശിയും മന്ത്രശാസ്ത്രകളാകുന്നു എന്നു മറെറാരുപ്രകാരത്തിലും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (൪)

പ്രളവിഷയത്തിൽ കേരളീയരുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ പ്രമാണഗ്രന്ഥമാകുന്ന പ്രളമാർഗ്ഗത്തിൽ മന്ത്രരാശി അറിവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:—

“മാന്ദാഭ്യേ വൃഷതോളതശ്ച
ചതുരാരാശിനതോന്യാസ്തഥാ
പ്രാപ്തേഷോ മിഥുനം ക്രമേണ ച
വൃഷോ വീഭോ വ്യാത്രയാവാൻ ഭവേൽ
ആരൂഢാദഭേദാഥവീഥിഭവനാൽ
താപൽ ഭവേൽ മന്ത്രഭേദം
ഗ്രാഹ്യം സ്വാൽ സ്ഥിരചക്രഘൃതഭദ്രഭേദം
ലഗ്നാംശകശ്ചാഭകഃ”

(ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം മുൻപ് ഇരുപത്തെട്ടാമത്തെ ശ്ലോകസാരത്തിന്റെ അടിയിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.)

ദൃഷ്ടിക്രമം

ഉദയേ സപ്തമേ പൂർണ്ണമലം പശ്യേൽ ത്രികോണകേ
ചതുരശ്രേ ത്രിപാദഞ്ച ദശമേ പാദമേവ ച. ൫൦

ഏകാദശേ തൃതീയേ ച പാദാർത്ഥം വീക്ഷണം ഭവേൽ.

സാരം ലഗ്നത്തിലും ഏഴാമിടത്തിലും പൂർണ്ണദൃഷ്ടി ചെയ്യുന്നു. ത്രികോണത്തിൽ (അഞ്ചിലും ഒൻപതിലും) പക്ഷി ദൃഷ്ടിയും ചതുരശ്രത്തിൽ (നാലിലും എട്ടിലും) മൂക്കൽ ദൃഷ്ടിയും പത്തിൽ കാൽ ദൃഷ്ടിയും പതിനൊന്നിലും

മൂന്നിലും അരയ്ക്കാൽ ദൃഷ്ടിയും ചെയ്യുന്നു. ജിനേന്ദ്രമാലയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

“ഏഴുവതുമേഴുമുഴനോക്കെന്തൊൻപാൻ
വഴുവാവരൈനാൻ കീരൈന്തു-ഏഴുവാത
മുക്കാൽ പതിനൊൻമൂൻറുമേ കാനോക്കാ
മെക്കാലുനോക്കുത്തിനെൻ.” (6)

സാരം—ലഗ്നത്തിലും ഏഴാമിടത്തും പൂണ്ണദൃഷ്ടി; അഞ്ചിലും ഒൻപതിലും അർദ്ധദൃഷ്ടി; നാലിലും പത്തിലും മുക്കാൽദൃഷ്ടി; പതിനൊന്നിലും മൂന്നിലും കാൽദൃഷ്ടി; ദൃഷ്ടിക്രമം എപ്പോഴും ഇപ്രകാരമാണ്.

രവീന്ദ്രസിതസൗമ്യാസ്ത ബലിനഃ പൂണ്ണവീക്ഷണേ മേ
അലേക്ഷണേ സുരാചാര്യസ്രിപാൽപാദാലയോഃ കജഃ
പാദേ ക്ഷണേ ബലീ സൗരിവീക്ഷണാദ് ബലമീരിതം. വേ
തിത്യുച്ഛ പശ്യന്തി തിത്യഞ്ചോ മാനുഷാസ്തമദൃഷ്ടയഃ

സാരം—സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ, ബുധൻ ഇവർ പൂണ്ണദൃഷ്ടിയിൽ ബലവാനാകുന്നു. ഗുരു അർദ്ധദൃഷ്ടിയിലും, ചൊവ്വ മുക്കാൽദൃഷ്ടിയിലും അരയ്ക്കാൽദൃഷ്ടിയിലും, ശനി കാൽദൃഷ്ടിയിലും ബലവാനാകുന്നു നാലുലിരാശികൾ (മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം ഈ രാശികൾ) തിത്യുക്തായും മാനുഷരാശികൾ (മിഥുനം, കന്നി, തുലാം, ധനു, കുംഭം ഈ രാശികൾ) സമമായും ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്നു.

ഉരലേപക്ഷണൈ പത്രമാവധൗ നേത്രാസ്തരീസ്രപാഃ മേ
അന്യോന്യാലോകിനൈ ജീവചന്ദ്രാവുലേപക്ഷണോ രവിഃ
പശ്യന്ത്യാരഃ കടാക്ഷണ പശ്യന്തോ ധ്വജഃ കവീന്ദ്രജൈ രേ
ഏകദൃഷ്ട്വാ ഹി മന്ദൈ ച ഗ്രഹാണാമവലോകനം.

സാരം—പക്ഷിരാശികൾ (മകരം മീനം) ഉരലേപദൃഷ്ടി കളാകുന്നു. സപ്തരാശികൾ (കർക്കടകം വൃശ്ചികം) അധോദൃഷ്ടി കളാണു്. വ്യാഴവും ചന്ദ്രനും അന്യോന്യം അവലോകനം

ചെയ്യുന്നു. സൂര്യൻ മേല്പോട്ടുനോക്കുന്നു. ചൊവ്വാ കടക്കുന്നു കൊണ്ടു നോക്കുന്നു. ശുക്രനും ബുധനും കീഴ് പോട്ടുനോക്കുന്നു. രാഹുവും ശനിയും ഏകദൂഷ്ടിയോടുകൂടിയവരാണ്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൂഷ്ടികൾ ഇതവിധത്തിലാകുന്നു.

ജിനേന്ദ്രമാല:—

മതിപൊന്നെതിർമുകനോക്കുമേ നോക്കു
ജതിർചെയ്തതെക്കണാനോക്കു—മതിരാത
പാകൻ പുകർകവിഴ്ത്തുനോക്കുമാം പാമ്പു ചനി
യേകവിഴിനോക്കുമെൻ. (ന)

സാരം—ചന്ദ്രനും ഗുരുവും പരസ്പരദൂഷ്ടിയോടുകൂടിയവരാണ്. സൂര്യൻ മേല്പോട്ടുനോക്കുന്നു. ചൊവ്വ കടക്കുന്നു കൊണ്ടു നോക്കുന്നു. ശുക്രനും ബുധനും നമ്രദൂഷ്ടിയോടുകൂടിയവരാകുന്നു. ശനിയും രാഹുവും ഏകദൂഷ്ടികളുമത്രെ.

വിലങ്കുവിലങ്കനേർനോക്കുമാമക്കൾ
ചലങ്കാതു ചെപ്പുനേകാണൻ—കലങ്കാതു
കാട്ടിടമേനോക്കും പറവൈതവഴ്വൻവാ
നീട്ടിവൈകണോക്കുന്നില്ലെ. (൭)

സാരം—മനുഷ്യരാശികൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ നേർക്കുനേർ പരസ്പരദൂഷ്ടിയുള്ളവരാണ്. നാലുരാശികൾ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ഇരുവശങ്ങളിലും നോക്കുന്നു. പത്രരാശികൾ പക്ഷികൾനോക്കുന്നതുപോലെ ഉരൽപദൂഷ്ടിയോടുകൂടിയവരാണ്. അനേകപാദങ്ങളോടുകൂടിയ രാശികൾ സ്പർശങ്ങളെപ്പോലെ അധോദൂഷ്ടിചെയ്യുന്നു.

നാഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ ദിക്കുകളെക്കുറിക്കുന്ന രാശികൾ
മേഷഃ പ്രാച്യം ധനുസ്സിംഹാവഗ്നാരുക്ഷാ ച ദക്ഷിണേ ദൈ
മൃഗകന്യേ ച നൈരൃത്യാം മിഥുനം പശ്ചിമേ തതഃ
വായുഭാഗേ തുലാകുംഭാവുഭീച്യാം കർക്ക ഉച്യതേ നെ
ഇതശഭാഗേ ശ്ലീമീനൈ ച ജേണയാ നഷ്ടാഭിസുചകാഃ

സാരം—മേടം കിഴക്കും ധനുവും ചിങ്ങവും തെക്കുകിഴക്കും ഇടവം തെക്കും മകരവും കന്നിയും തെക്കുപടിഞ്ഞാറും മിഥുനം പടിഞ്ഞാറും തുലയും കുംഭവും വടക്കുപടിഞ്ഞാറും കർക്കും വടക്കും വൃശ്ചികവും മീനവും വടക്കുകിഴക്കും നക്ഷാദികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

നക്ഷത്രപ്രശ്നത്തിൽ ലിംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുവന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ
 ഓർത്തുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളവയെ ക്രമാൽ നെ
 പൂർവ്വാഭിനാമക്രമാഭിശാഃ ക്രമാനുഷാഭിസൂചകാഃ

സാരം—സൂര്യൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വ, രാഹു, ശനി, ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ. ഗുരു ഇവർ യഥാക്രമം കിഴക്കു തുടങ്ങിയുള്ള എട്ടു ദിക്കുകളിലും നക്ഷാദികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു “പ്രാഗാദ്വാവിന്ദുക്രലോഹിതതമസ്സോരോഃവാൽ സുരയഃ” എന്നു ഹോരാധാക്യവുമാണു്.

സൂര്യപുരുഷരാശികളും സൂര്യപുരുഷഗ്രഹങ്ങളും
 മേഷയുഗധനുഃകുംഭതുലാസിംഹാശ്വ പുരുഷാഃ വ്യ
 രാശയോഽന്യേ സൂര്യഃപ്രോക്താ ഗ്രഹാണാം ഭേദ ഉച്യതേ
 പമാഃസോഽക്താഗുരവഃ ശുക്രേനഭജനാഃ സൂര്യഃ നെ
 മനുജന്ത കേതവഃ ജീബാ ഗ്രഹഭേദാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ

സാരം—മേടം, മിഥുനം, ചിങ്ങം, തുലാം, ധനു, കുംഭം ഇവ യാറും പുരുഷരാശികളാകുന്നു. ബാക്കിയുള്ളവ (ഇടവം, കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം ഇവ) സൂര്യരാശികളാണു്. രവി, ക്ഷേൻ, ഗുരു ഇവർ പുരുഷഗ്രഹങ്ങളും ശുക്രൻ, ചന്ദ്രൻ, രാഹു ഇവർ സൂര്യഗ്രഹങ്ങളും ബുധൻ, ശനി, കേതു ഇവ നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങളുമത്രേ.

തനിച്ചും ഒന്നിച്ചുചേർന്നുവസിക്കുന്ന രാശികളും ഗ്രഹങ്ങളും
 തുലാകോടണ്ഡമിഥുനപടകന്യാനരാഃ സൂതാഃ ന്നം
 ഏകാകിണൗ മേഷസിംഹൗ വൃഷകർക്കാളികന്യകാഃ

ഏകാകിന്യഃസ്രീയഃപ്രോക്താഃ സ്രീയുഗ്മം മകരാന്തിമൗ സ്തഥ
ഏകാകിനോഽക്ഷേപഃ ശുക്രാജ്ഞാക്യഹിമന്ത്രിണഃ
ഏതേയഗ്രഹാഃ പ്രോക്താഃ ശാസ്ത്രേ ജ്ഞാനപ്രദീപകേ.

സാരം—തുലാം, ധനു, മിഥുനം, കുംഭം, കന്നി ഇവ പ
രഷരാശികളാകുന്നു. (ഒന്നിച്ചുവസിക്കുന്നവയാണ്.) മേട
വും ചിങ്ങവും തന്നിച്ചുപാടുന്ന പുഷ്യാശികളാണ്. ഇ
ടവം, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, കന്നി ഇവ റഹുപാടുന്ന
സ്രീരാശികളാണ്. മകരവും മീനവും രണ്ടു സ്രീകളുടെ സം
ബന്ധമുള്ള രാശികളാകുന്നു. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ ഇവ
തന്നിച്ചുപാടുന്ന ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ശുക്രൻ, ബുധൻ, ശനി,
രാഹു, ഗുരു ഇവ യുഗ്മങ്ങളായി വസിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുമാ
ണ്. ഇങ്ങനെ ജ്ഞാനപ്രദീപകമെന്ന പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തി
ൽനിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

രാശികളുടെയും ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ജാതികൾ

വിപ്രാഃ കക്യളിമീനാശ്ച ധനുഃ സിംഹക്രിയാ നൃപാഃ സ്തഥ
തുലായുഗ്മഘടാവൈശ്യാഃ ശുഭ്രാ നക്രോക്ഷകന്യകാഃ
നൃപാവർക്കജൗ വിപ്രൗ ബൃഹസ്പതിനിശാകൗൗ സ്ത
ബുധോ വൈശ്വോ ഭൂമഃ ശുഭ്രോ നീചാവർക്കീഭജംഗമൗ.

സാരം—കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം ഇവ ബ്രാഹ്മണ
രാശികളും മേടം, ചിങ്ങം, ധനു ഇവ ക്ഷത്രിയരാശികളും മിഥു
നം, തുലാം, കുംഭം ഇവ വൈശ്യരാശികളും ഇടവം, കന്നി,
മകരം ഇവ ശുദ്രരാശികളുമാകുന്നു. സൂര്യനും ചൊവ്വയും ക്ഷ
ത്രിയഗ്രഹങ്ങളും ചന്ദ്രനുംഗുരുവും ബ്രാഹ്മണഗ്രഹങ്ങളും ബു
ധൻ വൈശ്യഗ്രഹവും ശുക്രൻ ശുഭ്രഗ്രഹവും ശനിയും രാ
ഹുവും നീചജാതിഗ്രഹങ്ങളുമാകുന്നു.

“മേഷഃ പ്രാച്യം,” എന്നുതുടങ്ങിയ പദ്യമുതൽ “ബുധൗ
വൈശ്വോ ഭൂമഃ ശുഭ്രോ നീചാവർക്കീഭജംഗമൗ” എന്നു

അവസാനിച്ച പദ്യവരെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ജിനേന്ദ്രമാ
ലയുടെ അഭിപ്രായം അടിയിൽ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു:—

ആകീഴ് പാലരി വിറൊൻ കീഴ് പാറൈൻ കിടപ-
ത്തേ മകൾ മുറുപ്പൻ മേർകാ-നീടിയ
തണ്ടമേർപാൽ നടമേൽ കോർക്കടുത്താൻ വടക്കു
നാടിയുരേൺ മീൻ വടകീഴ് നാട്ടു. (൮)

നാട്ടുകുതിർപുകർ ചേയ് നാകനടൈയിലാ
നോട്ടമതി പലവനൊൺ പൊന്നൻ— കൂട്ടി
ക്കൊടിമുരലായി കിററൈ കൊണ്ടു കാലൈ
നൊടിക്കൊളൺ കോടിക്കാൻ വൽ (൯)

കോലരിയാഴ് ശ്രുൻ ചിലൈ ചാൽ കൊച്ചൈയിവൈയാ
ണാകമാലൈ തുമിൻ മകരമായിഴൈ— കാൽ പലവായ്
നാമറിയുന്തേളലവനെൻ റിവറൈ നാനിലത്തേർ
താമറിയപ്പെണ്ണൻ രചാര (൧൦)

വെള്ളിമതിരാകു പെണ്ണാകു തേവോ
ടൊളിയമാൽ കാരിയലിയുരുവാ— നെള്ളിയ
ചേയരുക്കൻ പീതകനാമെൻ റിവറൈയാണാക
വായുണന്തേർ കണ്ടവഴക്കു (൧൧)

യാഴ് കടമുക്കോച്ചമിരുഞ്ചിലൈ യുമാണിരട്ടൈ
യുഴിലരിയാടേലാമാണൊറൈ മൂഴ്-
നെടാടിയിടപത്തേളലവൻ ചൊല്ലുപെണ്ണാറൈ
കൊടിമകരമീനിരട്ടൈ കൂർ (൧൨)

ആരൽകരിരോനണിമതിയമിമുൻ
മോരുരുവേയാകുമുണരുങ്കാ— നീർതരുവാൻ
പാകൻ പച്ചപൊൻ ചനിപാമ്പിവൈയിരട്ടൈ
യാകമെരുവുരൈത്താരക (൧൩)

വേന്തനരിയാടാകംവെഞ്ചിലൈമീൻവേതിയനാം
 വായ്ന്തതോർത്തെണ്ടുടൻറൊവാണിപനാ - മേന്തു
 തുലൈയാഴ്കടമുൻറുഞ്ചുത്തിരൻകീഴ് ച്ചാതി
 കലൈയേറുടൻമകളാങ്കാൺ. (൧൪)

വെയ്യവൻചെയ്വേന്തനാംവെഞ്ചിലൈമീൻവേതിയനാം
 മെയ്യറെയുംപുന്തിവന്നികനാ—മെയ്യറെയും
 വെള്ളിയതുച്ചുത്തിരനാമീക്കുചതിപാംപിരണ്ടു
 മെള്ളിയകീഴ് ചാതിയാമെൻ. (൧൫)

സാരം—മേടം കിഴക്കു്; ചിങ്ങവും ധനുവും തെക്കു
 കിഴക്കു്; ഇടവം തെക്കു്; കന്നിയും മകരവും തെക്കുപടിഞ്ഞാ
 രു്; മിഥുനം പടിഞ്ഞാറു്; തുലയും കുംഭവും വടക്കുപടിഞ്ഞാ
 രു്; കർക്കടകം വടക്കു്; വൃശ്ചികവും മീനവും വടക്കുകിഴക്കു്;
 സൂര്യന കിഴക്കു്; ശുക്രൻ തെക്കുകിഴക്കു്; ചൊവ്വയ്ക്കു
 തെക്കു്; രാഹുവിന്നു തെക്കുപടിഞ്ഞാറു്; ശനിക്ക്
 പടിഞ്ഞാറു്; ചന്ദ്രൻ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു്; ബുധൻ
 വടക്കു്; ഗുരുവിന്നു വടക്കുകിഴക്കു്. മേടം, മിഥുനം, ചി
 ങ്ങം, തുലാം, ധനു, കുംഭം ഇവ പുരുഷരാശികളും ഇടവം,
 കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം ഇവ സ്ത്രീരാശി
 കളുമാകുന്നു. (൧൦) സൂര്യനും ചൊവ്വയും ഗുരുവും പുരുഷ
 ഗ്രഹങ്ങൾ; ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ, രാഹു സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങൾ; ബുധൻ
 ശനി, കേതു നപുംസകഗ്രഹങ്ങൾ. (൧-)മേടം, ചിങ്ങംറെറ
 പുരുഷരാശികൾ; മിഥുനം തുലാം ധനു കുംഭം ഇരട്ടപുരുഷ
 രാശികൾ; ഇടവം, കർക്കടകം കന്നി, വൃശ്ചികം ഇവ റെറ സ്ത്രീ
 രാശികൾ; മകരം, മീനം ഇവ ഇരട്ടസ്ത്രീരാശികൾ. (൧൨)
 സൂര്യനും ചൊവ്വയും റെറ പുരുഷഗ്രഹങ്ങൾ; വ്യാഴം ഇരട്ടപു
 രുഷഗ്രഹം; ചന്ദ്രൻ റെറ സ്ത്രീഗ്രഹം; ശുക്രനും രാഹുവും ഇര
 ട്ടസ്ത്രീഗ്രഹം; ബുധനും ശനിയും കേതും ഇരട്ട നപുംസക
 ഗ്രഹങ്ങൾ (൧൩) ധനുവും മീനവും ബ്രാഹ്മണരാശികൾ; മേ
 ടവും ചിങ്ങവും ക്ഷത്രിയരാശികൾ; കർക്കടകവും വൃശ്ചികവും

വൈശ്വരാശികൾ; മിഥുനവും തുലയും കുംഭവും ശുഭരാശികൾ; ഇടവവും കന്നിയും മകരവും കീഴ്ജാതിരാശികൾ. (൧൪) ചന്ദ്രനും ഗുരുവും ബ്രഹ്മണഗ്രഹങ്ങൾ; സൂര്യനും ചൊവ്വയും ക്ഷത്രിയഗ്രഹങ്ങൾ; ബുധൻ വൈശ്വഗ്രഹം; ശുക്രൻ ശുഭഗ്രഹം; ശനിയും രാഹുവും കീഴ്ജാതിഗ്രഹങ്ങൾ. (൧൫)

രാശികളുടെ വർണ്ണങ്ങൾ

രക്താമേധധനസ്സിഹാരാഃ കളീഭാക്ഷതലാസ്സിതാഃ സുതകുംഭാഭിമീനാഃ ശ്യാമാഃ സ്പൃഃ കൃഷ്ണാ യശാഃഗനാമൃഗാഃ.

സാരം—മേടം, ധനു, ചിങ്ങം ഇവ മൂന്നും ചുവന്നനിറത്തോടുകൂടിയവയും കർക്കടകം, ഇടവം, തുലാം ഇവ മൂന്നും വെളുപ്പനിറത്തോടുകൂടിയവയും കുംഭം, വൃശ്ചികം, മീനം ഇവ മൂന്നും ചുവപ്പനിറത്തോടുകൂടിയവയും മിഥുനം, കന്നി, മകരം ഇവ മൂന്നും കറുപ്പനിറത്തോടുകൂടിയവയും ആകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ വർണ്ണങ്ങൾ

ശുക്രഃ ശേപതഃ കജോ രക്തഃ പിങ്ഗലാംഗോ ബ്രഹ്മസ്പതിഃ ബുധഃ ശ്യാമഃ ശശീ ശേപനോ രക്തസ്സംയോഽസിതശ്ശനിഃ രാഹുശ്ച കൃഷ്ണവർണ്ണ്യോഭംഗ്നഭോ ഉഭാഹൃതാഃ

സാരം—ശുക്രൻ വെളുപ്പും കജൻ ചുവപ്പും ഗുരുവിനു സ്വർണ്ണവർണ്ണവും ബുധൻ ചുവപ്പുവർണ്ണവും ചന്ദ്രൻ വെള്ളനിറവും സൂര്യൻ ചുവപ്പനിറവും ശനിക്കും രാഹുവിനും കറുപ്പനിറവുമാകുന്നു എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ജിനേന്ദ്രമാല:—

വിപ്ലരിയാടാഞ്ചി വല്ലവെള്ളേരുകോൽകടക—

ഞ്ചൊല്ലരിയവെള്ളമീൻറാൽകടന്നേൻ - ചൊല്ലുകാ

ററിൻപമുമെയാകുന്നിറലിയാഴ്കന്നിമുറാ

വൊൺകരുമെയെൻറുരെക്കവോർത്തു. (൧൬)

പുകർപുനരാഞ്ചെയ്ചെമ്മെപൊൻപൊന്നാംപുന്തി

പകർപമുമെപൊൻ മതിയംവെണ്മെ—നികരിൽ

വിരീകതാർക്കചഞ്ചൈ മുടവർകിരാക
ശ്രുതിതരു ചീരൊൺകരുമൈയോർ (൧൭)

പരതിക്കഴുർപടികമാമതിക്കുച്ചേയ്ക്ക
ക്കരുതിപമം പൊൻകുരു - കരിയത്തൊരു
പുന്തിക്കു പച്ചൈയോം പാൽപുകർക്കിരാകുവുക
മന്തനുക്കുനീ നിറമാവൈ. (൧൮)

സാരം—മേടം, ചിങ്ങം, ധനു ഇവ ചുവപ്പുനിറം; ഇട
വം, കർക്കടകം, തുലാം ഇവ വെളുപ്പുനിറം; വൃശ്ചികം, കുംഭം,
മീനം ഇവ പച്ചനിറം; മിഥുനം, കന്നി, മകരം ഇവ കറു
പ്പുനിറം. (൧൭) വൃശ്ചം കറുപ്പുകലർന്ന പൊൻനിറം; സൂര്യ
നും ചൊവ്വയും ചുവപ്പുനിറം; ചന്ദ്രനും ശുക്രനും വെ
ള്ളനിറം; ബുധൻ പച്ചനിറം; ശനിയും രാഹുവും ക
റുപ്പുനിറം. (൧൮) ഗുരു പൊൻനിറം; സൂര്യൻ അഗ്നി
വണ്ണം; ചൊവ്വ രക്തവണ്ണം; ചന്ദ്രൻ സ്ഫടികവണ്ണം;
ശുക്രൻ പാൽനിറം; ബുധൻ പച്ചനിറം; ശനിരാഹുക്കൾ
കറുപ്പുനിറം (൧൮)

സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആകൃതികൾ

ദീർഘവൃത്തം തഥാ ധ്രുവം ചതുരശ്രായതം തഥാ നൂ
ദീർഘശ്ചേതിക്രമാദതേ സൂര്യാദിഗ്രഹായ മതഃ

സാരം—സൂര്യൻ തുടങ്ങി രാഹുവരെയുള്ള എട്ടു ഗ്രഹ
ങ്ങളും യഥാക്രമം ദീർഘം, വൃത്തം, അഷ്ടഭുജം, ചതുര
ശ്രകോൺ, ചതുരശ്രം, ദീർഘം, ദീർഘം, ദീർഘം എന്നിങ്ങനെ
ഈ ആകൃതികളോടു കൂടിയവയാകുന്നു.

ജിനേന്ദ്രമാല:—

കടത്തുലൈയാഴ്ക്കുന്നിതൻകൊല്ലംപരിയുമക്ക-
ടൊടൻന്തചുറാമാൻ പിൻമുന്നാക-തടക്കണ്ണായ്
മീനിരണ്ടുതെറ്റിൽ വിഴുന്തെഴുമാമിക്കുതുൻ-
ൻറാനുരുവമേയുരുവാഞ്ചാറു. (൧൯)

നാർചതുരം വട്ടത്തുടിവടിവുമുക്കോണ
 മേപ്പുമെന്തെന്തിറവട്ടമെൻകോണ — നാർചതുരം
 പാതിനെടുമൈ പരിതിമുതർപാമ്പിറ
 യോതും വടിവെല്ലാമുരെ. (൨൦)

മാലയുക്കൻ കോട്ടവളൈവുമതിമൊട്ടെ
 മേലരിക്കുക്കോട്ടമികക്കുറിയ മേലൈ
 മുനിപുകുക്കുക്കോട്ടനെടിയമുറിവാ-
 ബനിയരവിൻകോട്ടകറെ ചാരറു. (൨൧)

സാരം — പത്തൊൻപതാമത്തെ യും ഇരുപതാമത്തെ
 യും പാടലുകളുടെ അർത്ഥം അറുപത്തേഴാമത്തെ ശ്ലോക
 ത്തിന്റെ സാരം തന്നെയാകുന്നു. ബുധനും സൂര്യനും വളഞ്ഞ
 കൊമ്പും ചന്ദ്രൻ മൊട്ടക്കൊമ്പും ചൊറ്റയ്ക്കു കുറുകിയ
 കൊമ്പും ഗുരുവിനും ശുക്രനും നീണ്ട കൊമ്പും ശനിക്കു
 മുറിക്കൊമ്പും രാഹുവിന് അറുത്തകൊമ്പും ആകുന്നു (൨൧)

ഗ്രഹങ്ങളുടെ കിരണങ്ങൾ

പഞ്ചൈകവിംശദ്ഗിരയോ നവാശാഃ ഷോഡശാബ്ദയഃ
 ഭാസ്കരാദിഗ്രഹാണാതു കിരണാഃ പരികിർത്തിതാഃ

സാരം — സൂര്യൻ അഞ്ചു കിരണങ്ങൾ; ചന്ദ്രൻ ഇരു
 പത്തൊന്നു കിരണങ്ങൾ; ചൊറ്റയ്ക്കു ഏഴു കിരണങ്ങൾ;
 ബുധൻ ഒൻപതു കിരണങ്ങൾ; ഗുരുവിനു പത്തു കിരണ
 ങ്ങൾ; ശുക്രനു പതിനാറു കിരണങ്ങൾ; ശനിക്കു നാലു
 കിരണങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രാശികളുടെ കിരണങ്ങൾ

വസുരഭ്യർതുരുദ്രാശ്വ വഹ്നിഷടക ചതുർദ്ദശ സ്തൻ
 വിശ്വപാശാഃ ശതവേദാശ്വ ചതുസ്ത്രിംശദജാതിഷു

സാരം - മേടത്തിനു എട്ടു കിരണവും ഇടവത്തിനു
 പതിനൊന്നു കിരണവും മിഥുനത്തിന് അറു കിരണവും
 കർക്കടകത്തിനു പതിനൊന്നു കിരണവും ചിങ്ങത്തിനു മൂന്നു

കിരണവും കന്നിഷ്ഠ് ആര കിരണവും തുലാത്തിനും വൃശ്ചികത്തിനും പതിന്നാലു കിരണംവീതവും ധനുവിനു പത്തു കിരണവും മകരത്തിനു ആറു കിരണവും കുംഭത്തിനു നാലു കിരണവും മീനത്തിനു മൂപ്പാതിനാലു കിരണവുമാകുന്നു.

മറ്റുചിലരുടെ അഭിപ്രായം:—

കുളീരാജതുലാകാഭകിരണാ വസുസംഖ്യയാ ൭൦
 മിഥുനോക്ഷമുഗാണാഞ്ച കിരണാ ജ്വതസംഖ്യയാ
 സിംഹസ്യ കിരണാസ്സപ്ത കന്യാകാർമ്മുകയോസ്സഥാ. ൧൧
 ചതപാരോ വൃശ്ചികന്യോക്താഃ സപ്തവിംശജ്ഽന്ധഷസ്യ ച
 സപ്താഷ്ടശവണ്യുദി രുദ്രയുഗ മാഞ്ചി കഡപസ്യ. ൧൨
 സപ്തവിംശതി സംഖ്യാശ്ച മേഷാദീനാം പരേ വിദുഃ

സാരം—കർക്കടകം, മേടം, തുലാം, കുംഭം ഇതുകൾക്കു് എട്ടു കിരണംവീതവും മിഥുനം, ഇടവം, മകരം ഇവയ്ക്കു് ആറു കിരണം വീതവും ചിങ്ങത്തിനു് ഏഴു കിരണവും കന്നിഷ്ഠം തുലാത്തിനും അപ്രകാരംതന്നെ ഏഴു കിരണംവീതവും വൃശ്ചികത്തിനു് നാലു കിരണവും മീനത്തിനു് ഇരുപത്തേഴു കിരണവുമാണെന്നു് ചിലരും മേടം തുടങ്ങിയുള്ള പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കും യഥാക്രമം ഏഴു്, എട്ടു്, അഞ്ചു്, മൂന്നു്, ഏഴു്, പതിനൊന്നു്, രണ്ടു്, നാലു്, ആറു് എട്ടു്, ഏഴു്, ഇരുപതു കിരണങ്ങൾവീതമാണെന്നു മറ്റുചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉയരങ്ങൾ

കുജദുശനയോഹസ്വാദീർഘാ ജീവബുധോരഗാഃ ൭൩
 രവിശുക്ര സമൗ പ്രോക്തൗ ശാസ്ത്രേ ജ്ഞാനപ്രദീപകേ

സാരം—ചൊവ്വ, ചന്ദ്രൻ, ശനി ഇവർ ഹസ്വന്മാരും, ഗുരു, ബുധൻ, രാഹു ഇവർ ദീർഘകായന്മാരും; രവിയും ശുക്രനും ഒത്തകിളുരത്തോടുകൂടിയവരുമാണെന്നു് ഈ ജ്ഞാനപ്രദീപകത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ യോജനങ്ങൾ

ആദിത്യശനിസൗമ്യാനാം യോജനാനുഷ്ടംബയാ ൭൪
 ശുക്രസ്യ ഷോഡശോക്താനി ഗുരോശ്ച ദശയോജനം
 ക്ഷത്വ സപ്തവിദ്യാതാഃ ശശാങ്കസ്യകവിംശതി. ൭൯

സാരം - ആദിത്യൻ, ശനി, ബുധൻ ഇവർക്ക് എട്ടു യോജനവിതരണം ശുക്രൻ പതിനാലു യോജനയും ഗുരുവിനു പത്തു യോജനയും ക്ഷത്വൻ പന്ത്രണ്ടു യോജനയും ചന്ദ്രൻ ഇരുപത്തൊന്നു യോജനയുമാകുന്നു.

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വായസ്സുകൾ

ഭൂമിജഃ ഷോഡശവയസ്സശുക്രസ്തപ്തവയസ്സഥാ
 വിംശദവയസ്വരസുതോ ഗുഹ്യശ്രീശദവയസ്സമൃതാഃ ൮൦
 ശശാങ്കസ്തപ്തവിവയഃ പഞ്ചാശദഭാസപതോവയഃ
 ശന്നൈശ്ചരസ്യരാഹോശ്ച ശതസംഖ്യാവയോ ഭവേൽ. ൮൧

സാരം - ചൊവ്വയ്ക്കു പതിനാലുവയസ്സും ശുക്രൻ ഏഴുവയസ്സും ബുധൻ ഇരുപതുവയസ്സും ഗുരുവിനു മുപ്പതുവയസ്സും ചന്ദ്രൻ ഏഴുപതുവയസ്സും സൂര്യൻ അൻപതുവയസ്സും ശനിക്കും രാഹുവിനും ആറുവീതം വയസ്സും ആകുന്നു.

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രസകാരകത്വം

തിക്തം ശനേശ്ച രാഹോശ്ച മധുരം തു ബൃഹസ്പതേഃ
 അമ്ലം ഭൂഗോവീധോഃ ക്ഷാരം ക്ഷത്വ കലജോരസഃ ൮൨
 തുവരഃ സോമപുത്രസ്യ ഭാസ്കരസ്യ കടുഭവേൽ.

സാരം - ശനിക്കും രാഹുവിനും കയ്പുരസവും ഗുരുവിനു മധുരരസവും ശുക്രൻ പുളിരസവും ചന്ദ്രൻ ഉപ്പുരസവും ക്ഷത്വ കഷായരസവും ബുധൻ ചവപ്പുരസവും സൂര്യൻ എരിവുരസവുമാകുന്നു.

ജിഹ്വേനോഽപഃ—

കാരിയുപാമ്പുചുവൈ കൈക്കമിഞ്ചുവൈപൊൻ
മാരിപുളിക്കമരിതുവെക്കേതരിർ
കരിക്കുമെഞ്ചുവായ് കണക്കുവെക്കേ—
മെരിക്കുഞ്ചുവെയിരവിക്കേൻ. (൨൨)

സാരം—ശനിക്കും രാഹുവിനും കയ്പും ഗുരുവിനു മധുരവും ശുക്രനു പുളിയും ചന്ദ്രനു ചുവപ്പും ക്ഷണ കഷായവും ബുധനു ക്ഷാരവും സൂര്യനു എരിവുമാകുന്നു. (൨൨)

രസകാരകതപരൈപ്പറ്റി ഹോരാവചനമിപ്രകാരമാകുന്നു:—“കടുകുവണരികൾമിശ്രിതം മധുരാമൃത ച കഷായഃ” ഇതിന്റെ അർത്ഥം സൂര്യൻ തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു യഥാക്രമം എരിവ്, ഉപ്പ്, കയ്പ്, മിശ്രിതം, മധുരം, പുളി, കഷായം ഈ രസങ്ങളെ പറയണമെന്നാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശരീരത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും ഭാഗങ്ങളിലുള്ള അടയാളങ്ങൾ അറിവാൻ

സൗമ്യാക്ഷങ്കജജീവാനാം ഭക്ഷിണേ ലാഞ്ചനം ഭവേത് ത്വൻ ഫണീന്ദുശുക്രമന്ദാനാം വാമേഭവതി ലാഞ്ചനം.

സാരം—ബുധൻ, സൂര്യൻ, ക്ഷണ, ഗുരു ഇവർക്കു വലത്തുവശത്തു് അടയാളം ഭവിക്കുന്നു. രാഹു, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ, ശനി ഇവർക്കു് ഇടതുവശത്തു് അടയാളം ഭവിക്കുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങളിൽ അടയാളം അറിവാൻ

ശുക്രസ്യ വദനേ പൃഷ്ഠേ ക്ഷസ്യാംസേ ബൃഹസ്പതേഃ പൃഥ്വീ
കക്ഷേ ബുധസ്യ ചന്ദ്രസ്യ മൂലംനിഭാനോഃ കടീതടേ
ഉത്തരേ ശനേഃ പദേ രാഹോർലാഞ്ചനാനി ഭവന്തി ഹി വൃഥ

സാരം—ശുക്രനു് വദനത്തിലും ചൊവ്വയ്ക്കു പൃഷ്ഠത്തിലും ഗുരുവിനു ചുമലിലും ബുധനു കക്ഷത്തിലും ചന്ദ്രനു തലയിലും സൂര്യനു കടിപ്രദേശത്തും ശനിക്കു തുടയിലും രാഹുവിനു കാലിലും അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

ജിനേന്ദ്രമാല:—

തുത്തിമലരെക്കും പുത്തുവരെപ്പോഴ് വകത്തി
ഞ്ചത്തിലോണ്ടും പുളിയിലെയൊഞ്ചത്തിയമേ
മഞ്ഞയാവരെവെട്ടുപിൻ വടിവെൻറു

ചിത്തമേവന്തവർക്കുച്ചപ്പു. (൨൩)

സാരം—സൂര്യൻ തുത്തി(?)പ്പുപോലെയും ചന്ദ്രൻ
എരുക്കിൻപൂവുപോലെയും ക്ഷൺ തുവരൻപരിപ്പുപോ
ലെയും ബുധൻ അകത്തിയിലുപോലെയും ഗുരുവിൻ
ആവണക്കിലുപോലെയും ശുക്രൻ പുളിയിലുപോലെയും
ശനിക്ക് ഉമ്മത്തിലുപോലെയും രാഹുവിൻ ആചാര(?)
സൂര്യപോലെയും അടയാളങ്ങൾ പറയുക. (൨൩)

ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശൃംഗഭേദം അറിയാൻ
ബുധാദിത്രേണ ഭഗവതേന ചന്ദ്രഃ ശൃംഗവിവർജിതഃ
തീക്ഷ്ണശൃംഗഃ ക്ഷോഭീർഘശൃംഗേന ജീവകവീരഥാ. വൃഹ
ശനിരാഹവക്രശൃംഗേന ശൃംഗഭേദ ഉദാഹൃതഃ

സാരം—ബുധനും സൂര്യനും ഒടിഞ്ഞ കൊമ്പുകളോക്ര
ടിയവരാകുന്നു; ചന്ദ്രൻ കൊമ്പില്ല. ക്ഷൺ കൂത്തുമൂർത്ത കൊ
മ്പോടുകൂടിയവനാണ്. ഗുരുവും ശുക്രനും നീണ്ട കൊമ്പു
ള്ളവരാകുന്നു. ശനിയും രാഹുവും വളഞ്ഞ കൊമ്പോടുകൂ
ടിയവരാണ്.

നില്ക്കുന്ന രാശികളും നടക്കുന്ന രാശികളും
ഉറങ്ങുന്ന രാശികളും

“വൃഷസിംഹാളികംഭാശ്ച തിഷ്ഠന്തി സ്ഥിരരാശയഃ വൃശ്ച
കർക്കിനകൃതുലാമേഘാശ്ചരന്തി ചരരാശയഃ
യുഗ്മകന്യാധനാർമ്മീനാഃ സ്വപന്ത്യഭയരാശയഃ വൃശ്ച

സാരം:—ഇടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കുംഭം ഈ സ്ഥി
രരാശികൾ നില്ക്കുന്നവയാണ്. കർക്കടകം, മകരം, തുലാം,
മേടം ഈ ചരരാശികൾ നടക്കുന്നവയാകുന്നു. മിഥുനം,
കന്നി, ധനു, മീനം ഈ ഉഭയരാശികൾ ഉറങ്ങുന്നവയാണ്.

നഷ്ടദ്രവ്യനിക്ഷേപസ്ഥാനങ്ങൾ അറിവാൻ
 ധനുർമ്മേഷ്ഠ വനപ്രാന്തേ കന്യകാമിഥുനം പുരേ
 ഹരിചാപതുലാമീനമകരാഃ സലിലേഷു ച പു
 നദ്യാം കുളീരഃ കല്പായാം വൃഷഃ കുന്ദഃ പയോഽലഭേ
 വൃശ്ചികഃ ക്രുപസലിലേ രാശീനാം സ്ഥിതിരീരിതാ പുന
 വനകേദാരകോദ്യാനകല്യാദിവനഭ്രമയഃ
 ആപനാശീരസദാപീ തടാകസരിതസ്തഥാ പു
 ജലകുന്ദശ്ചക്രപശ്ച നഷ്ടദ്രവ്യാദിസുചകാഃ

സാരം:—ധനുവും മേടവും വനപ്രാന്തത്തിലും കന്നിയും
 മിഥുനവും പട്ടണത്തിലും ചിങ്ങം, ധനു, തുലാം, മീനം, മക
 രം ഈ ജലത്തിലും കർക്കടകം നദിയിലും ഇടവം കൈത്താ
 ടിലും കുന്ദം പാൽക്കടത്തിലും വൃശ്ചികം കിണറുവെള്ള
 ത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മേടം തുടങ്ങിയുള്ള രാശികൾ
 യഥാക്രമം വനം, വയൽ, ഉദ്യാനം, കൈത്തോട്, മല, വന
 ഭ്രമി, നദീതീരം, ഇറങ്ങിക്കളിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ള വലിയ
 തോട്, കുളം, നദി, ജലകുന്ദം, കിണർ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങ
 ലിൽ നഷ്ടദ്രവ്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ ചിലർക്കുള്ള അഭിലാഷവ്യത്യാ
 സത്തെ അടിയിൽ കാണിക്കുന്നു.

ഘടകന്യായുഗ്മതൂലാ ഗ്രാമേ ജാളീധനുർഹരീ പു
 വനേ ചാഥ കുളീരോക്ഷനക്രമീനാ ജലേ സ്ഥിനാഃ .

സാരം:—കുന്ദം, കന്നി, മിഥുനം, തുലാം ഈ ഗ്രാമ
 ത്തിലും മേടം, വൃശ്ചികം, ധനു, ചിങ്ങം ഈ വനത്തിലും
 കർക്കടകം, ഇടവം, മകരം, മീനം ഈ ജലത്തിലും
 ചരിക്കുന്നു.

ഭൗമോ ഭൂമിജ്ജലം കാവ്യശശിനൗ ബധഭോഗിനൗ പു
 നിഷ്കുലകഞ്ചരന്ധ്രൗ നൃപൗ നൃപോസ്തരയോർനഭഃ
 മന്ദസ്യ യുദ്ധഭൂമിശ്ച ബലവത്തിഗ്രഹേസ്ഥിതേ ന്
 സൂര്യാക്ഷാരബലേ ഭൂമൗ നൃപശ്ചക്രബലേ ച വേ
 ചന്ദ്രസൗമ്യബലേ മദ്ധ്യേ കൈശ്ചിദേവമുദാഹൃതം ന്

നിശാദിവസസന്ധ്യാശ്ച ഭാനുഗ്രാശിമാദിതഃ
 ചരാശിവശാഭേവമിതികേചിത് പ്രപക്ഷതേ ൯൨
 ഗ്രഹേഷു ബലവാനൃസ്തു തദേശാൽ ഫലമീരയേൽ.

സാരം:—കജൻ ഭൂമിയും ശുക്രചന്ദ്രന്മാർ ജലവും ബുധൻ മുക്കുപ്പാത്ത സ്ഥലവും രാഹു പാരവും ഗുരുഭാസ്കരന്മാർ ആകാശവും ശനി യുദ്ധഭൂമിയുമാകുന്നു. ബലവാനായ ഗ്രഹം സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കണം. സൂര്യൻ, ശനി, ചൊപ്പു ഇവർ ബലവാനായിരുന്നാൽ ഭൂമിയിലും ഗുരുശുക്രന്മാർ ബലവാനായിരുന്നാൽ ആകാശത്തിലും ചന്ദ്രനും ബുധനും ബലവാനായിരുന്നാൽ ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റേയും മദ്ധ്യഭാഗത്തുമാണെന്നു ചേറെ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സൂര്യനോട്ചേർന്ന രാശിയെ ആദ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു രാത്രിയും പകലും സന്ധ്യകളും ചിന്തിക്കണമെന്നു ചിലരും ചരാശി ക്രമങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ചിന്തിക്കണമെന്നു മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതായത് ചരാശിയെക്കൊണ്ടു രാത്രിയും സ്ഥിരരാശിയെക്കൊണ്ടു പകലും ഉഭയരാശിയെക്കൊണ്ടു സന്ധ്യയും ചിന്തിക്കണമെന്നു താല്പര്യം ഗ്രഹങ്ങളിൽ ബലവാനായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ഫലനിർണ്ണയംചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

വർഷാദികളുടെ കാരകത്വം

ശനേവർഷം തദൽം സ്യാദ് ഭാനോജ്ഞാസഭായം വിഭഃ ൯൩
 ശുക്രസ്യപക്ഷോ ജീവസ്യ മാസോ ഭൌമസ്യ വാസരാഃ
 ഇന്ദ്രോർമ്മുഹൂർത്തമിത്യുക്തം ഗ്രഹാണാംബലരോഭവേൽ നർ
 ഏതേഷാം ഘടികാ പ്രോക്താ ഉച്ചസ്ഥാനജ്ഞാം ക്രമാൽ

സാരം : ശനിക്കു് ഒരു വർഷവും സൂര്യനു് അരവർഷവും ബുധനു രണ്ടുമാസവും ശുക്രനു് ഒരു പക്ഷവും (പതിനഞ്ചു ദിവസവും) ഗുരുവിനു് ഒരുമാസവും കജനു് ഏഴുദിവസവും ചന്ദ്രനു് ഒരു മുഹൂർത്തവുമാകുന്നു. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലമനുസരിച്ചു് ഈപറഞ്ഞ കാലഭേദങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. ഉച്ച

സ്വഗൃഹേരപ്പിദിനം പ്രോക്തം മന്ത്രഃ മാസമാഭിശേൽ ന്ദി
ശതൃന്ധമാഃനഷ്ട നീചേഷു വത്സരം നാഹുജ്ഞമാൻ

സൂര്യാജീവവിചിത്രകൃശനിചന്ദ്രഭംഗമാഃ
 പ്രാഗഭിദിക്ഷകൃമശശ്വരേയുദ്ധാമസംഖ്യയാ
 പ്രാഗാഭീശാനപര്യന്താനപാരശാദ്യന്തകാൻ ഗ്രഹാൻ ന്നെ

സൂര്യോദയം തുടങ്ങി അടുത്ത സൂര്യോദയംവരെ അരു
പതു നാഴികയ്ക്ക് എട്ടു യാമങ്ങൾ. ഒരു യാമം ഏഴര നാ
ഴിക. സൂര്യോദയത്തിൽ ആദ്യത്തെ യാമത്തിൽ സൂര്യൻ
കിഴക്കുനിന്നും ചൊറ്റാ തെക്കുകിഴക്കുനിന്നും ഗുരു തെക്കുനി
ന്നും ബുധൻ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്നും ശുക്രൻ പടിഞ്ഞാറു
നിന്നും ശനി വടക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്നും ചന്ദ്രൻ വടക്കുനിന്നും
രാഹു വടക്കുകിഴക്കുനിന്നും സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു രണ്ടാമ
ത്തെ യാമത്തിൽ ഈ എട്ടുപേരും, ആദ്യത്തെ യാമത്തിൽ
സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങിയ ഭിക്ഷകളുടെ അടുത്ത ഭിക്ഷിൽനിന്നും

സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. എങ്കിലെന്നെന്നാൽ ഒന്നാമത്തെ യാമത്തിൽ കിഴക്കേ ദിക്കിൽ നിന്നും സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങിയ സൂര്യൻ രണ്ടാമത്തെ യാമത്തിൽ തെക്കുകിഴക്കേ ദിക്കിൽനിന്നും സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങും ഇതിൽനിന്നും ഒരു ഗ്രഹം ഒരു ദിക്കു മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു രീരാൽ ഒരു യാമം (ഏഴരനാഴിക) ചെന്നിയിരിക്കുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത യാമത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ അടുത്ത ദിക്കിൽനിന്നും ആരംഭത്തിൽനിന്നും സഞ്ചാരം തുടങ്ങുമത്രെ. ഈ സഞ്ചാരക്രമത്തെ അടിയിൽ ചട്ടിക വരച്ചു കാണിക്കുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദിനരാത്രിയാമസഞ്ചാരപ്പട്ടിക.

ഗ്രഹങ്ങൾ	൧-ാം യാമം.	൨-ാം യാമം.	൩-ാം യാമം.	൪-ാം യാമം.	൫-ാം യാമം.	൬-ാം യാമം.	൭-ാം യാമം.	൮-ാം യാമം.
സൂര്യൻ	കിഴക്കേ	തെക്കുകിഴക്കേ	തെക്കേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ
ചന്ദ്രൻ	തെക്കുകിഴക്കേ	തെക്കേ	തെക്കേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	കിഴക്കേ
ബുധൻ	തെക്കേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	കിഴക്കേ	കിഴക്കേ	തെക്കുകിഴക്കേ
ശുക്രൻ	തെക്കേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	കിഴക്കേ	കിഴക്കേ	തെക്കുകിഴക്കേ
മംഗളൻ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	കിഴക്കേ	കിഴക്കേ	തെക്കുകിഴക്കേ
വ്യാഴൻ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	കിഴക്കേ	കിഴക്കേ	തെക്കുകിഴക്കേ
കുരുവി	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	കിഴക്കേ	കിഴക്കേ	തെക്കുകിഴക്കേ
പുല്ലൻ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	കിഴക്കേ	കിഴക്കേ	തെക്കുകിഴക്കേ
താരകൻ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	പടിഞ്ഞാറേ	കിഴക്കേ	കിഴക്കേ	തെക്കുകിഴക്കേ

ഒരു രാശിയെ നാലു പാദമായി ഭാഗിക്കുന്നതായാൽ മേഘാദി മീനാന്തം പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കും കൂടി നാല്പതു പാദങ്ങൾ കിട്ടുന്നു. ഈ നാല്പത്തു പാദങ്ങളെയും കിഴക്കു തുടങ്ങി എട്ടുദിക്കുകൾക്കുമായി ഭാഗിക്കുന്നതായാൽ ദിക്കൊന്നിന്നു ആറു പാദങ്ങൾ വീതം കിട്ടുന്നു. അതനുസരിച്ചു മേടം രാശിയിലെ നാലു പാദവും ഇടവത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പാദവും കൂടിയ ആറു പാദങ്ങൾ കിഴക്കും, ഇടവം രാശിയിലെ ഒട്ടാറിലത്തെ രണ്ടു പാദങ്ങളും മിഥുനത്തിന്റെ നാലു പാദങ്ങളും കൂടിയ ആറു പാദങ്ങൾ തെക്കു കിഴക്കും, കർക്കടകത്തിന്റെ നാലു പാദങ്ങളും ചിങ്ങത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പാദവും കൂടി ആറു പാദങ്ങൾ തെക്കും, ചിങ്ങത്തിലെ ഒട്ടാറിലത്തെ രണ്ടു പാദങ്ങളും കന്നിയുടെ നാലു പാദവും ചേർന്ന ആറു പാദങ്ങൾ തെക്കു പടിഞ്ഞാറും, തുലാത്തിലെ നാലു പാദങ്ങളും വൃശ്ചികത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പാദങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട ആറു പാദങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറും, വൃശ്ചികത്തിലെ ഒട്ടാറിലത്തെ രണ്ടു പാദങ്ങളും ധനുവിന്റെ നാലു പാദങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട ആറു പാദങ്ങൾ വടക്കു പടിഞ്ഞാറും, മകരത്തിന്റെ നാലു പാദങ്ങളും കുംഭത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പാദങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട ആറു പാദങ്ങൾ വടക്കും, കുംഭത്തിന്റെ ഒട്ടാറിലത്തെ രണ്ടു പാദങ്ങളും മീനത്തിന്റെ നാലു പാദവും ചേർന്ന ആറു പാദങ്ങൾ വടക്കു കിഴക്കും ഭവിക്കുന്നു. ഈ വിഭാഗമനുസരിച്ചു സൂര്യൻ, ക്ഷൗരൻ, ഗുരു, ബുധൻ, ശുക്രൻ, ശനി, ചന്ദ്രൻ, രാഹു ഈ എട്ടു ഗ്രഹങ്ങളും ഒന്നാമത്തെ യാമത്തിൽ മേടവും ഇടവത്തിൽ അരയും, ഇടവത്തിൽ അരയും മിഥുനവും, കർക്കടകവും ചിങ്ങത്തിൽ അരയും, ചിങ്ങത്തിൽ അരയും കന്നിയും, തുലയും വൃശ്ചികത്തിൽ അരയും, വൃശ്ചികത്തരയും ധനവും, മകരവും കുംഭത്തരയും കുംഭത്തരയും മീനവും, രാശിഖണ്ഡങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു ഇപ്രകാരം എട്ടു യാമങ്ങളിലെയും രാശിസഞ്ചാരക്രമം അടങ്ങിയ പട്ടിക അടിയിൽ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

ജിനേന്ദ്രമാല:—

ഇരവിയെഴുതുമം വാളരവമിത്തു
പരവചതിനട്ഠം പാക്കോനാം—വിരവിയ
വിദ്യാഭാമൻപൊൻചേയ്വേടമിവൈയീരാറു
നൽകടിക്കൈയവെന്തായ്നാട്ടു. ൨൪

സാരം: സൂര്യൻ, ധ്രുവം, രാഹു, ചന്ദ്രൻ, ശനി, സൂക്ഷ്മം, ശുക്രൻ, ഇന്ദ്രധനുസ്സ്, ബുധൻ, ഗുരു, ക്ഷേത്രം പരിവേഷം ഈ പന്ത്രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളും ഇടവം മുതൽ വൃശ്ചികം മേലേ പന്ത്രണ്ടു രാശികളിലുമായി അറുപതു നാഴികകാണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു. രാത്രിയും പകലുംകൂടി അറുപതു നാഴികയാണെന്നും. അറുപതു നാഴികയെ പന്ത്രണ്ടു ഭാഗമായി വീതിച്ചാൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും അഞ്ചു നാഴിക ചീതം കിട്ടുന്നു. ആദ്യത്തെ അഞ്ചു നാഴിക സൂര്യൻ ഇടവത്തിലും ധ്രുവം മേടത്തിലും രാഹു മീനത്തിലും ചന്ദ്രൻ കുംഭത്തിലും ശനി മകരത്തിലും സൂക്ഷ്മം ധനുസ്സിലും ശുക്രൻ വൃശ്ചികത്തിലും ഇന്ദ്രധനുസ്സ് തുലാത്തിലും ബുധൻ കന്നിയിലും ഗുരു ചിങ്ങത്തിലും ചൊവ്വ കർക്കടകത്തിലും പരിവേഷം മിഥുനത്തിലും സഞ്ചരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ അഞ്ചു നാഴികയിൽ സൂര്യൻ മേടത്തിലും ധ്രുവം മീനത്തിലും രാഹു കുംഭത്തിലും ചന്ദ്രൻ മകരത്തിലും ശനി ധനുവിലും സൂക്ഷ്മം വൃശ്ചികത്തിലും ശുക്രൻ തുലാത്തിലും ഇന്ദ്രധനുസ്സ് കന്നിയിലും ബുധൻ ചിങ്ങത്തിലും ഗുരു കർക്കടകത്തിലും ചൊവ്വ മിഥുനത്തിലും പരിവേഷം ഇടവത്തിലും സഞ്ചരിക്കുന്നു മൂന്നാമത്തെ യാഥാമുതൽക്കും ഇപ്രകാരം കണ്ടുകൊള്ളുക.

ഈ സഞ്ചാരക്രമം അടങ്ങിയ പട്ടിക ചുവടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

ഗണ ങ്ങൾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
രവി	ഇ. ൧൦	൧൧. ൦	൧൨. ൦	൧൩. ൦	൧൪. ൦	൧൫. ൦	൧൬. ൦	൧൭. ൦	൧൮. ൦	൧൯. ൦	൨൦. ൦	൨൧. ൦
ശുക്ര	൧൨. ൦	൧൩. ൦	൧൪. ൦	൧൫. ൦	൧൬. ൦	൧൭. ൦	൧൮. ൦	൧൯. ൦	൨൦. ൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦
മംഗള	൧൪. ൦	൧൫. ൦	൧൬. ൦	൧൭. ൦	൧൮. ൦	൧൯. ൦	൨൦. ൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦
ചന്ദ്രൻ	൧൫. ൦	൧൬. ൦	൧൭. ൦	൧൮. ൦	൧൯. ൦	൨൦. ൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦
ശനി	൧൬. ൦	൧൭. ൦	൧൮. ൦	൧൯. ൦	൨൦. ൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦	൨൭. ൦
പ്രശ്ന	൧൭. ൦	൧൮. ൦	൧൯. ൦	൨൦. ൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦	൨൭. ൦	൨൮. ൦
തുള	൧൮. ൦	൧൯. ൦	൨൦. ൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦	൨൭. ൦	൨൮. ൦	൨൯. ൦
ഇ. ൧൦	൧൯. ൦	൨൦. ൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦	൨൭. ൦	൨൮. ൦	൨൯. ൦	൩൦. ൦
ബുധൻ	൨൦. ൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦	൨൭. ൦	൨൮. ൦	൨൯. ൦	൩൦. ൦	൩൧. ൦
ഇ. ൧൦	൨൧. ൦	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦	൨൭. ൦	൨൮. ൦	൨൯. ൦	൩൦. ൦	൩൧. ൦	൩൨. ൦
കുജൻ	൨൨. ൦	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦	൨൭. ൦	൨൮. ൦	൨൯. ൦	൩൦. ൦	൩൧. ൦	൩൨. ൦	൩൩. ൦
പതി	൨൩. ൦	൨൪. ൦	൨൫. ൦	൨൬. ൦	൨൭. ൦	൨൮. ൦	൨൯. ൦	൩൦. ൦	൩൧. ൦	൩൨. ൦	൩൩. ൦	൩൪. ൦

കതിരമുതൽപാമ്പിരാകക്കാട്ടിയവെൺകോട് ക
ടുതിതരൂമീ ചാനമുതരേറാൻറിവിതിയേ
യിടമെ വരുംവാദാചിയെല്ലാരുപിന്ന
രടൈവരുമുന്റേറമുക്കാൽ

൨൭

സാരം:—സൂര്യൻ മുതൽ രാഹുവരെയുള്ള എട്ടു ഗ്രഹങ്ങളും ഉദയമുറ്റത്തു് നിന്നും വാരനാഥൻതുടങ്ങി വടക്കു കിഴക്കു മൂല ചിതന്നും വൃശ്ചികമേണ എട്ടു ദിക്കുകളിലും സഞ്ചരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ മുറ്റത്തു് വാരനാഥൻതുടങ്ങി വടക്കു ദിക്കിൽനിന്നും അപ്രകാരം സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ എട്ടു മുറ്റത്തു് ഇളിപ്പും വൃശ്ചികമേണ സഞ്ചരിക്കുന്നതായി ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

ഞായർ മുതൽ ശനിവരെ ഏഴു വാരങ്ങൾക്കും സൂര്യൻ മുതൽ ശനിവരെയുള്ള ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളും വാരനാഥന്മാരാകുന്നു. ഞായറാഴ്ചയ്ക്കു സൂര്യനും തിങ്കളാഴ്ചയ്ക്കു ചന്ദ്രനും ഇങ്ങനെ ഏഴു് ആഴ്ചയ്ക്കു ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളെ കണ്ടുകൊള്ളുക. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഒരു മുറ്റത്തു് മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴികയാണ്. അറുനാലിച്ചു പകുപ്പും രാത്രിയുമുൾപ്പെടെ പതിനാറു മുറ്റത്തു് ഇങ്ങനെ ധരിക്കണം.

പ്രാമാദീശാനപദ്യതാനപാരോശാദ്യതകാൻ ഗ്രഹാൻ പ്രദമ പ്രാമരേ വൈരൂപാദിതിയെ ശ്യാദികോണതഃ ഏവം താമ്യേ തൃതീയേ ച ക്രമേണപരികല്പയേൽ.

സാരം—കിഴക്കുതുടങ്ങിയ ദിക്പ്രദേശങ്ങളിൽ വാരനാഥൻ തുടങ്ങി ഏഴുഗ്രഹങ്ങളെയും പരികല്പിക്കണം ഒന്നാമത്തെയാമത്തിൽ ഇന്ദ്രദിക്കിലും രണ്ടാമത്തെ യാമത്തിൽ അഗ്നികോണിലും മൂന്നാമത്തെ യാമത്തിൽ തെക്കേദിക്കിലും ഇങ്ങനെ എട്ടു യാമത്തിലും വാരനാഥനെ എട്ടുദിക്കിലുമായി കല്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒന്നാമത്തെയാമത്തിൽ വാരനാഥനെ കിഴക്കും രണ്ടാമത്തെയാമത്തിൽ തെക്കുകിഴക്കും മൂന്നാമത്തെയാമത്തിൽ

ഭൂതാദി വർഗ്ഗമാനം വാശേശാദ്യോദ്യമന്തിഹി ന്ൻ
 രാജീനേയകതചന്ദ്രൻഷാഭാവാദ്ഭിരുത്യാദികം
 താവാദ്ഭിവാസരേസ്സഭിഃ കേചിദംശായനാദപിഃ

പ്രശ്നനിശ്ചിത ചികിത്സാസംഗ്രഹം : സാർവ്വദേശിക : ക്രമാൽ
സാർവ്വദേശികപുസ്തകമെന്ന് പ്രഖ്യാപനം
തദ്ദേശാധികാരികൾ തുടങ്ങിയവ പൂർവ്വദേശീകസംസ്ഥാനം
തദ്ദേശാധികാരികൾ പ്രഖ്യാപനം തുടങ്ങിയവ പൂർവ്വദേശീകസംസ്ഥാനം
തദ്ദേശാധികാരികൾ പ്രഖ്യാപനം തുടങ്ങിയവ പൂർവ്വദേശീകസംസ്ഥാനം
തദ്ദേശാധികാരികൾ പ്രഖ്യാപനം തുടങ്ങിയവ പൂർവ്വദേശീകസംസ്ഥാനം

സാരം — സൂര്യോദയംമുതൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടരനാഴിക അർദ്ധഗ്നം, അതിനുശേഷം രണ്ടരനാഴിക കാലലഗ്നം, അതിനുശേഷം രണ്ടരനാഴിക അർദ്ധഗ്നം ഈ ക്രമത്തിന് അർദ്ധഗ്നകാലലഗ്നങ്ങളെ ഒന്നിടവിട്ട് രണ്ടരരണ്ടര നാഴികകളിൽ കണ്ടുകൊള്ളണം. ആ അർദ്ധഗ്നകാലലഗ്നങ്ങളെ കിഴക്കുതട്ടങ്ങിയ ഏഴു ദിക്കുകളിലും സ്തംഭിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. സൂര്യോദയാനന്തരം ആദ്യത്തെ രണ്ടരനാഴികയായ അർദ്ധഗ്നം കിഴക്കും, പിന്നത്തെ രണ്ടരനാഴികയിലെ കാലലഗ്നം തെക്കുകിഴക്കും അത്ത രണ്ടരനാഴികയിലെ അർദ്ധഗ്നം തെക്കും ഇവയെ മറ്റൊരു ദിക്കുകളിലും സ്തംഭിപ്പിക്കുക ഈ ക്രമത്തിൽ പ്രശ്നസമയത്തെ നാഴികയ്ക്കു അർദ്ധഗ്നകാലലഗ്നങ്ങളിൽ ഏതൊരു ദിഗ്നം ലഭിക്കുന്നുവോ ആ ലഗ്നത്തിന്റെ ദിക്കിനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ആ ദിക്കുതന്നെ പ്രാജ്ഞാവിന്റെ പ്രത്യുദ്ധിയാകുന്നത്. ആ ദിക്കിനു മുൻപൊന്ന പ്രകാരം * ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ ചര്യയ്ക്കു ചാലം ഭവിക്കുന്നുവോ ആ ഗ്രഹം പ്രശ്നകാലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദിക്കിൽ ചോഷ്ഠാധി, മേഘപ്രവൃദ്ധ്യോ മുഖലായവയുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കണം.

ഉദയാദി പതിനാലുനാഴികയ്ക്കു പ്രശ്നം ആരംഭിച്ചു വെണിരിക്കട്ടെ; അപ്പോഴത്തെ ലഗ്നം കാലലഗ്നമാണല്ലോ; അതു് ആരാമത്തെ ലഗ്നമാകയാൽ ആരാമത്തെ ലിങ്കായ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു ദിക്കിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. വടക്കുപടിഞ്ഞാറുകോണുതന്നെ പ്രാജ്ഞാവിനാൽ ആരൂഢമായിരിക്കുന്നത്. ആ ആരൂഢദിക്കിനു് സൂര്യോദയോദ്യാദി പ്രമാണപ്രകാരം ശുക്രൻ അധിപതിയാകുന്നു. ശുക്രൻ ഇഷ്ടസമയത്തിൽ ഏതൊരു ദിക്കിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ, ആ ദിക്കിൽ കള്ളനും നഷ്ടപ്രവൃദ്ധ്യും മറ്റുമുണ്ടെന്നു പറയണം

അർജ്ജുന ലഗ്നസ്ത ലവഃ ഖ ബാണ
 ചന്ദ്രാചശേഖരേണ രവിഃശ്ശ്രീ ഭക്തഃ
 വാരാഹപിതാസ്സപ്താമൃതഃ കൃതാസ്തേ
 കാലാവ്യയോരാ പരാമോഴ്ശ്ചൈവസ്യച. (൧൦൪)

സാരം പ്രശ്നസമയത്തെ ലഗ്നസ്ഫുടംവരുത്തി, അതിൽ വിന്നം സൂര്യസ്ഫുടം കുറച്ചു, ശിഷ്ടത്തെ വിനാശി കയാക്കി രണ്ടിടത്തു ചെല്ലുക! ഒന്നിൽനിന്നും പരമം കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിനെ മറെറാരിടത്തിരിക്കുന്ന വിനാശികയിൽ നിന്നും കുറച്ചു. ശിഷ്ടത്തെ മൂന്നുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു ഫലത്തോടു വാരസംഖ്യ (അന്നത്തെവാരം ഞായറാഴ്ച തുടങ്ങി എത്രമത്തെ വാരമോ ആ സംഖ്യ) യു കൂട്ടി ഏഴുകൊണ്ടു ഹരിക്കണം. കിട്ടുന്ന ശിഷ്ടം സൂര്യൻമുതൽ എത്രമത്തെ ഗ്രഹത്തെക്കുറിക്കുന്നുവോ, ആ ഗ്രഹമത്രേ കാലമേയ്ക്കു അധിപൻ.

ലഗ്നസ്ഫുടത്തിൽനിന്നും സൂര്യസ്ഫുടത്തെവാങ്ങിയ ശിഷ്ടം പന്ത്ര വിനാശികയാണെന്നാരിക്കട്ടെ; ഈ നൂറ്റി അറുപതിനെ രണ്ടിടത്തു ചെല്ലവാനു വിചാരിക്കുക! അതിൽ ഒന്നിൽനിന്നും പരമം കഴിച്ചാൽ ശിഷ്ടം ൧൦ കിട്ടും ഈ പത്തിനെ മറെറാരിടത്തിരിക്കുന്ന പന്ത്ര-ൽനിന്നു കുറച്ചാൽ ശിഷ്ടം പരമം ആയിരിക്കും ഈ തുകയെ മൂന്നുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ൩ വരും. പ്രശ്നദിവസം ബുധനാഴ്ചയാണെങ്കിൽ, ബുധനാഴ്ച രാമത്തെ വാരമാകയാൽ ൪ കൂടെ മുമ്പു കിട്ടിയ അൻപതിനോടു കൂട്ടുവാൻ ഫലം ൭൪ ആണ്. ൭൪-നെ ഏഴുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ശിഷ്ടം ൭ കിട്ടും. സൂര്യൻ തുടങ്ങി അഞ്ചാമത്തെ ഗ്രഹം ഗുരുവാകയാൽ അപ്പോഴത്തെ കാലമേയ്ക്കു അധിപൻ ആ ഗുരുവാണ് എന്നറിയണം.

ധാതുമുഖീ പരാശികളും ഗ്രഹങ്ങളും
 മേഷകുക്കിതുലാനക്രാ ധാതുരാശയ ഇതരിതഃ
 കഭേസിഹമാളിപുഷഭാൻ ബ്രഹ്മേ മൂലസംജ്ഞകാൻ. ൧൦൫

ധനുർമ്മിനനുയുക്തന്യാരാശയോ ജീവാസംജ്ഞാകാഃ
കുജേന്ദ്രസൗരിഭുജഗാ ധാതവഃ പരികീർത്തിതഃ ൧൦൬
മൂലാഭുജിനാധീശൈ ജീവൈ ധ്വജ്ഞസോമജൈ

സാരം:—മേടം, കർക്കരം, തുലാം, മകരം ഇവ ധാതു
രാശികൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു കുരും, ചിരും, വൃശ്ചികം,
ഇടവം ഇവ മൂലരാശികളും ധനു, മീനം, മ'ഗ്ദനം, കന്നി
ഇവ ജീവരാശികളുമാണ് കുജൻ, ചന്ദ്രൻ, ശനി, രാഹു
ഇവർ ധാതുഗ്രഹങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ശുക്രൻ,
സൂര്യൻ ഇവർ മൂലഗ്രഹങ്ങളാണ്. വ്യാഴം, ബുധൻ
ഇവർ ജീവഗ്രഹങ്ങളുമാത്രം

സ്ഥാനഭേദമനുസരിച്ചു ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന
ധാതപാദി സംജ്ഞകൾ.

സ്വക്ഷേത്ര ഭാനവചുരോ ധാതുരന്യത്രപൂർവ്വത് ൧൦൭
സ്വക്ഷേത്രേ ഭാനജോവപ്തി സ്വക്ഷേത്രേധാതുരന്ദുജഃ

സാരം—ചന്ദ്രൻ സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സൂ
ര്യനെപ്പോലെയാണ്. സൂര്യൻ മൂലഗ്രഹമാണെന്നു മുമ്പു
പറഞ്ഞുവല്ലോ; സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ സൂര്യ
നെപ്പോലെ മൂലഗ്രഹമായി ഭവിക്കുമെന്നു ധരിക്കണം.
മറുപക്ഷ സ്ഥാനങ്ങളിൽ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ ചന്ദ്രൻ
ധാതുഗ്രഹമാണെന്നാണ്. സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന
ശനി വാപിയാതി (വർദ്ധിയാതി) ഭവിക്കുന്നു. സ്വക്ഷേത്ര
ത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ബുധൻ ധാതുഗ്രഹവുമാണ്.

ജിനേന്ദ്രമാല:—

മറിചുരാഞ്ഞെണ്ടുകോൽ വായ്ത്തമൈന്തത്താതു
വെറിനേളെ തരിചാൻമൂല നെറിയായ
തണ്ടുചിലൈമീനമൊട്ടുരാഴ് കഴലുന്താഴ് കഴലാ
യുണ്ടെൻറ ചീവനുരെ. (൨൦൬)
ആടാവൻതിങ്കൾചേയ്കാരി തുന്താതുവാ
മോടിരവിവെള്ളി യുയർമൂലമാ—നീറിയ

പൊൻപുലവൻ വീവനാമേൻപവേപൊയ്യാചീർ
നമ്പുലമെയോർകണയതു (൨൭)

അയക്കുനന്ത'കുറ്റത്തിലിത്തിററതു
മുരുക്കുപിറനിലത്തിൻമൂലയിരുത്തക്ക
മന്താപടർമൂലമായിരുക്കുന്നിത്തിരി
പുന്തയുവാതുവായ്പ്പട്ട. (൨൮)

താതുവിവാചിനെത്താതുക്കോടുന്നാക്കിനു
ത്താതുനെത്താതുക്കവിഷിവാത്താതുവാ
മൂലമുജീവനാമിരുക്കയാർകണ്ടു
പോലെന്നയക്കൻമടവാഴ്ചൊപ്പ. (൨൯)

താതുമൂലമുടിർവീവനാമിതിവന
ത്താതുവാചിനുകുറ്റം—താതുവാ
മൂലമഞ്ചീവനമുക്കൻമുടനാകിർ
പാലാവിതരതുമാറു (൩൦)

സാര : - മേടം, കർക്കടകം തുലാം, മകരം ഇവ ധാതു
രാശികളാ ഇടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കാരം ഇവ മൂലരാ
ശികളും മിഥുനം, കന്ന, ധനു, മീനം ഇവ ജീവരാശികളുമാ
കുന്നു. (26) ചന്ദ്രൻ, ക്ഷൺ, ശനി, ഓരോ ഇവർ ധാതുഗ്ര
ഹങ്ങളും സൂര്യനും ത്രുകനും മൂലഗ്രഹവും ബുധനും ഗുരുവും
ജീവഗ്രഹവുമാകുന്നു. (27) സൂര്യനും ചന്ദ്രനും സ്വക്ഷേത്ര
ത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധാതുഗ്രഹങ്ങളും അന്യരാശികളിൽ
നില്ക്കുമ്പോൾ മൂലഗ്രഹങ്ങളുമാണ്. സ്വക്ഷേത്രാധിപനാ
യ ശനി മൂലഗ്രഹവും മറ്റു രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന ശനി
ധാതുഗ്രഹവുമാണ്. ബുധൻ സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ ധാതുഗ്രഹ
വും അന്യത്ര ജീവഗ്രഹവുമത്രേ. (28) ആരൂഢരാശിയാ
യ ധാതുരാശിക്കു, ധാതുരാശി ഛത്രരാശിയായാലും ആ രാശി
യെ ധാതുഗ്രഹം നോക്കിയാലും അതുകൊണ്ടു നിർദ്ദേശി
ക്കേണ്ടതു ധാതുവിനെത്തന്നെയാകുന്നു. ആരൂഢരാശി മൂല
രാശിയായാൽ അതിനു മൂലരാശി ഛത്രരാശിയായാലും മൂല

ഗ്രഹം നോക്കിയാലും മൂലവസ്തുവിനെത്തന്നെ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആരൂഢരാശി ജീവരാശിയായാൽ അതിനു ജീവരാശിമന്ത്രരാശിയായാലും ജീവഗ്രഹം നോക്കിയാലും ജീവവസ്തുവിനെ നിർദ്ദേശിക്കണം. (29) ആരൂഢരാശി ധാതുരാശിയായാൽ മൂലരാശി മന്ത്രരാശിയായാലും മൂലഗ്രഹം നോക്കിയാലും ജീവവസ്തുവിനെ നിർദ്ദേശിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ ആരൂഢരാശി മൂലരാശിയായാൽ അതിനു ധാതുരാശി മന്ത്രരാശിയായാലും ധാതുഗ്രഹം നോക്കിയാലും ജീവവസ്തുവിനെനിർദ്ദേശിക്കണം. ആരൂഢരാശി ധാതുരാശിയായാൽ അതിനു ജീവരാശിമന്ത്രരാശിയായാലും ജീവഗ്രഹം നോക്കിയാലും മൂലവസ്തുവിനെ നിർദ്ദേശിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ ആരൂഢരാശി ജീവരാശിയായി അതിനു ജീവരാശിമന്ത്രരാശിയായാലും ധാതുഗ്രഹം നോക്കിയാലും മൂലവസ്തുവിനെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആരൂഢരാശി മൂലരാശിയായി ആരാശിക്കു ജീവരാശിമന്ത്രരാശിയായാലും ജീവഗ്രഹം നോക്കിയാലും ധാതുവസ്തുവിനെ ഗ്രഹിക്കണം. അപ്രകാരംതന്നെ ആരൂഢരാശി മൂലരാശിയായി അതിനു മൂലരാശി മന്ത്രരാശിയാവുകയും മൂലഗ്രഹം നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ധാതുവസ്തുവിനെത്തന്നെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (30)

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗ്രഹകാരകതപണ്ടം

താമ്രം ഭൗമസൂചർജ്ഞശ്ചകാഞ്ചനം ധിഷണോ ഭവേൽ
 ഞെപ്യം ശുക്രശ്ശരീകാംസ്യമായസം മന്ദഭോഗിനൗ.

സാരം:—കുജൻ താമ്രവും ബുധൻ പിശുളയും ഗുരുവിനു സ്വസ്തവും ശുക്രൻ വെള്ളിയും ചന്ദ്രൻ വെങ്കലവും ശനിക്കുംരാഹുവിനും ഇരിമ്പുമാകുന്നു.

ഭൗമാക്മന്ദശുക്രാസ്തു സ്വസ്വപലോഹാഃ സ്വഭസ്ഥിതാഃ
 ചന്ദ്രജ്ഞഗുരുവസ്തു സ്വപലോഹാഃ സ്വക്ഷേത്രമിത്രഗാഃ
 മിത്രേമിത്രഫലം ബ്രൂയാദ് ഗ്രഹാണാം വാ ബലക്രമാൽ.

സാരം: ചൊല്ല, സൂത്രൻ, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ ഇവർ സ്വഭേഷ്വരന്മാരായിരുന്നു അന്വയം പറഞ്ഞലോ മറ്റുള്ള കർത്തൃത്വം വാദിക്കുന്നു. ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ, ഗുരു സ്വഭേഷ്വരങ്ങളിലും സ്ഥിരന്മാരായിരുന്നു അന്വയം പറഞ്ഞ ലോകങ്ങളുടെ കാരകത്വം വാദിക്കുന്നു. ഒന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നാൽ ആ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞ ലോകങ്ങൾ ചേർന്നു വസ്തുവിനെയോ, അതിൽ ഏറ്റവും ബലവാനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ വസ്തുവിനെയോ പറയേണ്ടതാകുന്നു.

സൂത്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ശിലാ പർഗ്ഗകാരകത്വങ്ങൾ

ശിലാംഭാനോർബുധസ്യാഹർദ്വൽ പാത്രാ തുഷരംവിധോ സിതസ്യ മൂർത്താ സ്ഫടികേ പ്രവാളം ഭൂസുതസ്യ ച മഹാ ആയസംഭാനപുത്രസ്യ മന്ത്രിണശ്ചമനശ്ശിലാം.

സാരം:—സൂര്യൻ പാറക്കല്ലാ ബുധൻ മൺപാത്രവും ചന്ദ്രൻ ക്ഷാരമണ്ണും ശുക്രൻ മുത്തുംസ്ഫടികവും ചൊല്ലയ്ക്കു പ്രവാളവും ശനിക്ക് ഇരിമ്പും ഗുരുവിനു് മനശ്ശിലയുമാകുന്നു. സച്ചാദികേ ധാമ്യധാതുസ്തഥാ ധാമ്യേതു നീചദോ മഹാ ഘടിതാ ഘടിതം ബുധാഹ്ലാസ്യേ ജ്ഞാനപ്രദീപകേ.

സാരം:—ഗ്രഹങ്ങൾ ഉച്ചം മുതലായ രാശികളിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ പുടകാർമ്മങ്ങളാൽ ശുദ്ധിചെയ്യപ്പെട്ട ധാതുക്കളെന്നും ഘടിത മറ്റു ധാതുക്കളോടുചേർന്ന ധാതുക്കളെന്നും നീചത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധിചെയ്യപ്പെടാത്ത ധാതുക്കളെന്നും അഘടിത മറ്റു ധാതുക്കളോടു ചേരാത്ത ധാതുക്കളെന്നും പറയണം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ രത്നകാരകത്വങ്ങൾ

നീലംശനേശ്ചൈവസ്യുച്ഛം ഭൂഗോർമ്മരകതംവിദഃ മഹന് സൂര്യകാന്താ ദിനേശസ്യ ചന്ദ്രകാന്തം നിശാപതേഃ

സാരം:—ശനിക്കു നീലരത്നവും ശുക്രനു വൈദ്യുതവും ബുധനു മരകതവും സൂര്യനു സൂര്യകാന്തവും ചന്ദ്രനു ചന്ദ്രകാന്തവുമാകുന്നു.

ജിനേന്ദ്രമാല: ---

ചെമ്പുമായുതുകൻറരാകരുപൊൻറൊള്ളിപുകർ
നമ്പുചീർ ചെൺകലമാനന്മരീരം . വെമ്പു
ങ്കരിരോൻറൻ പിത്തളെയാങ്കാരിയോടുപാമ്പു
മുരിരാരിരം പൊൻറൊരെ. (൩൧)

അഴുവാൻചേയ്കാരിയണി ചുങ്കളെൻറീനെത്തും
വാഴ വാരൊരു വരയിൻകരുവി—താഴുവില്ലാ
നാടറിവാൻ പൊൻപുന്തിനങ്കിരുവായാട്ചികളി
നീടും വടിവെന്റൻ നിന്നെ. (൩൨)

വെങ്കരിരോൻകർകളാമോതെക്കു മണ്ടകളാ
ന്തങ്കുളവർ നീലൻറികഴിരുമ്പാ — ബുങ്കൻ
പളിക്കോടുമുത്തു പവഴഞ്ചെയ് പാമ്പു
തെളിന്ത മനോചിലൈ പൊൻപെചൻ (൩൩)

അഞ്ചനങ്കാരിവൈദ്യുരിയം പുകരാം
വഞ്ചമിൽപുന്തി മരതകമാ—മെഞ്ചിയ
മൂരിയക്കുച്ചൂരിയ കാന്തമാന്തയ്മതിക്കു
നീരിലുയർകാന്തനിന്നെ (൩൪)

മാണിക്കമുത്തു പവഴമരതകമാ
മാണിക്കപാമ്പൻ വൈദ്യരിമു— കോണിറത്ത
കോമേതകം വറൈയിയർ കോളെൻചതിർകടൈവേ
യാമാകത്തോൻറുമറി. (൩൫)

സാരം:—സൂര്യനു പിള്ളയ്ക്കും ചന്ദ്രനു ചെങ്കലവും ചൊവ്വയ്ക്കു താമ്രവും ബുധനു തകരവും ശുക്രവിനു പൊന്നും ശനിരാഹുക്കൾക്കു് ഇരിമ്പുമാകുന്നു. ൩൧ സൂര്യൻ, ക്ഷൺ,

ശുക്രൻ, ശനി ഇവർക്ക് ഒരു മുഖമുള്ള ആയുധവും ചന്ദ്രൻ. ബുധൻ, ഗുരു ഇവർക്ക് രണ്ടു മുഖമുള്ള ആയുധവുമാകുന്നു. ഗ്രഹങ്ങൾ സ്വഭാവഗുണത്തിൽ നിന്നാൽ അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ രണ്ടോ തന്നെ രൂപത്തോടുകൂടിയവയും മറ്റുരാശികളിൽ നിന്നാൽ രാശികളുടെ രൂപത്തോടുകൂടിയവയുമത്രേ. നവ സൂര്യൻ കല്പം ചന്ദ്രൻ ക്ഷരമണ്ണും ക്ഷൗര പവിഴവും ബുധൻ പൃഥ്വിമണ്ണും ഗുരുവിനു സ്വർണ്ണവും ശുക്രൻ പളങ്കും മുത്തും ശനിക്ക് ഇടിവിൻറെ സംബന്ധമുള്ള മണ്ണും രാഹുവിന് മനസ്സിലായ പാഷാണങ്ങളുമാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ വിഷ സൂര്യന്മാരും ചന്ദ്രൻ ചന്ദ്രകാന്തവും ബുധൻ മരകതവും ശുക്രൻ വൈഷ്ണവവും ശനിക്ക് നീലരത്നവുമാകുന്നു. നവ സൂര്യൻ മാണിക്യവും ചന്ദ്രൻ മുത്തും ക്ഷൗര പവിഴവും ബുധൻ മരകതവും ഗുരുവിനു പത്മരാഗവും ശുക്രൻ വൈഷ്ണവവും ശനിക്ക് നീലവും രാഹുവിനു വൈഷ്ണവവും കേതുവിനു ഗോമുദ്രകവുമാകുന്നു. ൨൩൫

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആഭരണങ്ങൾ

ഗ്രഹങ്ങൾ ഗുഹാഗർഭമുണ്ടായാ യുക്തം വാ മത്സ്യഭൂഷണം മഹർ തത്തദ്രാശിവാശാദന്യ തത്തദ്രൂപം വിചന്തമേൽ തത്തദ്ഗ്രഹവശാദപണ്ണം തത്തദ്രാശിവാശാദപി ൧൧൫ ബലാബലവിഭാഗേന മിത്രേ മിത്രഫലം വദേൽ.

സാരം: മനുഷ്യാരാശി മനുഷ്യഗ്രഹത്താൽ ദൃഷ്ടിചെയ്യപ്പെടുകയോ മനുഷ്യഗ്രഹത്തോടു ചേരുകയോ ചെയ്താൽ മനുഷ്യർധരിക്കുന്ന ആഭരണത്തെ കല്പിക്കണം. മറ്റുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ അതതുരാശിയെ അനുസരിച്ച് അവയുടെ രൂപത്തെ ചിന്തിക്കണം. ആഭരണത്തിൻറെ നിറത്തെ ഗ്രഹം, രാശി ഇവയുടെ ബലാബലത്തെ അറിഞ്ഞു ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. രണ്ടും തുല്യബലത്തോടുകൂടിയവയാണെങ്കിൽ രാശിയുടെയും ഗ്രഹത്തിൻറെയും നിറങ്ങളെ പറയണം.

ജിനേന്ദ്രമാല:—

മക്കളിരാ ചിയുക്കോളമതിത്തുടനേ
യൊക്കെവെഴുതരുപോഴ്തുത്തത്തമമാ — മക്കു
ഉനികലമായ്ത്തോൻറുമേയക്കോണിറത്ത
വണികലമാമെൻപതറി. (൩൬)

വെള്ളിതലൈപ്പണിയാമെതെയുമിത്തുകാതി-
ലുള്ളപണിയരവുമൊൺചനിയു - മൊള്ളിളെയായ്
നീണ്ടകാൽകൈയിർപണിയാനീറുപൊൻമതിചേയേൻ
മാണ്ടക്കവാടൈമേൽവൈ (൩൭)

പൊൻമാമണിമാലൈപോൽവനചെങ്കല്ല
മന്നകാചൊൺചാണൈമാമ തിയ — മിന്നേ
കരിയോൻവരുങ്കാർകരുങ്കൻ മയിരെൻ
പുരിയകനകമെന്നുവാർ (൩൮)

പൊന്നരവുത്താൺകാറെ പോറുമണികളുള
പൊന്നെരിയേററം മതൻറുപോന്നനുടൻ — പൊന്ന
നെറി ചിൻറുപുൺ പനചാവുൻ പുകർപൊൻമുത്തു
ച്ചെരിപളികൊടിയ മതി ചെമ്പു (൩൯)

സാരം:—മനുഷ്യരാശി ഉഭയത്തിൽ രണ്ടുകാലുള്ള
ഗ്രഹം നിന്നാൽ മനുഷ്യർ ധരിക്കുന്ന ആഭരണത്തെയും ആ
ആഭരണത്തിന് ആ ഗ്രഹത്തിൻററിറത്തെയും പറയണം.
(36) രവി, ക്ഷുൻ ഗുരു ഇവർക്കു കഴുത്തിൽ ധരിക്കുന്ന ആഭ
രണമാകുന്നു. ചന്ദ്രനും ബുധനും കാതിൽ അണിയുന്ന
ആഭരണവും ശുക്രൻ തലയിൽ ധരിക്കുന്ന ആഭരണവും
ശനിക്കും രാഹുവിനും കൈയിലും കാലിലും ധരിക്കുന്ന ആഭ
രണവുമാണ്. (37) ഗുരുവിനു പൊൻമണിമാല മുതലാ
യതും ചന്ദ്രൻ കാശുമാലയും പട്ടംതീർത്ത രത്നങ്ങൾ പതിച്ച
മാലയും ശനിക്കു നീലരത്നം പതിച്ചമാലയും കന്ദരിമാൻ
രോമം, വ്യാശ്രുനഖം, അസ്ഥി ഇവസംബന്ധപ്പെട്ട ആഭര

രവ്യ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ണവും ഇതുമ്പുകൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെട്ട ആഭരണവുമാകുന്നു. (38) ഗുരുവിനോടു രാഹു സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നാൽ പൊന്നിൻതൂൽ കാറാ, കണ്ടിക (ഇതുണ്ടും തമിഴരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള ആഭരണവിശേഷങ്ങളാകുന്നു.) മുതലായവയും ശുക്രൻ സംബന്ധിച്ചിരുന്നാൽ സ്ഫടികം, തൽസംബന്ധമായ ആഭരണമുതലായവയും ചന്ദ്രൻ ചേർന്നിന്നാൽ ഇതുമ്പുകൊണ്ടുള്ള ആഭരണവും ഗുരുനില്ക്കുന്ന രാശി ഏതൊരു ഗതെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവോ ആ അംഗത്തിൽ ധരിക്കുന്ന ആഭരണവും ഗുരുവാഴിക്കെയുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു അംഗമധ്യത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ധരിക്കുന്ന ആഭരണവും കജൻ സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നാൽ ഇരവൽവാങ്ങിയ ആഭരണവും ചൊല്ലു ഒഴികെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ ചേർന്നിരുന്നാൽ സ്വന്തപ്പെട്ട ആഭരണവുമാകുന്നു. (39)

മൂലജ്ഞാനകാണ്ഡം

ഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരകത്വങ്ങൾ

മൂലചിന്താവിധൗമൂലാന്യച്യന്തേ പൂർവ്വാശ്രുതഃ മഹനു
ക്ഷുദ്രസന്യാനി ഭൌമസ്യ സന്യാനി ബുധജീവയോഃ
കക്ഷാണിജ്ഞാസ്യ, ഭാനോശ്ച വൃക്ഷാശ്ചരൂസ്യവല്ലഭീ മഹ
ഗുരോരിക്ഷു ഭൂഗോശ്ചിഞ്ചാഭൂരുമാം, പരികീർത്തിതാഃ
ശനിഭൌമൊരാണാം ച തിക്തകണ്ടകഭൂരുമാഃ മഹവ്യ

സാരം: — മൂലങ്ങളെപ്പറ്റിച്ചിന്തിക്കുന്നതായ ഈ പ്രകരണത്തിൽ പൂർവ്വാശ്രുതങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു മൂലങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കജനു ക്ഷുദ്രസന്യങ്ങളും ബുധനും ഗുരുവിനും തമിഴരുടേയ്ക്കായ സന്യങ്ങളും ബുധനു കക്ഷങ്ങളെ (പുല്ല

കൾ വല്ലികൾ മുതലായതുകളും സൂര്യൻ വൃക്ഷങ്ങളും ചന്ദ്രൻ വള്ളിയും ഗുരുവിൻ കരിമ്പും ശുക്രൻ പുളിയും ശനി, ചൊവ്വ, രാഹു ഇവയ്ക്കു കയ്പും മുളുഴുളു മരങ്ങളും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രാശികളുടെ സമ്പ്രകാരകതപഞ്ചരം

അജാളി ക്ഷുദ്രസന്യാനി വൃഷകർത്തുലാലതാഃ
കന്യകാമിഥനേ വൃക്ഷാഃ കണ്ടകദ്രുർഘടോ മൃഗഃ ചമൻ
ഇക്ഷുമ്മീനഃ ക്രമാഞ്ചൈവം കേചിദാഹൂർമനീഷിണഃ

സാരം:--മേടം, വൃശ്ചികം ഇവയ്ക്കു ക്ഷുദ്രസന്യങ്ങളും ഇടവം, കർക്കടകം, തുലാം ഇവയ്ക്കു വള്ളികളും കന്നി, കുംഭം മീനത്തിനും വൃക്ഷങ്ങളും കർക്കത്തിനും മകരത്തിനും മുറുച്ചുകളും മീനത്തിൻ കരിമ്പുമാണെന്നു ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

രാശികളുടെ സമ്പ്രകാരകതപത്തിലുള്ള അഭിപ്രായാന്തരം.

അകണ്ടകദ്രുമാസ്സേനാഃ ക്രൂരാഃ കണ്ടകഭ്രൂരുമാഃ ചമൻ
യഗ്മകണ്ടക ആദിത്യാ ഭൂമിജോ ഹ്രസ്വകണ്ടകഃ
സവകൃകണ്ടകഃ പ്രോക്തൗ രശനൈശ്ചരഭജംഗമൗ ചമൻ
പാപഗ്രഹാണാം ക്ഷേത്രാണീ തഥാ കണ്ടകിനോ ദ്രുമാഃ
ശ്ലീഷ്ടകക്ഷാണി സൗമ്യസ്യ ഭൂഗോർന്നിഷ്ഠകണ്ടകദ്രുമാഃ ചമൻ
കടലീ ചൈരഷധീശസ്യ ഗിരിവക്ഷാ വിവസ്വതഃ
ബൃഹൽപത്രയുതാ വൃക്ഷാ നാരികേളാദയോ ഗുരോഃ ചമൻ
താളശ്ശനിഭജംഗാനാം സാരിസാരൌ തരൂവദേൽ
സാരമീനാഃ ശനീന്ദ്രപ്കാ അന്തസ്സാരൗ കവീജ്യകൗ ചമൻ
ബഹിസ്സാരാസ്സപരാശിസ്ഥാശ്ശനീജ്യകജപന്നഗാഃ
അന്തസ്സാരാസ്സപരാശിസ്ഥാ ബഹിസ്സാരാസ്സഭന്യകേ ചമൻ

സാരം:--സൗമ്യഗ്രഹങ്ങൾക്കു മുളുളുപാത്ത മരങ്ങളും പാപഗ്രഹങ്ങൾക്കു മുളുളു മരങ്ങളുമാണു്. അതിൽ

നെ അഭിത്യന്തം ഇരട്ടമുള്ളുകളെപ്പറയണം. ചൊവ്വയ്ക്കു നീളംകുറഞ്ഞ മുള്ളുകളാണ്. ശനിക്കു രാഹുവിന്നും വളഞ്ഞ മുള്ളുകളത്രേ. പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശികൾക്കു മുള്ളുള്ളമരങ്ങളും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശിക്കു മുളളിപ്പാത്ത മരങ്ങളുമാണ്. ബുധനു തെരുങ്ങിയ പല്ലുകളും വല്ലികളുമാകുന്നു. ശുക്രനു മുളളിപ്പാത്ത മരങ്ങളാണ്. ചന്ദ്രനു വാഴയും സൂര്യനു ഗിരിവൃക്ഷങ്ങളും ഗുരുവിനു വലിയ ഇലകളോടുകൂടിയ തെങ്ങു മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളും ശനിക്കും രാഹുവിന്നും പനയും സാരമുള്ളതും ഇപ്പാത്തതുമായ തരങ്ങളും പറയണം. ശനി, ചന്ദ്രൻ, സൂര്യൻ ഇവർക്കു സാരമീനങ്ങളായ വൃക്ഷങ്ങളും ശുക്രനും ഗുരുവിന്നും അന്തസ്സാരങ്ങളായ വൃക്ഷങ്ങളും ചിന്തിക്കണം. ശനി, ഗുരു, ചൊവ്വ, രാഹു ഇവർ സ്വകേന്ദ്രസ്ഥിതന്മാരാണെങ്കിൽ ബാഹ്യസ്സാരങ്ങളായ വൃക്ഷങ്ങളെപ്പറയേണ്ടതാണ്. മറ്റുള്ള സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ, ശുക്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ സ്വരാശിസ്ഥിതന്മാരായിരുന്നാൽ അന്തസ്സാരങ്ങളായ വൃക്ഷങ്ങളെയും അന്യരാശികളിൽനിന്നാൽ ബാഹ്യസ്സാരങ്ങളായ വൃക്ഷങ്ങളെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ജിനേന്ദ്രമാല:--

മൂതുണർന്തോർ ആലിൻമുറൈ തെരിത്തുമുലക
 ഭേരകവേയാനമെടുത്തുരൈപ്പ--നോതിയ
 ചെവ്വായ് ച്ചിറുപയിരാഞ്ചീർചാൽ പുതൻവെള്ളി
 വറ്റാർവിളൈ വയലതാം (൪൦)

തൂരാകമേതൈ ചുടരോൻ പെരുമരമാ
 മാറാമതികൊടിയാം വാഴ് പൊന്നേൻ -- മാറാത
 തീങ്കരുമ്പാംവെള്ളി റികഴ് കാരിപാംചിരണ്ടു
 മോങ്കകിന്റെ മുൺമൂലമോതു (൪൧)

ആടുതേൾ പുൻപയിരായ്ന്തകോലേറലവ
 നീടുകൊടിയൊന്നെടുംവല്ലി--നീടും

തിരുമടന്തെയായ് പുതരാന്തിൻ ചിലൈനർചീയം
പെരുമരങ്കളാമെന്റേറപേച്ചു (൪൨)

മൂഴിമരമിവൈ മുളളുടൈയമൂലമാം
വാഴികരുമ്പാകും വാങ്കലയേറോഴി
കടുങ്കൊട്ക മുളളോടു നഞ്ചാകുനർകോടു
കൊടുക്കാതു മുളളിലാഴ്ന്നേറാതു (൪൩)

പുകൈതുറുപുന്തി പുകർമരങ്കളാകും
വകൈയാന്മതിവെഴുന്തവാഴൈ--തൊകൈയാൻ
മലൈമരങ്കൾ വെഴ്ച്ചോൻ മതിത്തുണരിർചെമ്പൊ
നിലൈനൈരുങ്കന്തേങ്കേൻറിയമ്പ (൪൪)

ചിനങ്കൂറും വാളുരചന്തിൻ ചനികട്കാകിർ
പനങ്കാടാമെൻറുപകർക--മനങ്കൂറു
മട്കായ്പ്പുടൻ പറക്കായ്പ്പുറുണന്തിരാചികട്ക
ന്തിട്കാതുകോട്കളുപോർചെപ്പു. (൪൫)

സാരം:--സൂര്യൻ മരങ്ങളും ചന്ദ്രൻ വള്ളികളും ക്ഷണ
പഞ്ചനൈൽച്ചെടികളും ബുധൻ ശുക്രൻ നഞ്ചനൈൽച്ചെ
ടികളും ഗുരുവിൻ കരിമ്പും ശനിക്കും രാഹുവിനും നെൽ
ച്ചെടികളുമാകുന്നു (40-41) മേടത്തിനും വൃശ്ചികത്തിനും പ
ഞ്ചനൈൽച്ചെടികളും ഇടവം, കർക്കടകം, തുലാംഇവയ്ക്കു വള്ളി
കളും മിഥുനത്തിനും കന്നിക്കും മുളളില്ലാത്ത ചെടികളും ചി
ങ്ങത്തിനും ധനുവിനും മരങ്ങളും മകരത്തിനും കാഭട്ടത്തിനും
മുറുച്ചെടികളും മീനത്തിൻ കരിമ്പുമുതലായവയും ശുഭഗ്രഹ
ങ്ങൾക്കു മുളളില്ലാത്ത മരവുമാകുന്നു. (42-43) സൂര്യൻ പവ്
തവുക്കുവും ചന്ദ്രൻ വാഴയും ഗുരുവിനെയെങ്ങും ശനിക്കും രാ
ഹുവിനും പനയും ബുധൻ ശുക്രൻ വാഴ മുതലായ കുടി
മരങ്ങളും ക്ഷണ ചെടികളുമാണ്. ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞ
സസ്യങ്ങളെത്തന്നെയാണു അതതു ഗ്രഹങ്ങൾ ആധിപത്യം
വഹിക്കുന്ന രാശികൾക്കും നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതു്. (൪൪- ൪൫)

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പുഷ്പമൂലപത്രാദികാരകതപങ്ങൾ

തപസ്സുപുഷ്പമുദന മലപകപഥലാനി ച
മൂലംലതാ ച സൂര്യോദ്യാസ്വസ്വക്ഷേത്രാഷ്ടതേതഥാ മന്ദന

സാ: - സൂര്യൻ തൊലി (പട്ട)യും ചന്ദ്രൻ കിഴങ്ങും
ചൊറ്റിയും പൂവും ബുധൻ ഇലയും ഗുരുവിൻ കായും
ശുക്രൻ പഴവും ശനിക്കു വേരും രാഹുവിൻ ലതയുമാണ്.
രാശികൾക്കകട്ടെ, അധിപന്മാരുടെ കാരകതപത്തെ അനു
സരിച്ചുകൊള്ളണം.

ജിനേന്ദ്രമല:—

തോൽകിഴങ്കു പുവില്ലെന്നറുത് പഴമുങ്കായാടുംവേ
രേൽകൊടികളെന്ന വിനീതരൈക്ക—ചൂല
വിലക്കൊലിവെണ്ണവനാരിപാമ്പീർ
നിലങ്കളമിന്നില്ലെയിന്നേർ. (രസ)

കാരിയരവങ്കവിഴ്ത്തമുട്കായ് കതിരോ
ന്റേരിൽ വിലങ്കമുട് ചേയ് ചിറുമുട്ടേ—രിർ
ചൊരിചാർ ചുറാമറിതേട്ടുന്നരുംപൊർചീയ
ന്തെരിവാകമിറ്റുകൈയർ ചെപ്പു (ര)

ചന്തിരനാം വെണ്ണോൻ ചനിമൂൻറങ്കായ്യില്ലെ
മന്തിരിയും വെള്ളിയുമരുത്കായ്പ്പാൻ—ന്ത
നിറത്തിക്കുരിയനചേയ് നീണാകംപുന്തി
പറങ്കായ്പ്പാമാട് ചികട്കട് പൂട്ട. (രവ)

സാരം: - സൂര്യൻ മരത്തിന്റെ തൊലിയും ചന്ദ്രൻ
കിഴങ്ങും കജൻ പൂവും ബുധൻ ഇലയും ഗുരുവിൻ പഴവും
ശുക്രൻ കായും ശനിക്കു വേരും രാഹുവിൻ വള്ളിയും ഓരോ
രാശികൾക്കും അതതുരാശ്യധിപന്മാർക്കു പറഞ്ഞ അവയവ
ങ്ങളുമാകുന്നു രവ ശനിക്കും രാഹുവിനും വളഞ്ഞ മുളകളും
സൂര്യൻ വളവില്ലാത്ത വലിയമുളയും കജൻ വളവില്ലാത്ത

ചെറിയമുള്ളമാണ്. രാശികൾക്കു് അധിപന്മാരുടെ കാരകതപത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണം. ശനിക്കുവളവുള്ള മുളാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ; ശനിക്കു് ആധിപത്യമുള്ള മകരം, കുംഭം ഈ രാശികൾക്കും ശനിക്കു പറഞ്ഞ വളവുള്ള മുളിനെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ര്വേ ചൂർണ്ണനും ചന്ദ്രനും ശനിക്കും കായ്ക്കാത്ത മരവും മറുളള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു കായ്ക്കുന്ന മരങ്ങളുമാകുന്നു. അപയിൽതന്നെ ഗുരുവിനും ശുക്രനും ഉള്ളിൽ കായുള്ള മരവും ചൊവ്വ, ബുധൻ, രാഹു ഇവക്കു് വെളിയിൽ കായുള്ള മരവുമാകുന്നു. പഴങ്ങളുടെ നിറം അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ നിറത്തിനു തുല്യമായിരിക്കും. ര്വേ

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ധാന്യകാരകതപങ്ങൾ.

മുദ്ഗോജ്ഞസ്യാഡംകീശോപതാ ഭൂഗോശ്ച ചണകം കജഃ തിലശ്ശശാംകോ നിഷ്ണാവാ ര ചിർജീവോരുണാഡംകീ ചന്ദ്രൈ മാഷം ശനിഭൂജംഗൈ ച തഥാന്യധാന്യമുച്യതേ.

സാരം ബുധനു പയറും ശുക്രനു വെള്ളത്തുവരയും കജനു കടലയും ചന്ദ്രനു വെളുത്ത എള്ളും സൂര്യനു് അവരയും ഗുരുവിനു ചുവന്നതുവരയും ശനിക്കും രാഹുവിനും ഉഴുന്നമാണ്. അപ്രകാരം തന്നെ അന്യധാന്യങ്ങളെയും പറയുന്നു

പ്രിയങ്ഗുർഭൂമിപത്രസ്യ ബുധസ്യവ്രീഹഃ സൂതാഃ ചന്ദ്രവ സ്വസ്വപത്രാചാനസാരേണ തേഷാം ധാന്യാനി നിർദ്ദിശേൽ

സാരം:—കജനു തിനയും ബുധനു നെല്ലുമുതലായതും അറിയേണ്ടതാകുന്നു. അവരവരുടെ ആകൃതിയനുസരിച്ചുള്ള ധാന്യങ്ങളെയും നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളണം.

ജിനേന്ദ്രമാല:—

ചേയുർജ്ജിനൈ വരകാന്തിൺമതിക്കു വെണ്ണെല്ലാം വായ്ത്തചനിപൊൻപുകർകുവൻ മുതിരെ—പൂത്ത

രേ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

പുകർത്തന്നിറഞ്ഞൊപുകൽവർകടുകോ-

ടികഴുനിറഞ്ഞമെൻമുതിരെയൊ

(രൻ)

ചിറുപയറുപുന്തിപുകി വേണ്ടുവരെ

മറുകടലൈ ചേയ് മതിയം വെള്ളട്—കരെലി

ലവരെകതിർപൊന്നവൻറാൻറുവരെ

തവിർചനി പാംചെള്ളുതാഞ്ചൊറു

(രേ)

സാരം: — ചൊറുയ്ക്കു തിന വരുക മുതലായ ധാന്യങ്ങളും ചന്ദ്രന വെളുത്തതെല്ലാം ശനിക്കും ഗുരുവിനും ബുധനും മുതിരയും അവര, തുവര മുതലായവയെല്ലാം തമിഴുക്കു മുതിരവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവയാണ്. സൂര്യനും ക്ഷണം രാഹുവിനും ശനിക്കും അശുഭഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അവയ്ക്കു തുല്യമായ നിറത്തോടുകൂടിയ മുതിരയും ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ ഇവർക്ക് അവയ്ക്കു തുല്യമായ നിറത്തോടുകൂടിയ ധാന്യങ്ങളും കണ്ടുകൊള്ളണം. രേൻ ബുധന ചെറുപയറും ശുക്രന വെള്ളത്തുവരയും ചൊറുയ്ക്കു കടലയും ചന്ദ്രന വെളുത്തതെല്ലാം സൂര്യൻ അവരയും ശനിക്കും രാഹുവിനും എള്ളുമാകുന്നു. രേ

ഉന്നതേ ഭൂനക്ഷത്രോർപ്പുല്യ്കേ ബുധഭോഗിനോഃ ചന്ദ്രൻ

സലിലേ ചന്ദ്രസിതയോർഗുരോശ്ശൈലതലേ തഥാ

ശനേഃ കൃഷ്ണശിലാസ്ഥാനേ മൂലാന്ത്യേതാനി ഭൂമിഷു ചരം

വണ്ണം രസം കലം ത്തനായുധം ചോക്തമൂലികാഃ

പത്രം പുഷ്പം പകപഥലം തപസ്സ്മൂലം പൂർവ്വഭാഷിതാം

ഗ്രഹോക്തമൂലികാം ജ്ഞാതവാ കഥയേദദയാദിഭിഃ

സാരം: — മുൻചൊന്ന ധാന്യങ്ങളും സസ്യങ്ങളും വിളയുന്നസ്ഥാനങ്ങൾ അറിവുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ക്ഷണം സൂര്യനും ഉന്നതസ്ഥലവും ബുധനും രാഹുവിനും ചിതൽപുററും ചന്ദ്രനും ശുക്രനും

ജലവും ഗുരുവിനു മലയടിവാരവും ശനിക്കു കൃഷ്ണശിലാസ്ഥാനവും മൂലവസ്തുക്കളുടെ ഭൂമികളാകുന്നു. അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ നിറം, രസം, കലം, രത്നം, ആയുധം ഇവയേയും മുൻപൊന്ന മൂലങ്ങളെയും, ഇല, കായ്, പഴം, പട്ട, വേരുത്തടങ്ങിയുള്ള വൃക്ഷാവയവങ്ങളെയും ശുദ്ധിച്ചുറിഞ്ഞു ഉദയാത്രാശ്ചര്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി സൂക്ഷിച്ചു പലം പറയണം.

ജിഹ്വനന്ദമാല: ..

ചങ്കർമാൻ മേടാകുന്തിനാകംപുററാക
 നുകമരിപുകരേററയ് നീരാന്തുകമുള്ള
 മന്ദിരിചെയ്കല്ലാഞ്ചനിയേർകളരറൈന്ത
 തന്തനിലാതാനറിന്തു ചാറു (൫൧)

വണ്ണഞ്ചുവൈകലങ്കര വായ്ന്തമണിക്കരുവി
 യെണ്ണറിയ മൂലമിയംകവന—നണ്ണ
 മിലൈകായ് പഴന്തോൽവേർപൂവുമററ
 മചൈയാതവൈയവയേയാം. (൫൨)

സാരം സൂര്യനു മേടം രാഹുവിനു പുറുള്ളയിടവും ചന്ദ്രനും ശുക്രനും ജലസംബന്ധപ്പെട്ട ഭൂമിയും ഗുരുവിനും ക്ഷണാ കൽപദേശവും ശനിക്കു കരിങ്കല്ലുള്ള പ്രദേശവുമാണെന്നറിഞ്ഞു ഫലം പറയണം. (51) നിറം, രസം, കലം, മണി, ആയുധം മുതലായവയും ഇല, കായ്, പഴം, തൊലി, വേര്, പുഷ്പം മുതലായവയും മുൻപാറങ്ങൾ അനുസരിച്ചു വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചു ഫലം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ജീവജ്ഞാനകാണ്ഡം

ചന്ദ്രോമാരാ പിതാദിത്യഃ സർവ്വേഷാം ജഗതാമപി ചർമ
ഗുരുശുക്രാർ പിതന്മാഃ പഞ്ചഭൂതസ്വരൂപിണഃ

സാരം: — സർവ്വജഗത്തിനും ചന്ദ്രൻ മാതാവും, സൂര്യൻ പിതാവുംമാകുന്നു. ഗുരു, ശുക്രൻ, കജൻ, ബുധൻ, ശനി ഇവർ ആകാശാദികൃമത്തിനു പഞ്ചഭൂതസ്വരൂപികളുമാണ്.

ശ്രോത്രതപഃ നേത്രരസനാശ്രോണാഃ പഞ്ചേന്ദ്രിയാണി ച
ശബ്ദസ്പർശ രൂപരസഗന്ധശ്ച വിഷയാ അഥി

സാരം: — ഗുരു, ശുക്രൻ, കജൻ, ബുധൻ, ശനി ഇവർ യഥാക്രമം ശ്രോത്രം, തപഃ നേത്രം, രസന, നാസിക ഈ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടേയും അവയുടെ വിഷയങ്ങളായ ശബ്ദസ്പർശരൂപരസഗന്ധങ്ങളുടെയും കാരകത്വം വഹിക്കുന്നു. ജ്ഞാനം ഗുപ്താദിപഞ്ചാനാം ഗ്രഹാണാം കഥയേൽ ക്രമാൽ ഗുരോ പഞ്ചഭൂതഗോശ്ചാബ്ധിർമ്മാസ്യ ദ്വിത്വീയഃ കജസ്യ ച ഏകജ്ഞാനം ശനോഃ പ്രോക്തം ശാസ്ത്രേ ജ്ഞാനപ്രദീപകേ.

സാരം: — മുൻപൊന്ന ക്രമത്തിൽ ഗുരു ആദ്യമായ അഞ്ചുഗ്രഹങ്ങൾക്കും ജ്ഞാനത്തെ പറയണം. എങ്കിലിനെയെന്നാൽ ഗുരുവിന് അഞ്ചുജ്ഞാനങ്ങളും ശുക്രന് നാലു ജ്ഞാനങ്ങളും ചൊറ്റുയ്ക്കു മൂന്നുജ്ഞാനങ്ങളും ബുധന് രണ്ടു ജ്ഞാനങ്ങളും ശനിക്കു ഒരു ജ്ഞാനവുമാകുന്നു.

ഗുരുവിന് ശ്രോത്രതപഃ നേത്രരസനാശ്രോണങ്ങളാകുന്ന അഞ്ച് ഇന്ദ്രിയങ്ങളും ശബ്ദസ്പർശരൂപരസഗന്ധങ്ങളാകുന്ന അതിന്റെ അഞ്ചുജ്ഞാനങ്ങളുമുണ്ട്. ശുക്രന്, തപഃ നേത്രരസനാശ്രോണങ്ങളാകുന്ന നാലു ഇന്ദ്രിയങ്ങളും സ്പർശ

പരസഗന്ധങ്ങളാകുന്ന അവയുടെ നാലുജ്ഞാനങ്ങളുമുണ്ടു്. കജൻ, നേത്രരസനാപ്രാണങ്ങളാകുന്ന മൂന്നു ഇന്ദ്രിയങ്ങളും രൂപരസഗന്ധങ്ങളാകുന്ന അവയുടെ മൂന്നു ജ്ഞാനങ്ങളുമുണ്ടു്. ബുധൻ, രസനാപ്രാണങ്ങളാകുന്ന രണ്ടു് ഇന്ദ്രിയങ്ങളും രസഗന്ധങ്ങളാകുന്ന അവയുടെ രണ്ടുജ്ഞാനങ്ങളുമുണ്ടു്. ശനിക്കു പ്രാണമാകുന്ന ഇന്ദ്രിയവും അതിന്റെ ജ്ഞാനമാകുന്ന ഗന്ധവുമുണ്ടു്.

ജിനേന്ദ്രമാല: —

ചന്തിരനേതായാകത്താഴു്വിൽ കതിർതന്തെയായു്
വന്തുതിത്ത ചൊൻ്റെ ഓളിചേയു്മാലു — മന്തനു
മെയു് മുറൈയേമണ്ണീർ തീക്കാലിചറേറാടാകായ
മെയു് വായു് കൺമുക്കുച്ചെച്ചി (൫൩)

ആങ്കാരിയോരറിവാമീരറിവുമാൽ ചേയു് മു —
ന്റോങ്കുപുകർനാങ്കറിവാമൊൻ ചൊന്ന — നീക്കൈത്തു
മീക്കുചെവിമുക്കുകൺവായു് മെയ്യാമിവററി —
നൊക്കുമുറൈയേയുറൈ. (൫൪)

സാരം — ചന്ദ്രൻ മാതാവും സൂര്യൻ പിതാവുമാകുന്നു. ഇവരുടെ കാരണത്താൽ ആവിർഭവിച്ചവരായ ഗുരു, ശുക്രൻ, കജൻ, ബുധൻ, ശനി ഇവർ യഥാക്രമം ഭൂമി, ജലം, അഗ്നി, വായു, ആകാശം എന്നു അഞ്ചു ഭൂതങ്ങളായും തപക്, ജിഹ്വ, ചക്ഷുസ്സ്, പ്രാണം, ശ്വാത്രമെന്നു അഞ്ചു ഇന്ദ്രിയങ്ങളായും ഭവിക്കുന്നു. [പ്രജ്ഞാനദീപികയിൽ ഗുരുവിനു ശ്വാത്രവും ശുക്രനു തപക്കും കജനു നേത്രവും ബുധനു രസനയും ശനിക്കു പ്രാണവും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജിനേന്ദ്രമാലയിലാകട്ടെ, വ്യത്യസ്തമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇതിനു രണ്ടിനും വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണ് 'ഹോര'യിലെപ്പാഠം. "ശിഖിഭൂവപയോമരുത" എന്ന ആ പഠമനുസരിച്ചു് കജനു് അഗ്നിയും, ബുധനു ഭൂമിയും, ഗുരുവിനു് ആകാശവും

ഒരു

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ശുക്രൻ ജലവും ശനിക്കു വായുവുമാകുന്നു.] ൫൩. ശനിക്കു
പ്രാണേന്ദ്രിയത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഗന്ധജ്ഞാനവും ഇപ്രകാ
രംതന്നെ. ബുധൻ, ചൊവ്വ, ശുക്രൻ, ഗുരു ഇവർക്കു യഥാക്ര
മാ രണ്ടാം, മൂന്നാം, നാലാം, അഞ്ചാം ജ്ഞാനങ്ങളുമുണ്ടു്. (൫൪)

ബുധവർഗ്ഗം ഇമേ പ്രോക്താഃ ശംഖഃ ശുക്രിവ്യാടികാ
മക്കുണ്ഡാഗ്നിമിലീയുക്താ മക്ഷികാശ്വപിപീലികാഃ ചർന്ന

ഭൂമവർഗ്ഗം ഇമേ പ്രോക്താഃ ഷട്പദാ യേ ഭൂഗോസ്തഥാ
ദേവാമനുഷ്യാഃ പശവോ ഭീജഗാ വിഹഗാ ഗുരോഃ ചർന്ന
തഥൈകജ്ഞാനിനോ വൃക്ഷാഃ ശനിവർഗ്ഗഃ പ്രകീർത്തിതാഃ

സാരം--ശംഖം, മുത്തുച്ചിപ്പി, കവിടി ഇവ ബുധ
ന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു മുട്ട ശിമിലി (ഒത്തരം പിപീലിക)
ഇഴുച്ച, ഭേനീച്ച, ഏറമ്പു് ഇവ ചൊവ്വയുടെ വർഗ്ഗങ്ങളാ
കുന്നു. എപ്പാത്തരം വണ്ടുകളും ശുക്രന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളാ
കുന്നു. ദേവന്മാർ, മനുഷ്യർ, പശു, പാമ്പു്, പക്ഷി ഇവ
ഗുരുവിന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളാണു്. ഓരിവുമാത്രമുള്ള വൃക്ഷ
ങ്ങൾ ശനിയുടെ വർഗ്ഗങ്ങളുമത്രെ.

ജിനേന്ദ്രമാല:

ചങ്കലകൊടിപ്പിമുതററൻപുരിനരീരറിയാ
മിങ്കെറമ്പുപേൻമുഴുടിച്ചിരലുന്തങ്കിയ
മൂൻററിവാഞ്ചെപ്പായ് മുരൽവണ്ടുതുമ്പിമുത
നാങ്കറിവു ചുങ്കനെനനാട്ടു.

തേവർകൺമക്കൾ വിലങ്ക കുടേർ പുട്ക-
ളേവിയ ചീവൻകളിയാവു - മേവിയ
വൈയറിവതാങ്കരുക്കാമങ്കിചമാക
മെയുറിവുകൊണ്ടു വിളമ്പു

മീനമകരം പറപ്പനവാമീങ്കിവരറെ
യുനമിലാച്ചേയ് ചനിയുങ്കാണുരുമേ ലുനമിലായ്

ക്കാങ്കോഴിയാകും പുകരുന്നമാൽകിളിയാം
വാൻറൊക്കെയാകുമതി

അങ്കട്കരൂടങ്കരൂടർക്കാംപൊന്നവർക്കു
ച്ചെങ്കട്കരൂടകാകഞ്ചീറവം പൊങ്ക
മുരുവാകങ്കാക്കൈയത്തുഇനമറെറല്ലാ
മുരുവാകമവുവററാനോർ.

നാരം—ശംഖ്, കവിട ഇവ ബുധനെസ്സംബന്ധിച്ചു
ഇരറിവുള്ള പ്രാണികളും ഏറമ്പ്, പേൻ, മൂട്ട, ചി
തൽ ഇവ കജനെസ്സംബന്ധിച്ചു മൂന്നറിവുള്ള പ്രാണികളും
മുരൽ (മത്സ്യവിശേഷം, വണ്ടെന്നും) ഇവ ശുക്രനെസ്സം
ബന്ധിച്ചു നാലറിവുള്ളവയാകുന്നു. (ഭ.ഭ) ദേവന്മാർ,
മനുഷ്യർ, പശുക്കൾ ഇവ അഞ്ചറിവുള്ളവയും ഗുരുവിനെ
സംബന്ധിച്ചവയുമാകുന്നു. (ഒന്ന) മീനം, മകരം ഈ രാശിക
ളെ ബലവാനായ ശനി, ചൊവ്വ ഇവർ വീക്ഷിക്കുമെങ്കിൽ
യാതൊരു നൂനതയുമില്ലാത്ത ചാങ്കോഴിയെപ്പറയണം.
ശുക്രൻ നോക്കുന്നുവെങ്കിൽ അരയന്നത്തെയും ബുധൻ നോ
ക്കുന്നുവെങ്കിൽ കിളിയെയും ചന്ദ്രൻ നോക്കുന്നുവെങ്കിൽ മയി
ലിനെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. (ഭ.ഭ) മീനം മകരം ഇവ
യെ സൂര്യൻ നോക്കിയാൽ ഗുരുവനെ ഉദ്ദേശിക്കണം.
ഗുരു നോക്കിയാൽ കോഴി, നീല്പുക്കി, മടപ്രാവ്, ഇവയെ
പറയണം. രാഹു നോക്കിയാൽ കാക്കയെപ്പറയേണ്ടതാ
ണ്. (ഭ.വ)

ഏകദിത്രിചതുഃപഞ്ചഗഗനാദിഗുണാഃ സൂതാഃ മർവ
ദേഹോ ജീവഃസിതോജീഹ്വാ ബുധോ നാസേക്ഷണേ കജഃ
ശ്യാത്രം ശരൈശ്ചരശ്ചൈവ ഗ്രഹാവയവ ഇശരിതഃ ഹർൻ
ദിപാച്ചതുഷ്ടാദംബഹുപാദിഹഗാഃ ജാനഗാഃ ക്രമാൽ
ശംഖശംബു കസംഘാശ്ച പാദാമീനാനപിനിർദ്ദിശേൽ

യുകാമക്ഷണമുഖ്യാശ്ച ബഹുപാദാ ഉദാഹൃതഃ
ഗോധാകമമുഖ്യാസ്തു തഥാ ചക്രമണോചിതഃ ൧൫൧

സാരം ആകാശത്തിന്നു ശബ്ദമെന്ന ഒരു ഗുണവും വായുവിന്നു ശബ്ദം സ്पर्ശമെന്നു രണ്ടു ഗുണങ്ങളും അഗ്നിക്കു ശബ്ദം സ്पर्ശം രൂപമെന്നു മൂന്നു ഗുണങ്ങളും ജലത്തിന്നു ശബ്ദം സ്पर्ശം രൂപം രസമെന്നു നാലുഗുണവും ഭൂമിക്കു ശബ്ദം സ്पर्ശം രൂപം രസം ഗന്ധമെന്നു അഞ്ചു ഗുണങ്ങളു മുണ്ടെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ദേഹവും ശൂക്രൻ രസനയും ബുധൻ നാസികയും കജൻ ചക്ഷുസ്സും ശനി ശ്രോത്രവുമാണെന്നു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു കാലുള്ള പ്രാണിയെന്നും ശൂക്രൻ നാലുകാലുള്ള പ്രാണിയെന്നും ബുധൻ അനേകം കാലുള്ള പ്രാണിയെന്നും കജൻ പക്ഷിയെന്നും ശനി മുട്ടുകൊണ്ട് ഇഴയുന്ന പ്രാണിയെന്നും ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ശംഖം ശംഖുകം (ഞെവിഞ്ഞി ശംഖുകാജലശുക്തയഃ എന്നു അമരം) ഇവ പാദരഹിതങ്ങളാണെന്നു പറയണം. പേൻ മുട്ട മുതലായവ അനേകപാദങ്ങളാണെന്നും ഉടുമ്പു് ആമ മുതലായവ ചന്ദ്രക്രമണചരങ്ങളെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ഉദ്ദേശിച്ചു വസ്തു ഇന്നതെന്നു് അറിവാൻ.

മൃഗമീനേ തു ചചരേ തത്രസ്ഥേ മന്ദഭ്രമിജേ
വനക്ഷടകാകേ ച ചിന്തിതാവിരി കീർത്തയേൽ
തദ്രാശിസ്ഥേ സിന്തേ ഹംസഃ ശുകഃ സൗമ്യേ വിധൗ ശിഖീ
വീക്ഷിതേ ച തഥാ ബ്രൂയാൽ ഗുഹൈരാശൗ വിചക്ഷണം
തദ്രാശിസ്ഥേ രവൗ തേന ദൃഷ്ടാ ബ്രൂയാൽ ഖഗോശപരം
ബൃഹസ്പതൗ സിതബകോ ഭരദാജസ്തു ഭോഗിനി
കക്ഷടോജ്ഞാസ്യ ശൂകസ്യ ദിവാന്ധഃ പരികീർത്തിതഃ
അന്യരാശിസ്ഥിതേ ഖേടേ തത്തദ്രാശിഫലം വദേൽ
സൗമ്യേ ഖേടേദപിജാസ്സൗമ്യഃ കൂരാകൂരഗൃഹേ സ്ഥിതഃ

സാരം — മകരവും മീനവും ആകാശസഞ്ചാരികളാകുന്നു. ആ രാശികളിൽ ശനിയും ചൊവ്വയും സ്ഥിതിചെയ്താൽ യഥാക്രമം കാട്ടുകോഴിയേയും കാക്കയേയും ചിന്തിക്കണം. ആ രാശികളിൽ ശുക്രൻ നിന്നാൽ ഫംസത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ബുധൻ നിന്നാൽ കിളിയെയും ചന്ദ്രൻനിന്നാൽ മയിലിനെയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആ രാശികളെ മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾ വീക്ഷിച്ചാലും മേൽപ്രകാരമുള്ള പക്ഷികളെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. മകരത്തിലും മീനത്തിലും സൂര്യൻ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഗരുഡനെയും ഗുരു നോക്കുകയോ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ പെട്ടെത്തുകൊക്കിനെയും രാഹു നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ വാൽനീണ്ട കരിങ്കുരുവിയേയും ബുധൻനില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ കോഴിയേയും ശുക്രൻ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ പകൽ കണ്ണാണാൻ പാടില്ലാത്ത പക്ഷിയെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഗ്രഹങ്ങൾ മകരവും മീനവും ഒഴിച്ചുള്ള രാശികളിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതതു രാശിക്കു യോജിച്ച പലത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ ശുഭപക്ഷികളെയും ക്രൂരഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ ക്രൂരപക്ഷികളെയും പറയേണ്ടതുമാണ്.

ഉച്ചാശ്വേദയേ സൂര്യേ ദൃഷ്ടേ ഭൂപസ്തഭാശ്രിതഃ
ഉച്ചസ്ഥാനേക്ഷിതേ രാജാ നേതാസ്വപക്ഷേത്രഗേക്ഷിതേ
രാജാശ്രിതാസ്തമിത്രസ്ഥ വീക്ഷിതേ സമഗേ ഭടാഃ
അന്യരാശിഷു യുക്തേഷു ദൃഷ്ടേ വാ സങ്ക്രാന്തപദേൽ
കാംസ്യകാരഃ കലാലശ്ച കാംസ്യവിക്രയിണസ്തഥാ
ശങ്ഖപേര്യഭിധാതുപുണ്ണാനേചിണ്ഠാസ്വപുണ്ണകാരിണഃ

സാരം — ഉച്ചരാശി ഉദയത്തിൽ സൂര്യൻ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ രാജാവിനേയോ രാജാവിന്റെ ആ

ശ്രീതനേയോ വിചാരിക്കണം. ഉദയലഗ്നത്തിൽ ഉച്ചരാശി സ്ഥിതനായ സൂര്യൻ വീക്ഷിച്ചാൽ രാജാവിനെയും സ്വപക്ഷേത്രസ്ഥിതനായ സൂര്യൻ ഉദയലഗ്നത്തെ വീക്ഷിച്ചാൽ ഭടനായകനേയും മിത്രരാശിസ്ഥിതനായ സൂര്യൻ ഉദയലഗ്നത്തെ വീക്ഷിച്ചാൽ രാജാവിന്റെ ആശ്രിതനെയും സമരാശി (സമന്റെ രാശി)സ്ഥിതനായ സൂര്യൻ ഉദയത്തെ നോക്കിയാൽ ഭടനെയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അന്യരാശികൾ (മേടവും തുലയംശ്ശിച്ഛുള്ള രാശികൾ) ഉദയമായി അറയിൽ സൂര്യൻ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ സങ്കരത്വത്തെ കല്പിക്കണം. (അടിയിലത്തെ ഗ്ലോകംകൊണ്ടു സങ്കരത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു) മൂശാരി, കശവൻ, ചെങ്കലപ്പാത്രങ്ങൾ വ്യാപാരംചെയ്യുന്നവൻ, ശംഖ് ഉടയ്ക്കുന്നവൻ (മുത്തു എടുക്കുന്നവനാകാം) ധാതുചുണ്ണങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ (ധാതുക്കളും ഉപധാതുക്കളും മറ്റും നീറ്റി ഭസ്മമാക്കുന്നവൻ) തട്ടാൻ ഇവരാകുന്നു.

ഗുരാശൗ ജിവദൃഷ്ടോ വാ ഭാനവദ് ബ്രാഹ്മണാദയഃ മരേൻ
 ബധയുക്തേ ധ്രുവാ ദൃഷ്ടേ തലപദ് ബ്രൂയത്തപസ്വിനഃ
 തലപദ്യുക്തേ തു വൃഷഭാഃ സംകരാശ്ശശിഭോഽഗ്നിനൗ
 കിഞ്ചിത്രവിശേഷോ ധ്രുവി മീനേ ഭാസ്കരകിങ്കരാഃ
 ചന്ദ്രസ്യഭിപ്രജാജ്ഞസ്യ വൈശ്യാശ്ചോരഗണാഃ സൂതാഃ
 രാഹോർഗ്ഗരചണ്ഡാളസ്തസ്കരാഃ പരികീർത്തിതാഃ
 ശനേസ്തരുക്ഷിഭഃ പ്രോക്താഃ രാഹോർധീവരമാലിനഃ
 ശബ്ദേക്ഷ്വദീനഃ കാരുണ്യത്തകാശില്പിനസ്തഥാ
 ചുണ്ണകൃന്മൗക്തികഗ്രാഹീ ശുക്രസ്യ പരികീർത്തിതഃ
 തത്തദ്രാശിവശാജ്ഞാതി തത്തദ്രാശി സ്ഥിതൈർഗ്രഹൈഃ
 തത്തദ്രാശിസ്ഥവേദാനാം ബലഭോ നഷ്ടനിഗ്ദ്യഃ മന്യർ

സാരം -- മനുഷ്യാശി ഉദയത്തെ ഗുരു നോക്കിയാൽ മുമ്പസൂര്യന്റെ നോട്ടത്തിൽ ചിന്തിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ

പ്രകാരം ബ്രാഹ്മണാദികളെയും മനുഷ്യരാശി ഉദയത്തിൽ ബുധൻ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ തപസ്വിയെയും മനുഷ്യരാശി ഉദയത്തിൽ ശുക്രൻ വീക്ഷിച്ചാൽ ശുഭനെയും മനുഷ്യരാശി ഉദയത്തിൽ ചന്ദ്രനോ രാഹുവോ നോക്കിയാൽ സങ്കരാജാതിയെയും പിന്തിക്കണം. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു വിശേഷമുള്ളതുകൂടി പറയാം മീനംരാശി ഉദയത്തിൽ സൂര്യൻ നോക്കിയാൽ വേലക്കാരനെയും, ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ വൈദ്യനെയും, ബുധൻ നോക്കിയാൽ വൈശ്യനെയും മോക്ഷണസംഘത്തെയും, രാഹുനോക്കിയാൽ വിഷം കൊടുക്കുന്നവൻ ചണ്ഡാളൻ തസ്കരൻ ഇവരെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ശനി നോക്കിയാൽ മരംവെട്ടിയേയും, രാഹു നോക്കിയാൽ മുക്കുവൻ മാല കെട്ടുന്നവൻ ശംഖുടയ്ക്കുന്നവൻ നടൻ തൊഴിലാളി (അലക്കുകാരൻ തച്ചൻ മുതലായവർ); നന്തകൻ ശിഷ്യവെലചെയ്യുന്നവൻ ഇവരെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ പൊടിച്ചെയ്യുന്നവൻ, മുത്തു എടുക്കുന്നവൻ ഇവരെ പറയേണ്ടതാണ്. അതതു രാശിയെക്കൊണ്ടും അതതു രാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ജാതിയെ നിശ്ചയിക്കണം. അതതുരാശികളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലത്തെക്കൊണ്ടു നഷ്ടവസ്തുവിനെ അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ധാതുമൂലജീവകാൺഡം.

മേഷരാശിയിൽ സൂര്യാഭിഗ്രഹങ്ങൾ
സ്ഥിതിചെയ്താൽ അറിയപ്പെടേണ്ടവ.

മേഷരാശി സ്ഥിതേ ഭരണമേ മേഷമാഹുർമ്മനീഷിണഃ
തസ്തിന്നഭക്തം സ്ഥിതേ വ്യാഘ്രം ഗോലാംഗ്രലംബുധേസ്ഥിതേ

സുര

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ശുക്രേ ഗൌർവ്വേഷഭൂമേഽഗ്രേ ഗുരവശപസ്തതഃ പരം
മഹിഷഃസൂര്യതനയേ രാഹൌ ഗവയ ഉപ്യതേ. മനുസ്യ

സാരം — മേടത്തിൽ ചൊല്ലാനിന്നാൽ ആടിനെയും സൂ
ര്യൻനിന്നാൽ വ്യാഘ്രത്തെയും ബധൻ നിന്നാൽ ഗോലാ
ഭി ഗ്രഹത്തെ (മർദ്ദവിശേഷത്തെയും ശുക്രൻ നിന്നാൽ പ
ശുവിനെയും ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ കാളയെയും ഗുരു നിന്നാൽ കു
രിരയെയും ശനിനിന്നാൽ ഏതുമയെയും രാഹുനിന്നാൽ കൃ
ഷ്ണമൃഗത്തെയും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഇടവരാശികൊണ്ടു് അറിയപ്പെടേണ്ടവ

വൃഷഭഃസ്ഥ മൃഗൌ ധേനുഃ കജേ മൃഗ ഉഭാഹൃതഃ
ബധേ കപിർഗുരവശഃ ശശാഭ്കേ ധേനുരൂപ്യതേമനുഃ

ആദിത്യേ ശരഭഃ പ്രോക്തോ മഹിഷീ ശനിസ്തപ്ഃ ചഃ

സാരം — ഇടവത്തിൽ ശുക്രൻനിന്നാൽ ആട്ടാ പ്രസ
വിച്ച പശുവിനെയും കജൻ നിന്നാൽ മാതിനെയും ബ
ധൻ നിന്നാൽ കരങ്ങിനെയും ഗുരു നിന്നാൽ കുരിരയെ
യും ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ പുതുതായി പ്രസവിച്ച പശുവിനെ
യും സൂര്യൻ നിന്നാൽ ശരഭത്തെയും (സിംഹത്തിനു തുല്യമാ
യ ഒരു മൃഗം; സിംഹത്തെ സംഹരിപ്പാനുള്ള ശക്തി അതി
നുണ്ടു്) ശനിയോ രാഹുവോ നിന്നാൽ ഏതുമയെയും പറ
യണം.

കർക്കശ്വേ ച ഖഗോ ഭൗമേ മഹിഷീ നക്രഗേ കജേ മനുവ

വൃഷഭസ്ഥ മരിർയുഗ്മകന്യയോഃ ശപചഹരവഃ

സാരം — കർക്കശത്തിൽ കജൻ നിന്നാൽ കഴുതയെയും
മകരത്തിൽ കജൻ നിന്നാൽ ഏതുമയെയും ഇടവത്തിൽ ക
ജൻ നിന്നാൽ സിംഹത്തെയും മിഥുനത്തിൽ കജൻ നിന്നാ
ൽ ശപാവിനെയും കന്നിയിൽ നിന്നാൽ കുരുന്നെയും അറി
യേണ്ടതാകുന്നു.

ഹരിസ്ഥേ ഭൂമിജേ വ്യാഘ്രോ രവിന്ദോസ്തത്ര കേസരി മന്ദൻ
ശുക്രേ ശപാവാനരഃ സൗമ്യേതപഃസ്തേഃ ശപാകൃതയോമുനഃ

സാരം — ചിങ്ങത്തിൽ ചൊല്ലി നിന്നാൽ വ്യാഘ്രത്തെ
യും സൂര്യനോ ചന്ദ്രനോ നിന്നാൽ സിംഹത്തെയും ശുക്രൻ
നിന്നാൽ ശപാവിനെയും ബുധൻ നിന്നാൽ കരങ്ങിനെയും
അന്യഗ്രഹങ്ങൾ (ഗുരു ശനി രാഹു ഇവ) നിന്നാൽ ശപാവി
ന്റെ ആകൃതിയോടുകൂടിയ മൃഗങ്ങളെയും ചിന്തിക്കണം.

തുലാഗതേ ഭൂഗൗ വാസശ്ച. റു ഗാവഃ പ്രകീർത്തിതഃ
ധനുഃസ്ഥിതേഷു ജീവാദു കജേഷു തുരഗോ ഭവേൽ
സപുത്രേഴ്ഷേ സ്ഥിതേ കാഭേ മത്തോഗജ ഉഭാഹൃതഃ
സപ്തേ ച തത്ര മഹിഷോ വാനരോ ബുധജീവയോഃ

സാരം — തുലാത്തിൽ ശുക്രൻ നില്ക്കുമ്പോൾ പശുക്കിടാ
വിനെയും ചന്ദ്രൻനിന്നാൽ പശുവിനെയും ധനുവിൽ ഗുരു
വോ ചന്ദ്രനോ കജനോ നിന്നാൽ കുതിരയെയും കാഭത്തിൽ
ശനിയോടുകൂടി സൂര്യൻ നിന്നാൽ മഗ്ഗജത്തെയും അവിടെ
രാഹുനിന്നാൽ എംമയെയും ബുധനോ ഗുരുവോ നിന്നാൽ
കരങ്ങിനെയും പറയണം.

ശുക്രാമൃതാംശു സൂര്യേഷു സ്ഥിതേഷു പശുരുച്യതേ
ജീവസൂര്യേ ക്ഷിതേ ഗാഭാ വന്ധ്യാ രവിജവീക്ഷിതേ
അശ്വാരകേ ക്ഷിതേ ശുഷ്കമിരി ജ്ഞാതപാ വദേൽസുധീഃ

സാരം കുംഭത്തിൽ ശുക്രനോ ചന്ദ്രനോ സൂര്യനോ
നിന്നാൽ പശുവെന്നും കാഭത്തിൽ ഗുരുവോ സൂര്യനോ നോ
ക്കിയാൽ ഗർഭമുള്ള പശുവെന്നും ശനീനോക്കിയാൽ മച്ചി
പ്പശുവെന്നും ചൊല്ലി നോക്കിയാൽ ചടച്ച പശുവെന്നും
അറിഞ്ഞു ബുദ്ധിമാന്മാർ പലം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

വക്ഷ്യേദം ചിന്തനാം സൂക്ഷ്മാം ജനൈസ്ത പരിചിന്തി-
ധിഷ്ണേ കുംഭാശിസ്ഥേത്രികോണവാദ്രഥ പശ്യതി (താം
സൂതോ ഗജസ്തഥാ മീനധനുഷീവീക്ഷിതേ ശുഭൈഃ

സാരം—ഞാൻ, ജനങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കപ്പെട്ട സൂക്ഷ്മമായ വിത്തനത്തെ പറയുന്നു. (മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ പറയുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നു അർത്ഥം.) ഈ കേടതിലും അതിന്റെ രൂപകോണങ്ങളായ മിഥ്യയും ഉപാധിയായ രാശികളിലും നിർദ്വുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അക്ഷയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ മനസ്സിൽ വിചാരിക്കപ്പെട്ടത് കൗതുകയാണെന്നു പറയണം. ത്രേശാദികൾ മിഥ്യയാണെന്നു ഈ രാശികളെ വീക്ഷിച്ചാലും ആനയെത്തന്നെ പറയേണ്ടതാകുന്നു.

സൂര്യ കപിതമേധാഗതേ ശന്തേ ബ്രഹ്മയാന്മതസ്തജം
കരേ മേധാഗതേ മഹാഗബ്ധധേ നശ്നകമായകേ
ഗുഹ്യകൃദിനേശേഷ ധ്വജിജം വസ്രജീവിനം മന്യ
വരേ പാദാഭരണേ സിംഹദ്വേഘം രിപുചിന്തനം
വൃഷസ്ഥേ മാമഷോ തൈലേ ചക്രിണം വൃശ്ചികേ ഗദം
മേഷഗേ സൂര്യതനയേ മൃത്യുക്ലേശഭയസ്തഥാ
മിത്രാഭിപഞ്ചവർണ്ണ ജ്ഞാതാ ബ്രഹ്മയാൽ പുരോഹിതഃ

സാരം—മേടത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ കരങ്ങിനെയും ആനയെയും വിചാരിച്ചുവെന്നു പറയണം. കർക്കിടത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ ആട്ടിനെയും ബുധൻ നിന്നാൽ നശ്നകൻ ഗായകൻ ഇവരെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഈയോ ത്രേശനോ സൂര്യനോ നിന്നാൽ വസ്രംകൊണ്ടു ജീവിതം നടത്തുന്ന വ്യാപാരിയേയും ചന്ദ്രൻനിന്നാലും അപകാരമുള്ള കച്ചവടക്കാരനെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ചിങ്ങത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ ശത്രുവിത്തയാണെന്നു പറയണം ഇടവത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ ഏതമായാണെന്നു ചിന്താവിചര്യം. ശനി തുലാത്തിൽ നിന്നാൽ ചിന്താവിചര്യം വക്രിയായിരിക്കും. (ചക്രി എന്ന പദത്തിനു ചക്രമെന്നും വക്രി എന്നർത്ഥം. ചക്രത്തിനു രാജ്യമെന്നും സൈന്യമെന്നും നമുക്കെന്നും പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. വെള്ളത്തിനെ നീർച്ചൂഴിക്കും ചക്രമെന്നു പറയും. തേരുരൾ മുത

ലായവയും ചക്രമാണ്. ചക്രമെന്നു ഔഷധവിശേഷമുണ്ടു്. ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു അത്മത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണം. പാമ്പിന്നു ചക്രിയെന്നു പറയും) ശനി വൃശ്ചികത്തിൽ നിന്നാൽ രോഗചിന്തയാണു്. മേടത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ ക്ലേശം, മരണം മുതലായവയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രശ്നമാണെന്നു പറയണം. അതോടുകൂടി മിത്രാദിപഞ്ചവർഗ്ഗങ്ങളെയും (മിത്രം, ശത്രു, സമൻ, ഉച്ഛം, സ്വക്ഷേത്രം) അറിഞ്ഞിട്ടു മുമ്പു് 157-158 ഈ ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഫലം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ധാതുരാശൌ ധാതുഖഗൈർ ദൃഷ്ടേ തച്ഛതസംയുതേ
ധാതുചിന്താ ഭവേത്തദപമൃചജീവൗ തഥാ വദേൽ മനേ
ധാതുഭേദേ മൂലവേദേ ജീവമാഹുവിപശ്ചിതഃ

സാരം—ധാതുരാശിയെ ധാതുഗ്രഹങ്ങൾ വീക്ഷിച്ചാലും ധാതുരാശി ഹതുരാശിയായിത്തീർന്നാലും ധാതുവെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നമാകുന്നു മൂലജീവരാശികൾ മൂലജീവഗ്രഹങ്ങളാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും മൂലജീവരാശികൾ ഹതുരാശിയായി ഭവിച്ചാലും മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ യഥാക്രമം മൂലജീവപ്രശ്നങ്ങളാണെന്നു പറയണം. മൂലഗ്രഹം ധാതുരാശിയിൽ നിന്നാലും വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ജീവനെത്തന്നെ പറയുന്നു.

ജീവരാശൌ മൂലഖഗൈർ ദൃഷ്ടേ വായുജിമൂലകാഃ
മൂലരാശൌ ജീവഖഗൈർ ധാതുചിന്താ പ്രകീർത്തിതാ.

സാരം—ജീവരാശിയിൽ മൂലഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കിയാലും സ്ഥിതിചെയ്താലും മൂലവർഗ്ഗങ്ങൾ ചിന്ത്യങ്ങളായിരിക്കും. മൂലരാശി ജീവഗ്രഹങ്ങളാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും അവയിൽ ജീവഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്താലും ധാതുപദാർത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നമാണെന്നു പറയണം.

യെപ്പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഉദയലഗ്നത്തെക്കൊണ്ടു ധാതുസംബന്ധമായ ചിന്തകളേയും ആരൂപലഗ്നത്തെക്കൊണ്ടു മൂലസംബന്ധമായ ചിന്തകളേയും ഛത്രരാശിയെക്കൊണ്ടു ജീവസംബന്ധമായ ചിന്തയേയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കേന്ദ്രം, പണപരം ആപോക്ലിമമെന്ന മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളും യഥാക്രമം ചിന്തനം, മുഷ്ടി, നഷ്ടം ഇവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനുള്ളവയാകുന്നു. ചിന്തനം മുഷ്ടി, നഷ്ടം ഇവയുടെ സിദ്ധി മുതലായവയെക്കുറിച്ച് മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളേയുംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കണമത്രേ.

ആരൂപകാണ്ഡം

തത ആരൂപഗോ ചന്ദ്രേ ന നഷ്ടം രാശിശാപതീ
ആരൂപാദൃശമേ വൃദ്ധിഞ്ചതുതേം പൂർവ്വദപദേൽ ധവ്രേ
നഷ്ടദ്രവ്യസ്യ ലാഭശ്ച സർവ്വഹാനിശ്ച സപ്തമേ.

സാരം—ചന്ദ്രൻ ആരൂപരാശിയിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടവസ്തു നശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും മറയ്ക്കപ്പെട്ടോ അഴിവില്ലാത്തനിലയിലോ ഇരിക്കുകയാണെന്നും പറയണം. ആരൂപരാശിയുടെ പത്താംഭാവത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ വൃദ്ധിയേയും നാലാംഭാവത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ കാര്യസിദ്ധിയേയും നഷ്ടദ്രവ്യത്തിന്റെ ലാഭത്തേയും ഏഴാംഭാവത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ സർവ്വഹാനിയേയും പറയണം.

ഉദയാ ദപാദശേ ഷഷ്ഠേ / ഷ്ടമ ആരൂപകേ സതി ധവ്രവ ചിന്തിതാതേം ന ഭവതി ധനഹാനിദപിഷ്ഠബലം

സാരം—ഉദയലഗ്നത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടിലോ ആറിലോ എട്ടിലോ ആരൂപലഗ്നം സംഭവിച്ചാൽ ചിന്തിക്കപ്പെട്ട വ

സ്തു ലഭിക്കുകയില്ല. അതോടൊന്നിച്ചു ധനനാശവും ശത്രുക്കൾക്കു ബലവും സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

തന്നും കുടുംബം സഹജം ജനനീം തനയം രിപും ഹവുൻ കളത്രം നിഹനം ചൈവ്വഗുരും കർമ്മഫലം വ്യയം ഉദയാദിക്രമാദ് ഭാവം തസ്യ തസ്യ ഫലം വദേൽ ഹൻ

സാരം—(1) ശരീരം (2) കുടുംബം (3) സഹോദരം (4) മാത (5) സന്താനം (6) ശത്രു (7) കളത്രം (8) മരണം (9) ഗുരു (10) കർമ്മം (11) ലാഭം (12) വ്യയം ഇങ്ങനെ ലഗ്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളേയും സങ്കല്പിച്ചു അതതു ഭാവങ്ങളുടെ ഫലം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

രവീന്ദ്രശുക്രജീവജ്ഞാ ഗുരാശിഷ്യ യദാസ്ഥിതാഃ മന്ത്യാപിന്താ തതഃ സൗരദിദൃഷ്ടേനഷ്ടംകജേ തഥാ ഹൻ മ കജസ്യ കലഹഃ സൗരരേസ്സസ്തരം ശരളം വദേൽ രവിദൃഷ്ടേ തഥാ യുക്തേ ചിന്തനാ ദേവദ്രുപയോഃ ഹൻ വ ശുഭചിന്താ ഗുരൗ ജേതയാ വിവാഹോ ബുധശുക്രയോഃ

സാരം—മനുഷ്യരാശി ഉദയമാറുകയും അതിൽ സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ, ഗുരു, ബുധൻ ഇവർ നില്ക്കുകയുചെയ്താൽ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച ചിന്തയാണെന്നും ഉദയരാശി ഏതൊന്നായാലും ശനിയും ചൊവ്വയും നോക്കുന്നതായാൽ നഷ്ടദ്രവ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ചിന്തയാണെന്നും പറയണം. ഉദയരാശിക്ക് ചൊവ്വയുടെ സംബന്ധം മാത്രമായതായാൽ കലഹചിന്തയാണെന്നു വരാം. ശനിമാത്രം സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നാൽ കള്ളന്റേയോ വിഷന്റേയോ സംബന്ധിച്ച ചിന്തയായിരിക്കും. സൂര്യൻ നോക്കുകയോ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ ദോഷാരോയോ രാജാവിനേയോ സംബന്ധിച്ച ചിന്തയാണു്. ഗുരു നോക്കിയാലും സ്ഥിതിചെയ്താലും ശുഭവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ചിന്തയായിരിക്കും. ബുധശുക്രന്മാർ സംബന്ധപ്പെട്ടാൽ വിവാഹചിന്തയാണെന്നു പറയണം.

ഹരതൃകരണ്ഡം

പിതീയേ പാദശേ ഹരതേ സർവ്വം കാര്യം വാനശ്വതിമനു
ഗുണൈ പശ്യതി യുക്തേ വാ തത്ര കാര്യം ശുഭം വദേൽ
തൃതീയൈകാദശേ ഹരതേ സർവ്വം കാര്യം ശുഭം വദേൽ മൻ
തസ്തിൻ പാപയുതേ ദൃഷ്ടേ വിഷമം ഭവതി ധ്രുവം
തസ്തിൻ സൗമ്യയുതേ ദൃഷ്ടേ സർവ്വം കാര്യം ശുഭം വദേൽ
മിത്രേ മിത്രഫലം ബ്രൂയാച്ഛാസ്ത്രേജ്ഞാനപ്രദീപകേ
പഞ്ചമേ നവമേ ഹരതേ സർവ്വസിദ്ധിർഭവിഷ്യതി മൻ
തപച'ശുഭാശുഭൈർദൃഷ്ടേ മിത്രേ മിത്രഫലം ഭവേൽ
പിതീയേ ചാഷ്ടമേ ഷഷ്ഠേ പാദശേ ഹരതസംയുതേ മൻ
നഷ്ടദ്രവ്യാഗമോ നാസ്തി ന ച്ചാധിരമനം ഭവേൽ
ന കാര്യസിദ്ധിർഭവീഷ്യശാന്തി ഗൃഹവശാദ് ഭവേൽ

സാരം—ഈ രൂപരാശിയുടെയോ ലഗ്നരാശിയുടെയോ
രണ്ടാംഭാവമോ പന്ത്രണ്ടാംഭാവമോ ഹരതരാശിയായി ഭവി
ച്ചാൽ സർവ്വകാര്യങ്ങളും നാശം സംഭവിക്കും. ഈ ഹ
രതരാശിയിൽ ഗുരു നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ
സർവ്വകാര്യങ്ങളും ശുഭമായി ഭവിക്കും. ഹരതരാശി മൂന്നാം
ഭാവമോ പതിനൊന്നാംഭാവമോ ആയി ഭവിച്ചാൽ സർവ്വ
കാര്യങ്ങളും ശുഭമായിരിക്കും. അതിൽ പാപന്മാരുടെ ദൃ
ഷ്ടിയോ, യോഗമോ നേരിട്ടാൽ നിശ്ചയമായി വിപരീതഫ
ലം സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ഹരതരാശിക്കു ശുഭന്റെ ദൃഷ്ടി
യോ യോഗമോ സംഭവിച്ചാൽ സർവ്വകാര്യങ്ങളും ശുഭ
ത്വത്തെ പറയേണ്ടതാണ്. ശുഭന്മാരുടെയും അശുഭന്മാരു
ടെയും സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നാൽ ശുഭഫലത്തെയും അശു
ഭഫലത്തെയും പറയണമെന്നു ജ്ഞാനപ്രദീപകമെന്ന ഈ

ശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നു അഞ്ചാംഭാഗമോ ഒൻപതാംഭാഗമോ ഹത്രാശിയായി ഭവിച്ചാൽ സർവ്വകാര്യസിദ്ധിയെപ്പറയണം. ആ രാശിയിൽ ശുഭന്മാർ സംബന്ധപ്പെട്ടാൽ ശുഭഫലവും അശുഭന്മാർ സംബന്ധപ്പെട്ടാൽ അശുഭഫലവും ശുഭന്മാരുടെയും അശുഭന്മാരുടെയും സംബന്ധമുണ്ടായാൽ മിശ്രഫലവും പറയേണ്ടതാകുന്നു. രണ്ടു്, ഏട്ടു്, ആറു്, പന്ത്രണ്ടു് ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗം ഹത്രാശിയായാൽ നഷ്ടവസ്തുവിന്റെ പുനർപ്രാപ്തിമുണ്ടാകുകയില്ല; രോഗം ശമിക്കുകയുമില്ല; കാര്യസിദ്ധിയുണ്ടാകുകയുമില്ല; ശത്രുക്കളുടെ അഭാവം നേരിടുകയുമില്ല.

ഉദയ കാന്ധം

ബൃഹസ്പത്യുദയേ ശുഭോദയനം വിജയ ആനന്ദഃ
 ഭോഷശാന്തിസ്സർവ്വകാര്യസിദ്ധിരോവന സംശയഃ ൧൯൯
 സൗമ്യോദയേ രണോദ്യോഗീ ജിതപാ തലനമാഹരേൽ
 പുനരേഷ്വരി സിദ്ധിസ്സാജ്ഞാനന്ദശരണേ തഥാ ൨൦൦
 വ്യാവഹാരേ ച വിജയഃ ശുഭോദയേ ചാപ്യവമുദാഹൃതം
 ചന്ദ്രോദയേ ശത്രുലാഭശ്ചോപായേനാഗമനന്തരം ൨൦൧
 ചിന്തിതാത്വം പ്രാപ്തം ഹത്രാശ്രദ്ധസ്ഥിതേ ഷപി ച
 ശുഭോദയേ ശത്രുസിദ്ധിസ്സാജ്ഞാനന്ദോദ്യോഗിമോചനം
 ജയോ യാത്രിയസ്തേനം ഹത്രേ ഷപ്യവമുദാഹൃതം
 ഉദയാശ്രദ്ധഹത്രേ ച ശത്രുക്കാംഗാരകായഭി ൨൦൨
 അത്ഥനാശം മനസ്സാപം മരണം വ്യാധിമാദിശേൽ
 ഏതേഷു ഫണിയുക്തേഷു ബന്ധം ചോരഭയം ഗരം ൨൦൩

മരണം ചൈവ ദൈവജ്ഞാന സന്ദിശ്ശോ വദേൽ സുധീഃ
നിധാരിധനസ്ഥേഽപി പാപേഽപഗൃഹമാദിശേൽ ൨൦൫

ഏഷസ്ഥാനേഽപി കേന്ദ്രേഽപി ശുഭോസ്സുപശ്ചേച്ഛുഭോ വദേൽ
തനവാദിഭാവഃപാപൈസ്തു യുക്തോദയോ വാനശൃതി രന്ദ്രേ
ശുഭൈർഭുക്തേ ച ദൃശ്യേ ച തത്ത്വേ ഭാവാദിപോഷണം.

.സാരം—നൂറു ഉദയരാശിയിൽ നിന്നാൽ ശ്രേയസ്സും
ധനവും വിജയവും അഭിവൃദ്ധിയും ഭോഷശാന്തിയും സർവ്വകാ
ർത്ത്യസിദ്ധിയും ഉണ്ടാകും; സംശയമില്ല. ബുധൻ ഉദയരാശി
യിൽ നിന്നാൽ രണത്തിൽ ഉദ്യുക്തനായിരിക്കുന്നവൻ വിജ
യം പ്രാപിച്ചു് തന്റെ ധനത്തെ കൈക്കലാക്കുന്നതാണ്. ഉദയരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തെ ന
ടത്താൻ പോയവൻ കാര്യസിദ്ധിയോടുകൂടി മടങ്ങിവരുന്ന
താണ്; വ്യവഹാരത്തിൽ വിജയിയാവുകയും ചെയ്യും. ഛത്ര
രാശിയിൽ മേൽപറഞ്ഞ ഗുരുവും ബുധനും ചന്ദ്രനും മേൽ
പ്രകാരം സംബന്ധപ്പെട്ടാലും ഈ ഫലങ്ങൾതന്നെയാണ് ഉ
പദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉദയരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻനി
ന്നാൽ പലേ ഉപായങ്ങളാൽ അത്ഥലാഭവും പ്രത്യാഗമന
വും അഭീഷ്ടസിദ്ധിയുമുണ്ടാകും. ചന്ദ്രൻ ഛത്രരാശിയിലോ
ആരൂഢരാശിയിലോ സ്ഥിതിചെയ്താലും ഈഫലംതന്നെയാ
ണ പറയേണ്ടതു്. ഉദയരാശിയിൽ ശുക്രൻനിന്നാൽ ധ
നലാഭം, സ്രീലഭം, രോഗശാന്തി, ജയം, ശത്രുക്കളുടെ സ്നേ
ഹം ഇവയുണ്ടാകും. ശുക്രൻ ഛത്രരാശിയിൽ നിന്നാലും
ഈ ഫലംതന്നെയാണ്. ശനി, സൂര്യൻ, ചൊവ്വ ഇവ ഉ
ദയം. ആരൂഢം, ഛത്രം ഈ രാശികളിൽനിന്നാൽ അത്ഥ
നാശം, മനസ്സാപം, മരണം, വ്യാധി ഇവഫലങ്ങളാകുന്നു. ഉ
ദയാരൂഢഛത്രരാശികളിൽ രാഹുനാൽ ബന്ധനവും ചോ
രഭയവും വിഷവും മരണവും നിശ്ചയമായി സംഭവിക്കുമെ
ന്ന വിഭവനായ ദൈവജ്ഞൻ ഉപദേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
എട്ടു്, ആറു്, രണ്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന പാപന്മാ

൯

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

രക്ഷാണ്ടു് അശുഭത്തെ പറയുക. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലും കേന്ദ്രങ്ങളിലും ശുഭന്മാർ സംഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ശുഭപലത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്നം തുടങ്ങിയുള്ള പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളും പാപന്മാരാൽ യുക്തമോ ദുഷ്ടമോ ആയി ഭവിച്ചാൽ ആ ഭാവം നശിക്കുന്നു. ശുഭന്മാരാൽ യുക്തമാകുകയോ ദുഷ്ടിച്ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ അതതുഭാവങ്ങൾ അഭിപ്രായങ്ങളാകുകയും ചെയ്യും.

ന ചു കാ ണ്യം.

തുലോദയ ക്രിയാരൂപം നഷ്ടസിദ്ധിർസംശയഃ ൨൦൧
 വിപരീതേന നഷ്ടാപ്തീർ വൃദ്ധാരൂപം ഘോരഭയേ
 നഷ്ടസിദ്ധിർമഹാലാഭോ വിപരീതേ വിപര്യയഃ ൨൦൨
 ചാപാരൂപം നഷ്ടസിദ്ധിർവിരാ മിദനോദയേ
 വിപരീതേ ന സിദ്ധിസ്സാർവ്വകാരുപം മൃഗോദയേ
 സിദ്ധിച്ച വിപരീതേ തു ന സിദ്ധ്യതി ന സംശയഃ
 സംഭോദയേ ഘോരൂപം നഷ്ടസിദ്ധിർസംശയഃ ൨൦൩
 വിപരീതേ ന സിദ്ധിസ്സാജ്ഞാതാരൂപം ഘോരോദയേ
 നഷ്ടസിദ്ധിർവ്യാപ്തം ദുഷ്ടാദുഷ്ട നിരൂപയേൽ ൨൦൪

സാരം—തുലാരാശി ഉദയമാകയും മേടാരാശി ആരൂഢമാകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടവസ്തുവിന്റെ ലാഭമുണ്ടാകും; സംശയമില്ല ഇതിന്നു വിപരീതമായാൽ (തുലാരാശി ആരൂഢം മേടാരാശി ഉദയമായാൽ) നഷ്ടവസ്തു തിരിയെ കിട്ടുകയില്ല. ഇടവം രാശി ആരൂഢവും വൃശ്ചികം ഉദയമായാൽ നഷ്ടവസ്തു സിദ്ധിക്കുകയും മഹാലാഭങ്ങൾ ഉണ്ടാവു

കയും ചെയ്തും. നേരേമറിച്ച് ഇടവംരാശി ആരൂഢമാവുകയും ചെയ്താൽ ഫലവും വിപരീതമായിരിക്കും. ധനു ആരൂഢമാവുകയും മിഥുനം ഉദയമാവുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടവസ്തു തിരികെക്കിട്ടും. നേരേമറിച്ച് ധനു ഉദയമാവുകയും മിഥുനം ആരൂഢമാവുകയും ചെയ്താൽ ഫലം വിപരീതമായിരിക്കും. കർക്കടകം ആരൂഢമാവുകയും മകരം ഉദയമാവുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടവസ്തു സിദ്ധിക്കും. വിപരീതമായാൽ ഫലവും വിപരീതമായിരിക്കും, സംശയമില്ല. സിംഹം ഉദയമാവുകയും കർക്കടകം ആരൂഢമാവുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടപ്പെട്ടവസ്തു സംശയംകൂടാതെ തിരികെ കിട്ടും ഉദയാരൂഢങ്ങൾക്കു വൈപരീത്യം സംഭവിച്ചാൽ തിരിയെ കിട്ടുകയില്ല. മീനം ആരൂഢവും കന്നി ഉദയമായാൽ നഷ്ടവസ്തു സിദ്ധിക്കും. പ്രത്യുത, മീനം ഉദയവും കന്നി ആരൂഢമായാൽ ഫലം വിപരീതമായിരിക്കും ഇവിടെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ചെക്കൂടി വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്ഥിരോദയേ സ്ഥിരാത്രുഡേ സ്ഥിരഹ്ലതം ഭവേദ്യദി
ന മൃതിൻ ച നഷ്ടഞ്ച ന രോഗശമനം തഥാ ൨൧൨

ദിദോദോദയാത്രുഡേ ഹത്രേ നഷ്ടം ന സിദ്ധ്യതി
നവ്യാധിർശമനം ശത്രോസ്സന്ധിംവിദ്യാന്നചസ്ഥിരാം ൧൨൩

ചരാശ്വദയാത്രുഡേ ഹത്രേഷു സൂചാദിസിദ്ധയഃ
നഷ്ടസിദ്ധഞ്ച ഭവതി വ്യാധിശാന്തിശ്ച ജായതേ ൨൧൪

സർപ്പാഗമനകാര്യാണി ഭവന്ത്യേവ ന സംശയഃ
ഗ്രഹസ്ഥിതിബലേനൈവ സർപ്പം ബ്രൂയാഹ് ശുഭാശുഭം

ചരോദയേ സ്ഥിരാസ്സൗമ്യം സ്തർപ്പകാര്യാന്സാധകാഃ

സാരം:—സ്ഥിരരാശി ഉദയവും സ്ഥിരരാശി ആരൂഢവും സ്ഥിരരാശി ഹത്രവുമായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മരണപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും നഷ്ടപ്രശ്നം

മാണെങ്കിൽ നഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, രോഗപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ രോഗശമനമുണ്ടാകയില്ലെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഉദയരാശി ഉദയവും ആരൂഢവും ഛത്രവുമായി ഭവിച്ചാൽ നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ നഷ്ടവസ്തു തിരിയെ കിട്ടുകയില്ലെന്നും രോഗപ്രശ്നത്തിൽ വ്യാധിശമനം നേരിടുകയില്ലെന്നും സന്ധിപ്രശ്നത്തിൽ ശത്രുവുമായി നടത്തിയ സന്ധി സ്ഥിരമായിരിക്കുകയില്ലെന്നും ഫലം പറയണം. ചരരാശി ഉദയവും ആരൂഢവും ഛത്രവുമായി ഭവിച്ചാൽ സ്രീപ്രശ്നമായാൽ സ്രീതുടങ്ങിയുള്ളവയുടെ സിദ്ധിയെ പറയണം. നഷ്ടപ്രശ്നമായാൽ നഷ്ടവസ്തുവിന്റെ സിദ്ധിയേയും രോഗപ്രശ്നമായാൽ രോഗശമനത്തെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. അപകാരത്തെ സർവ്വകാര്യലാഭം നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാകുമെന്നും പറയണം. അവയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രാഹങ്ങളുടെ ബലത്തെക്കൂടി അറിഞ്ഞുവേണം ഇക്കാര്യം ഫലങ്ങളെ പറയേണ്ടത്. ചരരാശി ഉദയത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഇന്ദ്രമാർ സർവ്വകാര്യസിദ്ധിയെ ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു.

ആരൂഢഛത്രമധേനു ച ക്രോധോഷാസ്തംഗരേഖ ച ചന്ദ്രപരേണാചരതം ഇപ്രമാണൽ സിദ്ധ്യസി ഇദേവ ച നവമേ പഞ്ചമേ/സ്തേ ച നഷ്ടലാഭേ ഇദോദയേ ച ഏഷ പാപേന നഷ്ടാപ്താവദയാദിത്രികേവ ച ഭ്രാതൃസ്ഥാനയുതേ പാപേ പഞ്ചമേവം ഇദേക്ഷിതേ നഷ്ടദ്രവ്യാണി കേനാപി ഭീയന്തേ സ്വയമേവ ച പ്രശ്നകാലേ ഇദേ പാപേ ധൃമേന പരിവേഷിതേ നഷ്ടം നഷ്ടേന ഭവതി തത്തദാശാസ്യ തിഷ്ഠതി പൃഷ്ഠോദയേ ശശാങ്ക്നേ തു നഷ്ടദ്രവ്യം ന ഗച്ഛതി ൨൨൦ തദ്രാശിശ്ശനിദൃഷ്ടശ്ചേന്നപ്തം വ്യാമ്ന ക്ഷേന തൽ.

സാരം:—ആരൂഢം ഛത്രം ലഗ്നം ഈ രാശികളിൽ ക്രൂരഗ്രാഹമോ മൂഢഗ്രാഹമോ (മൈന്ദ്രംപിടിച്ചഗ്രാഹം) സ്ഥിതി

ചെയ്താൽ, നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ അന്യന്മാരാൽ അപഹരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു. അവിടെ ശുഭഭാഗമുണ്ടെങ്കിൽ തിരികെ കിട്ടുമെന്നു പറയണം. ഉദയാരൂഢമന്ത്രശിക്ഷകളിലും അവയുടെ ഒൻപതു അഞ്ചു ഏഴു ഈ ഭാവങ്ങളിലും ശുഭന്മാർ നിന്നാൽ നഷ്ടവസ്തു തിരിയെ കിട്ടും. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപന്മാർ സ്ഥിതിചെയ്താൽ തിരിയെ കിട്ടുകയുമില്ല. മൂന്നാംഭാവം പാപനോടു യുതമായിരിക്കുകയോ അഞ്ചാംഭാവം ശുഭന്മാരാൽ നോക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ ആരോ ഒരുവൻ നഷ്ടഭൂയുത്തെ വലിയെക്കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നതാണ്. ശുഭനോ പാപനോ പ്രശ്നകാലത്തിൽ ധൂമമെന്ന ഉപഗ്രഹത്താൽ പരിവേഷിതമായിരുന്നാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു നഷ്ടമായിട്ടില്ലെന്നും വീട്ടിൽതന്നെ അതു ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭിക്ഷകളിൽ ഉണ്ടെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഏകരാശി ഉദയമാവുകയും ചന്ദ്രൻ അവിടെ നിൽക്കുകയുംചെയ്താൽ നഷ്ടവസ്തു ചെളിയിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും ഉദയരാശി ശനിദൃഷ്ടമായിരുന്നാൽ നഷ്ടവസ്തു ഉയരത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനത്തു് ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും ക്ഷണാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തില്ലെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ബുധസ്വരൂപയേ സ്വപ്നം നഷ്ടം നാസ്തിതി നിർദ്ദേശേൽ ശക്രേ ചതുർത്ഥഗേ രൌച്യം നഷ്ടം ന ഭവതി ധ്രുവം അസ്തേ ക്ഷേ ശന്തേ കൃഷ്ണലോഹം നഷ്ടം ന ജായതേ ബുധാദയേ രുപചായോ നഷ്ടം നാസ്തി ചതുർത്ഥഗേ കാംസ്യം നഷ്ടം ന ഭവതി പങ്ക്തനാഭൗ ച സപ്തമേ ആരക്രൂടം പഞ്ചമസ്ഥേ ഭാനൗ നഷ്ടം ന ജായതേ.

സാരം:—ഗുരു ഉദയരാശിയിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്ന വസ്തു സ്വപ്നമാണെന്നും എന്നാൽ പരമാർത്ഥത്തിൽ അതു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും പറയണം.

ഐ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ശുക്രൻ നാലാമിടത്തു നിന്നാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്ന വസ്തു വെള്ളിയാണെന്നും ഏന്നാൽ അതു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും പറയണം. ഏഴാംഭാവത്തിൽ കജനോ ശനിയോ നിന്നാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കുന്ന വസ്തു ഇരിമ്പാണെന്നും അതു നഷ്ടമായിട്ടില്ലെന്നും പറയേണ്ടതാണ്. ബുധൻ ഉദയത്തിലോ നാലിലോ നിന്നാൽ നഷ്ടവസ്തു ഇയ്യമോ നാകമോ ആണെന്നും അതു നഷ്ടമായിട്ടില്ലെന്നും ചന്ദ്രൻ സപ്തമത്തിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു വെങ്കലമാണെന്നും പരമാത്മത്തിൽ അതു നഷ്ടമായിട്ടില്ലെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു. സൂര്യൻ അഞ്ചാമിടത്തു നിന്നാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്ന വസ്തു പിശുളയാണെന്നും ഏന്നാൽ അതു പരമാത്മത്തിൽ നഷ്ടമായിട്ടില്ലെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ഭഗവതേ പാപസംശുദ്ധേന ന നഷ്ടാശ്ച ചതുഷ്ഠദാഃ ൨൨൪

ചതുഷ്ഠദോഭയേ രാഹൗ സ്ഥിതേ നഷ്ടാശ്ചതുഷ്ഠദാഃ
ബന്ധനസ്ഥാഭവേയുസ്തേ തദാദ്രുപിപദരാശയഃ ൨൨൫

ബഹുപാദഭയേ രാഹൗ ബഹുപാന്ന ഷ്ടമാദിശേൽ
പക്ഷിരാശയദാ നഷ്ടമേതേനാം ബന്ധനാ ഭവേൽ ൨൨൬

സാരം—പത്താമിടത്തിൽ പാപന്മാർ നിന്നാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെട്ട നാല്ക്കാലികൾ പരമാത്മത്തിൽ നഷ്ടമായിട്ടില്ലെന്നും ചതുഷ്ഠാദ്രാശിലഗ്നത്തിൽ രാഹു നിന്നാൽ നാല്ക്കാലികൾ നഷ്ടമായി ഭവിക്കുമെന്നും പറയണം. ദ്രുപദരാശി ഉദയമായി അതിൽ രാഹു നിന്നാൽ രണ്ടുകാലുള്ള പ്രാണികൾ ബന്ധനത്തിൽ കിടക്കുന്നുവെന്നും ബഹുപാദ്രാശി ഉദയത്തിൽ അനേകകാലുള്ള പ്രാണികൾ നഷ്ടമായിയെന്നും പറയണം. പക്ഷിരാശി ഉദയമാകുമ്പോൾ അതിൽ രാഹു നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ജന്തുക്കൾ ബന്ധനത്തിൽ കിടക്കുന്നുവെന്നു പറയണം.

കർവ്വശ്ചികയോർലഗ്നേ നഷ്ടം സത്ഥമനി കീർത്തയേൽ
മുഹൂർത്തേനോദയേ നഷ്ടം കപോതാന്തരയോവദേൽ ൨൨൭

കലശേ ഭൂമിജസ്സൈരമ്യോ ഘടേ രക്തഘടേ ഗുരുഃ
ശൂകൃശ്ച കരകേ ലഗ്നേ ഘടേ ഭാസ്കരനന്ദനഃ ൨൨൮

ആരനാളവടേ ഭാഗ്യേ ചഭദ്രാ ലവണഭാഗ്യേകേ
നഷ്ടദ്രിയാശ്രിതം സ്ഥാനം സത്ഥമീതി വിനിർദ്ദിശേൽ.

സാരം — കർക്കടകം, വൃശ്ചികാ ഇവ ഉദയലഗ്നമായാൽ നഷ്ടം, സ്തംഭീവിട്ടിൽ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും, മകരം മീനം ഇവ ഉദയമായാൽ പ്രാവു മുതലായവയുടെ കൂട്ടിനകത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ വിട്ടിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തോ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും പറയണം. ചൊറുയോ ബുധനോ കംഭലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടം വസ്തു കലശത്തിൽ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും ഗുരു നിന്നാൽ ചുവന്ന കത്തിലിരിക്കുന്നുവെന്നും പറയണം. ശൂകൃൻ നിന്നാൽ ജലപാത്രത്തിലുണ്ടെന്നും ശനി നിന്നാൽ കാടിക്കടത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ഉപ്പുകലത്തിൽ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും പറയണം. ഇപ്രകാരമാണു വിട്ടിൽ നഷ്ടദ്രവ്യങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തെ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതു്.

പുരരാശിഃ പുങ്ഗവൈർദ്വയഃ പുരുഷസ്തസ്കരോ ഭവേൽ
സ്മിരാശിഃ സ്മിഗവൈർദ്വയഃ തസ്കരീ ച വധൂർഭവേൽ ൨൨൯
ഉദയാദോജരാശിസ്ഥേ പുങ്ഗവേ പുരുഷോ ഭവേൽ
സമരാശ്യദയേ ചോരീ സമസ്ഥേ സ്മിഗവേ വധൂഃ ൨൩൦
ഉദയാരൂപയോശ്ചൈവ ബചാബലവരാദപദേൽ.

സാരം — പുരുഷരാശി പുരുഷഗ്രഹത്താൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ മോഷ്ടാപു പുരുഷനായിരിക്കും. സ്മിരാശി സ്മിഗ്രഹത്താൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ തസ്കരിയാണെന്നു പറയണം. ഉദഗ്രാശിയിങ്കൽനിന്നു ഓജരാശികളിൽ പുരുഷഗ്രഹം നിന്നാൽ മോഷ്ടാപു പുരുഷനായിരിക്കും. സമരാശിലഗ്നത്തിൽ

നിന്നു് ഇരട്ടരാശികളിൽ സ്രീഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ തസ്കരിയെ പറയണം. ഉദയത്തിന്റെയും ആരോധത്തിന്റെയും ബലാബലങ്ങൾ അറിഞ്ഞുവേണം ഇതിനുമുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സകല ഫലങ്ങളും പറയേണ്ടതു്. ഉദയാരോധങ്ങളിൽ ബലാധിക്യം ഏതിനാണെന്നറിഞ്ഞു് അതിനെ അനുസരിച്ചുവേണം ഫലനിർണ്ണയം ചെയ്യേണ്ടതെന്നും താല്പര്യം.

കാർക്കിനക്രപുരസ്വരീഷു നഷ്ടഭൂവും ന സിദ്ധ്യതി ൨൦൨൨
തുലാചുഷഭകംഭേഷു നഷ്ടഭൂവും ച സിദ്ധ്യതി
ജീവാചിനാ സർവ്വഗേ സ പരാസ്ഥ ന സിദ്ധ്യതി ൨൦൨൨
പശ്ചിത്തിയേ ഗ്രാഹശ്ചന്ദ്രം ചോരാസ്തന്തുച്യരൂപിണഃ
ഭൂവാണിച രാഗൈരവസ്തരിതിജ്ഞാതവ വദേൽ സൂധീഃ

സാരം—കർക്കം, മകരം, കന്നി ഇവ ഉദയമായാൽ നഷ്ടഭൂവും കിട്ടുകയില്ല. തുലാം, വൃശ്ചികം, ഇടവം, കുംഭം ഇവ ഉദയമായാൽ നഷ്ടഭൂവും റിരിയെകിട്ടും. തുരുവാഴികെ മറ്റുള്ള സകലഗ്രഹങ്ങളും ശത്രുരാശിയിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടവസ്തുതിരിയെക്കിട്ടുകയില്ല. ചന്ദ്രനെ ഏതൊരുഗ്രഹം നോക്കുന്നവോ, മോഹ്യാവു് ആഗ്രഹത്തിന്റെ സമാന സ്വരൂപത്തോടുകൂടിയവനാകുന്നു. മുഷ്ടഭൂവും ചന്ദ്രനെ നോക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ തുല്യത വചിക്കുന്നതാണെന്നറിഞ്ഞു വിദവാൻ ഫലം പറയേണ്ടതാണു്

യസ്യാമാരോധഭം യാതി തസ്യാം ഭിശി ഗതം വദേൽ
രതത്ഗ്രഹാഃ ശൂന്യഃ ച്ചാനി രതത്സങ്ഘ്യാഭിനാഭികം
സ്വഭാവകവശാഭേവമന്യദൃഷ്ടിവശാഭവദേൽ
ചന്ദ്രസ്ഥർക്ഷാഭയഭം യാ വത്താവൽ ഫലം വദേൽ ൨൦൨൩
ചരസ്ഥിരോ ഭയവശാഭേകഭിത്രിഗുണോ ഭവേൽ.

സാരം—ആരോധരാശി ഏതു ഭിക്ഷിനെക്കുറിക്കുന്നുവോ, ആ ഭിക്ഷിൽ നഷ്ടഭൂവും എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയണം അതതുഗ്രഹങ്ങളുടെ രശ്മിസംഖ്യ അറിഞ്ഞു് അത്രയും

ദിവസങ്ങളോ മാസം മുതലായവയൊ തികയുന്നതിനുള്ളിൽ നഷ്ടദ്രവ്യം തിരിയെ കിട്ടുമെന്നു പറയണം. എങ്ങനെയെന്നാൽ പുനർപ്ലാഭത്തെ തെളിയിക്കുന്ന ഗ്രഹം, “അയനക്ഷണ വാസരന്തേവോ മാസോലം ച സമാ ച ഭാസ്കരാൽ” എന്ന പ്രമാണവശാൽ ഏതൊരു കാലവിഭാഗത്തിന്റെ കാരകത്വം വഹിക്കുന്നുവോ, രശ്മിസംഖ്യപ്രകാരം അത്രയുംകാലം കഴിയുന്നതിനുള്ളിൽ പുനർപ്ലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. ഇതിനെ ഉദാഹരണത്താൽ ഒന്നുകൂടി വെളിപ്പെടുത്താം. നഷ്ടദ്രവ്യത്തിന്റെ പുനർപ്ലാഭത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രഹം ക്ഷണനെന്നിരിക്കട്ടെ. “അയനക്ഷ”ണേത്യാദി പ്രമാണപ്രകാരം ക്ഷൺ വാസരന്തേക്കുറിക്കുന്നു. ക്ഷൺ ഏഴ് കിരണങ്ങളാണല്ലോ. അത്രയും ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നഷ്ടവസ്തു തിരിയെ കിട്ടുമെന്നു പറയണം ഇപ്രകാരം അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെയും അന്യഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികളെയും ആസ്പദീകരിച്ചു ഫലങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു പറയേണ്ടതാകുന്നു. ചന്ദ്രസ്ഥിരാശി തുടങ്ങി ഉദയരാശി വരെ എത്ര രാശികളുണ്ടോ അത്രയും ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയുകയുംചെയ്യാം. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാകിട്ടുണ്ട്. നഷ്ടവസ്തുവിന്റെ പുനർപ്ലാഭത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കാൾ ചന്ദ്രൻ ബലാധികൃതനാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം കാലനിർണ്ണയം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളുവെന്നു യുക്തിയനുസരിച്ചു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദയാരൂഢരാശികളിൽ, ബലാധികൃതനുസരിച്ചു ഏതു രാശിയെക്കൊണ്ടു ഫലം പറയുന്നുവോ, ആ രാശി ചരരാശിയായാൽ മുൻപൊന്ന കാലസംഖ്യയെ ഒന്നുകൊണ്ടു ഗുണിച്ചും സ്ഥിരാശിയായാൽ രണ്ടുകൊണ്ടു ഗുണിച്ചും ഉദയരാശിയായാൽ മൂന്നുകൊണ്ടു ഗുണിച്ചും കിട്ടുന്ന സംഖ്യ എത്രയാണോ അത്രയും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നഷ്ടദ്രവ്യത്തിന്റെ ലാഭത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ലാഭാലാഭകാണ്ഡം

നവമസ്തഥാഭം രാജ്യഞ്ച രാജ്യാഭാഭം സ്രീയഃ പതിം ൨൨൨
 ഉപാധനം സ്വകാര്യാണാം ലാഭാഭാഭേ വഭേൽ സുധീഃ
 ഉദയാദിത്രികാൻ ചേദാഃ പശ്യന്ത്യുച്ഛേശപാ യദി ൨൨൩
 ചിന്തിതാത്നാഗമയൈ വാസ്രീലാഭോ രാജ്യസിദ്ധയഃ
 രാജ്ഞീവഭേപിണോ ചേദാഃ പശ്യന്തി യദി നാശയേൽ
 ഏവം വിവാഹകാര്യേ ച ശുഭാശുഭനിരൂപണം

നാമം—ഉദയം, അത്രുഡം, മാത്രം ഇവയെ ഉച്ചത്തിൽ
 നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ നല്ല വസ്തുക്കളുടെ ലാഭത്തെയും രാജ്യ
 പ്രാപ്തിയെയും രാജ്യാഭാഭത്തെയും (പല സാമന്തരാജ്യങ്ങൾ
 ചേർന്നത് ഒരു രാജ്യം) സ്രീകൾക്കു ഭർതൃലാഭത്തെയും
 കീർത്തിയേയും സ്വന്തം കാര്യങ്ങളുടെ ലാഭത്തെയും വി
 ദ്വാൻ അഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. മാത്രമല്ല ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യ
 സിദ്ധിയും സ്രീലാഭവും ഉദ്യോഗലാഭവും ഉണ്ടാകുമെന്നും പ
 റയണം. ഉദയാത്രുഡമാത്രരാശികളെ നീചഗ്രഹങ്ങളോ ശത്രു
 ഗ്രഹങ്ങളോ നോക്കുന്നുവെങ്കിൽ നാശത്തെ പറയണം. ഇ
 പ്രകാരമെന്ന വിവാഹകാര്യങ്ങളുടേയും ശുഭാശുഭങ്ങളെ നി
 രൂപണം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ഉദയാത്രുഡമാത്രാണി പശ്യന്തി സുഹൃദോ യദി ൨൨൪
 ശത്രുർമിത്രപ്രമായാതി രിപുഃ പശ്യന്തി ചേദ്രിപുഃ .
 ഉദയഞ്ചത്രുഡഗന്ധ രിപുഃ പശ്യന്തി വായുതഃ ൨൨൫
 ആയുർഹാനീ രിപുസ്ഥാനം ഗതശ്ചേദ' ബന്ധനം ഭവേൽ
 ഗതോ ന യദി നഷ്ടഞ്ചേദ' ബഹിരേവ ഗതം വഭേൽ ൨൨൬
 ബലവച്ചുദജീവാഭ്യാം കേന്ദ്രേഷു സഹിതേഷു ച
 നഷ്ടപ്രശ്നേന നഷ്ടം സ്വാൽ മൃത്യുപ്രശ്നേന നശ്യതി

പാപദൃഷ്ടേ യുതേ കേന്ദ്രേ ബ്രൂയാത്തസ്യ വിപര്യയം
ശത്രാവാഗമനം നാസ്തി ചതുരേന്ദ്ര പാപസംയുതേ മർദ്ദ
ദശമൈകാദശേ സൗമ്യഗ്രാമാശ്വേൽ സർവ്വസിദ്ധയഃ

സാരം — ഉദയാരൂഢമുരാരാശികളെ അപയുടെ അധിപന്റെ മിത്രഗ്രാഹം നോക്കുന്നതായാൽ ശത്രു മിത്രമായി ഭവിക്കും. ശത്രുഗ്രാഹം നോക്കുന്നതായാൽ മിത്രം ശത്രുവായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉദയത്തെയും ചന്ദ്രലഗ്നത്തെയും ശത്രുഗ്രാഹം നോക്കുകയോ അവയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ ആയുർഹാനി സംഭവിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ രാശ്യധിപന്മാർ ശത്രുസ്ഥാനത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായാൽ ബന്ധനം ഭവിക്കും. ശത്രുസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കാതിരുന്നാൽ നഷ്ടവസ്തു ഗൃഹത്തിനു വെളിയിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടുപോയതായിപ്പറയണം. (ഇവിടെ ശത്രുഭാവത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തതും ചെയ്യാതിരുന്നതുമായ യോഗങ്ങൾക്കു ചന്ദ്രനെ യോഗകർത്താവായി ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രനെ യോഗകർത്താവാക്കുവാൻ യുക്തലക്ഷ്യങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഉദയാരൂഢമുരാരാശികളുടെ അധിപന്മാർക്കു നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ ചന്ദ്രനേക്കാൾ പ്രാധാന്യമുള്ളതുകൊണ്ടും ചന്ദ്രനെ യോഗകർത്താവാക്കിയതുയുക്തിഭംഗമാണെന്നുതോന്നുകയാൽ രാശ്യധിപനു പ്രാധാന്യം നൽകി ഇവിടെ വ്യാഖ്യാനം ചെയ്തതാണ്.) ബലവാനായ ചന്ദ്രനെ നൂറുവോ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നാൽ നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ നഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയണം; മൃത്യുപ്രശ്നത്തിൽ മരണമില്ലെന്നു പറയണം. കേന്ദ്രത്തിൽ പാപദൃഷ്ടിയോ പാപയോഗമോ സംഭവിച്ചാൽ നഷ്ടപ്രശ്നത്തിലും മൃത്യുപ്രശ്നത്തിലും വിപരീതഫലത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. നാലാമിടം പാപസംയുതമായിരുന്നാൽ ശത്രുവിന്റെ ആഗമനം സംഭവിക്കുകയില്ല. പത്താമിടത്തും പതിനൊന്നാമിടത്തും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ സർവ്വകാര്യസിദ്ധിയെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പൂർ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ഉദയാത്രയമത്രോഷ കേന്ദ്രോഷ ഭജഗോ യദി

൨൪൩

ഭരസ്ഥിതേ ന ചാശ്യാതി തത്ര ബദ്ധോ ഭാവിഷ്യതി
വിഷാദിഹീഡഃപ്രശ്നേ തു രോഗ്ണോ മരണം ഭവേൽ

ഗമനം വിദ്യതേ പ്രജ്ഞാസ്തീതി കഥയേദം ബുധഃ
പ്രാജ്ഞാസ്തീതി സ്തീതി കഥയേദം ബുധഃ

ഉദയാദേവ്യാമസ്ഥിതേ ശുക്രേ ജീവാദേവ്യാമസ്ഥിതേ ചൈവ
തദ്യഥേ കാശ്യാതിസ്തീതി പൃച്ഛകാനാം ന സംശയഃ

ഉദയാൽ സ്ഥിതേ വ്യാമനി ശുക്രശ്ചേൽ സ്രീസമാഗമഃ
ധനാഗമശ്ച സൗഖ്യഞ്ച ചന്ദ്രോദ്യേവം പ്രകീർത്തിതം

മിത്രസപാത്നമുചയാന്തി യദാ വേദാസ്തദേഷ്ടാഃ
നീചാരിബദ്ധയോഗാഭ്യം സർവ്വകാശ്ച വിനാശനം.

൨൪൪

സാരം ഉദയാത്രയമത്രോഷഭിപ്രം കേന്ദ്രോഷഭിപ്രം രാ
ഹു നിന്നാൽ അനുദിക്കിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ വരിക
യില്ല; അവിടെ ബന്ധനം ഭവിച്ചിരിക്കും. വിഷാദീഡഃ
പ്രശ്നത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ യോഗം കാണാൻ മരണം
നഭവിക്കും. ഗമനപ്രശ്നത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ യോഗം
കണ്ടാൽ പ്രയാവിനാ ഭവകൻ നാശിക്കുകയില്ലെന്ന വി
ചാരമുണ്ടായിരിക്കാൻ പരമേണമെന്നു. പ്രശ്നാ
ത്തിൽ പ്രാജ്ഞാസ്തീതി കാശ്യാമാനിയം ധനത്തിന്
ആപത്തും നേരിടുന്ന പരമം ചന്ദ്രന്റെ പത്താമി
ത്തിൽ ശുക്രനാ ഗുണവിഹിത പത്താമിത്തു സൂര്യനാ നി
ന്നാൽ പ്രയാവിനാ സർവ്വകാശ്ചാഭിപ്രം നിശ്ചയമായി പ
രമേണമെന്നു. വസ്തുവിൽനിന്നു ഏഴിലും പത്തിലും
ശുക്രൻനിന്നാൽ സ്രീസമാഗമവും ധനാഗമവും സൗഖ്യവ
മുണ്ടാകും. ഈ യോഗത്തിൽ ശുക്രനാ പകരം ചന്ദ്രൻ
നിന്നാലും ഇതേ ഫലമുണ്ടെന്നു പരമേണമെന്നു. ഗ്രഹ
ങ്ങൾ മിത്രരാശിയെയും സ്വക്ഷേത്രത്തെയും അനുചരത്തെ

യും എപ്പോൾ പ്രാപിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ഇഷ്ടഫലത്തെ ചെയ്യുന്നതാണ്. നീചരാശിയിലും ശത്വരാശിയിലും എന്തുസ്ഥാനം സർവ്വകാലാനുശാസത്തെ ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

രോഗകാണ്ഡം.

പൂർവ്വാശ്വാസസാരേണ വ്യാധിമൃത്യുവിനിർണ്ണയഃ
 ഷഷ്ഠായ ഉദയാദധ്വാനിരഷ്ടമോ മൃത്യുസംജ്ഞകഃ ൨൫൧
 തത്ര ഷഷ്ഠ വ്യാധിചിന്താ നിയന്തേ മൃത്യു ചിന്തനാ
 തത്ത്വദ്ഗ്രഹയുതേ ദൃഷ്ടേ വ്യാധിം മൃത്യു വദേൽ ക്രമാൽ
 പാപനീചാരയഃ വേദാഃ പശ്യന്തി യദി സംയുതാഃ
 ന വ്യാധിശമനം മൃത്യും പ്രവിചാര്യ വദേൽ സുധീഃ ൨൫൨
 ഏതയോശ്ചന്ദ്രദൃജഗൗത തിച്ഛതോ യദി ചോദയെ
 ഗരാദിനാ ഭവേദ്വ്യാധിൻശാമ്യതി ന സംശയഃ ൨൫൩
 പൃഷ്ഠോദയർഷേ തല്ല്യത്ര വ്യാധിമോക്ഷോ നജായതെ.

സാരം—പൂർവ്വാശ്വാസങ്ങളെ അനുസരിച്ച് വ്യാധി, മരണം ഇവയെ ഇവിടെ നിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നു. ഉദയലഗ്നത്തിന്റെ ആറാംഭാവത്തിനുവ്യാധിയെന്നും എട്ടാംഭാവത്തിനു മൃത്യുവെന്നും പേരുകളുണ്ട്. അവയിൽ ആറാംഭാവത്തെക്കൊണ്ടു വ്യാധിയേയും എട്ടാംഭാവത്തെക്കൊണ്ടു മൃത്യുവിനേയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു ആ രാശികളിൽനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെയും നോക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളേയും ചിന്തിച്ചിട്ട് അടിയിൽ പറയും പ്രകാരം വ്യാധിയെയും മൃത്യുവിനെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. പാപന്മാരോ നീചസ്ഥിതന്മാരോ ശത്രുഗ്രഹങ്ങളോ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ വ്യാധി ശമിക്കുകയില്ലെന്നും മരണം ഭവിക്കുമെന്നും വിദവാൻ ഫലം പറയണം. ടി ഭാ

പുന

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

വഞ്ചിപ്പം ഉദയലഗ്നത്തിലും ചന്ദ്രരാഹുക്കൾ നിന്നാൽ വിഷം മുതലായവയാൽ രോഗം ബാധിക്കുമെന്നും ശമനമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും സംശയംകൂടാതെ പറയണം. അതിന്റെ ഛത്രരാശി പൂജോദയരാശിയായി ഭവിച്ചാലും രോഗശമനം നേരിടുകയില്ലെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു.

വ്യാധിസ്ഥാനമിദം പ്രാഹുർജൂലംനി വക്ത്രേ ഭുജേ കരേ വക്ഷസിസ്തനയോഃ ക്ഷൌകക്ഷേമൂലേ ച മേഘനേ ഹൃദി ഊരഗ്ദ്ധാദയേ ച മേഘാദ്യാരാശയഃ പരികീർത്തിതഃ

സാരം—മേടം തുടങ്ങി പന്ത്രണ്ടുരാശികൾ യഥാക്രമം ശിരസ്സ്, മുഖം, ഭുജം, കൈ, വക്ഷസ്സ്, മൂലകൾ, വയറു്, ക്ഷൌ, മവദാശം, ഗുഹ്യം, തുടകൾ. പാദങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പന്ത്രണ്ടു് അവയൊക്കെയായി കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവനുസരിച്ചു വ്യാധിസ്ഥാനങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം.

കജോ മൂലംനി മുഖേ ശുക്രഃ കണ്ഠരാഹുർഭുജേന്ധവഃ ഹൃദി ചന്ദ്രാവക്ഷഗ്നികക്ഷൌച ഭാനന്ദാഭരധോഗുരുഃ ഊരഗ് ശനിരഹിഃ പാദേഗ്രഹാണാം സ്ഥാനമീരിതം ഹൃദി

സാരം - കജൻ മൂലാവില്പം ശുക്രൻ മുഖത്തും രാഹു കണ്ഠത്തിലും ബുധൻ ഭുജത്തിലും ചന്ദ്രൻ വക്ഷസ്സിലും ഭാനവയറില്പം ഗുരു നാഭിക്കുതാഴെയും ശനി തുടകളിലും കേതു പാദത്തിലും ഭവിക്കുന്നുവെന്നു ഗ്രഹസ്ഥാനങ്ങളെ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. (“അഹിപാദേ” എന്നതിന്നു രാഹുപാദത്തിൽ എന്നു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു, ‘രാഹുർഭുജേ’ എന്നതിന്നു രാഹു ‘ഭുജ’ത്തിൽ എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചതിനുശേഷം രാഹുപാദത്തിൽ എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചതിന്നു് എന്നാണു സമാധാനമെന്നറിയുന്നില്ല. അഹിശബ്ദത്തിന്നു ഇവിടെ കേതുവെന്നു അർത്ഥം കല്പിച്ചു “കേതുപാദത്തിൽ” എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതാണു് സമുചിതമെന്നു തോന്നുന്നു. ഒൻപതു സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒൻപതു ഗ്രഹങ്ങളെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുത

നെ സുജാദികേതപന്തം ഒൻപതു ഗ്രഹങ്ങളെയും ഉദ്ദേശി
ച്ചിട്ടായിരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും ആക്ഷേപാർഹ
മല്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു).

ഏതോഷേപവസ്ഥലേഷസ്യാന്നഷ്ടമേതേഷുരാശിഷു
പാപയുക്തേഷുദൃഷ്ടേഷു നീചാരിസ്ഥേഷു ൧^{ാം} ഭവേൽ ൨൭൯

സാരം — നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ നഷ്ടവസ്തു യോഗസ്ഥിതിയനു
സരിച്ച് അതു രാശികൾക്കു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടസ്ഥലത്തു്
ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ രോഗപ്രശ്നത്തി
ലും പാപന്മാരുടെ യോഗവും ദൃഷ്ടിയും നീചശത്രുക്കേതു
സ്ഥിതിയും ഭവിച്ചാൽ അതു രാശികൾക്കും ഗ്രഹങ്ങൾക്കും
നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവയവങ്ങളിൽ രോഗമുണ്ടാകുമെന്നു പ
റയണം

പശ്യന്തിയേ ഗ്രഹാശ്ചന്ദ്രം വ്യാധിസ്ഥാനാവലോകിനം
പൂർവ്വോക്തമാസവർഷാണി ഭിന്നാനിചവദേദ്ബുധഃ ൨൬൦
ഏഷാഷ്ടമേ പാപയുതേ രോഗശാന്തിർജായതേ
ഏഷാഷ്ടമേ ശുഭയുതേ തദാ വ്യാധിവിമോചനഃ ൨൬൧
കിഞ്ചിദത്ര വ'ശേഷോഽസ്തി രോഗമൃത്യുസ്ഥിതേ ശുഭഃ
യാ വദ്ഭിർഭിവസൈശ്യാന്തി താവദ്ഭി'വ്യാധി'മോചനം.

സാരം — വ്യാധിസ്ഥാനമായ ആറാംഭാവത്തെ നോക്കുന്ന
ചന്ദ്രനെ ഏതൊരു ഗ്രഹം വീക്ഷിക്കുന്നുവോ, ആ ഗ്രഹ
ത്തെക്കൊണ്ടു രോഗശമനത്തിനു മുൻചൊന്നപ്രകാരം കാല
നിർണ്ണയം ചെയ്യണം. (ഗ്രഹങ്ങളുടെ കാലനിർണ്ണയവിധി
മുമ്പു നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ) ആറിലും
എട്ടിലും പാപന്മാർ നിന്നാൽ രോഗശാന്തിയുണ്ടാകുന്നത
ല്ല. ആ ഭാവങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ നിന്നാൽ രോഗശമനം
നേരിടുന്നതാൺ. ഇവിടെ അല്പം വിശേഷമുണ്ടു് ; രോഗ
മൃത്യുസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹങ്ങൾ അ
ടുത്ത പരിവൃത്തി തദ്രാശികളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വ്യാ
ധി ശമിക്കുമെന്നു പറയണം.

പുവ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

രോഗസ്ഥാനാദിഭവേ ശ്ലേഷ്മാ പാപവേദയുതേ തഥാ
ഷഷ്ഠാഷ്ടമേ ചന്ദ്ര യുതേ മരണം രോഗിണാം ഭവേൽ ചന്ദ്രന
രോഗസ്ഥാനം ക്ഷേപശ്ലേഷ്മിരസ്തോഭോജപരോ ഭവേൽ
ഭൂതവിഷ്ണുവിസ്തൃതയുതേൽ കക്ഷേ ഗ്രന്ഥിഭാവിഷ്ണുവി
രവിശ്വേദദാത്യാധിഃ ശനിഃ പാപവേ പഞ്ചഗുണം
രാഹുവിഷം ശശിപദയുതേനതരാഗോ ഭവിഷ്യതി. ചന്ദ്ര
മൂലാധിർഗുരുഃ പശ്യേച്ഛന്ദ്രവൽ സ്വാദ് ഭൂതപരോ
പരിധാ വിദ്രുകോഭണ്ഡഭൃഷ്ടേ പ്രശ്നേയുതേ സതി ചന്ദ്രന
കണ്ഠാധിമിതി ബ്രൂതാദ് ധൃമേ ഭൂതാമൃതം വദേൽ
സർവ്വേ പശ്ചാത്താദിത്യേ പിശാചപരിപീഡനം ചന്ദ്ര
കാനം ശിരസം ച ശൂലം ച ശക്തൗ ശീതജ്വരഃ ക്ഷേ
പ്രഭൃതേ കോഭണ്ഡപരിധി ദൃഷ്ടേ പ്രശ്നേ തു രോഗിണാം
ന വ്യാധിശമനം കിഞ്ചിദ്യദിനേ ക്ഷിന്തി ചേമഃ ശുഭോഃ
രോഗശാന്തിർഭവേച്ഛീശ്രം മിത്രസാത്യച്ചന്ദ്രസംസ്ഥിതഃ.

സാരം - രോഗസ്ഥാനത്തിന്റെ പരിണാമത്തിലോ ഏഴി
ലോ പാപഗ്രാഹിനിന്നാലോ ആറിലോ ഏഴിലോ ചന്ദ്രൻ
നിന്നാലോ രോഗകൾക്കു മരണം ഭവിക്കുന്നു. രോഗസ്ഥാന
ത്തെ ക്ഷേപ നോക്കുന്നവെങ്കിൽ തലവേദനയും ജ്വരവും ഭ
വിക്കും. ശൂക്രൻ നോക്കുന്നവെങ്കിൽ വിഷ്ണുവികയും സ്വധൻ
നോക്കുന്നവെങ്കിൽ കക്ഷേതലിൽ ഗ്രന്ഥിയും ഭവിക്കുന്നു. ആദി
ത്യൻ നോക്കുന്നവെങ്കിൽ വയറുവേദന മുതലായ ഉദാഗ്വാ
ധികളും ശനി നോക്കുന്നവെങ്കിൽ വാതവും മുട്ടുതുമ്പി
കും രാഹു നോക്കിയാൽ വിഷസംബന്ധമായ രോഗവും ച
ന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ നേത്രാഗ്വാധിയും ഭവിക്കുന്നു. ഗുരു നോ
ക്കിയാൽ മൂലാഗ്വാധിയും ഉണ്ടാകും. ശൂക്രൻ നോക്കിയാൽ
ചന്ദ്രന പറഞ്ഞ രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് ചിലരുടെ
അഭിപ്രായം. പരിവേഷമെന്ന ഉപഗ്രഹം പ്രശ്നകാല
ത്തിൽ ഇന്ദ്രധനുസ്സിനെ നോക്കുകയോ അതിനോടു ചേരുക

യോ ചെയ്താൽ കഷ്ടരാഗം ഭവിക്കുന്നു. ധൃമഗ്രഹത്തെ ഇ
 റുധനസ്സു നോക്കുകയോ അറിനോടു ചേരുകയോ ചെയ്താ
 ൽ ഭൂതാചാരത്താൽ രോഗമുണ്ടായതാണെന്നു പറയണം.
 സർവ്വഗ്രഹങ്ങളും ഇരുധനസ്സിന്റെ യോഗത്തിനോ ദൃഷ്ടി
 ക്കോ പാത്രമായാൽ അപസ്താരരോഗത്തെ വിധിക്കണം.
 ആദിത്യൻ ഇരുധനസ്സിന്റെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ സംഭ
 വിച്ചാൽ പിശാചിന്റെ പരിപീഡനത്തെപ്പറയണം. ശ
 നിക്കു ഇരുധനസ്സിന്റെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ സംഭവിച്ചാ
 ൽ കാണശ്വാസരോഗത്തെയും ശുലരോഗത്തെയും വിധിക്ക
 ണം ചെയ്യാ ഇരുധനസ്സിന്റെ ദൃഷ്ടിയിലോ യോഗത്തി
 ലോ ഭവിച്ചാൽ ശീതജ്വരത്തെപ്പറയണം. ശുക്രൻ ഇരു
 ധനസ്സിന്റെയോ പരിവേഷത്തിന്റെയോ ദൃഷ്ടിയിൽ പെ
 ള്ചാൽ, ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി സംഭവിക്കാതെയുമിരുന്നാൽ, ദൈ
 കിലും രോഗശമനമുണ്ടാകുകയുമില്ല. എന്നാൽ ശുഭഗ്രഹ
 ങ്ങൾ മിത്രക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ അത്യാശ
 ത്തിലോ നിന്നാൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ രോഗം ശമിക്ക
 നതാണ്.

ശിരോലലാഭഭൂനേത്രനാസികാന്ത്രയോ ധാരഃ
 ചിബുകഞ്ചാഭഃ ഗുളിശ്ചൈവ വൃത്തികാഭ്യാനവോഡവഃ രഹ
 കണ്ഠാക്ഷാധമലകുപോദരമദ്ധ്യനിരംബകാഃ
 ശിരഃനമണ്ഡോ ധാരഃ പ്രോക്തശ്ചോത്തരാഭ്യാനവോഡവഃ
 ജാനജന്ഘാപാദസന്ധി പൃഷ്ഠാന്തഃ സ്ഫിഛതലഘടകാഃ
 പാദാഗ്രതാളികാഭഃ ഗുളോ വിശാക്ഷാഭ്യാനവോഡവഃ രഹ
 ഉദയർക്ഷവശാഭോഃ ജ്ഞാതപാതത്രഗദം വദേൽ
 അക്നക്ഷത്രകാ ജ്ഞാതപാതപൃഥുവ്യം തഥാവദേൽ രഹ

സാരം—കാത്രിക മുതൽ പൂരംവരെ ഒൻപതു നക്ഷത്ര
 ങ്ങൾ യഥാക്രമം ശിരസ്സ്, നെറ്റി, പുരികം, കണ്ണ്, മൂക്കു,
 ചെവി, മുണ്ടു്, താടി, വിരൽ എന്നീ അവയവങ്ങളാകുന്നു.
 ഉത്രം മുതൽ പൂരംവരെ ഒൻപതു നക്ഷത്രങ്ങൾ യഥാക്ര

മം കഴുത്തു്, വക്ഷസ്സ്, കപം, ഉദരം, അരക്കെട്ടു്, നിതംബം, ഗുഹ്യം, അന്ധം, അന്ധത്തിന്റെ കീഴ് ഭാഗം എന്നീ അവയവങ്ങളാകുന്നു. ഉത്രാടം മുതൽ ഭരണിവരെ ഒരു പതു നക്ഷത്രങ്ങൾ യഥാക്രമം കാൽമുട്ടു്, മുഴക്കാൽ പാദസന്ധി പൃഷ്ഠാന്തം (പൃഷ്ഠത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം) പിൻതുട, ഉപ്പുറി പാദഗ്രം, കണങ്കാൽ, കാൽവിരൽ എന്നീ ഒരു പതു അവയവങ്ങളാകുന്നു. ഉദയനക്ഷത്രത്തെ അറിഞ്ഞു് (ഉദയസ്ഫുടത്തിൽ നാളെ കണ്ടാൽ കിട്ടുന്ന നക്ഷത്രം) ഇപ്രകാരം രോഗസ്ഥാനം നിശ്ചയിക്കണം. സൂര്യസ്ഫുടത്തിലെ നക്ഷത്രം അറിഞ്ഞു നഷ്ടദ്രവ്യത്തെ നിശ്ചയിക്കുകയും വേണം. സൂര്യസ്ഫുടനക്ഷത്രം ഏതൊരു അവയവത്തെ ക്ഷരിക്കുന്നുവോ ആ അവയവത്തെ സംബന്ധിച്ച ആഭ്രമം നഷ്ടപ്പെട്ടതായി നിശ്ചയിക്കണമെന്നു താല്പര്യം. നഷ്ടദ്രവ്യം ആഭ്രമമാണെന്നു് അറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ഇപ്രകാരം ചാന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ളു.

ത്രികോണലഗ്നദശമേ ശുഭാശ്വേദ്യായയോ നഹി
തേഷു നീചാരിയുക്തേഷു ഭേദപീഡാ ഭവിഷ്യതി .൨൭൪

സാരം—ത്രികോണങ്ങളിലും ലഗ്നത്തിലും ദശമത്തിലും ശുഭമേർ നിന്നാൽ വ്യാധിയില്ലെന്നു പറയണം. മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നീചഗ്രഹമോ ശത്രുഗ്രഹമോ നിന്നാൽ ഭേദപീഡയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

മ ര ണ ക ാ ണ ധ .

മരണസ്യ വിധാനാനി ജ്ഞാതവ്യാനി മനീഷിഭിഃ
വൃഷസ്യ വൃഷഭ്ലതാ സിംഹഭ്ലതം ഹരേ ഭവേൽ .൨൭൫
അളിനോ ഭൂശ്ചികശ്ചരതം കുംഭശ്ചരതം ഘടസ്യ ച
ഉച്ഛസ്ഥാനാമിതിജ്ഞാതപാശ്രുശേഘ്രാഭ്യേ യദിഹസേ

മരണം ന ഭവേത്തസ്യ രോഗിണോ നാത്ര സംശയഃ

സാരം—മരണത്തെ സംബന്ധിച്ച സംഗതികൾ ബുദ്ധിമാന്മാരാൽ ഇപ്രകാരം അറിയപ്പെടുന്നു ഇടവം ആരത്ര ഡമോ ഹഗമോ ആവുകയും അതു തന്നെ ഛത്രാശിയാവുകയും ചെയ്താൽ അതിനെ ഉച്ചസ്ഥാനമെന്നറിയണം. ചിങ്ങം ആരത്രഡമോ ഉദയമോ ആവുകയും അതുതന്നെ ഛത്രാശിയാവുകയും ചെയ്താൽ അതും ഉച്ചസ്ഥാനമാകുന്നു. വൃശ്ചികത്തിനും കുംഭത്തിനും ഇങ്ങനെ കണ്ടുകൊള്ളുകയും വേണം. ഇങ്ങനെ ഉച്ചസ്ഥാനയോഗം കണ്ടാൽ രോഗിക്കു മരണമില്ലെന്നു പറയാം. അതിൽ സംശയമില്ല.

തുലാശാ കാർമ്മുകം ഛത്രാ നീചം മുതൃവിപര്യയേ രഹി
മേഷസ്യ മിഥുനം ഛത്രം നീചം മുതൃവിപര്യയേ
കന്യാഛത്രം കളീംസ്യ നീചം മുതൃവിപര്യയേ രവ്യ
നകൃസ്യ മീനഛത്രം ന നീചം മുതൃവിപര്യയേ
നീചേന ശാമ്യതി വ്യാധിർമൃത്യേന മരണമാഭിശേൽ. രഹ്

സാരം—തുലാത്തിനു ധനുസ്സു ഛത്രമായാൽ നീചവും വിപരീതമായാൽ (ധനുവിനു തുലാംഛത്രമായാൽ) മുതൃവുമാകുന്നു. മേടത്തിനു മിഥുനം ഛത്രമായാൽ നീചവും വിപരീതമായാൽ മുതൃവുമാണ്. കർക്കടകത്തിനു കന്നി ഛത്രമായാൽ നീചവും വിപരീതമായാൽ മുതൃവുമാത്രം. മകരത്തിനു മീനം ഛത്രമായാൽ നീചവും വിപരീതമായാൽ മുതൃവുമാകുന്നു. നീചയോഗം കണ്ടാൽ വ്യാധി ശമിക്കുകയില്ല; മുതൃയോഗംകണ്ടാൽ മരണത്തെ പറയണം.

ഗ്രഹേഷു ബലവാൻ സൂര്യേന യദി മുതൃസ്തദാഗ്നിനാ
മന്ദഃ ക്ഷതാജലേനേന്ദ്രഃ ശീതേന കവിരുച്യതേ രവ്യം

ബുധസ്തേഷാരവാതാഭ്യാം ശസ്ത്രേണാരോബലീ യദി
രാഹുവീഃ ക്ഷണ ജീവസ്ത ക്ഷണിരോഗേണ നശ്യതി രവ്യം

സാരം—പ്രശ്നകാലത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളിൽ സൂര്യൻ ബലവാനാണെങ്കിൽ അഗ്നിനിമിത്തം മരണം സംഭവിക്കും. ശനി ബലവാനാണെങ്കിൽ വിശപ്പ് നിമിത്തവും ചന്ദ്രൻ ബലവാനായാൽ വെള്ളം നിമിത്തവും ശുക്രൻ ബലവാനായാൽ ശൈത്യംകൊണ്ടും ബുധൻ ബലവാനായാൽ മഞ്ഞും കാരും നിമിത്തവും ക്ഷൗൻ ബലവാനായാൽ ആയുധം നിമിത്തവും രാഹു ബലവാനായാൽ വിഷംകൊണ്ടും ഈ ബലവാനായാൽ ഉദാഗ്യാധി നിമിത്തവും മൃത്യു സംഭവിക്കും.

വിയോഃ ഷഷ്ഠാഷ്ടമേ പാപാസ്തപ്തമേവാ യദി സ്ഥിതാഃ
രോമമൃത്യുസ്ഥലാഭ്യാം വാ രോഗിണാം മരണം വ്രു ചാപ്യ
ആരൂഢം മരണസ്ഥാനം തസ്താഭ്യുഗമശ്ശരി
പാപാഃ പശ്യന്തിചേന്മൃത്യും രോഗിണാം കഥയേൽസുധിഃ

സാരം — ചന്ദ്രന്റെ ആറിലോ എട്ടിലോ ഏഴിലോ മുഞ്ചൊന്ന നീചമൃത്യുസ്ഥാനങ്ങളിലോ (നീചത്തിലോ മൃത്യുസ്ഥാനത്തോ) പാപന്മാർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായാൽ മരണം നിശ്ചയമാണ്. മുഞ്ചൊന്നപ്രകാരം ആരൂഢം മരണസ്ഥാനമായി വരികയും അതിന്റെ എട്ടിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും ആ ചന്ദ്രനെ പാപന്മാർ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ബുദ്ധിമാൻ രോഗിക്കു മൃത്യുവിനെപ്പറയണം.

തൃതീയേ ഭാനുസംയുക്തേ ദശമേ പാപസംയുക്തേ
ദശാഹാമരണം ബ്രൂയാമഹുകുജീവൈ തൃതീയഗൌ റവൗ
സപ്താഹമരണം ബ്രൂയാദ്രോഗിണാമതിബുദ്ധിമാൻ
ഉദയേ ചതുരസ്ത്രേവം പാപാസ്തപ്താഭിനാൻ മൃതിഃ റവൗ
ലഗ്നാഭിതീയഗഃ പാപാശ്ചതുർദ്ദശഭിനാൻ മൃതിഃ
ത്രിഭിനാമരണം കിന്തു ദശമേ പാപസംയുക്തേ റവുന്ന

തസ്താൽ സപ്തമഗേ പാപേ ദശാഹാമരണം ഭവേൽ
നിധനാരൂഢഗേ പാപേ ദൃഷ്ടേ വാ മരണം ഭവേൽ റവൗ

തത്ത്വഗ്രഹവശേനൈവ ദിനമാസാദിനിർണ്ണയഃ

സാരം—മൂന്നിൽ സൂര്യനും പത്തിൽ പാപനും നിന്നാൽ (ഇതുണ്ടു യോഗമായി ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു.) പതു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കുമെന്നു പറയണം. ശുക്രനും ഗുരും മൂന്നിൽ നിന്നാൽ ഏഴു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരണം പറയാം. ഉദയത്തിലോ ചതുരശ്രത്തിലോ (നാലിലും എട്ടിലും) പാപന്മാർ നിന്നാൽ എട്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കും. ലഗ്നത്തിന്റെ രണ്ടിൽ പാപൻ നിന്നാൽ പതിന്നാലു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കും. ലഗ്നത്തിന്റെ പത്തിൽ പാപൻ നിന്നാൽ മൂന്നു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കും. ലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴിൽ പാപൻ ഭവിച്ചാൽ പതു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കും. എട്ടിലും ആരൂഢത്തിലും പാപൻ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ മരണം ഭവിക്കും. അതോടുകൂടി മൃത്യുയോഗം വഹിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദിനമാസാദികളെയും നിർണ്ണയിച്ചുകൊള്ളണം (മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന രാശി സ്ഥിരരാശിയായാൽ മരണം സ്വദേശത്തും ചരരാശിയായാൽ വിദേശത്തും ഉഭയരാശിയായാൽ സ്വദേശത്തിനു സമീപവും മരണം ഭവിക്കുന്നു.)

സ്വർഗ്ഗകാണ്ഡം

ഗ്രഹോച്ചേ സ്വർഗ്ഗമായാതി രിപൗ മൃഗകലേ ഭവഃ പൃഥു നീചേ നരകമായാതി മിത്രേ മിത്രകലേ ഭവഃ

സ്വക്ഷേത്രേ സ്വജനേ ജന്മമൃതാനാം കഥയേദം ബുധഃ

സാരം—ലഗ്നാധിപൻ പ്രശ്നകാലത്തിൽ ഉച്ചസ്ഥിതി സംഭവിച്ചാൽ മരിച്ചവൻ സ്വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. ലഗ്നാധിപൻ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ മരിച്ച

ൻ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

വൻ മൃഗകുലത്തിൽ ജനിക്കുന്നതാണ്. ലഗ്നാധിപൻ നീചസ്ഥിതി ഭവിച്ചാൽ മരിച്ചവൻ നരകത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. ലഗ്നാധിപൻ മിത്രക്ഷേത്രത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്താൽ മരിച്ചവൻ ബന്ധുക്കുലത്തിൽ ജനിക്കുന്നതാണ്. ലഗ്നാധിപൻ സ്വക്ഷേത്രസ്ഥിതി ഭവിച്ചാൽ മരിച്ചവൻ സ്വജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ജനിക്കുന്നതാണ്. മരണാനന്തരഗതിയെപ്പറ്റി ബുദ്ധിമാൻ ഇപ്രകാരം ഫലം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ഭോജനകാണ്ഡം

കഥയാമി വിശേഷേണ ഭക്തദ്രവ്യസ്യ നിണ്ണയം
പാകഭോജനാനി ഭക്താനി വൃജ്ഞാനാനി രസാസ്വരൂപം
സ്ഥലഭക്തികൃത് ഭോജനാനി തദ്ഭാഗ്യസ്തേ മിനോരിപൂർ
സാരം—ഭജിക്കപ്പെട്ട ദ്രവ്യത്തെ നിണ്ണയിക്കാൻ ഞാൻ ശരിയായ മാർഗ്ഗം പറയാം പാകപാത്രങ്ങൾ, ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ, വൃജ്ഞനങ്ങൾ, അദ്ധ്യയുടെ സ്വാദുകൾ, ഒന്നിച്ചിരുന്നു ഭക്ഷിച്ചവർ, ഭക്ഷണപാത്രങ്ങൾ, വിളമ്പിയവന്റെ ശത്രുക്കളും മിത്രങ്ങളും ഇവയെ അറിവാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

മേഘരാശൗ ഭവേച്ഛാഗം വൃഷഭേ ഗവ്യമുച്യതേ
ധനുർമ്മിഥുനസിംഹേഷു മത്സ്യമാംസാദിഭോജനം
നക്രാലികക്മീനേവ പരിപകപഫലാദികം
തുലാകന്യാലഭേഷേപവ ശുദ്ധാന്നമിതി കീർത്തയേൽ.

സാരം പ്രശ്നകാലത്തിൽ മേടംരാശി ഉദയമായാൽ ആട്ടിനെ(ആട്ടിൻമാംസം) ഭക്ഷിച്ചുവെന്നും ഇടവമായാൽ പ

ശുമാംസം ഭക്ഷിച്ചുവെന്നും ധനം, മിഥുനം, സിംഹം ഇവ ഉദയമായാൽ മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിച്ചുവെന്നും മകരം, വൃശ്ചികം കർക്കടകം, മീനം ഇവ ഉദയമായാൽ നല്ലപോലെ പഴുത്ത പഴു മുതലായതു് ഭക്ഷിച്ചുവെന്നും തുലാം, കന്നി, കുംഭം ഇവ ഉദയമായാൽ ശുദ്ധാനം ഭക്ഷിച്ചുവെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാനന്ത തിക്തകടുക്ഷാരമിത്രം ഭോജനമുച്യതേ ൨൯൩

കൃഷ്ണാനം ക്ഷൗരദ്രസംയുക്തം ഭൂമിപുത്രസ്യ ഭോജനം പർജിതാസ്യ പദംശാനി സതമ്യസ്യാഹ്മനീഷിണഃ ൨൯൪

പായസാനം ചൂതയുതം ഗുരോർഭോജനമീരിതം സതൈലകോദ്രവാന്നം ച ഭവേന്മന്ദസ്യ ഭോജനം ൨൯൫

ചന്നകം രാഹുകേതേപാശ്ച രസവർഗ്ഗ ഉദാഹൃതഃ

സാരം—പ്രശ്നകാലത്തിൽ ഉദയലഗ്നത്തിൽ സൂര്യൻ നിന്നാൽ കൈപ്പം എരിയും ഉപ്പുമുള്ള ഭക്ഷണത്തെയും ചൊച്ചാ നിന്നാൽ തേൻ കലർന്ന കറുപ്പുനിറമുള്ള ഭക്ഷണത്തെയും ബുധൻ നിന്നാൽ കടുവറുത്ത കൂട്ടുവാൻ ഉപ്പിലിട്ടു മുതലായവയേയും ഗുരു നിന്നാൽ നെയ് ചേർന്ന പായസാനത്തെയും ശനി നിന്നാൽ എണ്ണ കലർന്ന കൂവരക മുതലായവയുടെ അന്നത്തെയും രാഹുവോ കേതുവോ നിന്നാൽ കടല മുതലായവ പുഴുങ്ങിയ ഭക്ഷണത്തെയും നിശ്ചയിക്കണം.

ജീവസ്യ മാഷവടകം സൂപമിത്രം തു ഭോജനം. ൨൯൬

ചന്ദ്രസ്യ കന്ദ്രപ്രസവമൽസ്യാദ്യൈർഭോജനം ഭവേൽ ക്ഷൗരദ്രാപൃപപയോയുഗ്ഭിർവൃജ്ഞൈർഭോജനം ഭൂഗോ

സാരം—ഗുരുവിനെക്കൊണ്ടു് ഉഴുന്നവട, പരിപ്പുചേർന്ന ആഹാരം ഇവയെയും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു് കിഴങ്ങു്, പൂ

ൻന

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

വു്, മത്സ്യം മുതലായവ ചേർന്ന ആഹാരത്തെയും ശുക്ര നൈക്കൊണ്ടു തേൻ, വട (ജിലേബി), പാൽ ഇവയോടുകൂടിയ വൃജനഭോജനത്തെയും കണ്ടുകൊള്ളണം.

ഓജരാശി ശുഭദൈവദൃഷ്ട സുരചയാ ഭോജനം ഭവേൽ
സമരാശി മന്ദരചയാ ഭോക്തേ ശല്യം പാപവീക്ഷിതേ
കേചിത് പശ്യന്തി പാപാശ്ചേൽ പൂരാണാനാ ക്ഷയാദിതഃ
അക്രാമേ മാംസഭോക്താ രാവശനശ്ചന്ദ്രഭോഗിനഃ രൻൻ
നവീനതഃ പൃതഃ ക്ഷീരഭാഗിഭിഭോജനം ഭവേൽ
ജലരാശിഷു പാപേഷു സന്തേ മൃത്യുഷ്ടീക്ഷിതേഷു ച ൩൦൦
സന്തേ ലഭോജനം ബ്രഹ്മാദിതി ജ്ഞാതവാ വിചക്ഷണഃ
പുരോക്തധാതുവദ്യേണ ഭോജനാനി വിനിർഭിശേൽ
മൂലവദ്യേണ ശാകാദിനുപലംശാനപദേൽ ബുധഃ
ജീവവദ്യേണ ഭോക്താശ്ച മത്സ്യമാഷാദികാനപി ൩൦൨
സ്വമാലോക്യ നിശ്ചിത്യ പ്രശ്നാനാന്തരം ബുധോ വദേൽ

സാരം—ഓജരാശി ഉദയത്തിൽ ശുഭദൃഷ്ടി സംഭവിച്ചാൽ നല്ലസ്വാഭാമുള്ള ഭക്ഷണത്തെയും സമരാശിയിൽ അശുഭദൃഷ്ടി സംഭവിച്ചാൽ സ്വല്പരചിയോടുകൂടിയ അല്പാഹാരത്തെയും പറയണം. പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി ഉദയത്തിൽ സംഭവിച്ചാൽ പഴയ ഭക്ഷണത്തെ വിശപ്പുകൊണ്ടു പീഡിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം ഭുജിച്ചതായി പറയണമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സൂര്യൻ, ക്ഷൺ ഇവരെക്കൊണ്ടു മാംസഭോജനത്തെയും ശുക്രൻ, ചന്ദ്രൻ, രാഹു ഇവരെക്കൊണ്ടു എണ്ണ, നെയ്യ്, പാൽ, തൈർ മുതലായവയോടുകൂടിയ ഭക്ഷണത്തെയും പറയണം. ജലരാശിയിൽ ശുഭനോടുകൂടിയ പാപൻ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ എണ്ണയോടുകൂടിയ ആഹാരത്തെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ബുധിമാൻ ഇപ്രകാരം ചിന്തിച്ചു്, മുമ്പു ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു്

ശിരശ്ശ്ചം പരന്തേ ധാതുവർഗ്ഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പാകപാ
ത്രം ഭോജനപാത്രം മുതലായവയേയും മൂലവർഗ്ഗങ്ങളെക്കൊ
ണ്ടു് കായു്, കനി മുതലായ ഉപദംശങ്ങളേയും ജീവവർഗ്ഗ
ത്തെക്കൊണ്ടു് ഭക്ഷിച്ചവനെയും മത്സ്യം, ഉഴുന്ന് ഇവകൊ
ണ്ടുണ്ടാക്കിയ ആഹാരങ്ങൾ മുതലായവയേയും പറയേണ്ട
താകുന്നു. പ്രശ്നത്തിൽ ഇപ്രകാരം സകലതും ആലോ
ചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചതിനു ശേഷം ബുദ്ധിമാൻ ഫലം പറയേ
ണ്ടതാണു്.

സ്വപ്നകാണ്ഡം.

സ്വപ്നേയാൻ പരിപശ്യന്തി സർവ്വാനപക്വ്യാമി സർവ്വാ
മേഷോദയേ ദേവഗൃഹം പ്രാസാദാഃ സംഭവന്തി ച
വൃഷോദയേ ദിനാധിശേ ജ്ഞാതഗേഹസ്യ ദർശനം നമഃ
വൃശ്ചികസ്തോദയേ ശ്വാശ്വേ വ്യാകുലം മുതദർശനം
മിഥുനസ്തോദയേ വിപ്രാ തപസ്വിവ്വനാനി ച നമഃ
കർക്കടകസ്തോദയേ ക്ഷേത്രം സന്ധ്യം ദൃഷ്ട്വാ പുനർഗൃഹം
തൃണാന്യാദായ ഹസ്താഭ്യാം ഗച്ഛതീതി വിനിർദ്ദിശേൽ
സിംഹോദയോ കിരാതാംശ്ച മരീചാൻ ഗിരിപദ്ധതിം
കന്യോദയേ ഹിമാചാരോ മണ്ഡസ്മൃദ്യഃ പിബന്ത്യപഃ

സാരം—സ്വപ്നത്തിൽ എന്തെല്ലാം കാണപ്പെടുന്നു
യോ അവ എല്ലാറ്റിനേയും ഞാൻ പറയുന്നു. മേടം ഉദ
യശിയായാൽ കോവിൽ, മാളിക ഇവയുടെ ദർശനം സ്വ
പ്നത്തിനുണ്ടാകും ഇടവം ഉദയമായി അതിൽ സൂര്യൻ നി
ന്നാൽ മുഞ്ചുന്നവയുടെ പുനർദർശനമുണ്ടാകും. വൃശ്ചി
കോദയത്തിൽ സൂര്യനെ ചൊല്ലയൊ നിന്നാൽ സ്വപ്ന

നവ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ത്തിൽ ഭവവും മരിച്ചുപോയ മനുഷ്യന്റെ ദർശനവുമുണ്ടാകും. മിഥുനോദയത്തിൽ ബ്രാഹ്മണനെക്കാണുകയും താപസന്റെ ഉപദേശത്തെ കേൾക്കുകയും ചെയ്യും. കർക്കടകം രാശി ഉദയത്തിൽ വയലിൽ ചെന്നു കൃഷികൾ നോക്കിയുംവെച്ചു കൈയിൽ പുല്ലുകൊണ്ടുവീട്ടലേക്കു മടങ്ങിവന്നതായി സപ്തം കാണും. സിംഹം രാശി ഉദയത്തിൽ വേടനെയും എരുമയെയും പർവതമണ്ണിലെയും സപ്തം കാണും കന്നിരാശി ഉദയത്തിൽ (കന്നിരാശി ആരൂഢത്തിൽ) മൂണ്ഡനംചെയ്ത സ്രീയാൽ നല്ലപ്പെട്ട ജലത്തെ പാനം ചെയ്തതായി സപ്തം കാണും.

തുലോദയേ നൃപം സപ്തം വണിജം ച സ പശ്യതി
വൃശ്ചികസ്യാദയേ സപ്തേ പശ്യത്യലിമുരാദികം നവ

വൃഷാശ്ചൈവ തഥാ ദൃഷ്ട്വാ സപ്തേ ബുധാദശയിതഃ
ഉദയേ ധനുഷഃ പശ്യേൽ പുഷ്പാ പക്ഷപഥം ലഭേൽ നവ

മൃഗോദയേ നദീം നാരിം പുമാൻ സപ്തേഷു പശ്യതി
കുംഭോദയേ ച മകരം മീനേ സപ്തം ജലാശയം. നവ

സാരം—തുലാം രാശി ഉദയമായാൽ സപ്തത്തിൽ രാജാവിനേയും സപ്തത്തെയും വ്യാപാരിയേയും ദർശിക്കും വൃശ്ചികം രാശി ഉദിച്ചാൽ വണ്ടി, മൃഗം മുതലായവയെ സപ്തത്തിൽ കാണും. കാളകളെക്കണ്ടു എന്നും നിർദ്യം വിരട്ടി ഓടിച്ചുവെന്നും സപ്തം കാണുകയും ചെയ്യും. ധനുരാശി ഉദിച്ചാൽ പുഷ്പത്തെ സപ്തം കാണും. പഴുത്ത പഴം സപ്തത്തിൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും മകരം ഉദിച്ചാൽ നദിയേയും സ്രീയെയും സപ്തം കാണും. കുംഭരാശി ഉദിക്കുന്നതായാൽ കണ്ണാടിയും മീനം രാശി ഉദിച്ചാൽ സപ്തം ജലാശയം മുതലായവയും കാണപ്പെടുന്നതാണ്.

തുര്യേ തിഷ്ഠതി ശുക്രേ ച രാജതം ച സ്ത പശ്യതി
ആദിത്യശ്ചേന്ദ്രരാൻ പുനഃ പതനം ശുഷ്കശാഖിനാം

ചന്ദ്രശ്ചേൽ പ്ലവനാ സിന്ധൗ രാഹുർമദ്യം വിഷം ഭവേൽ
അത്ര കിഞ്ചിദപിശേഷോഽസ്തി ക്ലൃതാരൂപോദയേഷു ച

ശുക്രസ്ഥിതശ്ചേൽ സുശോപതസൗധംസൗമ്യോ, മരാനപദേൽ
ചതുർത്ഥസ്ഥവശാൽ സ്വപ്നം ബ്രൂയാദ് ഗ്രഹനിരീക്ഷണൈഃ

അത്രാനന്ദം തദഖിലം ബ്രൂയാൽ പൂർവ്വാകതവർത്തനം.

സ്വാരം നാലിൽ ശുക്രൻനിന്നാൽ വെള്ളികൊണ്ടു
നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ സ്വപ്നം കാണും. സൂര്യൻ
നിന്നാൽ മരിച്ച പുരുഷന്മാരെയും ഉണങ്ങിയ മരത്തിൽ
നിന്നുമുള്ള പതനത്തെയും സ്വപ്നത്തിൽ കാണും. ചന്ദ്രൻ
നിന്നാൽ സമുദ്രത്തിൽ നീന്തിയതായി സ്വപ്നം കാ
ണുകയും രാഹു നിന്നാൽ മദ്യം വിഷം ഇവയെകാണുകയും
ചെയ്യും. ഇവിടെ ഒരു വിശേഷം ഭവിക്കുന്നു. മരത്രംഅത്ര
രൂപം ഉദയം ഇവയിൽ ശുക്രൻ നിന്നാൽ വെണ്മൊട്ടത്തെ
യും ബുധൻ നിന്നാൽ ദേവന്മാരെയും സ്വപ്നം കാണുമെന്നു
പറയണം. നാലാമിടത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും
അവിടെ നോക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും സ്വപ്നഫലത്തെ
പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ പാഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത വിഷയങ്ങ
ളെല്ലാം പൂർവ്വാകതശാസ്ത്രങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചു
കൊള്ളണം.

നിമിത്തകാണ്ഡം

അഥോദയർക്കേ പഥിഷകാ ഭൂന്നിമിത്തോ നിവർത്തതേ
ചരോദയേ നിമിത്താനിർത്ഥാദായൈയാദിതീരയേൽ

സ്ഥിരോദയേ നിമിത്താനാം വിരോധേന ച ഗച്ഛതി നമഃ

സാരം—യാത്രാപ്രശ്നത്തിൽ ഉദയരാശി ഉദയമായാൽ ദുർന്നിമിത്തം കണ്ടു തിരികെപ്പോരുമെന്നും ചരരാശി ഉദയമായാൽ സന്നിമിത്തം കണ്ടു യാത്രചെയ്യുമെന്നും സ്ഥിരരാശി ഉദയമായാൽ ശകുനത്തടസ്സത്താൽ യാത്രചെയ്യാനിടയാകയില്ലെന്നും പറയണം.

ചന്ദ്രോദയേ ദിവാഭീതചാഷപാരാവതാദയഃ
ശകുനാ ഭയഭാ ദൃഷ്ട്വാ ഇതി ബ്രൂയാദപിചക്ഷുഃ നമന്ത
ഗുരോദയേ തഥാ കാകഭാരദാജാദിപക്ഷിണഃ
മന്ദോദയേ കലിങ്ങന്യാജ്ജ്ഞോദയേ പിംഗലോഭവേൽ
സൂര്യോദയേ ച ഗരുഡഃ സവ്യഃ സവിവശാഭ് ഭവേൽ.

സാരം — ഉദയലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ മൂങ്ങ, കാട്ടുകാക്ക, പ്രാവ് ഇത്യാദി ഭീകരമായ ശകുനങ്ങൾ കാണാനിടയാകുമെന്നു ബുദ്ധിമാൻ ഫലംപറയേണ്ടതാകുന്നു. ഗുരുലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കാക്ക, ഭാരദാജം (ചാൽ നീണ്ട ഒരുതരം പക്ഷി) മുതലായവയും ശനി ഉദയത്തിൽ നിന്നാൽ കലിഗമെന്ന പക്ഷിയും ബുധൻ ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ പിംഗളമെന്ന പക്ഷിയും കാണപ്പെടുവെന്നു പറയണം. ഉദയലഗ്നത്തിൽ സൂര്യൻ പൂർവാർത്തിൽ നിന്നാൽ ഗരുഡനെ വലതുവശം കണ്ടുവെന്നും ഉത്തരാർത്തിൽ നിന്നാൽ ഇടതുവശം കണ്ടുവെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

സ്ഥിരരാശൗ സ്ഥിരാൻ പശുശ്ചഭരതിയുഗ്ഗതാനിതി നമവു
ഉദയേ ധ്വനിവൃത്തിഃ സ്വാഭ് ഗ്രഹസ്ഥിതിവശാഭമീ
രാഹോർഗോധാവിധോശ്ചാഷോജ്ഞ സൂച്ഛന്ദരീഭവേൽ
ഭയാശ്ശക്രസ്യ ജീവസ്യ ക്ഷീരം സപ്തീഭദാഹൃതം
ഭാനോശ്ച ശേപതഗരുഡഃ ശിവാ ഭൈരവസ്യ കീർത്തിതാനാം
ശനേസ്തസ്തരവഹ്നീ ച നിമിത്തം ദൃഷ്ട്വാഭിശേൽ
ഭൈരവസ്യശ്ചാനഭല്ലകഭാരദാജശശാ ഇതി നമഃ

ഉല്യകസ്തിത്തിരശ്ചൈവ കപോതശ്ച ഗുരോരമി
 ശുക്രസ്യ പക്ഷിണോ ബ്രൂയാദ്ഗഗനേ സരടസ്തഥാ ൩൨൨
 ജീവകാണ്ഡപ്രകാരേണ പക്ഷിണോ ന്യാനപിചാരയേൽ.

സാരം - സ്ഥിരരാശി ഉദയത്തിൽ സ്ഥിരമായ ശകനങ്ങളും ചരരാശി ഉദയത്തിൽ കുറയ്ക്കേണ്ട ശകനങ്ങളും ഉദയരാശി ഉദയത്തിൽ വഴിയിൽ ശകനങ്ങളും കാണാനിടയാകും. ഉദയലഗ്നത്തിൽ രാഹു നിന്നാൽ ഉടുമ്പിനെയും ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ കാട്ടുകാക്കയെയും ബുധൻ നിന്നാൽ മുത്തൂരു എന്ന പക്ഷിയെയും ശുക്രൻ നിന്നാൽ തൈരും, വ്യാഴം നിന്നാൽ പാൽ നെയ്യ് ഇവയും സൂര്യൻനിന്നാൽ വെളുത്ത ഗരുഡനും ചൊവ്വ നിന്നാൽ കുറുക്കനും ശനി നിന്നാൽ തസ്കരൻ അഗ്നി ഇവയും ശകനം കണ്ടുവെന്നു പറയേണ്ടതാണ്. ക്ഷണ പട്ടി, കരടി, ഭാരപാജം, മുയൽ ഇവയും ഗുരുവിനു മൂങ്ങ, ചിട്ടിരിയെന്ന പക്ഷി, പ്രാവ് ഇവയും ശുക്രൻ ആകാശത്തിൽ ചരിക്കുന്ന എല്ലാ പക്ഷികളും ഓരോ വക്തവ്യങ്ങളാകുന്നു. ജീവകാണ്ഡമനുസരിച്ചുള്ള പക്ഷികളെക്കൂടി വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്.

വിവാഹകാണ്ഡം.

പ്രശ്നേ വൈവാഹികേ ലഗ്നേ ക്ഷണസൂര്യസ്വധം യദി ൩൨൩
 വൈധവ്യം ശ ശ്രദ്ധായാതി സാ നാരീ നാത്ര സംശയഃ
 ഉദയേ മന്ദഗേ നാരീ രിക്തം മൃതസുതാ ഭവേൽ ൩൨൪
 ചന്ദ്രോദയേ തു മരണം ദമ്പത്യോശ്ശീശ്രമേവ ച
 സിതജീവസ്വധാ ലഗ്നേ യദി ഞ്ഞേ ദീർഘജീവിനഃ ൩൨൫

സാരം—വിവാഹപശ്ചാത്തൽ, ലഗ്നത്തിൽ ചൊല്ല, സൂര്യൻ, ബുധൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ വിവാഹം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ വൈധവ്യമനുഭവിക്കും ലഗ്നത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ വിവാഹം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ നിർബന്ധം മുതൽസുരന്മാരോടുകൂടി യവളായും ഭവിക്കും. ചന്ദ്രൻ ഉദയലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ദമ്പതികൾ ചെട്ടന്നു മരിക്കാനിടയാകും. ലഗ്നത്തിൽ ശുക്രൻ, ഗുരു, ബുധൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ദമ്പതികൾ ദീർഘകാലം ജീവിക്കാനിടയാകും.

ദിനീയസ്ഥ നിശാനാഥേ ബഹുപുത്രവതി ഭവേത് സ്ഥിരം യദ്യുക്തമന്ദാരം മനുഷ്യേശ്വരം ഭരിത്രം നവന
ദിനീയേ രാഹസംയുക്തേ സാ ഭാര്യവ്യഭിചാരിണി ശുഭഗ്രഹാഃ ദിനീയസ്ഥാ മംഗല്യബഹുപത്രാഃ ബഹു
തരീയേ ജീവരാഹുശ്ചേത്സാ വന്ധ്യാ ഭവതി വ്രഹം അന്യേ തരീയരാശിസ്ഥാ ധനസൗഭാഗ്യവൃദ്ധിഭാഃ നവവ
ചതുരത്വം ഷ്കന്നിശാധീശ്ചേ തിഷ്ഠതോ യദി പാപിനേ ശ്ചൈവ സ്തന്യേന ഹീനാ സ്യാദഹൈവ സാപത്നവത്യസൈവ ബുധശുക്രാജീവശ്ചേദല്ലജീവനവത്യസൈവ.

സാരം—ലഗ്നത്തിന്റെ രണ്ടാമിടത്തു ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ വിവാഹംചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ ബഹുപുത്രന്മാരോടുകൂടി യവളായി ഭവിക്കും. രണ്ടിൽ സൂര്യനോ ശനിയാ ക്ഷണേ നിന്നാൽ മനുഷ്യേശ്വരം ഭരിത്രമനുഭവിക്കും രണ്ടിൽ രാഹു നിന്നാൽ ഭാര്യ വ്യഭിചാരിണിയായിത്തീരും. രണ്ടിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ മംഗല്യവും ബഹുപുത്രവും ഉണ്ടാകും. മൂന്നിൽ ഗുരുവോ രാഹുവോ നിന്നാൽ ആ ഭാര്യ നിശ്ചയമായും വന്ധ്യയായിത്തീരും മറ്റുള്ളവർ മൂന്നിൽ നിന്നാൽ ധനത്തിനും സൗഭാഗ്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതാണ്. നാലിൽ സൂര്യനും പാപിയായ ചന്ദ്രനും ശ

നിയ്യം നിന്നാൽ ഭാര്യ മുഖപ്പാൽ ഇല്ലാത്തവളായിത്തീരും. നാലിൽ രാഹു നിന്നാൽ സപത്തിയോടുകൂടിയവളായി ഭവിക്കും. നാലിൽ ബുധൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വ, ഗുരു ഇവർ നിന്നാൽ ഭാര്യ അല്പായുസ്സോടുകൂടിയവളായിത്തീരും.

പഞ്ചമേ യദി സൗരിസ്സപാദപ്രാധിനാ സാ പ്രപീഡിതാ
ശുക്രജീവബുധാഃ സ്യുശ്ചേദം ബഹുപുത്രവരീ വധൂഃ
ചന്ദ്രാദിത്യൗ തു വന്ധ്യാ സ്യോദഹിശ്ചേന്മരണം ഭവേൽ

ആശ്ചേത് പുത്രനാശസ്സപാൽ പ്രശ്നേ പാണിഗ്രഹോ-
ഷഷ്ഠേ ശശീ ചേദപിധവാ ബുധഃ കലഹകാരിണീ (ചിതേ

ഷഷ്ഠേ രിഷ്ടാദി ശുക്രേ ചേദിദം ഘമംഗളഹാരിണീ
അന്യേ രിഷ്ടാദി ചേന്നാദി സുഖിനീ വൃദ്ധിമത്യപി നന്മ

സപ്തമസ്ഥേ ശതൗ നാശീ തരസാ വിധവാ ഭവേൽ
വ്യാധിഗ്രസ്താ ഭവേന്നാശീ സപ്തമസ്ഥേ രവൗ യദി നന്മ
സപ്തമസ്ഥേ നിശാനാഥേ ജപരപീഡാവതീ ഭവേൽ
പരേണാപഹൃതാ യാതി കജേ തിഷ്ഠതി സപ്തമേ. നന്മ

ബുധജീവൗ സമൃദ്ധിസ്സപാദാഹശ്ചേദപിധവാ ഭവേൽ
ശുക്രശ്ചേൽ സപ്തമേ രാശൗ വധൂർമൃത്യും പ്രയാസ്യതി.

സാരം—വിവാഹപ്രശ്നത്തിൽ ശനി അഞ്ചിൽ നിന്നാൽ വിവാഹം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ വ്യാധിപീഡിതയായി ഭവിക്കും. ശുക്രൻ, ഗുരു, ബുധൻ ഇവർ അഞ്ചിൽ നിന്നാൽ ബഹുപുത്രയായിത്തീരും. ചന്ദ്രനും സൂര്യനും അഞ്ചിൽ നിന്നാൽ വന്ധ്യയായി ഭവിക്കും. രാഹു അഞ്ചിൽ നിന്നാൽ മരണം നേരിടും. കജൻ അഞ്ചിൽ നിന്നാൽ പുത്രനാശം അനുഭവിക്കും. ആറിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ വിധവയായിത്തീരും. ബുധൻ ആറിൽ നിന്നാൽ കലഹകാരിണിയാകും. ശുക്രൻ ആറിൽ നിന്നാൽ ദീർഘമംഗല്യത്തോടുകൂടിയവളായി ഭവിക്കും. സൂര്യൻ, ചൊവ്വ, ഗുരു, ശനി,

രാഹു ഇവർ ആറിൽ നിന്നാൽ സുഖവും ശ്രേയോഭിവൃദ്ധി
യും ഉള്ളവളായിത്തീരും. ഏഴിൽ ശനി നിന്നാൽ എളുപ്പ
ത്തിൽ വിധവയായി ഭവിക്കും. ഏഴിൽ സൂര്യൻ നിന്നാൽ
രോഗപിഡിതയാകും. ഏഴിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ജപരപീ
ഡയായിത്തീരും. ഏഴിൽ ക്ഷൺ നിന്നാൽ അന്യനാൽ
അപഹരിക്കപ്പെട്ടവളായും ഏഴിൽ ബുധനും ഗുരുവും നി
ന്നാൽ ഐശ്വര്യവതിയായും ഭവിക്കും. രാഹു നിന്നാൽ
വിധവയായിത്തീരും. ശുക്രൻ നിന്നാൽ മരണത്തെ പ്രാ
പിക്കും.

അഷ്ടമസ്ഥാ ശുക്രഗുരുഭജംഗാ നാശയന്തി ച
ശനിജ്ഞൗ വൃദ്ധിഭൗ ചന്ദ്രോ മാരയത്യേവ ഭാമിനീം
ആദിത്യാൗ പുനർഭൂസ്സപാൽ പ്രശ്നേ വൈവാഹികേ
വധോഃ
നവമേ യദി സൗമ്യസ്സ പാപാധിഹീനാ ഭവേദപധുഃ നവവൃ
ജീവചന്ദ്രൗ യദി സ്യാതാം ബഹുപുത്രവരീ ഭവേൽ
അന്യേ തിഷ്ണന്തി നവമേ യദി വന്ധ്യാ ന സംശയഃ. നവൻ
ദശമേ യദി ചന്ദ്രസ്സ പാപന്ധ്യാ ഭവതി ഭാമിനീ
ഭാർഗ്ഗവോ യദി വേശ്യാ ന്യാപിധവാക്നികജാഭയഃ നരം
രിക്താ ഗുരുശ്ചേജ്ജ്ഞാദിത്യൗ യദി തസ്യാശുഭോ വദേൽ
ലാഭസ്ഥാനഗതാസ്സർവ്വേ പുത്രസൗഭാഗ്യവൃദ്ധിഭാഃ നരഃ
ലഗ്നാപാദശഗശ്ചന്ദ്രോ യദി സ്യാന്നാശമാദിശേൽ
ശനിഭൗമൗ യദി സ്യാതാം സുരാപാനവരീ ഭവേൽ നരഃ
ബുധേ പുത്രവതീ ജീവേ ധനധാന്യവരീ വധുഃ
സപ്താദിത്യൗ സ്ഥിതൗ വന്ധ്യാ ശുക്രേ സുഖവതീഭവേൽ.

സാരം—ശുക്രൻ, ഗുരു, രാഹു ഇവർ പ്രശ്നലഗ്ന
ത്തിന്റെ എട്ടിൽ നിന്നാൽ നാശത്തെ ചെയ്യുന്നതാണ്.
ശനി, ബുധൻ ഇവർ എട്ടിൽ നിന്നാൽ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാ

കം. ചന്ദ്രൻ ഏട്ടിൽ നിന്നാൽ സ്രീകു നാശം സംഭവി
ക്കും. സൂര്യനും ചൊവ്വയും ഏട്ടിൽ നിന്നാൽ സ്രീ രണ്ടു പ്രാ
വശ്യം വേരുകപ്പെടും ഒൻപതിൽ ബുധൻ നിന്നാൽ
സ്രീ അശോഭയായിത്തീരും. ഗുരും ചന്ദ്രനും ഒൻപതിൽ
നിന്നാൽ സ്രീ അനേക പുത്രന്മാരോടുകൂടിയവളായി ഭവി
ക്കും. അന്യഗ്രഹങ്ങൾ (സൂര്യൻ, ക്ഷൗരൻ, ശുക്രൻ, ശനി
ഇവർ) ഒൻപതിൽനിന്നാൽ സ്രീ വന്ധ്യയായിത്തീരും;
ഇതിൽ സംശയിക്കാനില്ല. പത്താമിടത്തു ചന്ദ്രൻ നി
ന്നാൽ സ്രീ വന്ധ്യയായിത്തീരും. പത്താമിടത്തു ശുക്രൻ നി
ന്നാൽ അവൾ വേശ്യയായി ഭവിക്കും. ശനിയും ചൊവ്വയും
നിന്നാൽ വൈധവ്യം അനുഭവിക്കും. ഗുരു പത്തിൽ
നിന്നാൽ സ്രീ അശരിയായിത്തീരും. ബുധനും സൂര്യനും
നിന്നാൽ സ്രീകു ശുഭത്തെ പറയണം. പതിനൊന്നാം
ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും സന്താനവൃദ്ധിയും
സൗഭാഗ്യവൃദ്ധിയും നല്കുന്നതാണ്. പന്ത്രണ്ടിൽ ചന്ദ്രൻ
നിന്നാൽ നാശത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. ശനിയും ചൊ
വ്വയും പന്ത്രണ്ടിൽനിന്നാൽ മദ്യപാനം ചെയ്യുന്നവളായി
ഭവിക്കും. പന്ത്രണ്ടിൽ ബുധൻ നിന്നാൽ പുത്രവരിയായും
ഗുരു നിന്നാൽ ധനധാന്യവരിയായും ഭവിക്കും. പ്രശ്ന
ലഗ്നത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടിൽ രഹുവും സൂര്യനും നിന്നാൽ
വന്ധ്യയായും ശുക്രൻ നിന്നാൽ ശുഭവരിയായും തീരും.

കാമകാണ്ഡം

സ്രീപുണ്ഡര രതിഭോഗാഞ്ച സ്തോമാസ്തോമൗ പതിവ്രതം
ശുദ്ധാശുദ്ധൗ ക്രമാൽ പ്രോക്താശ്ചാസ്ത്ര ജ്ഞാനപ്രദീപകേ

പുഷ്പാഭാഭയാത്രാധരകേന്ദ്രേഷു ഭജഗോ യദി

തേഷാം ഓഷ്ഠാസ്രീയസ്സാക്ഷാദ്ഭവാനാമപ്യസംശയഃ നരക

മാനു

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ലഗ്നാദേകാദശേ സ്തേ ച തൃതീയേ ദശമേ ശശീ
ജീവദൃഷ്ടിയുതസ്തിഷ്ഠേദ്യഭിദാത്യാ പതിവൃതാ. നരണ

ചന്ദ്രം പശ്യന്തി പുംവേദാസ്തേനയുക്താ ഭവന്തി ചേൽ
തദ്ഭാഗ്യാ ഭജ്ജനി ഭൂതാദിതി ശാസ്ത്രവിദോ വിദഃ നരണ

സാരം—സൂരിപുരുഷന്മാരുടെ അറിയാത്ത ഭോഗാനുഭൂതി, പരസ്സരസ്തോമം, സ്തോമരാഹിത്യം, പാതിവൃത്യം, ശുദ്ധി, അശുദ്ധി, ഇവയെ ഈ ജ്ഞാനപ്രദീപശാസ്ത്രത്തിൽ യഥാക്രമം വിവരണം ചെയ്യുന്നു. പ്രശ്നലഗ്നത്തിന്റെയും ആരൂഢത്തിന്റെയും കേന്ദ്രങ്ങളിൽ രാഹു നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാക്കൾ ദേവന്മാരായിരുന്നാലും ഭാഗ്യ ഭജ്ജനമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പതിനൊന്ന്, ഏഴ്, മൂന്ന്, പത്തു് ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ ഗുരുവിനാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ ഭാഗ്യ പതിവൃതയായിരിക്കും. പുരുഷഗ്രഹങ്ങൾ ചന്ദ്രനെ നോക്കിയാലും ചന്ദ്രനോടു പുരുഷഗ്രഹങ്ങൾ ചേർന്നിന്നാലും അവന്റെ ഭാഗ്യ ഭണ്ഡപടയോടു കൂടിയവളായിരിക്കുമെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അറിയുന്നു.

സപ്തമസ്ഥദിഷ്ഠത്വേദൈർദൃഷ്ടാ നീചാരിഗണ്യശീ
ബന്ധുവിദേഹിണീ ലോകേ ഭൂയാ സ്യാച്ച തുഭേശ്ശഭോ
ഭാനജീവന്ത നിശാധീശം പശ്യന്തേ വായുന്തേ യദി
പതിവൃതാ ഭവന്താശീ രൂപിണീരി വലേദ് ബുധഃ നരൻ
ശുക്രേണ യുക്തോദൃഷ്ടോ വാ ഭൗമശ്ചേൽ പരഗാമിനീ
ബൃഹസ്പതിർബുധാരാഭ്യാം യുക്തശ്ചേൽ കന്യകാരതിഃ നരോ
ശുക്രാവഗ്ങ്യുതേ ഭൗമേ ഭൗമവഗ്ങ്യുതേ ഭൗമേ
പ്രഷ്ടസ്തോലധവാ ഭാഗ്യാ തന്ധ്യാ ഭോഷോ ഭവിഷ്യതി
ഭാനവർഗ്ങ്യുതേ ശുക്രേ രാജസ്രീ രതിഭാഗിനീ
ജീവവഗ്ങ്യുതേ ചന്ദ്രേ സ്തോമേന രതിഭാഗിനീ നരേ

ചന്ദ്രഃ സ്രീവർഗ്ഗയുക്തശ്ചേൽ സ്രീ സ്വതന്ത്രവതീ ഭവേൽ
ശന്നൈശ്വരേണ യുക്തശ്ചേദരീവവൃഭിചാരിണീ നരന

പാപ്വർഗ്ഗയുതേ ദൃഷ്ടി ശുക്രേ ചേദൃഭി ചാരിണീ
അരിവർഗ്ഗയുതശ്ചന്ദ്രോ യദ്യദിത്രവധൂരതി. നരൻ

സാരം — ന് ചത്തെയൊ മിത്രസ്ഥാനത്തെയൊ പ്രാപി
ച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ ഏഴിൽ നില്ക്കുന്ന ശത്രുഗ്രഹങ്ങളാൽ വീ
ക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ സ്രീ ബന്ധുക്കളെ ഭേദിപ്പിക്കപ്പെട്ടവളായും
ലോകാചാരങ്ങളിൽനിന്നും തെറ്റിയവളായും ഭവിക്കും. ആ
ചന്ദ്രനെ ശുഭൻ നോക്കുകയോ ചേർന്നിരിക്കുകയോ ചെയ്താ
ൽ അവൾ സഭാചാരമായിരിക്കും. സൂര്യൻ, ഗുരു ഇവർ ചന്ദ്ര
നെ നോക്കിയാലും ചന്ദ്രനോടു ചേർന്നാലും ഭാര്യപതിവ്രതയും
രൂപലാഭവും നേടുകയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയണം
കുജൻ ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ സംഭവിച്ചാൽ സ്രീ
പരപുരുഷഗമനയായിരിക്കും. ഗുരു, ബുധകുജന്മാരോടു ചേ
ർന്നാൽ കന്യകയുമായി രതി സംഭവിക്കും ശുക്രന്റെ
വർഗ്ഗത്തോടുകൂടിയ കുജനും കുജന്റെ വർഗ്ഗത്തോടുകൂടിയ
ശുക്രനും സംഭവിച്ചാൽ പ്രജാവിന്റെ ഭാര്യ വിധവയായി
ഭവിക്കും അന്ധരും ദോഷവും സംഭവിക്കും. പ്രശ്നസ
മയത്തിൽ ശുക്രൻ സൂര്യന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ രാജ
സ്രീക്കു തുല്യമായ സുഖഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കും. ചന്ദ്രൻ
ഗുരുവിന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ സ്നേഹത്തോടുകൂടിയ
രതിസുഖങ്ങളോടുകൂടിയവളായി ഭവിക്കും. ചന്ദ്രൻ സ്രീഗ്ര
ഹങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ സ്രീ സ്വതന്ത്രയായിത്തീ
രും. ചന്ദ്രൻ ശനിയോടു ചേർന്നിന്നാൽ വലിയ വൃഭിചാ
രിണിയായി ഭവിക്കും. ശുക്രൻ പാപന്റെ വർഗ്ഗത്തിലോ
പാപനാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടോ നിന്നാൽ സ്രീ വൃഭിചാരി
ണിയായിത്തീരും. ചന്ദ്രൻ പാപന്റെ വർഗ്ഗത്തിലോ പാപ
നാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടോ നിന്നാൽ ശത്രുഭാര്യയുമായി രതി
സംഭവിക്കും.

നീചവർഗ്ഗയുതശ്ചഭൂതാ നീചസ്രീഭോഗകാമുകഃ
 മിത്രവർഗ്ഗയുതശ്ചഭൂതാ മിത്രവർഗ്ഗവധൂരതിഃ നമ്ര
 സ്വക്ഷേത്രേ യദി ശീതാംശു സ്വഭാജായാം രതിഭവേൽ
 സ്വവർഗ്ഗയുതശ്ചഭൂതശ്ചേൽ സോപചാപംശസ്രീയാരതിഃ
 ഉദാസീനഗ്രാമയുതോ ദുഷ്ടോ വാ യദി ചന്ദ്രമാഃ
 ഉദാസീനവധൂഭോഗ ഇതി ചാഹമന്തീഷിണഃ നമ്ര
 ലഗ്നേ ച ദശമേഴ്സ്തേ ച പഞ്ചമേ ശനിയുക് ശശീ
 ചോരരൂപേണ കഥയേദ്രാത്രേ സ്വപ്നവധൂരതിം. നമ്ര

സാരം — പ്രശ്നസമയത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നീചവർഗ്ഗ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചാൽ നീചസ്രീഭോഗത്തിൽ ആഗ്രാമത്തോടുകൂടിയവനായിത്തീരും. ചന്ദ്രൻ മിത്രവർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്താൽ മിത്രവർഗ്ഗത്തെ ചേർന്നു സ്രീയിൽ രതിയോടുകൂടിയവനായി ഭവിക്കും. ചന്ദ്രൻ സ്വഗ്രാമത്തിൽ നിന്നാൽ സ്വഭാജ്യയിൽ രതിഭവിക്കും. ചന്ദ്രൻ സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ തന്റെ വംശത്തേക്കാൾ ഉയർന്നവംശത്തെ സ്പർശിച്ച സ്രീയുടെ രതി ഭവിക്കും. ചന്ദ്രൻ സമനോടുകൂടിയോ സമനാൽ വിക്ഷിപ്തപ്പെട്ടോ നിന്നാൽ ശത്രുവുമിത്രവുമല്ലാത്ത ഉദാസീനയായ സ്രീയുടെ രതി സംഭവിക്കുമെന്നു വിദവാന്മാർ പറയുന്നു. ലഗ്നത്തിലോ പത്തിലോ ഏഴിലോ അഞ്ചിലോ ചന്ദ്രൻ ശനിയോടുകൂടി നിന്നാൽ രാത്രിയിൽ വ്യാജവേഷത്തോടുകൂടിയെന്നു്, ഉറക്കിക്കിടക്കുന്ന സ്രീയുമായി സംഭോഗം നടത്താനിടയാകും.

ഓജോദയേ തദധിപേ തേപകമൈന്ദനമുച്യതേ
 സമോദയേ തദധിപേ സമസ്തേ ദേവരതീതഥാ നമ്ര

ലഗ്നേശ്വരബലം ജ്ഞാതവാ തേഷാം കീരണസങ്ഖ്യയാ
 അഥവാ കഥയേദിദപാംസ്തദ്രൂപ്തഗ്രാമസംഖ്യയാ നമ്ര

ചന്ദ്ര ഭൗമയുതേ ദുഷ്ടേ കലഹേന പൃഥക് ശയഃ
 ഭൂഗൗരസൗരിയുതേ ദുഷ്ടേ സ്വസ്രീകലഹ ഉച്യതേ. നമ്ര

ചതുർത്ഥം ച തൃതീയേ ച പഞ്ചമേ സപ്തമേ ഽപി വാ
 ചന്ദ്ര ശുക്രയുതേദൃഷ്ടേ സ്വപ്നസ്മിയാകലഹോഭവേൽ നന്യമ
 തരീയവസനമേഘം രചിതം പരികീർത്തയേൽ
 സപ്തമേ പാപസംയുക്തേ ദശമേ പാപസംയുക്തേ നന്യമ
 തൃതീയേ ബുധസംയുക്തേ സ്മിവിവാദാൽ സ്ഥലശയഃ
 ലഗ്നേ ചന്ദ്രയുതേ ഭൗമേ ദിതീയസ്ഥേ തദാ നിശി നന്യമ്

സാരം—പ്രശ്നസമയത്തിൽ ഓജരാശി ഉദിക്കുകയും അ
 തിന്റെ അധിപൻ ഓജരാശിയിൽ നീല്ക്കുകയും ചെയ്താൽ
 ഭൗമപ്രാപശ്ചം രതി സംഭവിച്ചതായി പറയണം. യുഗ്മരാ
 ശി ഉദയമാവുകയും തദധിപൻ യുഗ്മരാശിയിൽതന്നെ നി
 ല്കുകയും ചെയ്താൽ രണ്ടുപ്രാപശ്ചം സുരതം സംഭവിച്ചതായി
 പറയേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്നാധിപന്റെ ബലത്തെ അറിഞ്ഞു
 തൽകിരണസംഖ്യയോ അഥവാ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളു
 ടെ സംഖ്യയോ അനുസരിച്ചു വിഭാഗമാർ സുരതത്തിന്റെ
 എണ്ണം പറയേണ്ടതാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ ചൊറുയോടു ചേർന്നാ
 ലും ക്ഷണാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും കലഹംനിമിത്തം വേറെ
 കിടക്കാനിടയാകും. ശുക്രൻ ശനിയോടു ചേർന്നാലും ശനി
 യാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും തന്റെ സ്ത്രീയുമായി കലഹമുണ്ടാ
 കും. മൂന്നു, നാലു, അഞ്ചു, ഏഴു ഇവയിൽ ഏതെങ്കി
 ലും ഒരു ഭാവത്തിൽ ശുക്രനോടുകൂടിയ ചന്ദ്രനോ ശുക്രനാൽ
 വീക്ഷിക്കപ്പെട്ട ചന്ദ്രനോ നിന്നാൽ സ്വപ്നസ്മിയുമായി കല
 ഹം നേരിടും. ഏഴാംഭാവത്തിലും പത്താംഭാവത്തിലും പാ
 പയോഗം സംഭവിച്ചാൽ അവളുടെ വസ്ത്രം വലിച്ചുകീറിയ
 തായി പറയേണ്ടതാകുന്നു. മൂന്നാംഭാവത്തിൽ ബുധൻ നി
 ന്നാൽ സ്ത്രീയുമായി കലഹിച്ചു നിലത്തുകിടക്കാനിടയാകും.
 ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രനും രണ്ടിൽ ചൊറുയും നിന്നാലും ഈ ഫ
 ലംതന്നെ രാത്രിയിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കും.

ജാഗരം ചോരഭീത്യർത്ഥം രാശിനക്ഷത്രസന്ധിഷു
 ദൃഷ്ടശ്ചേദിധവാഭോഗമകരോദിതി കീർത്തയേൽ നന്യമ്

തത്സന്ധൗ ശുക്രസൗമ്യൗ ചേതദാ ദാസ്യഃ പതിം വദേൽ
യത്രകത്രാപി ശശിനം പാപഃ പശ്യന്തി ചേതദാ നന്യൗ
പുംസി ചാസജ്ജതി വധ്യഃ ശുഭാശ്ചേൽ പുരുഷപ്രിയം
സ്വാതപികാശ്വരൂജീവാക്താ രാജസൗ ശുക്രസോമജൗ
താമസൗ ശനിഭൂപുത്രൗ ചൈവം സ്രീപുണ്ണാസ്മതഃ

സാരം—രാശിസന്ധി, നക്ഷത്രസന്ധിഇവയിൽ പ്രശ്നം സംഭവിച്ചാൽ ചോദയത്താൽ ഉണർന്നുപോയി എന്നും മേല്പറഞ്ഞ സന്ധികളിൽ ഗ്രഹവീക്ഷണം സംഭവിച്ചാൽ വിധവാസംഭോഗം നടത്തിയെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു മേല്പറഞ്ഞ സന്ധികളിൽ ശുക്രനും ബുധനും നിന്നാൽ ചേശ്വാഭോഗം നടത്തിയെന്നു പറയണം. പ്രശ്നസമയത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ഏതൊരു ഭാവത്തിൽ നിന്നാലും പാപഗ്രഹങ്ങളാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ സ്രീ പരപുരുഷനിൽ ആശയോക്തൃഭാവമുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു. ചന്ദ്രനെ ശുഭൻ നോക്കിയാൽ സ്വഭൂതാചിൽ സ്നേഹമുള്ളവളാണെന്നു പറയാം. ചന്ദ്രൻ, ഗുരു, സൂര്യൻ ഇവർ സാതപികഗ്രഹങ്ങളും ശുക്രൻ, ബുധൻ ഇവർ രാജഗ്രഹങ്ങളും ശനി, കജൻ ഇവർ താമസഗ്രഹങ്ങളുമാകുന്നു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണമനുസരിച്ചു സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ ഗുണങ്ങൾ വിചാരിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

പുത്രകാണ്ഡം

പുത്രോല്പത്തിനിമിത്തം യൽ പ്രശ്നേ സ്രീഭിഃ കൃതേ സതി
ഉദാഹര്യസ്ഥമത്രോഷു രാഹുശ്ചേദഗർഭമാദിശേൽ
ലഗ്നാദാ ചന്ദ്രലഗ്നാദാത്രകോണേ സപ്തമേപിവാ നന്യൻ

ബൃഹസ്പതേ സ്ഥിതേ വാപി യദി പശ്യതി ഗർഭിണീ
ശുഭവർണ്ണേണ യുക്തശ്ചേൽ സുഖപ്രസവമാഭിശേൽ നമഃ

അരിനീചഗ്രഹസ്ഥഃശ്ചത്സുതാരിഷ്ടം ഭവിഷ്യതി
പ്രശ്നകാലേ തു പരിധൗ വൃഷേ ഗർഭവതീ ഭവേൽ.

തദന്തസ്ഥഗ്രഹവാശാൽ പുംസ്രീഭേദം വഭേദ് ബുധഃ
യത്ര തത്ര സ്ഥിതശ്ചന്ദ്രഃ ശുഭൈർദ്വൈതസ്തു ഗർഭിണീ.

ലഗ്നാ സ്രീ നവഭൂതേഷു ശുക്രാഭിത്യേന്ദവഃ ക്രമാൽ
തിഷ്ഠന്തി ചേന്ന ഗർഭസ്ത്വപാദേകത്രൈതേ സ്ഥിതാ ന ച.

സാരം—പുത്രോല്പത്തിയെ വിഷയമാക്കി സ്രീകളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രശ്നത്തിൽ പുത്രോല്പത്തിയുടെ നിമിത്തങ്ങളെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഉദയലഗ്നം ആരൂഢലഗ്നം ചന്ദ്രലഗ്നം ഇവയിൽ രാഹുനിന്നാൽ ഗർഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഉദയലഗ്നത്തിന്റെയോ ചന്ദ്രലഗ്നത്തിന്റെയോ അഞ്ചാംഭാവത്തിലോ ഒൻപതാംഭാവത്തിലോ ഏഴാംഭാവത്തിലോ ഗുരു നിന്നാലും ഇപ്പറഞ്ഞഭാവങ്ങളിൽ ഗുരു നോക്കിയാലും ഗർഭിണിയാണെന്നു പറയണം. ഗുരു ശുഭവർണ്ണത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്നാൽ സുഖപ്രസവത്തെയും ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നീചക്ഷേത്രത്തിലോ നിന്നാൽ സന്താനത്തിന് അരിഷ്ടത്തെയും പറയണം. പരിവേഷമെന്ന ഉപഗ്രഹം ഈ വർ്ത്തിൽ നിന്നാൽ സ്രീ ഗർഭിണിയായിരിക്കും. പരിവേഷത്തോടുചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു സന്താനത്തിന്റെ സ്രീപുരുഷഭേദത്തെ പറയണം. ചന്ദ്രൻ ഏതൊരുഭാവത്തിലെങ്കിലും ശുഭനോടുചേർന്നു നിന്നാൽ സ്രീ ഗർഭിണിയാണെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്നത്തിന്റെ മൂന്നാംഭാവത്തിലും ഒൻപതാംഭാവത്തിലും അഞ്ചാംഭാവത്തിലും യഥാക്രമം ശുക്രൻ സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവർ നില്ക്കുകയോ ഇപ്പറഞ്ഞഭാവങ്ങളിൽ ഈ മൂന്നുഗ്രഹങ്ങളും ഒന്നിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ ഗർഭമുണ്ടാകുകയില്ല.

സ്രീപുംവിവേകേ ഗർഭിണ്യഃ പൃഷ്ഠേ വാ തത്ര കാലഃക
പരിവേഷാദികൈ ദൃഷ്ടേ തസ്യ ഗർഭേ വിനശ്യതി. നന്ദ
ലഗ്നാഭാജസ്ഥിതേ ചന്ദ്രേ പുത്രാ സുതേ സമേസുതാം
വശാനക്ഷത്രരാശീനാം യഥായോഗം സുതം സുതാം. നന്ദ
ലഗ്നാത്തുതീയനവമദശമൈകാദശേഷപി
ഭാനഃ സ്ഥിതശ്ചേൽപത്രസ്സൗൽ തഥൈവ ചശനൈശ്ചഃ
ഔജസ്ഥാനഗതാസ്സേവ ഗ്രഹാശ്ചേൽ പുത്ര സംഭവഃ
സമസ്ഥാനഗതാസ്സേവ യദി പുത്രീ ന സംശയഃ നന്ദ
ആരൂഢാൽ സപ്തമം രാശിം യാവച്ഛീതാംതുരേഷ്വരി
താവനക്ഷത്രസംഖ്യാകൈസ്സുതേ സാ ദിവസൈസ്സുതം.

സാരം—ഗർഭത്തിൽ വസിക്കുന്ന ശിശു ആണോ പെ
ണ്ണോ എന്നറിവാൻ പ്രശ്നം നടന്നാൽ ഇപ്രകാരം ചിന്തി
ക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രശ്നസമയത്തിൽ പരിവേഷം മുതലാ
യവയാൽ ലഗ്നാ വിഷ്ണിക്കുപ്പാൽ ഗർഭം നശിച്ചുപോകും.
ചന്ദ്രൻ പ്രശ്നലഗ്നാൽ ഔജരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താൽ
ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുന്നുണ്ട്. ചന്ദ്രൻ യുഗ്മരാശി
യിൽ നിന്നാൽ സ്രീസതാനത്തെ പ്രസവിക്കും. പ്രശ്ന
സമയത്തെ നക്ഷത്രം രാശി ഇവയുടെ സ്രീ പദങ്ങളേമന
സരിച്ചും ശിശുവിന്റെ സ്രീപദങ്ങളേമന ചിന്തിക്കേണ്ട
താകുന്നു. പ്രശ്നലഗ്നത്തിൽനിന്നു മൂന്നു, ഒൻപതു, പ
ത്തു, പതിനൊന്നു ഈ ഭാവങ്ങളിൽ സൂര്യൻനിന്നാലും ശനി
നിന്നാലും പദങ്ങളുടനതെ പ്രസവിക്കും. പ്രശ്നസ
മയത്തിൽ സകല ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഔജരാശിസ്ഥിതി ഭവി
ച്ചാൽ ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിക്കും. എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും
യുഗ്മരാശിയിൽനിന്നാൽ പ്രസവിക്കുന്നതു പെൺകുട്ടിയെ
ആണെന്നു സംശയംകൂടാതെ പറയണം. ആരൂഢരാശി
യിൽനിന്നു ഏഴാംഭാവത്തിൽ ചന്ദ്രൻ കടക്കാൻ എത്ര
നക്ഷത്രങ്ങൾ വേണ്ടിവരുമോ അത്രയും ദിവസത്തിനുള്ളിൽ
പ്രസവം നടക്കുമെന്നു പറയണം.

പത്രാരിഷ്ടകാണ്ഡം

സുതാരിഷ്ടമഥോ വക്ത്യേ സദ്യഃ പ്രത്യയകാരകാ
ലഗ്നാൽ ഷഷ്ഠസ്ഥിതേ ചന്ദ്ര തദസ്തേ പാപസംയുതേ.

മാതൃസ്സതസ്യ മരണം കിന്തു പഞ്ചമഷഷ്ഠയോഃ
പാപാസ്തിഷ്ഠന്തി ചേന്മാരുമരണം ഭവതി ധ്രുവാ. നവം

ദാദശേ ചന്ദ്രസംയുക്തേ പുത്രചാമാക്ഷിനാശനം
വ്യയസ്ഥേ ഭാസ്തദേ നശ്യേത് പുത്രദക്ഷിണലോചനം.

പാപഃ പശ്യന്തി ഭാനം ചേൽ പിതർമരണമാദിശേൽ
ചന്ദ്രേണ യുക്തേ ദൃഷ്ട്വാ വാ മാതൃമരണമാദിശേൽ. ൧൨൮൨

സാരം—ഉടൻ്ടി വിശ്വാസംനല്കുന്ന സന്താനാരിഷ്ടത്തെ
ഇനിപ്പറയുന്നു. പ്രശ്നലഗ്നത്തിന്റെ ആരാംഭാവത്തിൽ ച
ന്ദ്രൻ നല്കുകയും അതിന്റെ ഏഴാംഭാവത്തിൽ പാപൻ നി
ല്ക്കുകയും ചെയ്താൽ കുട്ടിക്കും തള്ളയ്ക്കും മരണം സംഭവിക്കും.
എന്നാൽ അഞ്ചിലും ആറിലും പാപന്മാർ നിന്നാൽ നിശ്ച
യമായി മാതാവു മരിക്കും. ചന്ദ്രനഭാമ്കത്തു ചന്ദ്രൻ നി
ന്നാൽ കുട്ടിയുടെ ഇടത്തെ കണ്ണും സൂര്യൻനിന്നാൽ വലത്തേ
ക്കണ്ണും നശിക്കുന്നതാണ്. സൂര്യനെ പാപന്മാർ വീക്ഷി
ച്ചാൽ പിതാവിനു മരണത്തെയും സൂര്യൻ ചന്ദ്രനോടുചേ
ന്നോ ചന്ദ്രന്റെ നോട്ടത്തോടുകൂടിയോ നിന്നാൽ മാതാവി
നു മരണത്തെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ചന്ദ്രാദിത്യേ ഗുരുഃ പശ്യേന്മാതാ പിത്രോർഗഭോ ഭവേൽ
യദിലഗ്നഗതോ രാഹുർജീവദൃഷ്ടി വിവർജിതഃ നവം

ജാതസ്യ മരണം ശീഘ്രം വദേദത്ര ന സംശയഃ
ദാദശസ്ഥാവക്ചന്ദ്രേ നേത്രയുഗ്മം വിനശ്യതി നവം

ഷഡ്വേ വാ പഞ്ചമേ പാപാഃ പശ്യന്തിന്ദ്രിവാകരൗ
 മാതാപിത്രോസ്ത മരണം തയോർമ്മന്ദഃ സ്ഥിതൊ യദി
 ഭ്രാന്തനാശം തഥാ ഭേദമൊ മാതൃലസ്യമൃതിം വദേൽ
 ഉദയാദിത്രികാനാം തു കണ്ഠകേഷു ശുഭോ യദി നവ്യനു
 മിത്രസ്വാശുചവർണ്ണാസ്സ സർപ്പാരിഷ്ടം വിനശ്യതി
 ലഗ്നം ച ചന്ദ്രലഗ്നം ച ജീവോ യദി ന പശ്യതി നവ്യ
 പാപാഃ പശ്യന്തി ചേൽ പുത്രോ വൃദിചാരേണ ജായതെ

സാരം—പ്രശ്നസമയത്തിൽ ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരെ ഗു
 രുനോക്കിയാൽ മാതാ പിതാ പിതാവിനും രോഗത്തെപ്പായ
 ണം. രാഹു ലഗ്നത്തിൽനില്ക്കുകയും ഗുരുവിനാൽ വീക്ഷിക്ക
 പ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജനിച്ചശിശുവിനു വേഗ
 ത്തിൽമരണം സംഭവിക്കും; സംശയമില്ല. സൂര്യനും ചന്ദ്ര
 നും പ്രശ്നലഗ്നത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടാമിടത്തുനിന്നാൽ ക
 ടിയുടെ രണ്ടുകണ്ഠം നശിക്കും പ്രശ്നലഗ്നത്തിന്റെ ആ
 റിലൊ അഞ്ചിലോ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ, സൂര്യൻ ഇവരെ പാ
 പഗ്രഹങ്ങൾ വീക്ഷിച്ചാൽ മാതാവും പിതാവും മരിക്കും.
 ആറാംഭാവത്തിലൊ അഞ്ചാംഭാവത്തിലൊ ശനി നിന്നാൽ
 സഹോദരനോശത്തെയും ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ചൊല്ലാ നിന്നാൽ
 മാതൃലമരണത്തെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഉദയാ, ആരൂഢം
 ചന്ദ്രലഗ്നം ഇവയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ നില്ക്കുകയോ
 ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ മിത്രക്ഷേത്രം, സ്വക്ഷേത്രം, ഉച്ചക്ഷേത്രം
 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ സകല അരി
 ഷ്ടതകളും നശിക്കുന്നതാണ്. ലഗ്നം ചന്ദ്രലഗ്നം ഇവ
 യെ വ്യാഴം നോക്കാതിരിക്കുകയും പാപന്മാർ നോക്കുകയും
 ചെയ്താൽ പുത്രൻ അന്യനാൽ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു
 പറയണം.

മൂരികാ കാന്ധം

മൂരികാലക്ഷണം സമൃദ്ധ പ്രവർത്തനം യഥാ തഥാ നവ്യവ
രാജാ സംയുതേ ചന്ദ്രേ ശത്രുഭയോ ഭവിഷ്യതി
നീചാരിസ്ഥാഃ പ്രപശ്യന്തി യദി ശത്രുസ്വ ഭഞ്ജനം നവ്യൻ
ശുഭഗ്രന്ഥേ ചന്ദ്രേ ദൃഷ്ടേ വാസ്തവേ ശുഭം ഭവേൽ
പാപഗ്രഹസമേതേഷു ചന്ദ്രാരുദ്രോദയേഷു ച. നന്ദൻ

പ്രകാ പ്രശ്നാന്തിതഃ കിന്തു തദന്യേണ ഹതോ ഭവേൽ
അഥാ കലഹാൽ വധം പരോണാപഹൃതം ഭവേൽ
തേഷു സ്ഥാനേഷു സൗമ്യേഷു വധംഗസ്തു ശുഭോ ഭവേൻ
പ്രദർശിതസ്വ വധംഗസ്വ ലഗ്നേ സ്തേ പാപസംയുത
വധംഗസ്യാദൗ വ്രണം ബ്രൂയാത് ത്രികോണോ
(പാപസംയുതേ

ശത്രുഭയംഗസ്തരോ വ്യാപ്തി ചതുർത്ഥ പാപസംയുതേ
വധംഗസ്വ ഭംഗാ മദ്ധ്യേ സ്യാദിതി ജ്ഞാതവാ വദേൽ
സുധീഃ

ഏകാദശേ തൃതീയേ ച പാപേ ശത്രുഗ്രഭഞ്ജനം. നന്ദൻ

സാരം—മൂരികയുടെ ലക്ഷണം യാതൊന്നോ അതി
നെക്കാൾ വഴിപോലെ പറയുന്നു ചന്ദ്രൻ രാജാവിനോടു
ചേർന്നിരിക്കാൻ മൂരിക ഒഴിഞ്ഞുപോകും. നീചരാശിയി
ലും ചന്ദ്രരാശിയിലും നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ചന്ദ്രനെനോ
ക്കിയാലും ഫലം അതുതന്നെയാണു്. ചന്ദ്രൻ ശുഭനോടുചേ
ർന്നാ ശുഭനാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടോ ഏകാദശത്തുനിന്നാൽ
മൂരികയ്ക്കു ശുഭതലം പറയണം. ചന്ദ്രലഗ്നം ആരൂഢം
ഉടയം ഈ സ്ഥാനങ്ങൾ പാപഗ്രഹയുതമായിരുന്നാൽ
പ്രകാശം അതേ ശത്രുത്താൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നതാണു്.

അല്ലെങ്കിൽ കലാഹിനനിമിത്തം ശത്രുവും ശത്രുവിനാൽ അപഹരിക്കപ്പെടും. ഇപ്പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ നിന്നാൽ ശത്രുവും നന്മയെച്ചെയ്യുന്നതാണ്. പ്രാച്യോദ്ധ്വം ഏതൊരു രാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകൊണ്ടു ശത്രുവും ദൈവജ്ഞനെ കാണിച്ചുവോ ആ ഖഡ്ഗംഗാഗതത്തിലോ അതിന്റെ ഏകാംഭാവത്തിലോ പാപൻ നിന്നാൽ ഖഡ്ഗം മുവട്ടിൽ വെച്ചു മുറിയായിട്ടയാകും അഞ്ചാംഭാവത്തിലും ഒൻപതാംഭാവത്തിലും പാപന്മാർ നിന്നാൽ ഖഡ്ഗംഗതത്തിലോ ഭംഗം നേരിടും. പത്തിലും നാലിലും പാപന്മാർ നിന്നാൽ ഖഡ്ഗം മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചു ടെിയുന്നതാണ്. പതിനൊന്നാംഭാവത്തിലോ മൂന്നാംഭാവത്തിലോ പാപന്മാർ നിന്നാൽ ഖഡ്ഗംഗതത്തിന്റെ അഗ്രഭാഗം ടെിയായിട്ടുണ്ടു്.

മിത്രസപാത്യച്ചനിചാരിവർഗ്ഗാനധിഗതാ ഗ്രഹാ.
തത്തപദ്യസ്ഥലായത്തം ശത്രുമിത്യഭിധീയതേ ൨൯൭

* സന്ദുഖോ യദി ഖേടസ്ത്യാത്തദീയം ഖഡ്ഗമുച്യതേ
തിര്യങ്മുഖശ്ചേതജ്ജസ്രമന്യഭീമമിരീരയേൽ ൨൯൬

* “സന്ദുഖോ യദി ഖഡ്ഗീ സ്ത്യാൽ” എന്നു പാഠഭേദം കാണുന്നു. ഈ പാഠത്തിന്നു അർത്ഥവൈകല്യം സഭവിക്കുന്നതിനാൽ “സന്ദുഖോ യദി ഖേടസ്ത്യാൽ” എന്ന പാഠത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും സന്ദുഖശബ്ദത്തെ പ്രകൃതത്തിന്നു സരിച്ചു പരസ്സമുച്ഛിന്യെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തതാകുന്നു. ജിതേന്ദ്രമാല 336-ാ പാട്ടൽ, സ്വീകൃതപാഠഭേദത്തെയും ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെയും അനുക്രമിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ആ പാട്ടൽ അടിയിൽ കുറിക്കുന്നു.

തന്നേർമുകനോക്കിററനൽതാൻതർപിരിതു
പിന്നെ മുകനോക്കിർ പിറരതാ — മിന്നേ
കവിഴ്തു നിവനോക്കിർ കൈയടയാൻചാക
മവിഴ്തു നിവൻചേർവതരെ.

അധോമുഖേ സത്ഗ്രാമേ ച്യുതമാഹുതമുച്യതേ
തത്തച്ഛ്യാനരരൂപേണ സ്വാന്യാഹരണവിന്യതിഃ

സാരം ഉദയം, ആരൂഢം, ഛത്രം ഈ രാശികളെ മി
ത്രവർഗ്ഗം സ്വവർഗ്ഗം, അത്യുച്ചവർഗ്ഗം ശത്രുവർഗ്ഗം, നീചവർഗ്ഗം
ഇവയിൽ. ഏതു വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ച ഗ്രഹം നോക്കുന്നപോ
ഖഡ്ഗം ആ വർഗ്ഗത്താൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആളിന്ദ്ര
താണെന്നു പറയണം. എങ്ങനെയെന്നാൽ ഉദയാരൂഢ
രാശികളെ മിത്രവർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ച ഗ്രഹം വീക്ഷിക്കുന്ന
വെങ്കിൽ ഖഡ്ഗം ബന്ധുവിന്ദ്രതാണെന്നും സ്വവർഗ്ഗത്തെ
പ്രാപിച്ച ഗ്രഹം വീക്ഷിക്കുന്നവെങ്കിൽ ഖഡ്ഗം സ്വന്തമാ
ണെന്നും അത്യുച്ചവർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ച ഗ്രഹം വീക്ഷിച്ചാൽ
ഖഡ്ഗം തന്നെക്കാൾ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന ആളിന്ദ്രതാ
ണെന്നും നീചവർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ച ഗ്രഹം ദുഷ്ടിചെ
യ്ക്കാൽ ഖഡ്ഗം തന്നിൽ താണു ഭവന്ദ്രതാണെന്നും
ശത്രുവർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ച ഗ്രഹം വീക്ഷിക്കുന്നവെങ്കിൽ
ഖഡ്ഗം ശത്രുവിന്ദ്രതാണെന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(1) സമുഖഗ്രഹം (പരസ്പരദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹം) ഉദയാരൂഢ
രാശികളെ വീക്ഷിക്കുമെങ്കിൽ ഖഡ്ഗം സ്വന്തമായിരിക്കും.

(2) തിര്യങ്മുഖഗ്രഹം (കുറുകെ നോക്കുന്ന ഗ്രഹം) നോക്ക
ുന്നവെങ്കിൽ ഖഡ്ഗം അന്യന്ദ്രതാകുന്നു. (3) അധോ

മുഖഗ്രഹം (കീഴോട്ടു നോക്കുന്ന ഗ്രഹം) നോക്കുന്നവെങ്കിൽ
യുദ്ധത്തിൽ ഖഡ്ഗം പ്രതിപക്ഷിയാൽ നിലംപതിപ്പിക്ക
പ്പെട്ടതാണെന്നു പറയണം. അതതുഗ്രഹത്തിന്റെ ചേഷ്ടാ
നസരണം ഖഡ്ഗം തന്ദ്രതോ അന്യന്ദ്രതോ അപഹ

(1) (2) (3) സമുഖഗ്രഹം തിര്യങ്മുഖഗ്രഹം
അധോമുഖഗ്രഹം ഇവയെ ധാതുജ്ഞാനകാശ്യത്തിൽ
നിന്നും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

മഹവ്വ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

രിക്കപ്പെട്ടതോ മറക്കപ്പെട്ടതോ ഇത്യാദി വിവാങ്ങൾ ഗ്രഹി
ച്ചുകൊള്ളണം.

ശല്യപ്രശ്നേ തു തൽക്കാലേ പാദഭാവസ്യനേത്രയുക്ത
അഭ്യസ്താ ഗുപസന്ദ്യോദിശേഷാണാം ഫലമുച്യതേ.

സാരം—ശല്യപ്രശ്നത്തിൽ തൽക്കാലമായ അള
ന്നു് അതിനോടു് ഇരുപത്തെട്ടു കൂട്ടി പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു
ഗുണിച്ചു് പതിനാറുകൊണ്ടു് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ശിഷ്യ
ത്തിന്നു ഫലം പറയുന്നു.

പതിനാറുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ശിഷ്യമിച്ഛാതെ വന്നാൽ
ശിഷ്യം പതിനാറാണെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

കപാലാസ്ഥിഷ്ടികാപോഷ് കാഷ്ടഭോവിദ്രായഃ
ശവാങ്ഗാകധാന്യാനി ധനപാഷാണദർഭാഃ പാപൻ
ഗോസ്ഥിശ്വാസ്ഥിപിശാചാശ്വ ക്രമാർഹ്വാനി ഷോഡശ.

സാരം—ശല്യങ്ങൾ (1) തലയോട്ടു് (2) അസ്ഥി (3)
ചെങ്കൽ (4) ഓട് (5) വിറക് (6) ഭോരോവിഗ്രഹം (7)
ചാമ്പൽ (8) ശവം (9) കരി (10) ധാന്യം (11) ധനം
(പൊൻ വെള്ളി തുടങ്ങിയവ) (12) കരിങ്കൽ (13) തവള
(14) പശുവിന്റെ അസ്ഥി (15) പട്ടിയുടെ അസ്ഥി (16)
പിശാചം ഇങ്ങനെ യാദാക്രമം പതിനാറാകുന്നു.

ഏഷു ശല്യേഷു മണ്ഡൂകസ്വപ്നഗോസ്ഥി ച ധാന്യകം
ദൃഷ്ട്വേദമേതമം ചാന്യേ സർവ്വേവ്യരശ്നുഭാവഹാ

സാരം—ശല്യങ്ങൾ പതിനാറിൽ തവള ധനം പശുവി
ന്റെ അസ്ഥി ധാന്യം ഈ ശല്യങ്ങൾ കാണപ്പെടുമെങ്കിൽ
അതു് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മറ്റുള്ള ശല്യങ്ങളെല്ലാം
അശുഭങ്ങളാണു്. ആദ്യത്തെ പദ്യത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോ
ലെ അളന്നുകിട്ടിയ ഛായയോടു് ഇരുപത്തെട്ടുകൂട്ടി പന്ത്ര

ണ്ടുകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു പതിനാറുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ശിഷ്ടം ശല്യങ്ങളുടെ ക്രമസംഖ്യയെ കുറിക്കുന്നു. ഹായ അളന്നപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു അടി കണ്ടുവന്നിരിക്കട്ടെ; അതിനോടു ഇരുപത്തെട്ടു കൂട്ടമ്പോൾ നാല്പതു കിട്ടും. അതിനെ പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഗുണിച്ചാൽ ഫലം നാന്നൂററിഎൺപതാണ്. 480-നെ 16 കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ശിഷ്ടമില്ല. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ശിഷ്ടം പതിനാറാണെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അനന്തസരിച്ചു ഇവിടെ പിശാചു ശല്യം കാണപ്പെട്ടു പിശാചുശല്യം അശുഭമാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അമിചക്രം പ്രവഞ്ചാമി യഥാ സർവ്വജ്ഞദാക്ഷിതം ൪൦൧

ഭൂവും ശല്യം തഥാ ശൂന്യം യേന ജാനാതി സാധകാഃ
ഉല്പാദോ വോച്ഛികം ലോപ്യം തിര്യക് പഞ്ചതഥൈവ ചർഛ

അമിചക്രം ഭവഭേദമജ്ഞവിംശതി കോഷ്ഠകം
അഷ്ടാവിംശതികോഷ്ഠമുച്ഛിയാദികം നൃസേൽ

യത്ര ഭേ തിഷ്ഠതി ശശി തത്ര ശല്യമുദാഹൃതം
ഉദയർഷാദികം നൃസേദഷ്ടാവിംശതികോഷ്ഠകേ ൪൦൪

ഗണയേച്ചന്ദനക്ഷത്രം തത്ര ശല്യം പ്രകീർത്തിതം

സാരം—സർവ്വജ്ഞന്മാരാൽ പറയപ്പെട്ട അമിചക്രത്തെ ഞാൻ പറയുന്നു ഇതിൽനിന്നും ഭൂവും, ശല്യം ശൂന്യം ഈ മൂന്നിനെയും സാധകൻ അറിയുന്നു. കിഴമേൽ എട്ടുവരെയും കുറുകെ അഞ്ചു വരെയും വരയ്ക്കുക. ഇരുപത്തെട്ടു വണ്ഡങ്ങൾ കിട്ടും. ഇതത്രേ അമിചക്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ഈ ഇരുപത്തെട്ടു വണ്ഡങ്ങളിലും കാർത്തിക തുടങ്ങി ഇരുപത്തെട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളെയും (അഭിജിത്ത് ഉൾപ്പെടെ) യഥാക്രമം അടയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവയിൽ ഏതു നക്ഷത്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്നുവോ ആ സ്ഥാനത്തു ശല്യത്തെ

ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. പ്രശ്നസമയത്തിൽ ഉദിച്ച നക്ഷത്രം തുടങ്ങി ഇരുപത്തെട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളെയും ന്യസിച്ചു ചന്ദ്രൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നക്ഷത്രാവരം എണ്ണി അവിടെ ശല്യം നില്ക്കുന്നതായി ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

ന ധേനിവർത്തനൈകസ്ഥസ്സംഭ്രാന്തോ യത്ര ഭൂരഭേ
തത്ര ചക്രമഭം സ്ഥാപ്യം സ്ഥാനദപാമുഖസ്ഥിതം

സാരം—നിധിയെടുക്കാനായി ഏതൊരിടത്തു ചന്ദ്രി
ത്തിരിയുന്നുവോ ആ സ്ഥലത്തു് ഈ അചിപക്രത്തെ നേരാ
കാവണ്ണം സ്ഥാപിക്കണം.

തത്ര പൗഷ്കാശപിയാമ്യർക്കും കൃത്തികാ പിതൃഭാഗ്യകം
ഉത്തരാ ഫൽഗുനീ ലേഖ്യം പൂർവ്വപങ്ക്ത്യംഭസപ്തകം
അചിർബുധ്ന്യാദിപാദർക്കും ശതഭം ബ്രഹ്മസാപ്തഭം
പുഷ്യമസ്തം സമാലേഖ്യം ദിശീയാം പങ്ക്തിമാ സ്ഥിതം
വിധിവിഷ്ണുധനിഷ്ഠാഖ്യം സൗമ്യം രൌദ്രപുഷ്പം
ചിത്രാഭം ച തൃതീയായാം പങ്ക്തൈ ധിഷ്ഠ്യസസപ്തകം
വിശ്വർക്കം തോയഭം മൂലം ജ്യേഷ്ഠാമൈത്രവിശാഖകേ
സ്വാതീപങ്ക്തൈ ചതുർത്ഥ്യാം തു കൃതാ ചക്രം വിഭേ

(ഖയേൽ

ഏവം പ്രജായതേ ചക്രേ പ്രസ്താരാ പന്നഗാകൃതിഃ

ഭാരശാഖേ മഖായാമ്യേ ഭാരസ്ഥാ കൃത്തികാ മതാ രാഹു

സാരം—അചിപക്രത്തിന്റെ മേൽഭാഗം കിഴക്കും
കീഴ്ഭാഗം പടിഞ്ഞാറും വലതുഭാഗം തെക്കും ഇടതുഭാഗം
വടക്കുമാകുന്നു. കിഴക്കു് ആദ്യത്തെ വരിയിലുള്ള ഖണ്ഡിക
കളിൽ വടക്കേയറ്റത്തെ ഖണ്ഡികതുടങ്ങി (1) രേവതി
(2) അശ്വതി (3) ഭരണി (4) കാർത്തിക (5) മകം (6) പൂരം
(7) ഉത്രം ഈ ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങളെയും സ്ഥാപിക്കണം.
അനന്തരം അതിന്റെ താഴത്തെ വരിയിൽ (1) ഉത്തട്ടാതി
(2) പൂരുഷട്ടാതി (3) ചതയം (4) രോഹിണി (5) ആയില്യം
(6) പൂയം (7) അത്തം ഈ ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങളെ സ്ഥാപി
ക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്റെ താഴത്തെ വരിയിൽ (1) അഭി

ജിത്തു (2) തിരുവാണം (3) അവിട്ടം (4) മകയിരം (5) തിരുവാതിര (6) പുണർതം (7) ചിത്തിര ഈ ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങളെയും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ താഴത്തെ വരിയിൽ, അതായത് പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തെ വരിയിൽ 1. ഉത്രാടം 2. പൂരാടം 3. മൂലം 4. കേട്ട 5. അനിഴം 6. വിശാഖം 7. ചോതി ഈ നക്ഷത്രങ്ങളെയും അടയ്ക്കണം. ഇത്രയുംകൊണ്ട് അമിചക്രം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം അമിചക്രത്തിൽ നക്ഷത്രസ്വാസം ചെയ്യുകഴിയുമ്പോൾ ചാരത്തിന്റെ നേർക്കു കാത്തികയും ചാരത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള ശാഖകളിൽ യഥാക്രമം ഭരണിയും മകവും വരുന്നതാണ്.

അമിചക്രം

കിഴക്കു്.

		ചാരശാഖ	ചാരം	ചാരശാഖ		
		ശ്രവ		ശ്രവ		
വടക്കു്.	രേവതി	ചാരശാഖ	ഭരണി	കർക്കി	മകം	ഉത്രം
	ച	തി	ച	ച	ച	ര
	മഞ്ഞു	പൂരമ	ചരമം	രോഹി	ആയി	അത്തം
	ളംതി	ളംതി	ര	ണി	ലും	ര
വടക്കു്.	ചാരി	തിരു	അവിട്ടം	മകയി	തിരുവാ	ചിത്തിര
	ജിത്തു	വാണം	ച	രം	തിര	ര
	ര	ച		ര	ച	
	ഉത്രാടം	പൂരാടം	മൂലം	കേട്ട	അനിഴം	വിശാഖം
	ച	ച	ര	ര	ര	ര
						ചോതി
						ര

പടിഞ്ഞാറു്.

അമിചക്രത്തിൽ 'ര' എന്നും 'ച' എന്നും ഏഴുതിരിയിരിക്കുന്നിടത്തു രവിയുടേതെന്നും ചന്ദ്രന്റേതെന്നും മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണം

അശപീശപൂർവ്വാഷാധാദിത്രികാ പഞ്ചചതുഷ്ടയാ രാമ
രേവതീപൂർവാഭാർദ്ദ്രേന്ദ്രോഭാനൃന്യാനി തു ഭാസപതഃ

സാരം--അശപതിതടങ്ങി മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളും തിരു
വാതിരമുതൽ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളും പൂരാടം തടങ്ങി നാലു
നക്ഷത്രങ്ങളും രേവതി, പൂരുട്ടാതി ഈ രണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങളും
ചന്ദ്രന്റേതും, ബാക്കിയുള്ള രോഹിണി, മകയിരം, പൂരം,
ഉത്രം, അത്തം, ചിത്തിര, ചോതി, വിശാഖം, അനിഴം,
കേട്ട, മൂലം. അഭിജിത്തു്, ചന്ദ്രനും, ഉത്തട്ടാതി ഇവ രവിനു
ഭേദമാകുന്നു.

ഉദയാദിഗതനാഡ്യോ ഭനാഃ ഷഷ്ഠ്യാപ്തശേഷകൈ രാമ
ദിനോദഭക്തയുക്താ സ്പ്രിദഭക്താൽകാലചന്ദ്രമാഃ
ഷഷ്ഠിപുരം താ നിശാസാധം ശാഭോഭാപ്തകേ പുനഃ രാമ
യുഗൈരേറ്റോനം ഭേദഭക്താൽ പ്യാനാദിചക്ര പ്തം
ചന്ദ്രവൽസാധയേൽ സ്പ്രിദഭക്തസ്ഥം ചേഷ്ടകാലികാ രാമ

സാരം--തല്ക്കാലചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രത്തിൽ
കഴിഞ്ഞ നാഴിക (പ്രശ്നാനുഡസമയംവരെ കഴിഞ്ഞ
നാഴിക)യെ ഇരുപത്തേഴുകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ന്നാ കൊണ്ടു
ഹരിച്ചാൽ ശിഷ്ടം ഏതു കിട്ടുന്നുവോ, ഇഷ്ടദിവസത്തെ
നക്ഷത്രം തടങ്ങി അത്രാമത്തെ നക്ഷത്രത്തിൽ തല്ക്കാല
ചന്ദ്രൻ ദിനോദഭക്തനായി ഭവിക്കുന്നു. തല്ക്കാലനക്ഷത്ര
ത്തിലെ ഭക്തനാഴികയെ (കഴിഞ്ഞ നാഴികയെ) നൂറു കൊ
ണ്ടു ഗുണിച്ചു രാമ കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഹരണപല
ത്തെ വീണ്ടും നാലുകൊണ്ടു ഹരിക്കണം. ശിഷ്ടസംഖ്യ
കിഴക്കുതടങ്ങി ഏതു ദിക്കിനെ കുറിക്കുന്നുവോ ആ ദിക്കിൽ
തല്ക്കാലചന്ദ്രൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.
തല്ക്കാലസൂര്യനെ അറിവാനും ഇതുതന്നെയാണു മാർഗ്ഗം.

ഈ ക്രിയയെ ഉദാഹരണത്താൽ ചെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
(൧) തല്ക്കാലനക്ഷത്രം വിശാഖവും അതിൽ ഇഷ്ടദിവസം

വരെ കഴിഞ്ഞ നാഴിക ൨൧-ം ആണെന്നിരിക്കട്ടെ. ആളു കത്താഴികയായ ൨൧-നെ ൨൭ കൊണ്ടു പെരുക്കണം. ഫലം ൫.൩൭൭ വരും അതിനെ ൩൦ കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ശിഷ്ടം ൨൭ ആണല്ലോ കിട്ടുക. രജ്ജാലനക്ഷത്രമാകുന്ന ധിശാഖ മുതൽ ഏറ്റുണ്ണിയാൽ ൨൭-ാമത്തെ നക്ഷത്രം ചോതിയാകുന്നു രജ്ജാലചന്ദ്രൻ ചോതിയിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു ധരിക്കേണ്ടതാണ്. (൨.) ഇനി ദിക്കറിവാനുള്ള ക്രിയ യ്ക്കു് ഉദാ: രജ്ജാലചന്ദ്രന്റെ ഭൂകത്താഴിക (രജ്ജാല ചന്ദ്രനിൽ കഴിഞ്ഞനാഴിക) ൨൧ ആണല്ലോ. അതിനെ ൩൦ കൊണ്ടു ഗുണിച്ചാൽ ൧൨൩൦ ഗുണനഫലം കിട്ടും അതിനെ ൪൭ കൊണ്ടു ഹരിക്കണം. ൨൮ ഹരണ ഫലം വരും. അതിനെ ൪ കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ശിഷ്ടം ൪ തന്നെയാണല്ലോ. കിഴക്കേതുടങ്ങി ൪-ാമത്തെ ദിക്കായ വടക്കു രജ്ജാലചന്ദ്രൻ വർത്തിക്കുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പശ്ചാദപിലോകയേത്തര ചന്ദ്രപർക്കു വാചാന്യഭേദസ്ഥിതര ചന്ദ്രപർക്കു യദാഭേദ നിധിസ്തു ന സംശയഃ ൪൧൫ ഭാനുജ്വല സ്ഥിതര രത ചേതദാ ശല്യം ച നാസ്തഥാ

സാരം—മുഞ്ചൊന്നപ്രകാരം സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ സ്ഥിതി അറിഞ്ഞതിനുശേഷം അവർ സ്വഗൃഹത്തിലോ അന്യഗൃഹത്തിലോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ചന്ദ്രനും സൂര്യനും ചന്ദ്രന്റെ ഭവനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവിടെ വാസിയുണ്ടായിരിക്കും; സംശയമില്ല സൂര്യക്ഷേത്രത്തിൽ രണ്ടുപേരും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായാൽ മുഞ്ചൊന്ന ശല്യമുണ്ടായിരിക്കും; അന്യഥാ സംഭവിക്കുകയില്ല.

സ്വസ്വഭേദിതയം ജ്ഞേയം നാസ്തികിഞ്ചിദപി പശ്യതേ മനുസ്ഥിതം നപ്രഭതേ ദ്രവ്യം ചന്ദ്രേ കൂരഗ്രഹാനപിതേ

സാരം—സൂര്യനും ചന്ദ്രനും സ്വസ്വഗൃഹങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ഞാളും ഒരു ഗൃഹത്തിൽ സ്ഥിതി

ചെയ്യുന്നതുകണ്ടു്, നിധി, ശല്യം ഇവയുടെ സ്ഥിതി മേൽ പ്രകാരം മനസ്സിലാക്കിയാൽ, ചന്ദ്രനെ ക്രൂരഗ്രഹം നോക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിധിയുണ്ടെങ്കിലും അതു ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു പറയണം.

പുഷ്പേ ചന്ദ്രേ ഭവന്മുദ്രാ ക്ഷീണേ ചന്ദ്രേ ഽല്ലകോനിധിഃ
ഗ്രഹദൃഷ്ടിവശാൽ സോഽപി വിജേതേഽഥാ നവധാ ബുധൈഃ
മേമതാരം ച താദ്രാരം രത്നം കാന്യായസം രൂപ
നാഗം ചന്ദ്രേ വിജാനീയാദ് ഭാസ്കരാദിഗ്രഹേ ക്ഷിതേ

സാരം — ചന്ദ്രനു പുഷ്പിയുണ്ടായിരുന്നാൽ നിധിയിൽ മുദ്രയുണ്ടായിരിക്കും. ക്ഷീണചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ നിധി അല്ല മാത്രമായിരിക്കും. ചന്ദ്രനെ നോക്കുന്നതിന്നു ഗ്രഹങ്ങളെ ഭാരം സരിപ്പു്. ആർ ഇല്ലാത്തതായിട്ടുള്ളതിൽ വിജയമാരാൽ അറിയിപ്പെടാതെ വരാം. ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ നിധി അല്ല മേമതാരം ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ (നാഗവിചക്രത്തിലെ നക്ഷത്രസ്ഥിതികൊണ്ടു് ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ചന്ദ്രനെക്കാണാണല്ലോ നിധിയിരിപ്പുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ആ അഹിചക്ര ചന്ദ്രനെ ദ്രവചന്ദ്രൻ വീക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ) നിധി വെള്ളിയൊ മുത്തോ ആയിരിക്കുമെന്നും ക്ഷണനോക്കിയാൽ നിധി ചെമ്പായിരിക്കുമെന്നും ബുധൻ നോക്കിയാൽ പിശുളയാണെന്നും ശുഭ വീക്ഷിച്ചാൽ രത്നമാണെന്നും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ ചെങ്കലമെന്നും ശനി വീക്ഷിച്ചാൽ ഇരുമ്പെന്നും രാഹു ചാണെങ്കിൽ ഊയമെന്നോ കേതു നോക്കിയാൽ നാകമെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു. (മുദ്രയെന്ന പദത്തിനെ ചിലർ അധികമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വ്യാഖ്യാനത്തിനു സാധുതപം കല്പിക്കേണ്ടതാണു്. മൂലത്തിൽ ക്ഷീണചന്ദ്രനു് അല്പനിധി നിദ്ര്വശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പുണ്യചന്ദ്രനു് അനല്പനിധിയെ കല്പിക്കുന്നതു യുക്തമാണല്ലോ.)

മിശ്രൈർമ്മിശ്രം ഭവേദ് ദ്രവ്യം ശൂന്യം ദൃഷ്ടിവിപര്യയേ.
സർവ്വഗ്രഹേ ക്ഷിതേ ചന്ദ്രേ നിദ്രിഷ്ടോഽസൗ മഹാനിധി.

സാരം—പല ഗ്രഹങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിധിയും പല രൂപത്തോടുകൂടിയതായിരിക്കും യാതൊരു ഗ്രഹവും ചന്ദ്രനെ വീക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ നിധി ശൂന്യമാണെന്നു പറയണം. ചന്ദ്രൻ സർവ്വരാലും വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ (ഇവിടെ രാഹുക്കേതുകളിൽ ഒന്നിന്റെ യോഗത്തെ ദൃഷ്ടിക്കുപകരം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാൽമതി) മഹാനിധിയെ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളണം.

ശുഭക്ഷേത്രഗതേ ചന്ദ്രേ ലാഭസ്സുപന്നാത്ര സംശയഃ ൪൨൦
പാപക്ഷേത്രേ ന ലാഭോ ഹി വിജ്ഞേയഃ ഖഗചാരഗൈഃ

സാരം—ചന്ദ്രൻ ശുഭക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ, സംശയംവന്നാ നിധിപാദമുണ്ടാകും. പാപക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ ശനി ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന ശബ്ദനിർണ്ണയസമർത്ഥൻ അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഹേമതാരം ച താമ്രാരം പാഷാണം മൃണ്മയായസം ൪൨൧
സൂര്യാദിഗ്രഹഗേ ചന്ദ്രേ ദ്രവ്യഭാണ്ഡം പ്രജായതേ.

സാരം—ചന്ദ്രൻ സൂര്യഗ്രഹത്തിൽ നിന്നാൽ നിധിയായിരിക്കുന്ന പാത്രം തങ്കമയമാണെന്നും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ പാത്രം മുതുപരിച്ചതോ രജതമയമോ ആണെന്നും കജഗ്രഹത്തിൽ നിന്നാൽ ചെപ്പുകുടമെന്നും ബുധഗ്രഹത്തിൽ നിന്നാൽ പിള്ളപ്പാത്രമെന്നും ഗുരുഭവനത്തിൽ നിന്നാൽ പാഷാണകുടമെന്നും ശുക്രഗ്രഹത്തിൽ നിന്നാൽ മൺകുടമെന്നും ശനിഗ്രഹത്തിൽ നിന്നാൽ ഇരിമ്പുപാത്രമെന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഭക്തരാശ്യംശമാനേന ഭൂമാനം കോപിഭിഃ കരൈഃ ൪൨൨

നീചേ വിപ്ലവം പരം നീചേ ജലസ്ഥോഽസൗ ഭവേന്നിധിഃ
സ്വോച്ഛിസ്ഥം ഉജ്ജ്വലം ഭൂപും വനാംശകൃതമേണ ച

പരമോച്ഛേ പരേ തുങ്ഗേ ഭിത്തിസ്ഥം തപുഷ്ഠസംക്രമേ

സാരം—ചന്ദ്രൻ ഉജ്ജിച്ഛ രാശ്യംശകത്തിന്റെ കണക്കു കൊണ്ടും അതിന്റെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ എണ്ണം കൊണ്ടും ഭൂമിഭിത്തിയിലിരിക്കുന്ന നിധിയുടെ സ്ഥാനം കാണേണ്ടതാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ നീചാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ നിധി ലാഭവിഷയത്തിൽ വിപ്ലവം നേരിടമെന്നും പരമനീചത്തിൽ നിന്നാൽ നിധി ജലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നും പറയണം. ചന്ദ്രൻ തന്റെ ഉച്ചരാശിയിൽ നില്ക്കുകയോ അംശകിക്കുകയോ ചെയ്താൽ നിധി മുകളിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നും പരമോച്ഛത്തിൽ നില്ക്കുകയോ അംശകിപ്പുകയോ ചെയ്താൽ നിധി ഏറ്റവും മുകളിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നും ചന്ദ്രൻ രാശി സന്ധിയിൽ നില്ക്കുകയോ അംശകിക്കുകയോ ചെയ്താൽ നിധി ഭിത്തിയിലിരിക്കുന്നുവെന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ചന്ദ്രാംശഭക്തമാനേന ഭൂപുസംഖ്യാ വിധീകരേ രഹസ്യ

തന്ത്യാ ഭഗവതാപുലിഃ ഷഡ്വർഗ്ഗേന്ദുബലക്രമാൽ
ഗ്രഹോമുഖം ഗ്രഹശ്ചൈവ ക്ഷേത്രപാലഞ്ച മാതൃകാഃ

ദീപേശം ഭീഷണം അദ്രം യർക്കം നാശം വിദഃ ക്രമാൽ.
ഗ്രഹേ ഹോമഃ പ്രകർത്തവ്യോ മുഖേ നാരായണോ ബലിഃ

ക്ഷേത്രപാലേ സുതാം മാംസം മാതൃകായാം മഹാബലിഃ
ദീപേശേ ദീപജാ പൂജാ ഭീഷണേ ഭീഷണാർച്ചനം

അദ്രേ ച അദ്രജോജാപ്യോ യക്ഷേ യക്ഷാദിശാന്തയഃ
നാഗേ നാഗഗ്രഹാഃ പൂജാ ഗണനാഥേന സംയുതാഃ രഹസ്യ
ലക്ഷ്മീധരാദിതത്പാനി സർവ്വാഃശുഷ്ണു പൂജയേൽ.

സാരം—ചന്ദ്രൻ എത്ര അംശകം ഭജിച്ചുവോ അത്രയും നിധിയിരുപ്പുണ്ടെന്നു പറയണം. ഷഡ് വർഗ്ഗത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ബലവാനായിരുന്നാൽ അതിന്റെ (ചന്ദ്രൻഭജിച്ച അംശകത്തിന്റെ) പത്തുതൂണു നിധിയുണ്ടെന്നു പറയണം. ഓരോ ഭഗാംശത്തിനും യഥാക്രമം ഗ്രഹം, മുഖം, ഗ്രഹം, ക്ഷേത്രപാലം, മാതൃകകൾ, ഭീപേശം, ഭീഷണം, ഭദ്രം, യക്ഷം, നാശം ഇങ്ങനെ നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ഗ്രഹമെന്ന വൃദ്ധിക്കു ഹോമവും രണ്ടാമത്തെ മുഖമെന്ന വൃദ്ധിക്കു നാരായണബലിയും മൂന്നാമത്തെ ഗ്രഹമെന്ന വൃദ്ധിക്കു ഹോമവും നടത്തണം. നാലാമത്തെ ക്ഷേത്രപാലമെന്ന വൃദ്ധിക്കു മദ്യമാംസം നല്കണം അഞ്ചാമത്തേതായ മാതൃകാവൃദ്ധിക്കു മഹാബലി നടത്തേണ്ടതാകുന്നു. ആറാമത്തെ ഭീപേശവൃദ്ധിക്കു ഭീപാരായനയും ഏഴാമത്തെ ഭീഷണമെന്ന വൃദ്ധിക്കു ഭീകരഭവതാപൂജയും നടത്തേണ്ടതാകുന്നു. എട്ടാമത്തേതായ ഭദ്രമെന്ന വൃദ്ധിക്കു ഭദ്രസൂക്തം ജപിക്കുകയും ഒൻപതാമത്തെ യക്ഷവൃദ്ധിക്കു യക്ഷാദികളെ ശാന്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. പത്താമത്തേതായ നാശമെന്ന വൃദ്ധിക്കു ഗണനാഥനോടുകൂടിയ നാശഗ്രഹങ്ങളെ പൂജിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും ലക്ഷ്മീധരാദിതത്വങ്ങളെ വിശേഷിച്ചും പൂജിക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഏവം കൃതേ വാധാനേ ഹി നിരസാഭ്യോഽപി സിദ്ധ്യതി നിധിപ്രാപ്തോ നരാഭോകേ വന്ദനീയാ ന സംശയഃ

സാരം—ഇപ്രകാരം പൂജാവിധാനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ എത്രതന്നെ അസാധ്യമായിരുന്നാലും സാധിക്കുന്നതാണ്. നിധിയെടുത്ത മനുഷ്യൻ സംശയംവിനാ ലോകത്തിൽ വന്ദിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനായി ഭവിക്കുന്നു. ശങ്ക്രാസ്ഥലസ്വ വിസ്താരായാമാവന്യോന്യതാഡിനൈ വിംശത്യാപഹൃതം ശേഷമന്തിരിതി കീർത്തിതം രത്നീം ഗുണിതപാ നവഭിന്നിരീസന്താനമുച്യതേ

തൽപ്രദേശം ഗുണിതപാഠകൈർ ഹൃതപാ വിംശതിഭിര്യദി
ശിഷ്ടമംഗളമേവോക്തം രത്നപ്രാദേശമംഗളം

ഏവം ക്രമേണ രത്യാദ്യമായം കഥയേദധഃ

സാരം—നിധിയുണ്ടെന്നു ശങ്കിക്കപ്പെട്ട പ്രദേശത്തി
ന്റെ നീളവും വീതിയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ആളുന്ന് അ
വതമ്മിൽ പെരുക്കി ഇരുപതുകൊണ്ടു് ഹരിച്ചാൽകിട്ടുന്ന
ശിഷ്ടം അരത്തിയെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഗുണനഫലമാ
കുന്ന രത്തിയെ ഒൻപതുകൊണ്ടു് ഗുണിച്ചുകിട്ടുന്ന ഫല
ത്തിന്നു് നിരിസന്താനമെന്നുപോരാണം. അതിനെ വീണ്ടും
ഒൻപതുകൊണ്ടു് ഗുണിച്ചു് ഇരുപതുകൊണ്ടു് ഹരിക്കു
മ്പോൾ കിട്ടുന്ന ശിഷ്ടം അംഗുലമാകുന്നു. ഇതിനെ രത്ന
പ്രാദേശമംഗുലമെന്നു് പറയപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം ക്രിയ
ചെയ്തു്, ഭൂമിയുള്ളിൽ ഇത്രഅരത്തി ഇത്രഅംഗുലം താഴ്ച
യിൽ നിധിയിരുപ്പുണ്ടെന്നു പറയണം.

കേന്ദ്രാഖ്യ പാപയുക്തേഖ്യ പൃഷ്ഠം ശല്യം ന ദൃശ്യതേ

ശുഭഗ്രഹയുതേഷേഘ്യ ശല്യം തത്ര പ്രജായതേ

പാപസൗമ്യയുതേ കേന്ദ്രേ ശല്യമസ്തീതി നിട്ടീശേൽ രചര

സാരം—കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പാപസ്ഥിതിഭവിച്ചാൽ ചോ
ദിക്കപ്പെട്ട ശല്യം കാണപ്പെടുകയില്ല. കേന്ദ്രങ്ങൾ ശുഭ
ഗ്രഹയുതമായിരുന്നാൽ ശല്യം കാണപ്പെടുന്നതാണു്. പാ
പന്മാരും ശുഭന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നാൽ ശല്യമുണ്ടെന്നുമാത്രം
പറയണം.

രവിഃ പശ്ചാദി ചേദ്രവാ കജശ്ചേദു ബ്രഹ്മരാക്ഷസം

കേന്ദ്രേ ചന്ദ്രാരസ്ഥിതേ കജനക്ഷത്രകോഽധുകേ രചര

പിപീലികാധഃകേന്ദ്രേ തു ജീവചന്ദ്രസ്ഥനപിതേ

ജീവസ്ഥോ സൗമതേ കോഷ്ഠേ സ്വസ്തം ഗോപുരുഷാസ്ഥിനീ.

സാരം—സൂര്യൻ കേന്ദ്രത്തെ നോക്കിയാൽ ദേവനെ
യും കജൻ നോക്കിയാൽ ബ്രഹ്മരാക്ഷസനെയും പറയണം.

കേന്ദ്രത്തിൽ ചന്ദ്രനും ചൊവ്വയും നില്ക്കുകയും ആ രാശി ക്ഷണെൻ നക്ഷത്രകോഷമാവുകയും ചെയ്താൽ അടിയിൽ ഏറുമുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഗുരുവും ചന്ദ്രനും കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും ഗുരുവിന്റെ നക്ഷത്രത്തിൽ കോഷം ഭവിക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വസ്തൃത്തെയോ, പശുവിന്റെയോ പുരുഷന്റെയോ അസ്ഥികളെയോ പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ഉദയാരൂഡകേന്ദ്രേഷു സ്വഭാന്നയ്യഭി.തിഷ്ഠതി
രാഹുസ്ഥർക്ഷഗതേ കോഷേ വല്പീകമുപഭീപയുക്. ര്ന

സാരം - ഉദയാരൂഡകേന്ദ്രങ്ങളിൽ രാഹുനില്ക്കുകയും രാഹുവിന്റെ നക്ഷത്രത്തിൽ കോഷംഭവിക്കുകയുംചെയ്താൽ ഭീപത്തോടുകൂടിയ ചിതൽപറു ഉണ്ടെന്നു പറയണം.

തുഭാൻ കേന്ദ്രയുതാൻ പാപാഃ പശ്യന്തി ബലിനോ യദി
നൽക്ഷേത്ര വിദ്യതേ ശല്യമേഷു പാപാ യദി സ്ഥിതാഃ
ഭവയക്ഷപിശാചാദ്യാസ്തത്ര തിഷ്ഠന്ത്യസംശയം
ഗ്രഹാസ്തുസംഖ്യയാ തേഷാം ചാതമാനം വദേൽ സുധീഃ

സാരം കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹങ്ങളെ ബലവാന്മാരായ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ശല്യമിരിപ്പുണ്ടെന്നു പറയണം. കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പാപന്മാർ നിന്നാൽ ഭവയക്ഷപിശാചാദികൾ ആ സ്ഥലത്തുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അവർ ഗ്രഹങ്ങളുടെ കിരണസംഖ്യയനുസരിച്ചുള്ള താഴ്ചയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു വിഭാഗമാർ പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ചന്ദ്രേ ബുധേന സംയുക്തേ ബുധനക്ഷത്രകോഷഗേ
സ്വശല്യം വിദ്യതേ തത്ര കേന്ദ്രേ ശുഭക്രന്ദസംയുതേ. ര്രം
ശുക്രസ്ഥിതർക്ഷഗേ കോഷേ രൗപ്യം ശോഭതശിലാപി വാ
പഞ്ചധ്വംസുഭൂതാനി സ്വപാദൈകം തഥൈവ ച ര്രഥ
സാൽരൂപാക്ഷിരവയഃ സൂര്യാഭീനാം കരാ സൂതാഃ
ശല്യാഗാധമനേനൈവ കരേണ കഥയേൽ സുധീഃ ര്രൗ

സാരം—ചന്ദ്രൻ ബുധനോടുകൂടി ബുധനക്ഷത്രകോ
 ഘൃത്തിൽ നിന്നാൽ തന്നിടുക, ചന്ദ്രൻ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളശ-
 ല്യം അവിടെയുണ്ടായിരിക്കും. കേന്ദ്രം ശുക്രചന്ദ്രന്മാരാൽ
 യുതമായിരിക്കുകയും ശുക്രനക്ഷത്രത്തിൽ കോഷ്ഠം ഭവിക്കു-
 കയുംചെയ്താൽ വെള്ളിയോ വെള്ളക്കല്ലോ ഉണ്ടായിരിക്കുമെ-
 ന്ന പറയണം. സൂര്യൻ തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു യഥാ-
 ക്രമാനുബന്ധം, അരൂ, എട്ടു, അഞ്ചു, ഒന്നുകാൽ, ഒന്നര-
 രണ്ടു, പന്ത്രണ്ടുവീതം കിരണങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
 ഈ കിരണസംഖ്യയനുസരിച്ച ഭൂമിയിൽ നിധിയിരിക്കുന്ന
 സ്ഥാനത്തിന്റെ താഴ്ചയെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം.

കൂപചാരകാണ്ഡം

അഥ വക്ഷേ വിശേഷേണ കൂപചാരേ വിനിർണ്ണയം
 ആയാമേ തപശ്ചരേഖാഃ സ്പുസ്തിർഗ്രേവാസു പഞ്ച ച
 ഏവം കൃതേ ഭവേൽ കോഷ്ഠമഷ്ടാവിംശതി സംഖ്യകം
 പ്രഭാരേപ്രാങ്മുഖംകൃതപാ കോഷ്ഠേഷേപതേഷു ബുദ്ധിമാൻ
 ഐശ്വര്യേ കോഷ്ഠപയം തൃകൃതപാ തുതീയാദിഷു ച ക്രമാൽ
 കൃത്തികാദിത്രയം നൃസ്യ രാദ്രഞ്ച രാദധോനുസേൽ. ര്രഭ
 തദുത്തരത്രയേഷേപവ പുനർവ്വസ്വാദികം ത്രയം
 തൽ പശ്ചിമാദിയാമ്യേഷഃ യഥാ ചിത്രാവസാനകം ര്രനു
 തൽ കോഷ്ഠപൂർവ്വയാഃ സ്വാതിവിശംഭേനുസ്യ തല്പരം
 പ്രദക്ഷിണക്രമാദഗ്നിനക്ഷത്രാന്താശ്ചതാരകാഃ ര്രഭ
 മധ്യാഹ്നാദക്ഷിണാശാസ്യം പശ്ചിമാസ്യം നിശാമുഖാൽ
 ചക്രമാലോകയേദപിദപാൻ രാത്യാലാഭുത്തരാനനം ര്രവ

സാരം—ഇനി കിണർവെട്ടിനെ സംബന്ധിച്ച നിർണ്ണയ-
 ണത്തെ പറയുന്നു. കീഴ്മേൽ എട്ടുവരകളും കുറുകെ അഞ്ചു

വരകളും മുമ്പ് അചിപക്രത്തിനു പറഞ്ഞതുപോലെ വരയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിൽ ഇരുപത്തെട്ടുകോഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ആ ഇരുപത്തെട്ടു വണ്ഡങ്ങളിലും അതതുസമയത്തിനനുസരിച്ച് ഇഷ്ടനക്ഷത്രം തുടങ്ങി നക്ഷത്രന്യാസം ചെയ്യണം. (രാത്രിയും പകലുംകൂടിയുള്ള സമയത്തെ, പ്രഭാതം മുതൽ മദ്ധ്യാഹ്നംവരെയും മദ്ധ്യാഹ്നം മുതൽ അസ്തമയംവരെയും അസ്തമയം മുതൽ അർദ്ധരാത്രിവരെയും അർദ്ധരാത്രി മുതൽ പ്രഭാതംവരെയും നാലായി ഭാഗിച്ച് ആ ഓരോഭാഗത്തിലും കിഴക്കുതുടങ്ങിയുള്ള ദിക്കുകളെ വൃത്യാസപ്പെടുത്തി ചക്രം വരയ്ക്കേണ്ടതുകൊണ്ടാണ് സമയമനുസരിച്ച് നക്ഷത്രന്യാസം ചെയ്യണമെന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്.) പ്രഭാതം മുതൽ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനുള്ളിൽ കൂപപ്രശ്നം നടത്തുന്നതായാൽ ചക്രത്തെ കിഴക്കു മുഖമാക്കിപ്പെയ്ത് (ചക്രത്തിന്റെ മേൽഭാഗം കിഴക്കാണെന്നു സങ്കല്പിക്കണം.) ചക്രത്തിൽ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും കോഷ്ടങ്ങൾ തള്ളി മൂന്നാമത്തെ കോഷ്ടം തുടങ്ങി കാർത്തികമുതൽക്കുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളെ സൂചിക്കണം. ഈ ചക്രത്തിന്റെയും അടുത്ത മൂന്നുസമയങ്ങളിലെ ചക്രങ്ങളുടെ മാതൃക അടിയിൽ ചേർക്കുന്നു.

1. പ്രഭാതം മുതൽ മദ്ധ്യാഹ്നംവരെയുള്ള സമയത്തിലെ കൂപവാതചക്രം.

കിഴക്കു്.

വടക്കു്.	അശ്വതി	മരണി	കാർത്തിക	രോഹിണി	മകയിരം	വിശാഖം	അനിഴം	തെക്കു്.
	അവതി	ആയില്യം	പുയം	പുനർവ്വസരം	തിരുവാതിര	ചോതി	കേട്ട	
	ഉത്തരം	മകം	പൂരം	ഉത്രം	അത്തം	ചിത്തിര	മൂലം	
	പൂരം	ചത്തം	അവിട്ടം	തിരുവോണം	അഭിജിതം	ഉത്രാടം	പൂരം	

പടിഞ്ഞാറു്.

൧൩൨

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

2. മദ്ധ്യാഹ്നംമുതൽ അസ്തമയംവരെയുള്ള സമയത്തിലെ
ക്രമപഞ്ചാതമക്രിം.

തെക്കുകൂടം.

കിഴക്കുകൂടം.	പൂയം	ആയി ലും	മകം	പൂരം	ഉത്രം	തിരു വോണം	അവട്ടം
	പുണർ തം	വിശാ ഖം	ചോതി	ചിത്തിര	അത്തം	അഭിജി ത്തം	ചതയം
	തിരുവാ തിര	അനിഴം	കേള	മൂലം	പൂരടം	ഉത്രടം	പൂരട്ടം തി
	മകയി രം	രോഹി ണി	കാത്തി ക	ഭരണി	അശ്വ തി	രേവതി	ഉത്തട്ടം തി

പടിഞ്ഞാറുകൂടം.

വടക്കുകൂടം.

3 അസ്തമയംമുതൽ അർദ്ധരാത്രിവരെയുള്ള സമയത്തിലെ
ക്രമപഞ്ചാതമക്രിം.

പടിഞ്ഞാറുകൂടം.

തെക്കുകൂടം.	ചോതി	വിശാ ഖം	അനിഴം	കേള	മൂലം	ഭരണി	കാത്തി ക
	ചിത്തിര	തിരു വോണം	അഭിജി ത്തം	ഉത്രടം	പൂരടം	അശ്വ തി	രോഹി ണി
	അത്തം	അവിട്ടം	ചതയം	പൂരട്ടം തി	ഉത്തട്ടം തി	രേവതി	മകയി രം
	ഉത്രം	പൂരം	മകം	ആയി ലും	പൂയം	പുണർ തം	തിരുവാ തിര

വടക്കുകൂടം.

കിഴക്കുകൂടം.

4. അർരാത്രിമുതൽ പ്രഭാതാവരെയുള്ള സമയത്തിലെ
കൂ പ ചാ ത ച ക്ര ളം .

വടക്കു്.

പടിഞ്ഞാറു്.	മരഭിചി ത്തു്	തിരു വരണം	അവിട്ടു	ചതയം	പുരുട്ടം തി	അമയി ലും	മകം
	മരൂടം	മരണി	അശ്വ തി	ചാവതി	മത്തുട്ടം തി	പുയം	പുരം
	പുരൂടം	കാത്തി ക	രോഹി ണി	മകയി രം	തിരുവം തിര	പുണർ തം	മരൂ
	മൂലം	കേട്ട	അനിഴം	വിശാ ഖം	ചോമി	ചിത്തിര	അത്തം

തെക്കു്.

മദ്ധ്യാഹ്ന പൈതൃമാരഭ്യ മൈത്രമാഭ്യം നിശാമുഖേ
അർരാത്രേ ധനിഷ്ഠാഭ്യം പൂർവ്വഭ് ഗണയേൽ ക്രമാൽ
ആഗ്നേയ്യാം ദിശിന്നൈര്യത്യാം വായവ്യാം കോഷ്ഠകഭപയം
ത്വക്തപാ പ്രത്യകമേവം ഹി തൃതീയാഭ്യം വിലോകയേൽ.

സാരം—മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ കൂപപ്രശ്നം തുടങ്ങിയാൽ
ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങൾ വിട്ടു മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡം
മുതൽ മകം നക്ഷത്രം തുടങ്ങി നക്ഷത്രാന്താസം ചെയ്യണം.
അസ്തമയാനന്തരം പ്രശ്നം സംഭവിച്ചാൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടു
ഖണ്ഡങ്ങൾവിട്ടു മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡം തുടങ്ങി അനിഴം
മുതൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ അടയ്ക്കണം. അർരാത്രികുശേഷം
പ്രശ്നം നടന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡം തുടങ്ങി അവിട്ടം
മുതൽ ന്യസിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ദിനാർദ്ധം സപ്തദിർഘതപാ യല്ലബ്ധം നാസികാദികം
ജ്ഞാതപാ തത്തൽ പ്രമാണേന കൃത്തികാദീനി വിന്യസ്യേൽ
യന്നക്ഷത്രം തദാ സിദ്ധം പ്രശ്നകാലേ വിശേഷതഃ
കൃത്തികാസ്ഥാനമാരഭ്യ പൂർവ്വഭ് ഗണയേൽ സൂര്യഃ രാത്രേ

യൽ കോഷ്ഠ ചന്ദ്രനക്ഷത്രം തത്രോദയക്രമാല്ലിവേൽ
 തദാ ഭീന്നിക്രമേണൈവ പൂർവ്വഭാഗണയേൽ സുധീഃ ൪൫൨
 സാരം—ഭീന്നമാനത്തിന്റെ പകുതിയെ ഏഴുകൊണ്ടു
 ഹരിച്ചുകിട്ടുന്ന നാഴിക വിനാഴികകളെ അറിഞ്ഞു പ്രഭാതം
 മുതൽ മദ്ധ്യാഹ്നംവരെ ആ നാഴികവിനാഴികയോളം സമ
 യങ്ങൾക്കു്, ഒന്നാംപട്ടികയിൽ ആദ്യത്തെ വരിയിൽ കാ
 ത്തികമുതൽ ന്യൂനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങളും
 യഥാക്രമം ആധിപത്യം വഹിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കേ
 ണ്ടതാകുന്നു. ഇതിനെ ഉദാഹരണത്താൽ വെളിപ്പെടു
 ത്താം ഭീന്നമാനം ൨൯ നാഴിക ൧൦ വിനാഴികയാണെന്നി
 രിക്കട്ടെ; അതിന്റെ പകുതി ൧൪ നാഴിക ൩൫ വിനാഴിക
 യാണല്ലോ ഈ നാഴികവിനാഴികകളെ ഒക്കൊണ്ടു ഹരി
 ച്ചാൽ ഹരണപലം ൨ നാഴിക ൫ വിനാഴിക കിട്ടുന്നതാ
 ണു്. ഒന്നാം പട്ടികയിൽ ഒന്നാമത്തെ വരിയിൽ മൂന്നാം
 മത്തെ ഖണ്ഡംമുതൽ, പ്രഭാതം തുടങ്ങി ൨ നാഴിക ൫ വി
 നാഴികവീതം കല്പിച്ചു ഓരോ വിഭാഗത്തിനും അതതു
 ഖണ്ഡികയിലെ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ആധിപത്യത്തെ സ്വീകരി
 ക്കേണ്ടതാകുന്നു. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനുശേഷം അസ്തമയംവരെ
 യും അതിനുശേഷം അർദ്ധരാത്രിവരെയും തദനന്തരം സൂര്യോ
 ദയംവരെയുമുള്ള മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾക്കും ഇപ്രകാരംതന്നെ
 അതതു വിഭാഗത്തിലെ ആകെയുള്ള നാഴികവിനാഴികകളെ
 ക്രിയചെയ്തു നക്ഷത്രാധിപത്യം അറിയേണ്ടതാകുന്നു. കൂടാ
 തെ പ്രശ്നകാലത്തിൽ ഏതൊരു നക്ഷത്രം ദുർദ്ദിനീത
 ത്താൽ സിദ്ധിക്കുന്നുവോ ആ നക്ഷത്രത്തെ പ്രഭാതത്തിൽ
 കാത്തികമുതലും മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ മകം മുതലും അസ്ത
 മയത്തിൽ അനിഴം മുതലും അർദ്ധരാത്രിയിൽ അവിട്ടം
 മുതലും എണ്ണുമ്പോൾ ആ നക്ഷത്രം ഏതു ഖണ്ഡത്തിൽ
 വരുന്നുവോ അതിൽ ചന്ദ്രനക്ഷത്രം ഏഴുതേണ്ടതാകുന്നു.

യത്രോദ്ദർദ്ദശ്വതേ തത്ര സമുദ്ധമുദകം ഭവേൽ

ശുക്രനക്ഷത്രകോഷ്ഠേ വാ ജലമസ്തീത്യുദാഹരേൽ ൪൫൪

ജീവനക്ഷത്രകോഷേതു തത്ര സ്വസ്തമുദീരയേൽ
തുലോക്ഷകർക്കാഭാളിമീനനക്രാശ്വരാശയഃ ൪൫൫

ജലരൂപാസ്തദഭയേ ജലമസ്തീതി നിർദ്ദിശേൽ
തത്രസ്ഥൗ ചന്ദ്രശുക്രൗ ചേദസ്തീ തത്ര ബഹുദകം. ൪൫ 10

സാരം - മേൽപ്രകാരം ക്രിയചെയ്തു നോക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രനക്ഷത്രം ഏതു കോഷത്തിൽ വരുന്നുവോ അവിടെ ജലമധികമുണ്ടെന്നു പറയണം. ശുക്രനക്ഷത്രമുള്ള കോഷത്തിൽ ജലമുണ്ടെന്നുമാത്രം പറയേണ്ടതാകുന്നു. തുലാം, ഇടവാ, കർക്കടകം, കുംഭം, വൃശ്ചികം, മീനം, മകരം എന്നീ ജലരാശികൾ ഉദിക്കുന്നുവങ്കിൽ ജലമുണ്ടെന്നു പറയാം. അവിടെ ചന്ദ്രനോ, ശുക്രനോ നിന്നാൽ ജലം അധികമുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതാണ്.

ബുധജീവോദയേ തത്ര കിഞ്ചിജ്ജലമുദീരയേൽ
ഏതാൻ രാശീൻ പ്രപശ്യന്തി യദി ശമ്പ്നക്ത്രമിജാഃ ൪൫൭
ജലം ന വിദ്യതേ തത്ര ഫണിദൃഷ്ടേ ബഹുദകം

സാരം - ആ ഉദയരാശിയിൽ ബുധജീവന്മാർ നിന്നാൽ അല്പജലത്തെ പറയണം. ശനിസൂര്യജന്മാർ ആ രാശികളെ നോക്കിയാൽ ജലമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. രാഹു നോക്കിയാൽ ബഹുജലത്തെ പറയണം.

അധസ്താദഭയാരൂഢാത്തസ്തത്ര തുപരിസ്ഥിതേ ൪൫൮
ജലഗ്രഹയുതേ ദൃഷ്ടേ ചാധശ്ചേൽ പ്രാദധോജലം
ഉൗഘപദൃഷ്ടിഗ്രഹോ രാശാവുഘപമേവോദകം ഭവേൽ.

സാരം - ഉദയാരൂഢരാശി താഴെയും ഛത്രരാശി മുകളിലുമായി വരികയും ആ ഛത്രരാശിയിൽ ജലഗ്രഹം വീക്ഷിക്കുകയോ നില്ക്കുകയോ ചെയ്തതും ചെയ്താൽ ജലം അടിയിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയണം. ഉൗഘപദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹം നോക്കുന്നതായാൽ ജലം മുകളിലുണ്ടെന്നു പറയണം.

ഉത്ഭവാധഃ സ്ഥലയോഃ പാപാസ്തിഷ്ണതി യദിനോദകം
അധോജലം ചതുസ്സപാനാദസ്താനുത്യാഗമോ ഭവേൽ. ര്നം

ഭഗവതേ നവതേ വർഷേ കേപിടാഹ്മനീഷിണഃ
ജലാജലഗ്രാഹവശാജ്ജലനിർണ്ണയമീരയേൽ. ര്നം

സാരം—ഉദയാത്രാശ്ചരാശിയുടെ മുകളിലും താഴെയും പാപഗ്രാഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ജലമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഉദയാത്രാശ്ചരാശിയുടെ നാലാമിടത്തിന്റെ താഴെ പാപഗ്രാഹം നിന്നാൽ ജലം അടിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും ഏഴാമിടത്തിന്റെ താഴെ നിന്നാൽ നദിയിൽനിന്നും ഉററുണ്ടാകും. ചില വിഭാഗങ്ങൾ പത്താംവർഷത്തിലോ ഏഴാംവർഷത്തിലോ നദ്യാഗമനം ഭവിക്കുമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ജലഗ്രാഹത്തെക്കൊണ്ടും ഇതരഗ്രാഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ജലനിർണ്ണയം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

കേന്ദ്രേഷു തിഷ്ഠതശ്ചന്ദ്രജീവൌ യദി ശുഭോദകാ
ചന്ദ്രേ ശുക്രയുതേ കേന്ദ്രേ പർവ്വതേ ഽപി ജലം വദേൽ

സാരം—കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ചന്ദ്രജീവന്മാർ സ്ഥിതിചെയ്താൽ ശുഭജലം ലഭിക്കും. കേന്ദ്രത്തിൽ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ നിന്നാൽ പർവ്വതമുകളിലായാലും ജലം ലഭിക്കുമെന്നു പറയണം.

ചന്ദ്രസൗമ്യയുതേ കേന്ദ്രേ ജീർണ്ണൌ ലാഭണോദകം
ആരൂഢാൽ കേന്ദ്രഗേ ചന്ദ്രേ പരിധ്യാദ്യഭിവിക്ഷിതേ

അധോജലം തതോ ഽഗാധാ പൂർവാക്തഗ്രാഹരശ്മിഭിഃ
ശുക്രേണ സൌമ്യോ യുക്തശ്ചേൽ കഷായം ജലമാദിശേൽ.

സാരം—കേന്ദ്രത്തിൽ ചന്ദ്രബുധന്മാർ നിന്നാൽ ജീർണ്ണജലം ലഭിക്കും. അതു് ഉപ്പുവെള്ളമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആരൂഢത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിലകയും പരിവേഷാദികളാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ അടിബാ

ഗത്തിൽ ജലമുണ്ടായിരിക്കും മുഞ്ചൊന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ കിരണങ്ങൾ അനുസരിച്ചു അഗാധതയെ നിണ്ണയിക്കണം. ബുധനും ശുക്രനുംകൂടി കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ കഷായജലം ലഭിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു.

കന്യാമിഥുനഭേ സൗമ്യേ ജലം സ്വാദന്തരാലഗം
ബുധസ്പതൌ രാഹുയുതേ പാഷാണോ ജായതേ/ന്തരാ
ശുക്രചന്ദ്രയുതേ രാഹാവഗാധേ ജലമേധതേ
ഭാസ്കരേ ക്ഷാരസലിലം പരിവേഷേധനുരൂപി. ര്ന്നു
രാഹുണാ സംയുതേ മന്ദേ ജലം സ്വാദന്തരാലഗം.

സാരം—ബുധൻ കന്നിയിലോ മിഥുനത്തിലോ നിന്നാൽ ജലം മുകൾപരപ്പു നോട്ടു വളരെ സമീപിച്ചും അധികം താഴ്ന്നിയിലല്ലാതെ മധ്യഭാഗത്തിലുണ്ടായിരിക്കും. ഗുരു രാഹുവിനോടുചേർന്നു നിന്നാൽ മധ്യഭാഗത്തു പാറകാണാനിടയാകും. രാഹു ശുക്രചന്ദ്രന്മാരോടു ചേർന്നിന്നാൽ അഗാധത്തിൽ ജലം ലഭിക്കും. ധനുവിൽ സൂര്യനോ പരിവേഷമോ നിന്നാൽ ഉപ്പുവെള്ളം കിട്ടും. ശനി രാഹുവിനോടു കൂടിനിന്നാൽ പകുതിയിൽവെച്ചു ജലം കാണും.

അക്വേഷോരഭൂമിസ്സുഗാൽ പാപാദപാകണ്ടകസ്ഥലീ
നാരികേളാദിപുന്നാഗപുഗയുക്താക്ഷമാഗുരോഃ ര്ന്നു

ശുക്രസ്യ കടലീവല്ലീ ബുധസ്യ പനസോ ഭവേൽ
വല്ലീകംരാഹുകേതേപാശ്ചതപിതി ജ്ഞാതപാ വദേദ്ബുധഃ

സാരം—സൂര്യനു ഊഷ്മരപ്രദേശവും, ചൊവ്വ ശനി ഈ പാപന്മാർക്കു മുളുളള മരങ്ങളും ചെടികളും വളരുന്ന ഭൂമിയും, ഗുരുവിനു തെങ്ങു്, കമുകു്, പുന മുതലായ വൃക്ഷങ്ങൾ വളരുന്ന സ്ഥലവും, ശുക്രനു വാഴത്തോട്ടവും വള്ളികൾ പടരുന്ന പ്രദേശവും, ബുധനു പ്ലാവുള്ള ഭൂമിയും രാഹു കേതുക്കൾക്കു ചിതൽപുറുള്ള സ്ഥലവും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മനുവു

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ശനിരാഹുദയേ കാഷോരാഗവല്മീകദർശനം. രണ്യൻ

സ്വാമിദൃഷ്ടിയുതേ വാപി സ്വക്ഷേത്രമിതി കീർത്തയേൽ
അന്യൈര്യുക്തേമവാ ദൃഷ്ടേ പരകീയസ്ഥലം വദേൽ.

സാരം—ഉദയലഗ്നത്തിൽ ശനിരാഹുക്കൾ നിന്നാൽ
തടി, പാമ്പ്, ചിത്തപ്പുറം മുതലായവ കാണാനിടയാകും.
ലഗ്നത്തിൽ ലഗ്നാധിപന്റെ ദൃഷ്ടിസംഭവിച്ചാൽ കിണറുക
ഴിക്കുന്നസ്ഥലം സ്വന്തമാണെന്നും അന്യന്മാരാൽ
വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ അന്യന്മാരുടെ യോഗം സംഭവിക്കുക
യോ ചെയ്താൽ കിണറുകഴിക്കുന്നിടം അന്യന്മാരുടേതാ
ണെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

സേനാകാണ്ഡം

സൈന്യസ്യാഗമനം വക്ഷ്യേ ശത്രുരാഗമനം തഥാ
ചരോദയേ ചരാത്രസേ പാപാഃ പഞ്ചമഗാ യദി

സേനാഗമനമസ്തീതി കഥയേച്ഛാസ്രുചിത്തമഃ
ചതുഷ്ഠാദയേ ജാതേ യുഗ്മരാശ്വദയേ തഥാ. രഹു

ലഗ്നസ്വാധിപന്തേ വക്ത്രേ സേനാ പഥി നിവർത്തതേ
ശത്രുരാഗമനം നാസ്തി ചതുർത്ഥ പാപസംയുതേ. രഹു

ഉദയാത്രസമന്ത്രേഷു കേന്ദ്രേഷു ഭജഗോ യദി
ഭൂസ്ഥിതാ ച നായാതി സേനാ പഥി നിവർത്തതേ. രഹു

സാരം—ഇനി സൈന്യത്തിന്റെ ആഗമനത്തെയും
ശത്രുവിന്റെ ആഗമനത്തെയുംകുറിച്ച് പറയുന്നു ചരരാശി
ഉദിക്കുകയും ചരരാശിതന്നെ ആതുരസമയമായി ഭവിക്കുകയും
അഞ്ചാമിടത്തു പാപന്മാർ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സേനക

ഊടെ വരവുണ്ടെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. ചതുഷ്ഠത്തുരാശിയോ ദ്വിപാത്തുരാശിയോ ഉദിക്കുകയും തദധിപൻ വക്രഗതിയേ അവലംബിക്കുകയും ചെയ്താൽ സേനകൾ മാഗ്ഗ്മലേപ്യ മടങ്ങിപ്പോകാനിടയാകും. നാലാമിടത്തു പാപൻ നിന്നാൽ ശത്രുവിന്റെ ആഗമനം സംഭവിക്കുകയില്ല. ഉദയം, ആരൂഢം, ഛത്രരാശി ഇവയിലോ കേന്ദ്രത്തിലോ രാഹു നിന്നാൽ സേനകൾ അകന്നു നില്ക്കും; അടുത്തുവരികയില്ല. മാർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു തിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും.

ആരൂഢോദ്ധൃദിതാഃ കന്ദകലീരാലിന്ധഷാ യദി ചതുർഥകേന്ദ്രേ ബലിനോ യദി സേനാ നിവർത്തതേ. ര്ഭൈ ചരോദയേ ചരാത്രൂഢം ഭേദമാക്തൂരവസ്തഭാ തിഷ്ഠന്തി യദി പശ്യന്തി സേനാ യാതി മഹത്തരം. ര്ഭണ്യ ആരൂഢം സ്വാമിമിത്രോച്ചഗ്രഹയുക്തേ ഽഥ വീക്ഷിതേ സ്ഥായിനോ വിജയാ ബ്രൂയാദ്യായിനോ ഭണ്ഡമാഭിശേൽ. ര്ഭൈ

സാരം—കന്ദം, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം ഇവയിലൊന്നു ആരൂഢമായിഭവിക്കുകയും നാലാംഭാവമാകുന്ന കേന്ദ്രത്തിൽ ബലവാനായ ഗ്രഹംനില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ശത്രുസൈന്യം മടങ്ങിപ്പോകുന്നതാണ്. ചരരാശി ഉദയമാകുകയോ ആരൂഢമാവുകയോ ചെയ്യുകയും അതിൽ ക്ഷണം സൂര്യനും ഗുരുവും നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ വലുതായ സൈന്യം വരുന്നുണ്ടെന്നു പറയണം. മേൽപറഞ്ഞ രാശിയെ മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുന്നതായാലും ഈ ഫലംതന്നെ പറയണം. ആരൂഢരാശിയിൽ തദധിപനോ അധിപന്റെ ബന്ധുവോ ഉച്ചഗ്രഹമോ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ സ്ഥായിക്കു വിജയത്തെയും യാചിക്കുതോൽ മയെയുംപറയേണ്ടതാകുന്നു. (യാചീ=പ്രതിപക്ഷി, സ്ഥായി=യാചിയാൽ എതിർപ്പെട്ടവൻ)

എവം ഹേതു വിശേഷോഽസ്തി വിപരീതേ ജനോ ഭവേൽ
യായീ ബലാ സമായാതി ഹേതു ബലസമനപിതേ ര്വൈ
ആരൂഢം ബലസംയുക്തേ സ്ഥായി വിജയമാപ്നയാൽ

സാരം — ഇവിടെ ഹേതുരാശിക്കു് അല്പം വിശേഷമുണ്ടു്
ഇല്ലെന്നതിന്നു വിപരീതമായലക്ഷണം ഹേതുരാശിക്കു സംഭ
വിച്ചാൽ ജയംലഭിക്കും. എങ്ങനെയെന്നാൽ ഹേതുരാശിക്കു
ബലമില്ലാതിരുന്നാൽ സ്ഥാമിയും ബലമുണ്ടായിന്നാൽ
യായിയും ജയിക്കുന്നതാണു്. ആരൂഢരാശിക്കാണു ബല
മെങ്കിൽ ശത്രുവിനാൽ എതിർക്കപ്പെട്ടവൻതന്നെ ജയിക്കുന്ന
താണു്.

ആരൂഢം നീചര'പുദിർഗ്രഹൈർയുക്തേഽഥ വീക്ഷിതേ.
സ്ഥായി പരഗ്രഹീതസ്ത്വാ ഛത്രേഷോപവം വിപത്യഃ

സാരം — ആരൂഢം നീചഗ്രഹത്താലോ ശത്രുഗ്രഹത്താ
ലോയുക്തമാവുകയോ വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ
സ്ഥായി ശത്രുവിനാൽ പീഡിക്കപ്പെടുന്നതാണു് ഇപ്പറ
ഞ്ഞലക്ഷണം ഹേതുരാശിക്കു സംഭവിച്ചാൽ ഇതിന്നു വിപരീ
തമായ ഫലത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ
സ്ഥായി ജയിക്കുമെന്നും യായി തോൽക്കുമെന്നും താല്പര്യം.

ശുഭോദയേ തു പുർവാഹ്നേ യായിനോ വിജയോ ഭവേൽ.
ശുഭോദയേ തു സായാഹ്നേ സ്ഥായി വിജയമാപ്നയാൽ
ഹേതുരൂഢോദയേ വാപി കൂരാംശോ പാപസംയുക്തേ
തൽക്കാലേ പൃച്ഛതാം സദ്യഃ കലഹോ ജായതേ മഹാൻ
പ്രേഷോദയേ തമാരൂഢം പാപൈവയുക്തേഽഥ വീക്ഷിതേ
ഭശമേ പാപസംയുക്തേ ചതുഷ്ഠാഭയേഽപി വാ
കലഹോ ജായതേ ശീഘ്രം സന്ധിസ്ത്വാ ച'മുഭവീക്ഷിതേ.

സാരം — പുർവാഹ്നത്തിൽ ശുഭൻ ഉദയരാശിയിൽ
നിന്നാൽ ശത്രുജയിക്കും. സായാഹ്നത്തിൽ ശുഭൻ ഉദയരാ

ശിയിൽ നിന്നാൽ സ്ഥായിജയിക്കും. ഛത്രത്തിനോ ആരൂഢത്തിനോ ഉദയത്തിനോ ക്രൂരാംശകംസംഭവിക്കുകയോ പാപൻറയോഗം ഭവിക്കുകയോ ചെയ്താൽ സ്ഥായിക്കു ഉടൻടി വലുതായിരിക്കുന്ന കലഹം നേരിടുമെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു. പൃഷ്യാദയരാശി ആരൂഢമാവുകയും അതിൽ പാപൻ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുകയും പത്താമിത്തിൽ പാപൻ നില്ക്കുകയുംചെയ്താൽ എളുപ്പത്തിൽ കലഹം നേരിടുന്നതാണ്, ഈ യോഗത്തിൽ പൃഷ്യാദയരാശി ആരൂഢമാകുന്നതിനുപകരം ചതുഷ്ഠാത്തുരാശി ഉദയമായാലും മതിയാകുന്നതാണ്. ശുഭന്മാരുടെ നോട്ടം ഇവിടെ സംഭവിച്ചാൽ കലഹം സന്ധിയിൽ അവസാനിക്കും.

ഉദയാഭിഷ്ഠ ഷഡ്കേഷു ശുഭരാശിഷു ചേൽ സ്ഥിതാഃ സ്ഥായിനോ വിജയാ ബ്രൂയ. ഭൂപം ചേദ്യായിനേ ജയഃ

പാപഗ്രഹയുതേവ്യസ്തം മന്ത്രേ സന്ധിഃ പ്രജായതേ ഉദയരസ്ഥിതാഃ പാപാഃ ബലവന്തസ്സമോ ജയഃ. ര്ചുക്രി

സാരം - ഉദയംതുടങ്ങി ആരൂഢികളിലായി സകലശുഭഗ്രഹങ്ങളും നിന്നാൽ സ്ഥായിക്കു വിജയത്തെപ്പറയണം. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഏഴുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ജയം ശത്രുവിനുപറയേണ്ടതാകുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു യോഗങ്ങളിലും ശുഭന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു പാപന്മാർ നിന്നാൽ വിപരീതഫലത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. ശുഭന്മാരും പാപന്മാരുംനിന്നാൽ സന്ധിയുണ്ടാകുന്നതാണ്. പാപന്മാർ മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുസ്ഥാനങ്ങളിലുമായി നിന്നാൽ ഇരുക്രട്ടക്കും തുല്യജയം നേരിടുമത്രേ.

തുല്യാഭിരാശിഭിഃ ഷഡ്ഭിരാഗതസ്യ ഫലം വഭേൽ തദന്യരാശിഭിഃ ഷഡ്ഭിഃ സ്ഥായിനഃ ഫലമാഭിശേൽ.

ഏവം ഗ്രഹസ്ഥിതിവശാൽ പൂർവ്വത കഥയേദം ബുധഃ

സാരം - ഉദയരാശിയുടെ നാലാംഭാവത്തുടങ്കി ആരും ശികളെക്കൊണ്ടു ശത്രുവിനും ശേഷമുള്ള ആരും ശികളെ കൊണ്ടു സ്ഥായിക്കും ഫലപരയേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം ഗ്രഹസ്ഥിതികൊണ്ടു മുൻപൊന്നപ്രകാരം ഫലനിർദ്ദേശം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു

ഗ്രഹോദയേ വിശേഷോഽസ്തി ശത്രുക്കാജ്ഞാതകോദയേ.

ആഗതസ്യ ജയം ബ്രൂയാൽ സ്ഥായിനോ ഭജ്യമാദിശേഷം
ബുധശുക്രോദയേ യായീ ജയീ ചന്ദ്രഗുരുദയേ. രവുപു

പഞ്ചഷഡ്‌വാദരിഃ ഫേഷു നിഗ്‌മാംശുഃ സംസ്ഥിതോ യദി
ആഗതഃ സ്രീ ധനാദീനി ഹതാ വസ്തുനി ഗച്ഛത. രവുൻ

സാരം—ഉദയരാശിയിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ വിശേഷാൽ ഫലം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശനിയും സൂര്യനും ചൊവ്വയും ഉദയത്തിൽ ഒന്നിച്ചു നിന്നാൽ ആഗതനായ ശത്രുവിനു ജയത്തെപ്പറയണം. ബുധനും ശുക്രനും ഉദയത്തിൽ ചേർന്നിന്നാൽ സ്ഥായിക്കു തോൽമയെപ്പറയണം. ഉദയത്തിൽ ചന്ദ്രനും ഗുരുവും ചേർന്നിന്നാൽ യാദിക്കു ജയത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. അഞ്ചു, ആറു, പതിനൊന്ന്, പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളിൽ സൂര്യൻ നിന്നാൽ ആഗതനായ ശത്രു സ്ത്രീകളെയും ധനത്തെയും അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പോകാനിടയാകും.

ഭിതീയേ ഭൗമേ സൗരിർ യദി സേനസമാഗമഃ
യദി ശുക്രഃ സ്ഥിതഃ ഷഷ്ഠേ യോജ്യം സന്ധിഭ്വിഷ്യതി. രൻം
ചതുർത്ഥേ പഞ്ചമേ ശുക്രോ യദി തിഷ്ഠതി തൽക്ഷണാൽ
സ്രീധനാദീനി വസ്തുനി യായീ ഭതാ പ്രയാസ്യതി രൻമ
സപ്തമേ ശുക്രസംയുക്തേ സ്ഥായി ഭവതി ദുർബലാ
നവാഷ്ടസപ്തസഹജാഭന്യത്ര ഹി കജോ യദി രൻ൨
സ്ഥായി വിജയമാപ്നോതി പരസേനാസമാഗമേ

സാരം—രാജാഭാവത്തിലോ പത്താഭാവത്തിലോ ശനിനിന്നാൽ സേനകളുമായി സമാഗമമുണ്ടാകും. ശുക്രൻ ആരാഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സന്ധിസംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം നാലിലൊ അഞ്ചിലൊ ശുക്രൻ നിന്നാൽ പ്രതിപക്ഷി സൂര്യൻ ധനം മുതലായവ കൊടുത്തുവെച്ചുപാകാനിടയാകും. ഏഴാമിട്ടത്തു ശുക്രൻനിന്നാൽ സ്ഥായി ഭർത്താവായി ഭവിക്കും. ഒൻപതു, എട്ടു, ഏഴു, മൂന്നു ഈ ഭാവങ്ങളൊഴിച്ചു മറ്റു ഭാവങ്ങളിൽ ചൊല്ലുന്നിന്നാൽ പരസൈന്യത്തോടു സംബന്ധിച്ചു ജയംപ്രാപിക്കാനിടയാകും.

ചതുർത്ഥ പഞ്ചമേ ചന്ദ്രേ സ്ഥായി ച വിജയീ ഭവേത്

തൃതീയേ പഞ്ചമേ ഭാനു യദി സേനാസമാഗമഃ
മിത്രസ്ഥാനേ സ്ഥിരേസന്ധിനോചേത്സ്ഥായിജയീഭവേത്

ചതുർത്ഥ വിത്തദഃ സ്ഥായി ഷഷ്ഠേ ചേത്സ്ഥായിനോമൃതിഃ
ഉദയാൽ സമജേ സൗമ്യേ ദ്വിതീയേ യദി ഭാസ്കരഃ ര്ന്നഭി
സ്ഥായിനോ വിജയം ബ്രഹ്മയാദപൃത്യസ്തേ യായിനോ ജയഃ

സാരം—ചന്ദ്രൻ നാലിലൊ അഞ്ചിലൊ നിന്നാൽ സ്ഥായി ജയിക്കുന്നതാണ്. സൂര്യൻ മൂന്നിലൊ അഞ്ചിലൊ നിന്നാൽ പരസൈന്യത്തോടു സംബന്ധിക്കാനിടയാകും. സൂര്യൻ മിത്രഗ്രാമത്തിൽനിന്നാൽ ശത്രുവുമായി സന്ധിയുണ്ടാകും. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ സ്ഥായി ജയിക്കാനിടയാകും. സൂര്യൻ നാലിൽ നിന്നാൽ സ്ഥായി ശത്രുവിനു ധനം കൊടുക്കാനിടയാകും. സൂര്യൻ ആറിൽ നിന്നാൽ സ്ഥായി മരിക്കുന്നതാണ്. ലഗ്നത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ബുധനം രണ്ടിൽ സൂര്യനും നിന്നാൽ സ്ഥായിക്കു വിജയത്തെ പറയണം. നേരേമറിച്ചു മൂന്നിൽ സൂര്യനും രണ്ടിൽ ബുധനം നിന്നാൽ ശത്രു ജയിക്കുന്നതാണ്.

സസൗമ്യേ ഭാസ്കരേ യാതേ സമയുദ്ധം വരേദ്ബുധഃ ര്ന്നപ

ലഗ്നാൽ പഞ്ചമഗേ സൗമ്യേ യായീ ഭവതി ചാത്മഭഃ
 ദ്വിത്രിസ്ഥേ സോമജേ യായീ വിജയീ ഭവതി ധ്രുവം രൻ
 ഏകാദശേ വ്യയേ സൗമ്യേ സ്ഥായീ വിജയമേഷ്യതി
 ഏകാദശേ ികേയായീതുഹതസ്രീബാസ്യവോഭവേൽ രൻവ
 ശത്രുനീചസ്ഥിതേ സുയ്യേ സ്ഥാചിനോ ഭജമാദിശേൽ

സാരം—സൂര്യനും ബുധനും ഒന്നിച്ചു നിന്നാൽ തുല്യ ശക്തിയേടുകൂടി യുദ്ധം നടക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു. ബുധൻ ലഗ്നത്തിന്റെ അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ശത്രു ധനംകൊടുത്തവനായി ഭവിക്കും. ബുധൻ രണ്ടിലോ മൂന്നിലോ നിന്നാൽ നിശ്ചയമായും ശത്രു ജയിക്കുന്നതാണ്. ബുധൻ പതിനൊന്നിലോ പന്ത്രണ്ടിലോ നിന്നാൽ സ്ഥായി ജയിക്കുമത്രേ. സൂര്യൻ പതിനൊന്നിൽ നിന്നാൽ യായി വധിക്കപ്പെട്ട സ്രീകളോടും ബന്ധുക്കളോടും കൂടിയവനായി ഭവിക്കും. സൂര്യൻ ശത്രുഗൃഹത്തിലോ നീചത്തിലോ നിന്നാൽ സ്ഥാചി തോല്ക്കുന്നതാണ്.

ഉദാൽ പഞ്ചമഭാതുവ്യയേഷു ധിഷണോ യദി രൻൻ യായീ ഭജം സമായാതി ദ്വിതീയേ സന്ധിരച്യതേ ദശമൈകാദശേ ജീവോ യദി യായുത്ഥമദോ ഭവേൽ ൦൦൦

സാ—ഉദയത്തിൽനിന്നു് അഞ്ചു്, മൂന്നു്, പന്ത്രണ്ടു് ഇരിലേതെങ്കിലും ഒരു ഭാവത്തിൽ ഗുരു നിന്നാൽ ആഗതനായ ശത്രു തോല്ക്കുമത്രേ. ഗുരു രണ്ടാമിടത്തുനിന്നാൽ ശത്രുവുമായി സന്ധിയുണ്ടാകും. പത്താംഭാവത്തിലോ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിലോ ഗുരു നിന്നാൽ യായി ധനം നൽകാനിടയാകും

ചന്ദ്രാഭിത്യേ സമസ്ഥാനേ സന്ധിസ്സു ചാത്തിഷ്ഠതോ യദി വിചരീതേ തു യുദ്ധം സ്വാഭാഭാനോർഭാഭശഗേ വിധൗ തത്ര യുദ്ധം ന ഭവതി ശാസ്ത്രേ ജ്ഞാനപ്രദീപകേ ചരാശിസ്ഥിതേ ചന്ദ്രേ ചരാശ്വദയേ ി വാ. ൫൦൨

ശത്രുരാഗത്യ സന്ധാതാ വിപരീതേ വിപത്യയഃ

സാ--ചന്ദ്രനും സൂര്യനും സമരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താൽ സന്ധി സംഭവിക്കും. നേരേമറിച്ചായാൽ യുദ്ധമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. സൂര്യന്റെ പന്ത്രണ്ടാമിടത്തു ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ യുദ്ധം സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നു ജ്ഞാനപ്രദീപകമെന്ന ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ചന്ദ്രൻ ചരരാശിയിൽ നിന്നാലും ചരരാശി ഉദയമായാലും ശത്രു തന്നെ വന്നു സന്ധിപറയുന്നതാണ്. ഇതിനു വിപരീതമായിട്ടാണെങ്കിൽ ഫലവും മറിച്ചായിരിക്കും.

യുഗരാശിസ്ഥിതേ ചന്ദ്രേ സ്ഥിരരാശ്യഭയേ തഥാ ൫൦൩

അഭ്യാജ്യം സമാഗത്യ സേനാനിവിനിവർത്തതേ
സിംഹാഭിരാശി ഷഡ്കേ തു സ്ഥായിനോ ഭൃഗുഭായകഃ ൫൦൪
കർക്കാഭി വൃശ്ചക്രാൽ ഷഡ്കേ യാതിനശ്ചന്ദ്രമാസ്ഥിതഃ
സ്ഥായി യാതി ക്രമേണൈവം ബുധാഭ് ഗ്രഹവശാൽഫലം.

നാരം—ചന്ദ്രൻ ഓരോരാശിയിൽ നില്ക്കുകയോ സ്ഥിരരാശി ഉദയമാകുകയോ ചെയ്താൽ ശത്രുസൈന്യാധിപൻ രാജ്യത്തിന്റെ പകുതിഭാഗത്തോളം കടന്നിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകും. ചന്ദ്രൻ ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുരാശിയിൽ നിന്നാൽ സ്ഥായിക്കു തോൽവുവേണ്ടിയിരിക്കും. ചന്ദ്രൻ മകരമുതൽ കർക്കടകംവരെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു രാശിയിൽനിന്നാൽ യാതിക്കു തോൽവു പറയുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം സ്ഥായിക്കും യാതിക്കും ക്രമേണ ഗ്രഹവശാൽ ഫലം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

യാത്രാ കാൺഡം

യാത്രാകാൺഡം പ്രവക്ഷ്യാമി സർവ്വേഷാം ഹിതലിപ്തയാ
യമനാഗമനം ചൈവ ലാഭാലാഭേ ശുഭാശുഭേ. രേനു

സർവ്വം വിചാര്യാ കഥയേൽ പൃച്ഛതാം ശാസ്ത്രവിത്തമഃ
മിത്രക്ഷേത്രാണി പശ്യന്തി യദി മിത്രഗ്രഹാസ്തഭാ. രേ

മിത്രസ്യാഗമനം ബ്രൂയാന്നീചം നീചഗ്രഹാ യദി
നീചസ്യാഗമനം ബ്രൂയാദ്യമുച്യഗ്രഹാ യദി രേവ

സ്വാധികാരായ ഗമനം പുരാശൌ പുംഗ്രഹാ യദി.
പുരുഷായേതി ഗമനം സ്ത്രീശാശൌ സ്ത്രീഗ്രഹായദി. രേൻ
സ്ത്രീയൈ ഗമനമിത്യുക്തമന്യേഷേപചം വിചാരയേൽ

സാരം—എല്ലാവരുടെയും നന്മയ്ക്കായിക്കൊണ്ടു യാത്രാ
കാൺഡത്തെ പറയുന്നു. ഗമനം, ആഗമനം, ലാഭം, നഷ്ടം,
ശുഭം, അശുഭം മുതലായ എല്ലാ വിഷയങ്ങളെയും നല്ലതു
പോലെ വിചാരിച്ചു ശാസ്ത്രവിത്തായിട്ടുള്ളവൻ ഫലം പറ
യേണ്ടതാകുന്നു. മിത്രഗ്രഹങ്ങൾ മിത്രക്ഷേത്രത്തെ നോക്കി
യാൽ മിത്രങ്ങളുടെ വരവിനെയും നീചഗ്രഹങ്ങൾ നീചരാ
ശിയെ നോക്കിയാൽ നീചന്റെ (താഴ്ന്നവന്റെ) വരവി
നെയും പറയേണ്ടതാണ്. ഉച്യഗ്രഹങ്ങൾ ഉച്യസ്ഥാന
ത്തെ നോക്കിയാൽ തന്റെ അധികാരത്തെ പുലർത്താനായി
ട്ടു യാത്രപോകാനിടയാകും. പുരുഷരാശിയിൽ പുരുഷഗ്ര
ഹം നിന്നാൽ പുരുഷനെ ഉദ്ദേശിച്ച യാത്രയും സ്ത്രീരാശി
യിൽ സ്ത്രീഗ്രഹം നിന്നാൽ സ്ത്രീയെ ഉദ്ദേശിച്ച യാത്രയും പ
റയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലും വി
ചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ചരരാശ്യദയാരൂപം തത്തദ്ഗ്രഹവിലോകിതേ. ൫൧൦

തത്തദാശാസ്യ ഗച്ഛന്തി പ്രജ്ഞാഃ ശാസ്ത്രനിർണ്ണയഃ
സ്ഥിരരാശ്യദയാരൂപം ശന്യക്താങ്ഗാരകഃ സ്ഥിരഃ ൫൧൧

അഥവാ ദശമസ്ഥാശ്ചേദ് ഗമനാഗമനേന ച
ശുക്രസൗമ്യേന്ദുജീവശ്ച തിഷ്ഠന്തി ചരരാശിഷു. ൫൧൨

വിദ്യതേ സേപജ്ഞിദ്ധ്യത്വം ഗമനാഗമനം തദാ

സാരം—ചരരാശി ഉദയമോ ആരൂഢമോ ആവുകയും അതതു് അധിപഗ്രഹങ്ങളുടെ നോട്ടം ഭവിക്കുകയും ചെയ്താൽ അപ്രകാരം നോക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദിക്കിൽ പ്രജ്ഞാവിന് ഗമനം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. സ്ഥിരരാശി ഉദയമോ ആരൂഢമോ ആവുകയും ശനി, സൂര്യൻ, ചൊവ്വ ഇവർ ആ രാശിയിലോ പത്താമിടത്തോ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ഗമനവും ആഗമനവും സംഭവിക്കുകയില്ല ശുക്രൻ, ഗുരൂ, ചന്ദ്രൻ ഇവർ ചരരാശിയിൽ നിന്നാൽ തന്റെ ഇഷ്ട സിദ്ധിക്കായിട്ടു പോക്കും ചരവും സംഭവിക്കും.

സ്ഥിതിപ്രശ്നേ സ്ഥിതിം ബ്രൂയാന്മസ്തുകോദയരാശിഷു.

പ്രശ്നോദയേഷു ഗമനം ക്രമേണ ശുഭഭം വദേൽ
ദിനീയേ ച തുനീയേ ച തിഷ്ഠന്തി യദി പാഗ്രമാഃ ൫൧൪
ത്രിദിനാൾ പത്രികാ യാതി ഭൂതോ വാ പ്രേഷിതസ്യ ച
ലഗ്നാത്മസഹജവ്യാമ ലഭേഷ്ചിന്ദുജ്ഞാഭാർഗ്ഗവാഃ ൫൧൫
തിഷ്ഠന്തി യദി രജ്ജാലേതപാച്ചുത്തിഃ പ്രേഷിതസ്യ ച
ചതുർത്ഥം ദ്വാദശേ വാപി തിഷ്ഠന്തശ്ചേതദുദഗ്രമാഃ ൫൧൬
പത്രികാ പ്രേഷിതസ്യാശു സമായാതി ന സംശയഃ

സാരം—സ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം സംഭവിച്ചാൽ ശീർഷോദയരാശി ഉദിക്കുമെങ്കിൽ സ്ഥിതിയും (ഒരേ സ്ഥലത്തു വസിക്കുക) പ്രശ്നോദയരായി ഉദിക്കുമെങ്കിൽ യാത്രയും നന്മയെ ചെയ്യുമെന്നു പറയണം. പ്രശ്നലഗ്നത്തി

മർവ്വ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ഭാവങ്ങളിൽ പുരുഷഗ്രാമങ്ങൾ നിന്നാൽ മൂന്നു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ എഴുന്നുകിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ പുറപ്പെട്ടുപോയ ആളിന്റെ ദൂതൻ വരും ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന്, പത്തു. പരിന്നൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ചന്ദ്ര ബുധ ശുക്രന്മാർ നിന്നാൽ പുറമേ പോയിരുന്ന ആൾ തിരികെ വന്നു വേരും. നാലു, പത്തുണ്ട് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ വെളിയിൽപോയ ആളിൽനിന്നും സംശയം വിനാ എഴുന്നുകിട്ടാനിടയാകും.

ഷഷ്ഠി വാ പഞ്ചമേ വാപി യദി പാപഗ്രഹാഃ സ്ഥിതാഃ പ്രേക്ഷിതോ വ്യാധിപീഡാൽഃ സമായാതി ന സംശയഃ ചാപോക്ഷമാഗസിംഹേഷു യദി തിഷ്ഠതി ചന്ദ്രമാഃ മേവ ചിന്തിതഃ പുനഃസാധരി ചതുർത്ഥ ചേതദാഗമഃ സ്വസ്വർക്ഷേഷു ച തിഷ്ഠതി ശുക്രജീവേന്ദുസോമജാഃ പ്രയാണാഗമനേ ബ്രൂയാത്തത്തക്കാശാസു സർവ്വാ

സാരം — ആറാംഭാവത്തിലോ അഞ്ചാംഭാവത്തിലോ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പ്രേക്ഷിതൻ വ്യാധിയാൽ പിഡിക്കപ്പെട്ടു മടങ്ങിവരാനിടയാകും; ഇതിൽ സംശയിക്കാനില്ല. ധനു, ഇടവം, മേടം, ചിങ്ങം ഇവയിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവൻ മടങ്ങിവരുമത്രേ. നാലാമിടത്തു ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ചിചാരിക്കപ്പെട്ടവൻ തിരികെ വരും. ശുക്രൻ, ഗുരു, ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ ഇവർ സ്വഗ്രഹത്തിൽ നിന്നാൽ അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദിക്കിൽ പ്രയാണവും ആഗമനവും സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ഗ്രഹഃ സ്വക്ഷേത്രമായാതി യാവത്തത്ര ഫലം വദേൽ ശുഭഗ്രഹാശാൽ സൗഖ്യം പീഡാം പാപഗ്രഹൈവദേൽ സപ്തമാഷ്ടമയോഃ പാപാസ്തിഷ്ഠതി ച യദി ഗ്രഹാഃ പ്രേക്ഷിതോ ഹൃതസ്വസ്വസ്തൈവ മരണം വ്രജേത് ഷഷ്ഠി പാപയുതേ മാദ്യേ ഗാമിബന്ധോ ഭവിഷ്യതി

ജലരാശൌ സ്ഥിതേ പാപോ ചിരേണായാതി ചിന്തിതഃ
ബലാബലാനരൂപേണ ശുഭാശുഭനിരൂപണം. ൨൨൩

സാരം - ഗ്രഹം എപ്പോൾ സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു, അപ്പോൾ യാത്രാദികാര്യങ്ങൾക്കു ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം ശുഭഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു സൗഖ്യത്തെയും അശുഭഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദുഃഖത്തെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്റെ ഏഴിലോ എട്ടിലോ പാപന്മാർനിന്നാൽ പ്രേഷിതൻ അപഹരിക്കപ്പെട്ട സർവ്വ സ്വത്തോടുകൂടി അവടെത്തന്നെ മരണം പ്രാപിക്കാനിടയാകും. (തന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ അന്യന്മാരാൽ അപഹരിക്കപ്പെടുന്നതിനും തനിക്കു മരണം സംഭവിക്കുന്നതിനും ഇടയാകുമെന്നു താല്പര്യം) ആറാംഭാവത്തിൽ പാപൻ നിന്നാൽ പ്രേഷിതൻ വഴിമധ്യേ ബന്ധനം അനുഭവിക്കാനിടയാകും. പാപൻ ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ വിചാരിക്കപ്പെട്ടവൻ വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം വന്നുചേരാനിടയാകുന്നതാണ്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലവും ബലഹാനിയുമനുസരിച്ചു ശുഭാശുഭഫലങ്ങളെ നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

വൃഷ്ടികാണ്ഡം.

ജലരാശൌ തുലനേ വാ ജലഗ്രഹനിരീക്ഷിതേ
കഥയേദൃച്ഛിരസ്ഥിതി വിപരീതേന വാചിതി. ൨൨൪

ജലരാശിയിൽ ശുക്രേന്ദോഷ്ണിപ്പുതോർവൃഷ്ടിഭയത്താൽ ഏതെ സ്വക്ഷേത്രമുള്ളതും വാ പശ്യതോ യദി കേന്ദ്രേ ന ത്രിപതർദ്ദിവസാനന്തർമ്മമാവൃഷ്ടിഭവിഷ്യതി
ലഗ്നാച്ചതുതേം ശുക്രസ്യാത്തദിനേ വൃഷ്ടിഭയത്തമാ. ൨൨൫

സാരം—ജലരാശി ലഗ്നമാകുകയോ, ഏതൊരു ലഗ്ന മാവാവും ജലഗ്രാഹത്താൽ വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ മഴ സംഭവിക്കുമെന്നു പറയുക വിപരീതലക്ഷണം കണ്ടാൽ മഴയുണ്ടാകുകയില്ല. ജലരാശികളിൽ ശുക്രനും ചന്ദ്രനും നിന്നാൽ ഉത്തമമായ മഴയുണ്ടാകും ശുക്രനും ചന്ദ്രനും സ്വക്ഷേത്രത്തെയോ ഉച്ചത്തെയോ നോക്കുകയോ കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ മൂന്നു നാലുദിവസത്തിനുള്ളിൽ മഴ സംഭവിക്കും. ലഗ്നത്തിന്റെ നാലാം ഭാവത്തിൽ ശുക്രൻ സ്ഥിതിചെയ്താൽ അന്നേദിവസംതന്നെ ഉത്തമമായ മഴയുണ്ടാകും.

ജലരാശിഷ്ഠി തിരസ്കന്തി ശുക്രജീവസുധാകരാഃ
 ആരൂഢോദയരാശിംശ്ചേൽ പശ്ചന്ത്യധികവൃഷ്ടയഃ
 ഛത്രേ പൃഷ്ഠോദയേ ജാതേ പൂർവ്വാദയഗ്രഹേക്ഷ്ണതേ
 രജ്ജാലേ പരിവേഷാദിതേ ദൃഷ്ടേ വൃഷ്ടീർമ്മഹത്തരാ
 കേന്ദ്രോഷ്ഠ മന്ദഭൗമജ്ഞാഹവോ യദി സംസ്ഥിതാഃ
 വൃഷ്ടിർനാസ്തീതി കഥയേദഥവാ ചണ്ഡമാരുതഃ വേദൻ
 പാപാസ്സൗമ്യവിമിശ്രാശ്ചേദല്ലവൃഷ്ടിർവിഷ്ണുതി
 ചാപസ്ഥൗ മന്ദരാഹ്ല ചേദപൃഷ്ടിർനാസ്തീതി കീർത്തയേൽ.
 ശുഭഃ കാർമ്മുകസംസ്ഥശ്ചേദ" ഘോരാ വൃഷ്ടിർവിഷ്ണുതി

സാരം—ജലരാശികളിൽ ശുക്രനും ഗുരുവും ചന്ദ്രനും നില്ക്കുകയോ ഇവർ ആരൂഢോദയരാശികളെ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ അധികമായ മഴയുണ്ടാകും. പൂർവ്വാദയരാശി ഛത്രരാശിയാവുകയും പൂർവ്വാദയഗ്രഹത്താൽ വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും രജ്ജാലം പരിവേഷാദികൾ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ മഹത്തരമായ മഴയുണ്ടാകും. കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ശനി, ചൊവ്വ, ബുധൻ, രാഹു ഇവർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ മഴയുണ്ടാകുകയില്ലെന്നും, അഥവാ മഴ ആരംഭിച്ചാൽ കൊടുങ്കാറ്റുനിമിത്തം വർഷിക്കാനിടയാകയില്ലെന്നും പറയണം.

പാപന്മാരും ശുഭന്മാരും ഒന്നിച്ചു (കേന്ദ്രങ്ങളിൽ) നിന്നാൽ
ചെറിയ മഴ സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ശനിയും, രാഹുവും
ധനുവിൽ നിന്നാൽ മഴയുണ്ടാകുകയില്ലെന്നു പറയണം ശുഭ
ന്മാർ ധനുവിൽ നിന്നാൽ ഘോരവൃഷ്ടി സംഭവിക്കും.

ഉച്ചേന യുക്തേ ദൃഷ്ടേ വാ തപർഘവുദ്ധിർവിഷ്വതി. ൫൩൧
നീചേന യുക്തേ ദൃഷ്ടേ വാ സ്വാദർഘക്ഷയ ഇന്ദ്രിതഃ
മിത്രസ്വാമിവശാൽ സാമ്യമേവം ജ്ഞാതവാ വദേൽ സുധീഃ
ശുഭഗ്രഹയുതേ വൃദ്ധിരശുഭേഽഭ്സ്യ നാശനം

സാരം—ലഗ്നത്തിൽ ഉച്ചഗ്രഹം നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ വിലയ്ക്കു വൃദ്ധിയുണ്ടാകും. നീചഗ്രഹം നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ വിലയ്ക്കു ഇടിവുനേരിടും. മിത്രഗ്രഹമോ അധിപനോ നോക്കുകയോ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ വിലയ്ക്കു സാമ്യം പറയണം. ലഗ്നത്തിൽ ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ വിലയ്ക്കു വൃദ്ധിയും പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ നാശവും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

നെരുകാകാണ്ഡം.

ജലാശിഷ്ട ലഗ്നേഷു ജീവശുക്രേന്ദ്രവോ യദി. ൫൩൩
പോതസ്യാഗമനം ബ്രൂയാദശുഭാശ്ചേന്നഹീതി ച
ആരൂഢമരത്രലഗ്നേഷു വീക്ഷിതേന്ദ്രപശുഭഗ്രഹൈഃ ൫൩൪
പോതഭംഗോ ഭവേന്നിചശത്രുഭിവാ തഥാ വദേൽ
അപ്ലഷ്ടഭോദയേ ലഗ്നേ ദൃഷ്ടേദേശാതു നൗ വ്രജേൽ. ൫൩൫
തദഗ്രഹേ തു യദാ ദൃഷ്ടേ തദാ നൗ ദർശനം ഭവേൽ

സാരം—ജലരാശിലഗ്നത്തിൽ ഗുരുവും ശുക്രനും ചന്ദ്രനും നിന്നാൽ കപ്പലിന്റെ ആഗമനം സംഭവിക്കും. ലഗ്നത്തിൽ ചാപന്മാർ നിന്നാൽ കപ്പൽ വരികയില്ലെന്നു പറയണം. അത്രാശ്മം. ചന്ദ്രം, ലഗ്നം ഇവയെ അശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കിയാൽ കപ്പൽ മുങ്ങിപ്പോകുമെന്നു പറയണം. ചന്ദ്രാശ്മലഗ്നങ്ങളെ നീചഗ്രഹമോ ശത്രുഗ്രഹമോ നോക്കിയാലും കപ്പൽനഷ്ടത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. പൂർവ്വാഭയമല്ലാത്ത രാശി ലഗ്നമായാലും അതിന്റെ അധിപനാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ കപ്പൽ ദേശത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടും. ലഗ്നാധിപൻ എപ്പോൾ അന്യഗ്രഹത്താൽ വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ അപ്പോൾ കപ്പലിനെ ദർശിക്കാനിടയാകും.

ചരരാശൗ ചരമരേ ധൃതമാന്തരി നൌസ്തദാ. കൗന്ത
ചതുരേം പഞ്ചമേ ചന്ദ്രോ യദി നൌ ശീഘ്രമേഷ്യതി
ദിതീയേ വാ തൃതീയേ വാ ശുക്രശ്ചേന്നൌ സമാഗമഃ
അനേനൈവ ക്രമേണൈവം സർവം വീക്ഷ്യവദേൽ സ്ഫുടം

സാരം—ചരരാശി ലഗ്നമോ ചരമരേ ആയാൽ കപ്പൽ എളുപ്പത്തിൽ വന്നുചേരുമെന്നു പറയണം. നാലാമിടത്തോ അഞ്ചാമിടത്തോ ചന്ദ്രൻ നിന്നാലും ഫലം അതുതന്നെയാകുന്നു. രണ്ടിലോ മൂന്നിലോ ശുക്രൻ നിന്നാലും കപ്പൽ വഴിപോലെ വന്നുചേരും. ഇപ്രകാരം നല്ലതുപോലെ ചിന്തിച്ചിട്ടുവേണം സകല ഫലങ്ങളും പറയുവാൻ.

സിദ്ധിക്കാണ്ഡം.

ലഗ്നസ്ഥൗ കാര്യാലഗ്നശൗ കാര്യാസ്ഥൗ ലഗ്നകാര്യാപൗ
കാര്യാസ്യ സിദ്ധിം കരുതസ്തദാനിം നിശ്ചയാദഭേൽ
ലഗ്നാ ലഗ്നശാപഃ പശ്യേൽ കാര്യാ പശ്യന്തു കാര്യാപഃ

പശ്ചേദ്യുഗ്നായിപഃ കാത്സ്യഃ ലഗ്നഃ കാത്സ്യചതിസ്തഥാ.
കാത്സ്യശോ ലഗ്നാപം പശ്ചേദ്യുഗ്നേശഃ കാത്സ്യപം തഥാ ദിർഘ

സാരം—(.) ലഗ്നാധിപൻ ഭഗമാധിപൻ ഇവർ

അസൽസ്വപി ച യോഗേഷു കാശ്ചേശോ ലഗ്നരാശിഗഃ

ഭവിഷ്യതി തദാ കാലേ കാതും ജ്ഞാനപ്രദീപകേ
സമുഗ്രപിപാസു പ്രവദേന മിഥ്യാ വാഗ് ഭവിഷ്യതി ഉത്ന.
പ്രശ്നാദർശിഭം ശാസ്ത്രം പൃഥ്വിയാം ലോകഭൂഷണം.

സാരം—മേൽപറഞ്ഞ കാര്യസിദ്ധിയോടൊത്തായി പാപന്മാർ സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നാലും, പത്താംഭാവമായി പൻ ചാരവശാൽ ലഗ്നാശയത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ കാര്യസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു് ഈ ജ്ഞാനപ്രദീപകാചയ്യന്റെ മതമാകുന്നു. വഴിപോലെ ആലോചിച്ചു ഫലംപറയുന്ന ദൈവജ്ഞൻ അസത്യവാക്കുകളോടു കൂടിയവനായി ഭവിക്ക

നിപ്പ. (യോഗങ്ങൾ, യോഗകർത്താക്കളുടെ ബലാബലങ്ങൾ, ഭോഗയോഗങ്ങൾ മുതലായവ നല്ലതുപോലെ നോക്കിയറിഞ്ഞു വഴിപോലെ ആലോചിച്ചു ഫലം പറയുന്ന ജ്യോതിഷികന്റെ വാക്കുകൾ അസത്യങ്ങളായി ഭവിക്കുകയില്ലെന്നു താല്പര്യം.) പ്രശ്നഫലാഭ്യന്തരത്തിൽ കണ്ണാടിപോലെ ഉപകരിക്കുന്ന ഈ ശാസ്ത്രം ലോകദ്രഷണമായി ഭവിക്കുന്നു.

കാര്യസിദ്ധിപ്രശ്നത്തിൽ ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായിട്ടുള്ള ഒരു പദ്യം ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽനിന്നും അടിയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

ആരൂഢം ഭം ശുഭാനാം മിഥുനഘടതുലാ-
 കന്യകാഭാൽപവക്ത്രം
 സൗമ്യഃ കേന്ദ്രത്രികോണദ്രവിണഭവഗതാ
 റിക്തമലാഭാധിപത്യഃ
 യോഗോന്യോന്യം സ്ഥിതിവാ വപുഷി നിജനിജ
 വ്യത്യയാഭാമ താഭ്യാം
 ലഗ്നേശോ യുക്തദൃഷ്ടോ നൂരഭിമതഭേ-
 ഭാഗ്യപശ്ചാത്ഥലബ്ധൈ.

സാരം—ആരൂഢം ശുഭക്ഷേത്രമായിവരികയോ മിഥുനം, കന്നി, തുലാ, കുംഭം ഇവയിൽ ഒന്ന് ആരൂഢമായി വരികയോ ചെയ്യുകയും അതു് ഉൽപമുഖരാശിയായിരിക്കുകയും ഒന്ന്, രണ്ടു്, നാലു്, അഞ്ചു്, ഏഴു്, ഒൻപതു്, പത്തു്, പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുകയും ധനാധിപനും ലാഭാധിപനും ഒന്നിച്ചോ അവരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലോ സ്ഥിതിചെയ്യുകയും അഥവാ ധനാധിപൻ ലാഭസ്ഥാനത്തും ലാഭാധിപൻ ധനസ്ഥാനത്തും നില്ക്കുകയും ലഗ്നാധിപൻ ധനലാഭാധിപന്മാരുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഭവിക്കുകയും വ്യാഴവും ഒൻപതാം ഭാവാധിപനും ലാഭം തുടങ്ങിയുള്ള ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ സ്ഥിതി

ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ കാർത്യസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ആരൂഢം ശുഭക്ഷേത്രമായി വരികയോ എന്നു പറഞ്ഞതിനുശേഷം മിഥുനം, കന്നി, തുലാം, കുംഭം ഇവയിൽ ഒന്ന് ആരൂഢമായി വരികയോ ചെയ്യണം എന്നു കാണുന്നുവല്ലോ. മിഥുനം, കന്നി, തുലാം ഈ രാശികൾ ശുഭരാശികളായാൽ അവയെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാനുള്ള കാരണമെന്തെന്നു ഇവിടെ ഒരു സംശയം ജനിച്ചേക്കാം. പാപനോടു ചേർന്നു ബുദ്ധനും പാപിയാകുമെന്നുള്ളതിനാൽ ബുദ്ധനു പാപത്വം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ബുദ്ധക്ഷേത്രമായ മിഥുനകന്യാരാശികളെ പാപക്ഷേത്രമായി തിരസ്കരിക്കരുതെന്നു ഉപദേശിക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മുഹൂർത്തശാസ്ത്രത്തിൽ തുലാരാശിയ്ക്ക് ചിലെടത്തു പാപക്ഷേത്രത്തിന്റേതുപോലും തരംതാഴ്ന്നു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഈ യോഗത്തിൽ തുലാം രാശിയെ സ്വീകരിക്കാൻ മടിക്കരുതെന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യതെന്നും ധരിക്കണം.

ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ പന്ത്രണ്ടാംരാശി ഉന്മൂലപമുഖരാശിയാകുന്നു. ആദിത്യന്റെ കേന്ദ്രരാശികളുടെ പന്ത്രണ്ടാംരാശികളും ഉന്മൂലപമുഖരാശികളത്രേ.

“ഉന്മൂലപമുഖോ രവിമുക്തോ യുക്തോ
രാശിതപധോമുഖോ ജേണയഃ
അഭിലാഷിതസ്തിയുഗം സ്വാൽ തേഷാം
കേന്ദ്രാശ്ച തൽ സംജ്ഞാ”

എന്നു പ്രമാണം.

കർമ്മവിപാകകാണ്ഡം

സായണാചാര്യരാൽ നിർമ്മിതമായ കർമ്മവിപാകമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രോഗത്തിനുള്ള കാരണങ്ങളും അതിനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗ കാരന്റെ വാക്കുകളാൽ ഈ കാാണ്ഡത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

മേതുർബ്രാഹ്മണഹിംസനം ഗുരുജന-

ദേവഹോന്യദോഷേ രണം

സ്രീസംഗോ ഗ്രഹണാദിപുണ്യസമയേ

സ്വാഭാജയകേഷ്ഠാത്ഭവേ

ജാപോ നാമ സഹസ്രകന്യ വസന-

സ്വർഷ്വരൗദ്രേണ ചൈ-

ന്ദ്രാഗേനാഹുതിരേനയോരപി ജപ-

സ്തപ്താന്തരേ സൂക്തയോഃ

സാരം - രാജയക്ഷ്ണാവെന്ന വ്യാധിക്കു കാരണം ബ്രഹ്മഹത്യ, ഗുരുജനങ്ങളെ ദേവഹിഷയും, അന്യന്മാരുടെ ദോഷങ്ങളെ പറയുക, ഗ്രഹണം തുടങ്ങിയുള്ള പുണ്യസമയങ്ങളിൽ സ്രീസേവ നടത്തുക ഇവയാകുന്നു. ഇതിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി സഹസ്രനാമജപിക്കുക, വസ്ത്രദാനം ചെയ്യുകയും രുദ്രസൂക്തത്താലും ഐന്ദ്രാഗ്നസൂക്തത്താലും (ഇന്ദ്രാഗ്നികൾ ദേവതകളായിട്ടുള്ള സൂക്തം) ഹോമംചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

കാർത്യമേതുരിഹാന്നസ്യ ചതൃം ഹി സ്മൃതിപുദിതം
ശങ്കരപ്രതിമാ ദേവോ തസ്യശാഖൈന്ത്യ ഹിരണ്മയി.

ദേഹകാർ്യമെന്ന വ്യാധിക്കു (ദേഹമെലിച്ചിൽ) കാരണം അന്നം മോഷ്ടിച്ചതാണെന്നു സ്മൃതികളിൽ പറഞ്ഞി

രിക്കുന്നു. അതിന്നു പ്രായശ്ചിത്തമായി സ്വപ്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ശിവപ്രതിമ ഭാനംചെയ്യണം.

മിംസാ വിപ്രസ്യ ഭായ്യാ ഗമനമപി ഗുരോർ-

ഭൂചികിത്സാ പ്രയോഗോ

വിശ്വപസ്തേ പുംസി ദൈവ്യാൽ ഗരളവിതരണം

കുഷ്ഠഭോഗസ്യ ഹേതുഃ

രൈദ്രായസ്തംഭതജാപോ ദിനകരവൃഷയോർ

ഹൈമയോശ്വ പ്രഭാനം

ഹോമൈഃ ക്രശ്ണാഭ്യമന്ത്രൈരപി ഖലു വിധിവ-

ത്തസ്യ ശാസ്ത്രേ വിധേയം

സാ—കുഷ്ഠഭോഗത്തിന്നു ബ്രാഹ്മണമിംസയും ഗുരുഭയാഗമനവും ഭൂചികിത്സാപ്രയോഗവും വിശ്വപസ്തനായ മനുഷ്യനു ദൈവത ഹേതുവാൽ വിഷംകൊടുക്കുകയും കാരണങ്ങളാകുന്നു. ഇതിന്നു പ്രായശ്ചിത്തമായി രൈദ്രസ്യകതവും ആയുഃസുക്കതവും ഇപിക്ഷയും, സ്വപ്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സൂര്യപ്രതിമയും കാളമുഖ വിഗ്രഹവും ഭാനംചെയ്തയും ക്രശ്ണാഭ്യമന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹോമംചെയ്തയും വേണ്ടതാകുന്നു. (ക്രശ്ണാഭ്യമന്ത്രങ്ങൾ യജുർവേദത്തിലുള്ള ചില ശ്ലോകങ്ങളാകുന്നു.)

കുഷ്ഠവച്ഛേദകച്ഛേദി പ്രായശ്ചിത്തത്തുകാരണം

കാംസ്യകാല്പാസലവണവാസോ ഹരണസംയുതം

സാ - വെൺകാട്ടത്തിന്നുകാരണം മുൻപു കുഷ്ഠവ്യാധിക്ക് പറ്റഞ്ഞതുപോലെ ബ്രാഹ്മണമിംസ മുതലായവയും വെൺകലം, ഉപ്പു, വസ്ത്രം ഇവയെ അപഹരിക്കുകയുമാകുന്നു. ഇതിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം മുമ്പു പറഞ്ഞവതന്നെ.

വിസപ്പഹേതു ഖലു സപ്പമിംസാം

സപ്പേണ മിംസാം ച പരസ്യ വിദ്വാൽ

തച്ഛാന്തയേ സ്യാദിഹ നാഗഭാനം

വിധിസ്തു തസ്യ സ്മൃതിഷ്ടപദിഷ്ടഃ.

സാ—വിസപ്പ്യാധിക കാരണം സപ്പ്തെ ഹിംസി
ക്കുകയും സപ്പ്തേക്കൊണ്ടു് അന്യനെ ഹിംസിക്കുകയുമാകു
ന്നു. അതിന്നു പ്രായശ്ചിത്തമായി നാഗദാനം ചെയ്യണം.
സപ്പ്താനവിധി സ്തൂതികളിൽ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ദേവാനാം ബ്രാഹ്മണാനാം ധനഹരണമഭി-
ഷ്യാശനം പാണ്ഡുരോരു-
കാര്യം ക്രശ്ണാഭ്യഹോമം കനകവിതരണം
ചാസ്യ രോഗസ്യശാന്തൈ
വാപീ ക്രപാദിഭോ ഭൃതിസരണ രജഃ
കാരണം തൽ പ്രശാന്തൈ
രൗദ്രായസ്തൃകതജാപോ ഭവതി വച നൃണാ-
മേവമാഹർമ്മുനീന്ദ്രാഃ

സാ—പാണ്ഡുരോഗത്തിന്നു ദേവസ്വാപഹരണവും
ബ്രാഹ്മസ്വാപഹരണവും ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പദാർത്ഥ
ങ്ങളുടെ ഭക്ഷണവും കാരണമാകുന്നു. ഈ രോഗത്തിന്റെ
ശാന്തിക്കായി ക്രശ്ണാഭ്യഹോമം കനകദാനം ഇവ നടത്തേ
ണ്ടതാകുന്നു. അതിസാരരോഗത്തിന്റെ കാരണമാകട്ടെ,
കുളംകിണറു മുതലായവയെ നശിപ്പിച്ചതാണു്. അതിന്നു
പ്രായശ്ചിത്തമായി റൗദ്രായസ്തൃകതയും ആയുസ്തൃകതയും ജപി
ക്കണമെന്നു മുനീന്ദ്രന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഹേതുർഗ്രഹണ്യാ അതിസാരഹേതുർ
ഭവത്യപത്യാഹരണേന യുക്തഃ
സകൃഷ്ണഗോപാവക ദാനമാത്രാ-
പ്യഭിരിതം യത്തപതിസാരശാന്തൈ.

സാ—ഗ്രഹണീരോഗത്തിന്നു അതിസാരരോഗത്തിന്നു
പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾക്കുപുറമേ അന്യന്റെ പുത്രനെ
അപഹരിക്കുന്നതും ഹേതുവാകുന്നു. ഇതിന്നു പ്രായശ്ചിത്ത
മായി കറുത്ത പശുവിനേയും അഗ്നിദേവന്റെ വിഗ്രഹത്തേ

യം ഭാനംചെയ്യുകയും അതിസാരത്തിനു പറഞ്ഞ പ്രായശ്ചിത്തം നടത്തുകയും വേണം.

ഓഷ്ഠമേദനദന്തഭംഗരസനാ-

പ്ലോദാഃ പരേഷാം തുരൈ
വാണീ പാ പരഷായുതം ച വചനം
സ്യാൽ കൂടസാക്ഷി തപയുക്
ഹേതുർവ്വക് "രൂഗദസ്യ തത്ര ഫവനം
കൃശ്ണാഭമന്ത്രൈർജപോ
ഗായത്ര്യാശ്വ വിധേയ ഔഷധഗജ-
സ്വപ്നം ച ധാന്യം സ്വപ്നശേൽ.

സാ—മുഖരോഗങ്ങൾക്കു ഹേതു അന്യന്മാരുടെ ചുണ്ടു മുറിക്കുക, പല്ലടയ്ക്കുക, നാക്കുറുക്കുക, തുരക്കുമ്മാരോടു പരഷവാക്കുപറയുക, കള്ളംപറയുക, കള്ളസ്സാക്ഷി പറയുക, (കള്ളസ്സാക്ഷിപറയുകയെന്നുള്ളതു് കള്ളംപറയുകയെന്നുള്ളതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലും കള്ളസ്സാക്ഷി പറയുന്നതിന്റെ ഭോഷാധികൃതനെ വെളിപ്പെടുത്താനായി എടുത്തുപറഞ്ഞതാണു്) ഇപ്രകാരം. ഇതിനു പ്രായശ്ചിത്തം കൃശ്ണാഭമന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഹോമവും ഗായത്രിജപവും നടത്തുകയും ഔഷധങ്ങളേയും സ്വപ്നംകൊണ്ടുള്ള ഗജത്തേയും സ്വപ്നത്തെത്തന്നെയും ധാന്യങ്ങളേയും ഭാനംചെയ്യുകയും ആകുന്നു.

ദിജവിബുധനാനാമന്ധസശ്വാപഹാരോ
ഗമനമഥ വധൂനാം ചോപരാഗാദികാലേ
ഹനനമപി പശുനാമർസോ ഹേതുരുകുതഃ
പ്രശമനകൃദമുഷ്യസ്വപ്നധേനുപ്രഭാനം.

സാ—അർശോരോഗത്തിന്റെ കാരണം, ദേവന്മാരുടേയും ബ്രാഹ്മണരുടേയും മുതൽ അപഹരിക്കുക, അന്നം അപഹരിക്കുക, ഗ്രാമം മുതലായ പുണ്യസ്ഥലം

ത്തിൽ സ്രീഗമനം നടത്തുക, പശുക്കളെ കൊല്ലുക ഇവ യാകുന്നു. രോഗശമനത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി സ്വപ്നം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പശുവിനെ ഭാനംചെയ്യണം.

ദ്രാഗ്ദ്ധേസ്യ കൃതാപ്ലതാനുവനിതാസന്ദർശനം ഛത്തമനാ ചാന്യസ്യാക്ഷിവിനാശനം ചലുതൃണാം മേതുസുതപ്താന്തയേ മുൽഗാന്നസ്യ ച പായസസ്യകനകസ്യാജ്യസ്യാപക്ഷിശിതർ-
ദ്രാനം വാഞ്ചകരക്ഷകാണമവനം ജാപോഽഥവാസ്യസുതഃ

സാ—നേത്രരോഗത്തിന്നു കാരണം ഉപകാരം ചെയ്ത വന്നു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാതിരിക്കുക, പരസ്രീകളെ വ്യാജേന നോക്കുക, അന്യന്റെ കണ്ണു നശിപ്പിക്കുക ഇവ യാകുന്നു. അതിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി ചെറുപയറു ചേർത്ത അന്നവും പഞ്ചസാരപ്പായസവും സ്വപ്നവും നെയ്യും സ്വപ്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഗരഡപ്രതിമയും ഭാനംചെയ്തതും നേത്രരക്ഷകമായി പറയപ്പെടുന്ന മൂന്നു പ്രകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹോമം നടത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആ മൂന്നു പ്രകാരങ്ങളെ ജപിക്കുകയോ ചെയ്തതും വേണം.

നക്താസ്യ തു മേതുഃ സ്യാൽ ഗവാനയനനാശനം
ഗോപാലഭാനമേതസ്യ പ്രായശ്ചിത്തമുദീരിതം.

സാ—രാത്രിയിൽ കണ്ണുകാണാൻ പാടില്ലാതെയാകുന്നതിനാകാരണം പശുക്കളുടെ കണ്ണിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. സ്വപ്നംകൊണ്ടു ഗോപാലപ്രതിമയുണ്ടാക്കി ഭാനം ചെയ്യുക അതിനു പ്രായശ്ചിത്തമാണ്.

പൈശ്വനുമന്യശ്രവണപ്ലിദാ വാ
കായ്പ്ലിദാ കണ്ണഗദസ്യ മേതുഃ
സ്വപ്നേ നൃക്ഷിതികംബളാനാം
ഭാനം ജപഃ സൗരതൃചസ്യ ചാതു.

സാ—കണ്ണുരോഗങ്ങൾക്കു കാരണം ഏഷണി പറയുകയും അന്യന്റെ കണ്ണുത്തെ മുറിക്കുകയും അന്യന്റെ കാഴ്ച

ങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയുമാകുന്നു. അതിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി ഭൂമി, സ്വർണ്ണം, ധാന്യം, കംബളം ഇവയെ ദാനംചെയ്യുകയും സൂര്യൻ ദേവതയായിട്ടുള്ള മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളെ ജപിക്കുകയുംവേണം.

ജിഹ്വാഭാഷസ്യ ഹേതുശ്ശരഷ പരഷവാ-
 ഗ്ഭാഷണം ചാതുശാനം
 ദ്വാധാനം പരേഷാമപി ഖലു രസനാ-
 ഘ്ലേദനം തസ്യ ശാസ്തേ
 ദാനം ധാന്യേഷധാനാം ഹവനമപി തഥൈ-
 വാസ്യ കൃശ്ണാസ്ഥമന്ത്രൈ-
 രാഹോമന്ത്രോ യദാദിജപതു തദാദിഭിഃ
 പ്രോക്തമനുച്ച സൂക്തം.

സാ—ജിഹ്വാഭാഗത്തിനു കാരണം ഗുരുക്കന്മാരോടു പരഷവാക്കു പറയുകയും അസത്യം പറയുകയും അന്യന്മാരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുകയും അന്യന്മാരുടെ നാക്കുകൾക്കുകയുമാകുന്നു. അതിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി ധാന്യങ്ങളേയും ഔഷധങ്ങളേയും ദാനംചെയ്യുകയും കൃശ്ണാസ്ഥമന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹോമംനടത്തുകയും രാഹുമന്ത്രം ഏതൊരു സൂക്തത്തിന്റെ ആദ്യമാകുന്നുവോ ആസൂക്തത്തെയും ഗ്രഹിപ്രോക്തങ്ങളായ അന്യസൂക്തങ്ങളേയും ജപിക്കുകയുംവേണം.

നിന്ദാ സഭ്യജനേഷു താതജനനീഭേച്ഛേവാ ഗുരുഭേച്ഛണം ചാനന്യാപഹൃതിഃ പ്രഭഞ്ജനരുജോ ഹേതുശ്ച തച്ഛാന്തരേ ഭ്യാത്താമൃഗഗം തഥൈവ വസനം പഥ്യാനമഷ്ടാപദം സൂക്തം മാരുതദൈവതം പ്രശമനീംവായോര്യ ചംവാജപേൽ

സാ—ചാതരോഗത്തിനു ഹേതു സഭ്യന്മാരായ ജനങ്ങളെ നിന്ദിക്കുക, അച്ഛൻ, അമ്മ, ഗുരുക്കന്മാർ ഇവരെ ഭേച്ഛിക്കുക, അന്നം അപഹരിക്കുക ഇവയാകുന്നു. അതു ശമിപ്പാൻ പ്രായശ്ചിത്തമായി ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള മൃഗപ്രതി

മയേയും വസ്തുത്തേയും പഥ്യമായ അന്നത്തേയും സ്വപ്നത്തേയും ഭാനം ചെയ്ത്, വായുസൂക്ഷതത്തേയും വായുവിനെ ശമിപ്പിക്കുന്ന ഗുണിനേയും ജപിക്കുക ഇവയാകുന്നു.

കന്യായാം ഗമനം പശോശ്വ വിധവാ ഭാസ്വോരഭക്ഷ്യാശനം ചാചാരണവിമീനതാ പിശുനതാ ചാപഥ്യവിശ്രാണനം വിശപസ്സ്യ വിഷാപ്പ്ണം ച ഹനനം ശുലേന തലേതവഃ തച്ഛാഞ്ചൈതിലപത്മഭാനമുദിതം ശക്ത്യാ ച ശുലാപ്പ്ണം

സാ—ശുലരോഗത്തിന്റ കാരണം കന്യകാഗമനം, പശുഗമനം, വിധവാഗമനം, ഭാസിഗമനം, അഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ ഭക്ഷിക്കുക, വിധിക്കപ്പെട്ട ആചാരങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുക, ഏഷണി പറക, അപഥ്യം കൊടുക്കുക, വിശപസ്സു വിഷംകൊടുക്കുക, ശുലംകൊണ്ട് അന്യനെ ഹംസിക്കുക ഇവയാകുന്നു. അതിന് പ്രായശ്ചിത്തമായി യഥാശക്തി സ്വപ്നംകൊണ്ടോ വെള്ളികൊണ്ടോ ഇരുമ്പുകൊണ്ടോ ശുലമുണ്ടാക്കി ഭാനംചെയ്യുകയും തിലഭാനം നടത്തുകയും സ്വപ്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ താമരപ്പൂ ഭാനംചെയ്യുകയും വേണം.

ഘേതുർഗുണമഭസ്യ വൈരമധികം നിർബന്ധനം വഃ ഗുരത ചാസുന്മാന്നഹൃദിശ്ച തത്രാഹവനം ചൈന്ദ്രാഗ്നസുകേതനവാ ജാപഃ സൂക്ഷതയുഗസ്യ രുദ്രമരുതോന്നാമത്രയന്ത്യാപി വാ ഗായത്ര്യാശ്വ വിധീയതാം ഗണപതേദ്ദാനം ച തച്ഛാഞ്ചൈ

സാ—ഗുണരോഗത്തിന്റ ഘേതു ഗുരുവിനോടു അധികം വൈരം പ്രകടിപ്പിക്കുക, ഗുരുവിനെ നിർബന്ധിക്കുക, അന്യനിൽ അസൂയ തോന്നുക, അന്യന്റെ അന്നത്തെ അപഹരിക്കുക ഇവയാകുന്നു. അതിന് പ്രായശ്ചിത്തമായി ചൈന്ദ്രാഗ്നസൂക്ഷതംകൊണ്ടു ഘോരം ചെയ്യുകയും രൗദ്രസൂക്ഷതത്തേയും വായുസൂക്ഷതത്തേയും നാമത്രയത്തേയും ഗായത്രിയേയും ജപിക്കുകയും സ്വപ്നംകൊണ്ടുള്ള ഗണപതിപ്രതിമ ഭാനം ചെയ്യുകയും വേണം.

താപസ്യാപശൃകന്യകാഗുരുജനസ്മി നിർവ്വാനാം രതിർ -
വിഭേഷോ ഗുരുഷു ഭിജന്യഹരണം ഹോജ്ഞോന്യഹൃൽ പി
ഏതത്സർവ്വമപ്യുപമകൃദിദം മാതുസ്വപന്യഭോതൃസു [ധനം
ഭൂസംഭോഗയുതം സുരേഷ്വമധുമോഹാനാം ക്രമാൽ കാരണം

സാ — പ്രമേഹങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം താപനസ്മി
ഗമനവും പശുഗമനവും കന്യകാഗമനവും ഗുരുജനഭാജ്യം
ഗമനവും വിധവാഗമനവും ഗുരുക്കന്മാരിൽ ഭേഷവും
ബ്രാഹ്മണസ്വപത്തിന്റെ അപഹരണവും അന്യന്റെ മന
സ്സിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കുകയുമാകുന്നു. സുരാമോഹത്തിനു കാരണം
മേൽ പറഞ്ഞവയും മാതുഗമനവുമാകുന്നു. ഇക്ഷ്വമേഹ
ത്തിന്റെ കാരണമാകട്ടെ ഇപ്പറഞ്ഞവയും സോഭരീഗമനവു
മാണ്. മധുമോഹത്തിന്റെ കാരണം മേൽപറഞ്ഞവയും
ഭോതൃസ്മിഗമനവുമാത്രം

സർവ്വാമയം പ്ലം ഹോനം വിധേയം
സുവർണ്ണധേനുപാശു ജലന്യ ഭാനം
പകപാനഭാനം ബഹു മേഹശാസൈത്യ
ജപസ്തപ്താമപ വാരണീനാം

സാ — എല്ലാ പ്രമേഹങ്ങൾക്കും പ്രായശ്ചിത്തമായി
സർവ്വാമയമായിരിക്കുന്ന ഹോമവും സ്വർണ്ണഭാനവും
പശുഭാനവും ജലഭാനവും അന്നഭാനവും വരണൻ ഭവത
യായിട്ടുള്ള പ്രകൃതിയുടെ ജപവുമാകുന്നു.

ഹേതുമഹോദഗദേ ഗുരുതല്പയാനം
സ്മിഗർഭാതനമപി പ്രജപേച്ച സുകതം
രൈദ്രം പ വാരണമപീഹ ജലന്യ ഭാനം
കായ്തം തഥാ മകരഭാനമപി പ്രശാസൈത്യ.

സാ — മഹോദഗമെന്ന രോഗത്തിനു കാരണം ഗുരുഭാ
ജ്യഗമനവും സ്മികളുടെ ഗർഭത്തെ അലസിക്കുകയുമാകുന്നു.
അതിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി രൈദ്രസുകതത്തെയും വരണ

സൂക്ഷ്മത്തെയും ജപിക്കുകയും നക്രത്തിന്റെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി ഭാനം ചെയ്യുകയും വെള്ളമൊഴിപ്പു നടത്തുകയും വേണം. കന്യാപശുധിവാദിസംഗമനന്ദഃ സ്താപശ്ശർമാ ചാപ്തരീ പ്രോക്തശ്ച ദിജപീഡനാചമരിതഃ സാമുക്തകൃഷ്ണം [ഇതാ

കർവ്വം തിലപത്മഭാനമഥ ഹോമോഗ്നാവിനിലേകഭാരം - രൂപേന്ദ്രാഭ്യമമുഷ്യശാന്തികൃട്ടചസ്തദ്രവതായാ ജപഃ

സാ—ശർക്കരയെന്നും അസൂരിയെന്നും പറയപ്പെടുന്ന മൂത്രരോഗങ്ങൾക്കു കാരണം കന്യകാഗമനം, പശുഗമനം, വിധവാഗമനം മുതലായവയാകുന്നു. മൂത്രകൃഷ്ണമെന്ന വ്യാധിക്കു ഇപ്പാഞ്ഞവയും ബ്രാഹ്മണരെ നിന്ദിക്കുകയും ഭൂവിപ്ലിക്കുകയുമാകുന്നു. ഈ മൂന്നു വ്യാധികളുടെ ശമനത്തിനായി തിലഭാനവും പത്മഭാനവും പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു. പത്മഭാനമെന്നതു സ്വപ്ന്നനിമിതമായ പത്മത്തിന്റെ ഭാനമാണ്. അഗ്നിമാന്ദ്യത്തിനു കാരണം ജപലിക്കാത്ത അഗ്നിയിൽ ഹോമം ചെയ്യുകയത്ര. അതിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി അഗ്നിദേവതയായിട്ടുള്ള ഏകിനെ ജപിക്കുകയുമാകുന്നു. ആജ്ഞാലംഘനമാത്മദേശികജനസ്വാമ്യാദികാനാം ഗുരുസ്രീസംഗശ്ച ഭഗന്ദരായ ശമനായൈതസ്യ ദേയം പുനഃ രത്നം വാ രജതം ച കാഞ്ചനമയോദന്തീ തഥാ കാഞ്ചനം ഗായത്രീം ച ഹൃദം ച സൗരമഹിവാ രൗദ്രം ച സൂക്തം ച പേൽ

സാ - ഭഗന്ദരവ്യാധിക്കു കാരണം ഗുരുവിന്റെയും സ്വാമിയുടെയും മറ്റും കല്പനകളെ ലംഘിക്കുക, ഗുരുഭാര്യയെ ഗമിക്കുക ഇവയാകുന്നു. തൽശമനത്തിനായുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമാകട്ടെ, രത്നം, വെള്ളി, സ്വപ്നം, സ്വപ്നംകൊണ്ടുള്ള ഗജപ്രതിമ ഇവയെ ഭാനം ചെയ്തും സൂര്യനും അഗ്നിയും ദേവതയായിട്ടുള്ള ഏകിനെ ജപിക്കുകയുമാകുന്നു.

ഫലാപഹരണം നൂണാം കണ്ഠരോഗസ്യ കാരണം ഗ്രഹശാന്തിം പ്രകുവീത രത്നഭാനം ച ശാന്തയേ

സാ—കണ്ഠരോഗത്തിനു കാരണം ഫലങ്ങൾ (ചക്ഷുഃ, മാന്വഴം മുതലായവ) അപഹരിച്ചതാകുന്നു. അതിന്റെ ശമനത്തിനായിട്ടു ചെയ്യേണ്ട പ്രായശ്ചിത്തം, ഗ്രഹശാന്തിയും രത്നദാനവും ആണ്.

ബ്രഹ്മദേവഃ ശിരോരോഗഹേതുർമുനിഭിരീരിതഃ
ദാനം തസ്യോപവീതസ്യ പ്രായശ്ചിത്തം ച കീർത്തിതം

സാ—ശിരോരോഗങ്ങൾക്കു കാരണം ബ്രാഹ്മണരെ ദേവിക്കുകയാകുന്നു. പുനതുലിനെ ദാനംചെയ്യുകയാണ് അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം.

അശ്വപത്മപൂർവ്വത്തരഭൂതഹാണാം
ഹേമഭോ ഗവാം വാ ഹനനം വൃഗൈരവ
ഉദാഹൃതോ ഹേതുരസൃശരസ്യ
പ്രഭീയതാമത്ര തു രക്തധേനുഃ

സാ—അരയാൽ തുടങ്ങിയുള്ള ഉത്തമവൃക്ഷങ്ങളെ വെട്ടിമുറിക്കുകയും പശുക്കളെ കൊല്ലുകയും ആണ്, അസൃഗ്ഭരരോഗത്തിനു കാരണം. ഇതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമാകട്ടെ. ചുവന്ന പശുവിനെ ദാനംചെയ്യുകയാകുന്നു.

ഗുരോർവധഃ സ്വാമിവധം തു നൃണാം
ദേവദപസ്താരകൃദത്രകായ്യാഃ
സർവ്വായുഷ്ണാ ജപദാനഹോമാ
ഗണൈരൂഷീണാം സ്മരിഷ്യ പ്രദിഷ്യാഃ

സാ—ഗുരുവിനെ വധിക്കുകയും യജമാനനെ വധിക്കുകയുമാണ് അപസ്താരരോഗത്തിന്റെ കാരണം. സ്മരിക്കളിൽ മഹർഷിമാരാൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സർവ്വരോഗഹരങ്ങളായ ജപങ്ങളും ഹോമങ്ങളും അതിനു പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു.

ധീജാധ്യോന്മാദഹേതുർഗുരുജനഹസനം

ദോ മതൃണ്ണവിധാനം

ഘ്നാത്യാദൗ പരേഷാം ന വിദിതമിതി വാ-

ഗോപത്തിയച്ഛാസ്യ ചതൃത്വം

പ്രായശ്ചിത്തം ച ശാസ്തേ വിഹിതമിഹ ഗജ-
സ്യാപ്പണം ജ്ഞാതീഹേതു-
ഹിംസാഹേർഭേഷണം സ്രീഗമനമപി ഗുരോ-
ഭർഗ്ഗയാ ചാമ്രഹോമഃ

സാ—ബുദ്ധിമാന്യത്തിനും ഉന്മാദത്തിനും ഹേതു ഗുരുക്കന്മാരെ പരിഹസിക്കുകയും അനർഹകളായ സ്രീകളെ പ്രാപിച്ചാനുള്ള തൃഷ്ണയും അന്യന്മാരുടെ കളവിനെ അറിഞ്ഞിരുന്നു. കൊണ്ട് അറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറയുകയുമാകുന്നു. അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം ഗജത്തെ ഭാനം ചെയ്യുമാണ്. സ്വപ്നത്തിനെ ഹിംസിക്കുക, ഗുരുവിനെ ഭേഷിക്കുക, ഗുരുഭായ്യയെ പ്രാപിക്കുക ഇവ ജപരോഗത്തിനു ഹേതുക്കളാകുന്നു. അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം പഞ്ചഭഗ്ഗ്വം എന്ന മന്ത്രം കൊണ്ടു മാന്തളിരിനെ ഹോമിക്കുകയാണ്.

ശീതരജപരം ചാതുർത്ഥികജ്ഞാതീഹേതുഃ
ശപഥിർഭയാധാനമശേഷജ്ഞാതീഹേതുഃ
ശീതരജപരം ചാതുർത്ഥികജ്ഞാതീഹേതുഃ
ചാതുർത്ഥികജ്ഞാതീഹേതുഃ

സാ—ശീതരജപരം, ഉഷ്ണരജപരം, ചാതുർത്ഥികജപരം (നാലാംപക്കം മുടങ്ങാതെയുണ്ടാകുന്ന പനി) ഇവയ്ക്കു കാരണം, ഏതൊരു ജന്തുവിനെയും ഭയപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. അതിന്റെ ശമനത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി, പഞ്ചഭഗ്ഗ്വം മന്ത്രത്തെയും രാസുകത്തത്തെയും ആദിത്യമന്ത്രങ്ങളെയും ജപിക്കുകയും വിശേഷിച്ചും ശീതരജപരത്തിനു വിഷ്ണുവിനും ഉഷ്ണരജപരത്തിനു ശിവനും അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും വേണം.

ഭാഹസ്യഹേതുരഭിതം ഗുരുസ്രീഗമനാദികം
പ്രായശ്ചിത്തം ച തജ്ജാസ്തേ തോയഭാനമുദീരിതം

സാ—ചുട്ടനീറൽ എന്ന രോഗത്തിനു കാരണം ഗുരുഭായ്യാഗമനം മുതലായവയാകുന്നു. അതിന്റെ ശമനത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം വെള്ളമൊഴിപ്പു നടത്തുകയാണ്.

ശാകാദിചന്ദ്രം പരവാഗപിഘാതോ
വധഃ പരസ്യാനുചിരാംഗനാപ്തിഃ
വ്രണേ ഛിദാ ഭൂമിരഹസ്വ നാഡീ-
വ്രണേ തു ഹേതുർമ്മണിരതു ഭേദഃ.

സാ—കരിക്കീര മുതലായവ മോഷ്ടിക്കുകയും അന്യ
ന്മാരുടെ വാക്കുകളെ തടയുകയും പരന്മാരെ വധിക്കുകയും
അനുചിതകളായ സ്ത്രീകളെ പ്രാപിക്കുകയും അത്രേ വ്രണ
രോഗഹേതുക്കൾ. നാഡീവ്രണത്തിനു കാരണം വൃക്ഷത്തെ
മുറിക്കുകയാണ്. ഇവയുടെ പ്രായശ്ചിത്തം രത്നദാനമാകുന്നു.

ഹസ്തോത്ഥാനാം ഭൂണഹത്യാ വ്രണാനാം
പാദോത്ഥാനാം സ്ത്യാൽ ഗുരുസ്ത്രീഗമാദിഃ
ഹേതുസ്തേഷാംചോ ഭയേഷാം പ്രശാന്തൈ
കായ്തം ശക്ത്യാ രത്നദാനം ദിജ്ജേദ്യഃ

സാ . കൈയിലെ വ്രണങ്ങൾക്കു കാരണം ഗർഭം അല
സിപ്പിക്കുന്നതും കാലിലെ വ്രണങ്ങൾക്കു ഹേതു ഗുരുഭാര്യാ
പ്രാപ്തി മുതലായതും ആണ്. ഈ രണ്ടു രോഗങ്ങളുടെയും
ശമനത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം, ബ്രാഹ്മണർക്കു രത്നം ലാഭംചെ
യ്യുകയാകുന്നു.

ഹേതുർബ്ബാലവധാഡ്യഭക്ഷണമുരുദേഷാത്യഭായ ഭവി-
ദേഷപ്രാണിഗണാദനാനിജനനീവിദേഷണം വാശിശോഃ
ഹിംസാ ബാലമൃഗസ്വ പാവ്ണമുഖശ്രാദ്ധക്രിയാലോപനം
സന്തത്യാ അഭവസ്വ കാഞ്ചനമയീം ധേനും പ്രദദ്യാദിഹ.

സാ—സന്തരി ഇല്ലാതിരിക്കുവാൻ കാരണം ബാലഹ
ത്യ, അഡഭക്ഷണം (കേശിമുട്ടമോമരോദ ഭക്ഷിക്കുക),
ഗുരുക്കന്മാരെ ദേഷിക്കുക, അന്യന്മാരുടെ സന്തരികളെ
ദേഷിക്കുക, പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കുക, കട്ടികൾക്കു മാതാവ
ന്റെപേരിൽ ദേഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുക, ചെറിയ മൃഗങ്ങളെ
കൊല്ലുക, പാവ്ണശ്രാദ്ധങ്ങളുംമറ്റും നടത്താതിരിക്കുക,

ഇവയാകുന്നു. ഇതിനു പ്രായശ്ചിത്തം സ്വപ്നംകൊണ്ടു ചെയ്താൽ അത്ഭുതമായിരിക്കും ഭാഗ്യം ചെയ്യുകയാണ്.

മേതുരശുദ്ധതാ ഭാഗ്യമനുഷ്ഠിക്കുകയും വിശ്വാസമെന്നും തത്ത്വം പ്രായശ്ചിത്തമിഹോച്യതാം.

സാ — അശുദ്ധതയോടുകൂടിയ ഭാഗ്യം അശുദ്ധതയിൽ കാരണമാകുന്നു. വിശ്വാസമെന്നവനെ വഞ്ചിക്കുക ഹർദ്ദിക്കുകയാണെന്നും. ശുദ്ധതയോടുകൂടി കണ്ഠിശിപ്പി നട്ടതു കാരണം അശുദ്ധതയിൽ ഹർദ്ദിക്കും പ്രായശ്ചിത്തമെന്നു അഭിജ്ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

വാക്യം ചെയ്തും കാരണം പ്രോക്തം മൂലപ്രസംഗസാദയോഃ വാക്യം ചെയ്തും പ്രതിമാ രൂപമഖി തത്ര പ്രദീയതാം.

സാ — മൂലപ്രസംഗം, ഉറക്കപ്പറവാൻ വഹിയാതാവുക ഈ രോഗങ്ങൾക്കു കാരണം വാക്യം ചെയ്തും (അന്യന്റെ വാക്യം മോഷ്ടിക്കുക) ആകുന്നു. വെള്ളം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സരസ്വതിപ്രതിമ ഭാഗ്യം ചെയ്യുകയാണ് ഇതിനു പ്രായശ്ചിത്തം.

അപ്രകാരം പാത്രം പത്രം ചക്ഷാളിതേന്ദ്രിയം ആഹാരം കാമിഭാ മേതുരശുദ്ധത പ്രദീയതാം.

സാ — കാൽകഴുകാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, ഇലകഴുകാതെ ഭക്ഷിക്കുക ഇവ കാമിഭാഗത്തിനു കാരണമാകുന്നു. ഇതിനു പ്രായശ്ചിത്തം സ്വപ്നംകൊണ്ടു ചെയ്താൽ അത്ഭുതമായിരിക്കും ഭാഗ്യം ചെയ്യുകയാണ്.

ചന്ദ്രമാണസ്യ യാഗസ്യ വിഹതേഭ്യേൽ ആനുഷ്ഠി പ്രദേയാത്ര പ്രതിമാ മുരവൈരിണഃ

സാ — അന്യന്മാർ തുടങ്ങുന്ന യാഗത്തെ മുടക്കുന്നത് ആനുഷ്ഠി എന്ന രോഗത്തിനു കാരണമാകുന്നു. വിഷ്ണു

പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കി ഭാനംചെയ്യുകയാണ് ഇതിനു പ്രായശ്ചിത്തം.

ഗുണസ്വായഃ പ്രഭാനം രജതവിതരണം
 കഷ്ടരോഗസ്യ ശാശ്വതേ
 വാതേ ഭേദം പയഃ സ്യാന്നന്മനജി ഛേതേ
 ഹേമ നിക്ഷിപ്യ ഭേദം.
 ശയ്യാ വചാദികാനാം വിതരണമുദിതം
 സർഗാത്രോത്ഥതോഭേ
 ഭൂമേർദ്ദാനം വിദധ്യാദുരഭവഗഭേ
 രോഗവാൻ രോഗശാശ്വതേ.

സാ—ഗുണരോഗത്തിനു ഇരിമ്പും കഷ്ടരോഗത്തിനു വെള്ളിയും വാതരോഗത്തിനു പാലും ഭാനംചെയ്യണം. നേത്രരോഗത്തിനു സ്വർണ്ണം നെയ്യിലിട്ട് ഭാനംചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു ശരീരത്തിലാകപ്പാടെ ഉണ്ടാകുന്ന കുത്തിനോവു ശമിക്കുന്നതിനായി കട്ടിൽ, കിടക്ക മുതലായ ശയ്യാപകരണങ്ങൾ ഭാനംചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഉദരരോഗശമനത്തിനായി ഭൂമി ഭാനംചെയ്യണം.

അഗ്നാരോഗഭഗന്ദരാദിഷു മണിർദ്ദേയോത്ര ഹേമാപ്തം ജാലം നാമസഹസ്രകസ്യ ശതരുദ്രീയസ്യ രതദ്രസ്യ വാസുകതസ്യാഖിലരോഗശാന്തികൃദഃ കാര്യാധികം തജ്ജപഃ പ്രത്യേകം വിഹിതം ച അക്ഷുക്കുതാദാരോഗ്യസമ്പത്തയേ

സാ—അഗ്നിനും ഭഗന്ദാത്തിനുംമറ്റും രത്നഭാനം ചെയ്യണം. സ്വർണ്ണഭാനം, സഹസ്രനാമജപം, ശതരുദ്രീയജപം, രതദ്രസുകതജപം ഇവ എല്ലാ രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സകല രോഗങ്ങൾക്കും സഹസ്രനാമജപം മുതലായവ നടത്തുകയും അതതു വൃക്തികൾക്കു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രായശ്ചിത്തത്തെ നടത്തുകയും വേണ്ടതാണ്. അപ്രകാരം ചെയ്താൽ രോഗശമനമുണ്ടാകുമെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക

ആരോഗ്യശാലാം ധനീനോ നൃപാദയഃ
സമ്പദ്യ കല്പ്യഃ സഗദാൻ നിരാമയാൻ
അന്നൈരവധാദ്യൈരപി കശ്ചനേതരഃ
കൃതപാപി യത്തം മഹദ്ദേവ തൽഫലം.

സാ—രാജാക്കന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ മുതലായ ധനികന്മാർ ആതുരശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു രോഗികളെ ചികിത്സിപ്പിച്ചു നിരാമയന്മാരാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ധനികന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നം ചെയ്തു അന്നായുഷധാദികളെക്കൊണ്ടു രോഗികളെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ ഫലം വളരെ മഹത്തായിട്ടുള്ളതത്രേ.

ആരോഗ്യഭാനം സർവ്വേഷാം ഭാനാനാമുത്തമം സ്മൃതം
പ്രയത്നതോപി തൽ കാര്യമാത്മനഃ സുഖമിഹ്വതം.

സാ—ആരോഗ്യഭാനം സർവ്വഭാനങ്ങളിലും വെച്ചു ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആത്മാവിനു സുഖം വേണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ പ്രയത്നനയെങ്കിലും ആരോഗ്യത്തെ ഭാനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ചാരഫലകാണ്ഡം

പ്രജാവിന്റെ ചാരഫലംകൂടി പ്രശ്നത്തിങ്കൽ അ
വശ്യം ചിന്തനീയമാകയാൽ പ്രശ്നമാർഗ്ഗകാരന്റെ വാ
ക്കുകളാൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ചാരഫലത്തെ ഇവിടെപ്പറയുന്നു.

ആയാസോ വിഭവക്ഷയോല്പാദനം
രോഗശ്ച ജന്മസ്ഥിതേ .
വിത്തഭ്രംശനവഞ്ചനാംബകരജഃ
സൂര്യേ ദ്വിതീയാസ്ഥിതേ

സ്ഥ നപ്രാപ്തിരിപുഷ്പയാത്മനി ചയാ-
 രോഗ്യം തൃതീയസ്ഥിതേ
 നാരീഭോഗവിഷാത ആമയസമുൽ-
 ഭൂതിശ്ചതുർത്ഥസ്ഥിതേ

൧

സുര്യേ ചഞ്ചമഗേ തുണാമരിഗണൈ
 രോഗൈശ്ചപീഡാഭവേ-
 ദ്രോഗാണാം ദിഷിതാം ശുചാമപി തഥാ
 ഷഷ്ഠസ്ഥതേ സംക്ഷയഃ
 ദൈന്യം ചാലപഗമശ്ച സപ്തമഗതേ
 ക്ഷുൽഭവാശ്ചാ മയാ
 വൈമുഖ്യം വനിതാജനസ്യ ഗൃപതേ-
 ഭീശ്ചാഷ്ടമസ്ഥേ രജഃ

൨

ആപദ്യൈനൃമഹാജജോ നവമഗേ
 വൃത്തസ്യ ഭോഗസ്ഥാ
 സംസിലിഃ ഖലു കർമ്മണാം ദശമഗേ
 സുര്യേ ജയഃ സ്വർതഃ
 സ്ഥാനാപ്തിവിഭവോ വിനാശഗഭതാ-
 ചൈകാദശസ്ഥേ ഭവേ-
 ദ്വാപാരശ്ച ശുഭപ്രഭോത്ര സഹലഃ
 സ്യാദുപാദശസ്ഥേ ഫലഃ

൩

സാ—സൂര്യൻ ജന്മത്തിൽ (ജാതകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിക്കു ജന്മം എന്നു പേർ) ചാരവശാൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ശരീരപീഡയും ഐശ്വര്യഹാനിയും വഴിയാത്രയും രോഗവും സംഭവിക്കും. ജന്മത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ സൂര്യൻ നില്ക്കുമ്പോൾ ധനനാശവും അന്യന്മാരിൽനിന്നു ചതിയും നേത്രരോഗവും നേരിടും. മൂന്നാംഭാവത്തിൽ സൂര്യൻ നില്ക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനപ്രാപ്തിയും ശത്രുനാശവും ധനവൃദ്ധിയും ആരോഗ്യവും സംഭവിക്കും. നാലാമിടത്തു നില്ക്കു

സ്വോരം സ്രുസംഭോഗത്തിനു വിചാരവും രോഗാനുഭൂതിയും ഫലം. അഞ്ചാമെട്ടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളാൽ ഓചമ നഭവിക്കുന്നതിനും രോഗമുണ്ടാകുന്നതിനും ഇടയാകും. ആ രാജാവത്തിൽ നിന്നാൽ രോഗങ്ങളും ഓചങ്ങളും ശത്രുക്കളും നശിക്കുന്നതാണ്. ഏഴിൽ ആദിത്യൻ നിന്നാൽ ഉദരരോഗവും വഴിയാത്രയും പലം. എട്ടാമരാജത്തിൽ സൂര്യൻ നിന്നാൽ സ്രീകർക്ക വൈമുഖ്യംതോന്നുവാനും രാജഭയത്തിനും സംഗതിയാകും ഒൻപതാമെട്ടത്തു നിന്നാൽ ആ പത്തുകളും ഭീനതയും മഹാരോഗവും ചാരിത്രഭംഗവും നേരിടും. പത്താമരാജത്തിൽ നിന്നാൽ എല്ലാ സ്ഥലത്തും വിജയവും കർമ്മങ്ങൾക്കു സിദ്ധിയും ഉണ്ടാകും പതിനൊന്നാമരാജത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനപ്രാപ്തിയും ഐശ്വര്യവും രോഗശമനവും ശുഭകർമ്മങ്ങൾക്കു ഫലപ്രാപ്തിയും ഉണ്ടാകും. പന്ത്രണ്ടാമരാജത്തിൽ ചാവശാൽ സൂര്യൻ നില്ക്കുമ്പോൾ നല്ലകർമ്മങ്ങൾ ഫലിക്കാതെ പോകുന്നതാണ്.

മുഷ്ടാനം ശയനാംബരാദികമപി
 ഗ്ലാവിസ്ഥിതേ ജന്മനി
 സ്വാഭിപ്ലവഃ സകലക്രിയാസു വിഹതി-
 മാനാത്മയോരത്ഥഭേദ
 നാരിവസ്രസുഖാത്മലാഭാദിജയാഃ
 സോത്ഥേ ചതുത്ഥേ ഭയം
 പ്രാപ്തേ പഞ്ചമമാമയാ ബഹുശുചോ
 വിരോല്ലാസഭവശ്ചാലപനി.

സാ—ചന്ദ്രൻ ചാവശാൽ ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മുഷ്ടാനാലാഭവും ശയനസുഖവും വസ്രലാഭവും ഫലം. രണ്ടാമരാജത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സർവ്വകർമ്മങ്ങൾക്കു വിജയവും മാനഹാനിയും ധനനാശവും സംഭവിക്കും. മൂന്നാമെട്ടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ ഭാഗ്യാലാഭം, വസ്രലാഭം, സൗഖ്യം, ധനലാഭം വിജയം ഇവ ഫലം. നാലിൽനില്ക്കുമ്പോൾ ഭയം നേരിടും.

അഞ്ചിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ രോഗങ്ങളും നാനാവിധ ഔഷധങ്ങളും വഴിയാത്രയിൽ വാഹനങ്ങളും സംഭവിക്കും.

ഷഷ്ഠസ്ഥേ സുഖവിത്തലബ്ധിരരിരുങ്ങു നാശഃ പുനഃ സ്വപ്നമേ സമൃഗ്ഭോജനമാനവിത്തശയനാനുഗൃഹ്യാപിഭീരഷ്ടമേ ധമ്മേ ബന്ധനഭീതികക്ഷിജരുജോ രാജപ്രവൃത്തിഃ ഖഗോലാഭേ ബന്ധുസമാഗമത്ഥ്നിപയാ ഭോഷ്യയൈഃ ച വ്യയഃ.

സാരം—ചന്ദ്രൻ ആറിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സുഖവും ദ്രവ്യലാഭവും ശത്രുക്കൾക്കും രോഗത്തിനും നാശവും സംഭവിക്കും. ഏഴാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മുഷ്ടാനാലാഭവും സമ്മാനലബ്ധിയും ധനലാഭവും സുഖവും ശയനലാഭവും ഉണ്ടാകും. എട്ടാമെട്ടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ അഗ്നി മുതലായ വയിൽനിന്നു ഭയം നേരിടും. ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ വയറിൽ വേദന, ബന്ധനം, ഭയം ഇവ ഫലം. പത്താമെട്ടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ രാജസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തി ലഭിക്കാൻ ഇടയാകും. പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധനലാഭം ഫലം പന്ത്രണ്ടിൽനില്ക്കുമ്പോൾ പലവിധ ഭോഷങ്ങളും ചെലവുകളും നേരിടും.

ഭൌമേ ജന്മഗതേഭിച്ഛാത ഉദിതസ്തസ്തിൻ ദിവിധീയസ്ഥിതേ പീഡാസ്യാം നൃപചോരവഹ്നിർപുഭിഃ കാർശ്യം ച
(ചിന്താമയൈഃ)

ധാതപത്മാപ്ലിഗുഹപ്രസാദരിപുസമ്മർദ്ദാദികം വിക്രമേ ഭസ്സംഗോദരരുഗ്ജപരാംഗരുധിരസ്രാവാശ്ചതുത്ഥസ്ഥിരേ.

സാരം—ചൊവ്വാ ചാരവശാൽ ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ എല്ലാവിധത്തിലും കേടുകൾ സംഭവിക്കും. രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ രാജാവു, മോഢാവു, ശത്രു ഇവ ഞെക്കൊണ്ടുള്ള ഔഷധവും അഗ്നിഭയവും വിചാരംകൊണ്ടും ഔഷകൊണ്ടും ശരീരത്തിനു കൃശതയും സംഭവിക്കും. മൂന്നാമെട്ടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ ധാതുദ്രവ്യങ്ങൾലഭിക്കുകയും സുബ്ര

മമണ്യന്റെ പ്രസാദവും ശത്രുക്കളുടെ നാശവും സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും നാലാമെടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ ഭജനങ്ങളുമായുള്ള സാസത്ത്വം ഉദാരോഗവും ജപവും രക്തസ്രാവവും സംഭവിക്കും.

ശത്രുവ്യാധിഭയാനി പഞ്ചമനതേ ശോകശ്ച പുത്രോത്ഭവസ്താമ്രസ്വപ്നസമാഗമഃ കലഹഭീവിദപിഡപിഞ്ചോഗോരിഗേ ക്ഷുഷ്ണശ്ചൈതരകുളത്രകലഹശ്ചാപ്തേ പുനസ്തപശ്ചമേ രക്തൈരാപ്തൃതിരംഗഭംഗജനിതൈഭംഗോമനോ-

(മാനയോഃ

സാരം—ചൊല്ലാ അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ശത്രുഭയവും വ്യാധിയും പുത്രഭയവും അനുഭവിക്കും. ആറാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ താമ്രലാഭവും സ്വപ്നലാഭവും കലഹഭയവും ശത്രുക്കളുടെ വേർപാടും സംഭവിക്കും. ഏഴാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ കുളത്രകലഹത്തിനും വയററിലും കണ്ണിലും രോഗത്തിനും ഇടയാക്കും. എട്ടിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ രക്തസംബന്ധമായ രോഗങ്ങളും വ്രണാദികളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളും മാനഹാനിയും മനോഭംഗവും സംഭവിക്കും.

ധർമ്മസ്ഥത്വപരിക്ഷയഃ പരിഭവോ വ്യാധിശ്ച ഭൂനന്ദനേ നാനാത്വമായവിരാഗ്ബഭേ ജനപദസാമ്യാദികം ലാഭഭേ നാനാനത്വസമുൽഭവേഷ്വയനതേ നാനാവിധാ ഭദ്യയഃ പിത്താദ്യാമയപീഡനം രന്നഭൂതാനേത്രോൽഭവാശ്ചാമയഃ.

സാരം—ചൊല്ലാ ഒമ്പതാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ ധനക്ഷയം, പരാജയം, വ്യാധി ഇവയും, പത്താംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ദ്രവ്യലാഭവും പരിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ജനാധികാരലബ്ധി മുതലായവയും പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള അനന്തർമ്മഭേദം, ഭദ്യയം, പിത്തംകൊണ്ടും രക്തംകൊണ്ടുള്ള രോഗങ്ങൾ, അക്ഷിഭോഗം ഇവയും ഫലം.

ജന്മസ്ഥേ ശശിജേ സബന്ധുകലഹോ ഭവാപൃതസ്വപാടനഃ
ശ്രീമത്തത്ത്വഗതേ സഹോദരഗതേ ഭീതിർഗൃഹാരാതിതഃ
ബന്ധുസ്ഥേതു ധനാഗമഃ സ്വസുഹൃദാംവൃദ്ധിഃ കടുബന്ധവഃ
പുത്രസ്ഥേ വലു യോഷിതാ ച തനയൈഃ സ്വാഭിഗ്രഹഃ
(സർവ്വഭാ.)

സാരം—ബുധൻ ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ബന്ധുക
ലഹവും ഭവാക്കനിമിത്തം രാജാവിനാൽ അപഹരിക്കപ്പെട്ടു
സ്വത്തും സഞ്ചാരവും ഫലം. രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കു
മ്പോൾ ഐശ്വര്യവും മൂന്നാംഭാവത്തിൽനില്ക്കുമ്പോൾ ശത്രു
ഭയം, രാജഭീതി ഇവയും നാലാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ
ധനലാഭവും കടുബത്തിനും ബന്ധുക്കൾക്കും അഭിവൃദ്ധിയും
അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ഭാര്യപുത്രാദികളുമായുള്ള
കലഹവും ഫലം.

ഷഷ്ഠസ്ഥേ വിജയോന്നതീസുഭഗതാമാസ്തസ്ഥിതേ വിഗ്രഹഃ
ഏതസ്ഥേ ജയപുത്രാസ്രുധനനൈപുണ്യാത്മഹർഷാഭയാഃ
വ്യാധിം ധർമ്മഗതഃ കരോതിഃ ഖഗതഃ ശത്രുക്ഷയാത്മാഗമം
സ്രീഭോഗാനന്ദ ഭാരതീസുമധുരാബഹപത്മസൗഖ്യേ ജയഃ

ഭാര്യപുത്രസുഹൃദ്യുതിശ്ച സതതം
തുഷ്ടിശ്ച ലാഭസ്ഥിതേ
രിഃഫസ്ഥേ പരിഭൂതിരത്ര രിപുഭിഃ
പീഡാ ച രോഗൈർഭവേൽ
സ്ഥാനഭംശധനക്ഷയൗ കലഹധീ-
ജാഡ്യേ ഗുരൗ ജന്മഗേ
ലാഭോത്ഥസ്യ രിപുക്ഷയശ്ച സുദുഃശാം-
ഭോഗൗ ഭിതീയസ്ഥിതേ.

സാരം—ബുധൻ ആറാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ
കാർഷ്വജയം, സൗഭാഗ്യം, സ്ഥാനോന്നതി ഇവ ഫലം.
ഏഴാമെത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ കലഹം സംഭവിക്കും. എട്ടിൽ

നില്ക്കുമ്പോൾ കാര്യജയം, പുത്രസുഖം, വസ്രുലാഭം, ധനപുഷ്ടി, മനസ്സന്തോഷം, നൈപുണ്യം ഇവയും ഒൻപതാം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ വ്യാധിയും പത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളും, ധനലാഭം, സ്ത്രീസംഭോഗം ഇവയും പതിനൊന്നാമെത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ മധുരമായ വാക്, ബഹുധനപ്രാപ്തി, സൗഖ്യം, കാര്യജയം, മനസ്സന്തോഷം, ഭാര്യപുത്രന്മാരിലും ബന്ധുക്കളിലും എല്ലായ്പ്പോഴും സത്തുഷ്ടി ഇവയും പന്ത്രണ്ടിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം, രോഗപീഡ ഇവയും ഫലം. വ്യാഴം ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനഭ്രംശം, ധനക്കുറവ്, കലഹം, ബുദ്ധിമാന്ദ്യം ഇവയും രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ലാഭക്കുറവ്, ധനനഷ്ടം, ശത്രുനാശം, സ്ത്രീസംഭോഗം ഇവയും ഫലം.

ഭ്രംശം സ്വാൽ പദശ്ച കാര്യവിഹതിർ-
 നൃണാം തൃതീയസ്ഥിതേ
 ക്ലേശാബന്ധജനോത്ഥിതാ ന ച സുഖം
 കത്രാപി ബന്ധുസ്ഥിതേ
 അശോപാക്ഷാത്മജഹേമരന്താതജ്ഞീവാ-
 സോ ഗൃഹാപ്തിഃ സുതേ
 ജിഃ ച തസ്ഥഷി ഷഷ്ഠഭേ നചി സുഖം
 തത്സാധനേ സത്യപി.

സാ - വ്യാഴം മൂന്നാമെത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനഭ്രംശവും കാര്യവിനാശവും സംഭവിക്കും. നാലാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ബന്ധുക്കളാൽ ഓടവും ഒരിടത്തും സുഖമില്ലായ്മയും അഞ്ചാമെത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ അശപലാഭം, വൃഷലാഭം, പുത്രലാഭം, സ്വർണ്ണലാഭം, സ്ത്രീലാഭം, വസ്രുലാഭം, ഗൃഹലാഭം ഇവയും ആറാമെത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ സുഖസാധനങ്ങളുണ്ടായാലും സുഖാനുഭവിക്കിയില്ലായ്മയും ഫലം.

ധീവാങ് നൈപുണമത്സരിതരണീഭോഗാദികംസപ്തമേ
തീവ്രാഭുഖഗദാനി ബന്ധനമജസ്രാലാപാടനം ചാഷ്ടമേ
ഭായ്യാപത്രധനാഗമോ നിപുണതാസിദ്ധിശ്ചകർമ്മാജ്ഞയോ-
ധമ്മസ്ഥേദശമസ്ഥിതേതുധിഷ്ഠണസ്ഥാനാത്മനാശാദികം.

സാ—വ്യാഴം ഏഴാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ ബുദ്ധിക്കും
വാക്കിനും സാമത്വവും ധനലാഭവും സ്രീസംഭോഗവും
ഫലം. എട്ടാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ കഠിനദുഃഖങ്ങളും
കഠിനരോഗങ്ങളും ബന്ധനവും സർവാസഞ്ചാരവും ഒൻപ
താംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ഭയ്യാസുഖം, പുത്രലാഭം,
ധനാഗമം, സാമത്വം, കർമ്മസിദ്ധി, ആജ്ഞാശക്തി
ഇവയും പത്താംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനഭ്രംശം,
അത്മനാശം ഇവയും ഫലം.

ലാഭസ്ഥേദിമതാത്മപഞ്ചിരിതരസ്ഥാനാപ്തിരിത്യാദികം
ദീർഘലാപാടനമുഗ്രദുഃഖജനനം ചാന്ത്യസ്ഥിതേ സംഭവേൽ
ജന്മസ്ഥേ ഭൂതജേ സമുഷ്ടമശനം സ്വാൽ പ്രേയസീസംഗമഃ
കസ്തുർത്യാദിസുഗന്ധവസ്തുയനക്ഷൗരമാദിഭോഗാദയഃ

സാ—വ്യാഴം പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ
അഭീഷ്ടലാഭം, സ്ഥാനാന്തരപ്രാപ്തി ഇവയും പന്ത്രണ്ടാമെ
ടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ ദീർഘസഞ്ചാരവും കഠിനദുഃഖങ്ങളും
ഫലം. ശുക്രൻ ചാരവശാൽ ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ
മുഷ്ടാന്നലാഭവും ഭായ്യാസംഗമവും കസ്തുരിതൂടങ്ങിയ സുഗ
ന്ധവസ്തുക്കളാലും ഇഷ്ടശയനത്താലും വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളാലും
സുഖാന്ത്രതിയും ഫലം.

അത്സ്ഥേ ധനധാന്യയുക്തസുമരത്താലംകൃതോ മാനിതോ
രാജ്ഞാ ഹൃഷ്ടകുടുംബകശ്ച സതതംസേവേത കാമാൻസുഖം
ആജ്ഞാത്മാസ്പദഭൂതമാനവസനദപിൻനാശകൃത് ഭ്രാതൃഗഃ
ശുക്രോബന്ധുഗരേ ത്രബാധവയുതിഃശക്തിശ്ചശക്രോപമാ.

സാ—ശുക്രൻ രണ്ടാമെടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ ധനധാ
ന്യങ്ങളോടുകൂടിയവനായും പുഷ്പം, രത്നം ഇവയാൽ അലംകൃ

തന്നായും രാജാവിനാൽ മാനിക്കപ്പെട്ടവനായും സന്തോഷമുള്ള കർമ്മബത്തോടുകൂടിയവനായും സുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാനിടയാകും. ശുക്രൻ മൂന്നിൽനിൽക്കുമ്പോൾ ആജ്ഞാസിദ്ധി, ധനലാഭം, സ്ഥാനാനന്തപ്രാപ്തിയിൽ ബഹുമാനസിദ്ധി, വസുലാഭം, ശത്രുനാശം ഇവയും നാലിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ബന്ധുക്കളുമായുള്ള സഹവാസവും ദേവേന്ദ്രനുതുല്യമായ ശക്തിയും ഫലം.

പുത്രസ്ഥം ധനപുത്രമിത്രഗുരുസന്തോഷാദികം സംഭവേൽ
ഷഷ്ഠസ്ഥം പരിഭൂതിരത്രമദഗോസ്ത്രീഹേതുക്കോപദ്രവാഃ
രത്നധ്രുസ്ഥം ഖലു മന്ദിരോപകരണസ്ത്രീരത്നഭോഗോദയോ
ധർമ്മസ്ഥം ധനധർമ്മയോഗവനിതാസംഭോഗസൗഖ്യോദയഃ

സാ—ശുക്രൻ അഞ്ചിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധനലാഭം, പുത്രലാഭം, ബന്ധുസൗഖ്യം ഗുരുജനസന്തോഷം മുതലായവ സംഭവിക്കും. ആറാമെട്ടാണു നില്ക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുമുള്ള ഉപദ്രവം, രോഗം ഇവ ഫലം. ഏഴാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾനിമിത്തമുള്ള ഉപദ്രവവും എട്ടിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ഗൃഹോപകരണങ്ങളും സ്ത്രീസുഖവും രത്നലാഭവും, ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധനലാഭം, ധർമ്മകാര്യസിദ്ധി, സ്ത്രീഭോഗം, സൗഖ്യം ഇവയും ഫലം.

കർമ്മസ്ഥഃ കലഹാവമാനകൃദസൗ
മുഷ്ടാഷ്ടിസൽഗന്ധബ-
ന്ധപത്നാപ്തപുഭവഗോവ്യയസ്ഥ ഉരുവി-
ത്തായാനവസ്രാദിക്രൽ
ജന്മസ്ഥം രവിജേ വിഷാനലഭയം
ബന്ധോവ്ധഃ പ്രോഷണം
പുത്രാഭ്യേഃ സ്വജനൈർലൈശ്വ വിഗമോ
ഭ്രാന്തനം വാ ഭവേൽ.

സാ - ശുക്രൻ പത്താമെടത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ കല
 ഛം, അമാനം ഇവയും പതിനൊന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ
 മുഷ്ണാന്നലാഭം, സുഗന്ധദ്രവ്യലബ്ധി, ബന്ധുലാഭം ഇവയും
 പന്ത്രണ്ടിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ വലുതായ ധനവരവും വസ്ത്രാ
 ദിസമൃദ്ധിയും ഫലം ശനി ചാരവശാൽ ജന്മത്തിൽ നിൽ
 കുമ്പോൾ വിഷഭയം അഗ്നിഭയവും ബന്ധുവധവും പുറ
 പ്പെട്ടുപോക്കും പുത്രന്മാർത്തുടങ്ങിയ സ്വജനങ്ങളുമായുള്ള
 വേർപാടും ധനനാശവും ദുരയാത്രയും ഫലം.

അത്ഥംസ്ഥേത്ഥസുഖാംഗകാന്തിവിഗമഃ
 കാമസ്യ വാ മന്ദതാ
 ഭ്രാതൃസ്ഥേ മഹിഷദപിപാദികധനാ-
 രോഗ്യാദ്യഭീഷ്ടഃഗമാഃ
 ബന്ധുസ്ഥേ കടിലാത്മതാ ച വിരഹോ
 ഭാര്യാധനാദ്യൈന്നഞ്ജഃ
 സഖൈഃ സ്വാൽ കലഹോ നിജാത്മജവിയോ-
 ഗോക്താത്മജ പുത്രഗേ.

സാ ശനി രണ്ടിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ധനം, സുഖം,
 ഭോജശാന്തി ഇവയ്ക്കു നാശവും കാമത്തിനു മന്ദതയും ഫലം.
 മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ മഹിഷം മുതലായവ
 യുടെ ലാഭവും ധനാഗമവും ആരോഗ്യവർദ്ധനവും അഭീഷ്ട
 സിദ്ധിയും ഫലം. നാലാമെടത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ കടില
 ചിത്തവും ഭാര്യാവിരഹവും ധനം മുതലായ തന്റെ സ്വത്തു
 കളുമായുള്ള വേർപാടും സകലരോടും കലഹവും ഫലം.
 അഞ്ചിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ പുത്രന്മാരോടുള്ള വിശഹം ഫലം.

രോഗാണാം ദപിഷതാം ച ഹാനിരരിഗേ പ്രേഷ്യാംഗനാ
 [സംഗമോ
 ഭൂരാലാപാടനമസ്തഗേഷ്ടമഗതേ ദൈന്യം വിധോഗഃസ്വപൈഃ
 വൈരം ബന്ധനമാത്മധർമ്മവിഹതിർമ്മസ്ഥിതേ ഹൃദ്രജാ
 വിദ്യാകീർത്തിധനക്ഷയോ ദശമഗേ കർമ്മാപ്തപ്രപ്തജേ.

സാ ശനി ആരാംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ശത്രു നാശം, രോഗശാന്തി ഇവയും ഏഴാമെത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ ഭൃത്യസ്രീസംസ്കാരം, ഭാരതാത്ര ഇവയും എട്ടിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ സ്വജനങ്ങളുമായുള്ള വാരാഹം, ഭീനത ഇവയും ഒൻപതാമെത്തുന്നിന്നാൽ വൈരം ബന്ധനം, സ്വധർമ്മ ച്യുതി ഇവയും പത്താമെത്തുന്നിന്നാൽ ഹൃദ്രോഗവും വിദ്യ കീർത്തി, ധനം ഇവയ്ക്കു ക്ഷയവും എങ്കിലും കാർമ്മസി ലിയും ഫലം.

ലാഭസ്ഥൈര്യവധുസമാഗമധനായാനപ്രതാപോദയാ മദ്ധ്യേ ള്ഘപരം പരാംബുനി മുഹൂഃ സ്യാമജ്ജനം രിഃഫഗേ ഏവം വേചരപാര ഏവ കരുതേ സ്തേനാം ശുഭം ചാ ശുഭം പൂജാദ്യൈർമുദിതഃ കരോതി ശുഭമേവാനിഷ്ടഗോപി ഗ്രഹഃ

സാ—ശനി പതിനൊന്നാമെത്തുന്നിന്നാൽ നിൽക്കുമ്പോൾ അന്യസ്രീപ്രാപ്തിയും ധനലാഭവും പ്രതാപവും ഫലം. പന്ത്രണ്ടാമെത്തുന്നിന്നാൽ ഇടയ്ക്കിടെ വലിയ ള്ഘങ്ങളിൽ മുഴുകി നട്ടംതിരിയാനിടയാകും ഇപ്രകാരം ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചാരസ്ഥിതിതന്നെ മനുഷ്യർക്കു ശുഭഫലത്തെയും അശുഭഫലത്തെയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അനിഷ്ടസ്ഥിതിയുള്ള ഗ്രഹവും പൂജാദികളെക്കൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചു ശുഭഫലത്തേതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

രാശേ രാശീഗതേ ശുഭാശുഭഫലാഭ്യുക്താസൃജേ യച്ഛതോ മദ്ധ്യസ്ഥേ ഗുരുഭാഗ്വതേ ശശിശനീ പ്രാണേ ബുധഃ സർവാ ഭുവനഃ സൗമ്യനിരീക്ഷിതോ ശുഭഫലം സുസ്ഥശ്ച പാപേ-
[ക്ഷിതോ

നോപൂണ്ണവിഫലഃ കരോതി ശുഭമപ്യാത്മോദിതം ഭോമിനാം

സാ—ആദിത്യനും ചൊവ്വയും തങ്ങളുടെ (ചാരവശാലുള്ള) ശുഭാശുഭഫലങ്ങൾ അതതു രാശികളുടെ ആഭ്യുദയകാലത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നു. ഗുരുവും ശുക്രനും

തങ്ങളുടെ ചാരഫലങ്ങളെ മദ്ധ്യഭൂക്കാണ്ഡത്തിൽ നില്ക്കു
സ്വോൾ ചെയ്യുന്നു. ചന്ദ്രനും ശനിയും അന്ത്യഭൂക്കാണ്
ത്തിൽ നില്ക്കുസ്വോൾ ചാരഫലം നൽകുന്നു. ബുധൻ
എല്ലായ്ക്കും ഫലത്തെ ചെയ്യുന്നു. അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തിൽ
സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹത്തിന്, ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്നാൽ
തനിക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള അശുഭഫലത്തെ തികച്ചും ചെയ്യുക
യില്ല അപ്രകാരമെന്ന ഇഷ്ടസ്ഥനായ ഗ്രഹത്തിന്
അശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്നാൽ ആ ഗ്രഹം തന്റെ ശുഭഫല
ത്തെയും പൂർണ്ണമായി ചെയ്യുകയില്ല.

അങ്കാരാവരണാന്തവൈശ്വ ശശി ത്വ
ശുക്ലൈശ്വ ശനിമേഘകൈഃ
പീതൈർവ്യാകുപതിരിന്ദുജസ്തു ഹരിതൈ-
രാധനാലാരണാൽ
രത്നസ്യാപി നിജോദിതസ്യാ നിജവ-
സ്താജ്ഞാദനാജ്ഞാൽ
സ്തത്യാവാ നമനാസ്വപകീയമനുഭി-
രോമാച്ച തുഷ്യന്ത്യമി.

സാ—പൂജാദികളെക്കൊണ്ടു അനിഷ്ടഗ്രഹങ്ങൾ മുടി
തന്മാരായി ശുഭഫലത്തെ നൽകുമെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു
ല്ലോ. ഓരോ ഗ്രഹത്തെയും പൂജിക്കുവാനുള്ള പുഷ്പങ്ങൾ ഇ
വിടെ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു. ആദിത്യനെയും കജനെയും ചു
വന്ന പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടും ചന്ദ്രനെയും ശുക്രനെയും വെളു
ത്ത പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടും ശനിയെ കറുത്ത പുഷ്പങ്ങൾകൊ
ണ്ടും വ്യാഴത്തിന്നു മഞ്ഞപൂക്കൾകൊണ്ടും ബുധനെ കറുക്ക
യുടെ നിറമുള്ള പൂക്കളെക്കൊണ്ടും ആരാധിക്കണം. അതു
പോലെതന്നെ അതതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രത്ന
ങ്ങൾ ധരിക്കുകയും അതതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ
ഉടുക്കുകയും അതതുഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്തോത്രങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കു
കയും നമിക്കുകയും ഓരോ ഗ്രഹത്തിനുമുള്ള പ്രത്യേകമ

നൃണമേ ജാതിക്കുകയും ഓരോ ഗ്രഹത്തിനും വിധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം ഹോമം ചെയ്യുകയും വേണം അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഗ്രഹങ്ങൾ സതുഷ്ടമാരായിത്തീരുന്നതാണ്.

മാണിക്യം ദിനനായകസ്യ ശശിനോ
മുക്താസ്യജോ വിദ്രുമം
പ്രോക്തം ഗാരുഡമിന്ദുജസ്യ തു ഗുരോഃ
സ്വാൽ പുഷ്പരാഗാഹപയം
വജ്രം നാമദ്ദശോർദ്ദിനാധിപതിപു-
ത്രസ്യേന്ദ്രനീലം പുന-
ഗ്ലോമേദാഖ്യ മഹീശപാസ്യ ശിഖിനോ
വൈഡൂത്യുരത്നം സ്മൃതം.

സാ—ആദിത്യൻ മാണിക്യവും ചന്ദ്രൻ മുത്തുമണിയും ക്ഷണ പവിഴവും ബുധൻ മരതകവും ഗുരുവിൻ പുഷ്പരാഗവും ശുക്രൻ വജ്രവും ശനിക്ക് ഇന്ദ്രനീലവും രാഹുവിൻ ഗോമേദകവും കേതുവിൻ വൈഡൂത്യും ആണെന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

ധേനുഃ സ്വാൽ കപിലാ രവേഃ ശശദ്വാരഃ
ശംഖോ വൃഷോ ലോഹിതോ
ഭൂപുത്രസ്യ ബുധസ്യ ഹേമ വിബുധാ-
ചാതുസ്യ പീതാംബരം
ശേപതാശേപാ രജതം ച ഭാനവഗുരോർ-
മ്മന്ദസ്യ ഗൌരമേഘചകാ
മോഷോയശ്ച ഫണാമൃതോജകരിണൌ
ദേവൌ ഹി കേതോർമ്മുദേ.

സാ—ആദിത്യന്റെ പ്രീതിക്കായി കപിലനിറമുള്ള പശുവിനെ ഭാനംചെയ്യണം. ചന്ദ്രന്റെ പ്രീതിക്ക് ശംഖം ഭാനംചെയ്യണം. ചൊവ്വയുടെ പ്രീതിക്ക് ചുവന്ന കാളയും ബുധന്റെ പ്രീതിക്ക് സ്വർണ്ണവും വ്യാഴത്തിന്റെ പ്രീതിക്ക്

പീതാംബരവും ശുക്രന്റെ പ്രീതിക്കു വെള്ളിയും വെളുത്ത കുതിരയും ശനിയുടെ പ്രീതിക്കു കറുത്ത പശുവും രാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കു കാരിരിമ്പും ആടും കേതുവിന്റെ പ്രീതിക്കു ആനയും ആടും ദാനംചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതുകൂടാതെ അനിഷ്ടസ്ഥമായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ പ്രീതിക്കായി ആചരിക്കേണ്ട പല കർമ്മങ്ങൾ ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങളിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറയിൽ മുറ്റുത്തരത്തം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിനു പ്രാധാന്യമുള്ളതിനാൽ അതിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള ചില ആചാരങ്ങളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

ദേവബ്രാഹ്മണവന്ദനാൽ ഗുരുവച-
സ്സമ്പാദനാൽ പ്രത്യഹം
സാധുനാമഭിഭാഷണാൽ ശ്രുതിരവ-
ശ്രേയഃ കഥാകണ്ഠനാൽ
ഹോമാദലപരദർശനാച്ഛുചിമനോ-
ഭാവജ്ജപാദാനന്തോ
നോ കവന്തി കദാചിദേവ പുരുഷ-
സൈവം ഗ്രഹാഃ പീഡനം.

സാ—പ്രതിദിനം ദേവന്മാരെയും ബ്രാഹ്മണരെയും വന്ദിക്കുകകൊണ്ടും ഗുരുക്കന്മാർ പറയുന്നതിനെ കേട്ടു നടക്കുകകൊണ്ടും സജ്ജനങ്ങളുമായിട്ടുള്ള നാമഭാഷണം ഹേതുവാലും വേദോച്ചാരണങ്ങളും പുരാണാദിസൽകഥകളും കേൾക്കുകനിമിത്തവും ഹോമം നടത്തുകയും യാഗം കാണുകയും ചെയ്യുന്നതിനാലും മനുശുദ്ധിയാടുകൂടി കഴിയുന്നതുകൊണ്ടും ഗായത്രാദിമന്ത്രങ്ങളെ ജപിക്കുക ഹേതുവായിട്ടും അതതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള ദാനങ്ങൾ ചെയ്യുകകൊണ്ടും ദുഃസ്ഥമായ ഗ്രഹങ്ങൾ മനുഷ്യനു പീഡയെ ചെയ്യാത്തവരായി ഭവിക്കും.

നിത്യസ്നാനേനാപി ബൌധായനീയ-
സ്സാനാൽ ഖേടാകൈതൃഷധസ്നാനതഞ്ച

ഫുൾ

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

തീർത്ഥസ്നാനാചോപരാഗവൃത്തിപാ-
താഭ്യേഷ്യ സ്വാൽ പീഡനം ന ഗ്രഹണം.

സാ—നിത്യവും കളിക്കുകകൊണ്ടും ഗ്രഹണം, വൃത്തി
പാതം മുതലായ കാലങ്ങളിൽ ബൗദ്ധായനീയസ്നാനം
(മന്ത്രാന്തവിധികളോടുകൂടിയ സ്നാനവിശേഷം) ചെയ്യുക
കൊണ്ടും അതതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള ഔഷധസ്നാ
നം ഹേതുവായിട്ടും ഗംഗാദിതീർത്ഥസ്നാനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഗ്ര
ഹങ്ങളുടെ പീഡയുണ്ടാകുന്നതല്ല

അകാലചർച്ചും മൃഗയാം ച സാഹസം
സുദൂരയാനം ഗജവാജിവാഹനം
ഗ്രഹോപരേഷാം ഗമനഞ്ച വജ്ജയേദ"-
ഗ്രഹേഷു രാജാ വിഷമസ്ഥിതേഷു ച.

സാ—ഗ്രഹങ്ങൾ വിഷമസ്ഥിതന്മാരായിരുന്നാൽ, അ
കാലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുക, മൃഗയാവിനോടും നടത്തുക,
സാഹസം പ്രവർത്തിക്കുക, ദൂരയാത്ര ചെയ്യുക, ആനകളെയും
കുതിരകളെയും വാഹനങ്ങളാക്കുക, അന്യഗ്രഹങ്ങളിൽ പോ
കുക ഇവയെല്ലാം വജ്ജിക്കേണ്ടതാകുന്നു; രാജാക്കന്മാർ പ്ര
ത്യേകിച്ചും വജ്ജിക്കണം.

മുഹൂർത്തരത്നവിധി ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.

ഇഷ്ടസ്ഥാനം ശിശിരകിരണാൽ ഗോചരഃ സ്വാഷ്ടവദ്യേ
വിജ്ഞാത്രസ്ഥോ ന ചലു ശുഭകൃദേധസംസ്ഥേനൃബേദേ
വേധർക്കസ്ഥോ വിതരതി ശുഭോ ഗോചരേ വേദ്യരാശൗ
വേദോന്യശ്ചേദിതി നിഗദിതൗ വേധവാമാഖ്യയേധൗ.

സാ—അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ചന്ദ്ര
നിൽനിന്നുള്ള ഇഷ്ടസ്ഥാനത്തിന് (അക്ഷവീഴുന്ന സ്ഥാന
ത്തിന്) ഗോചരമെന്നു പറയുന്നു ഗോചരത്തിനു വേദ്യ
രാശിയെന്നും വേദങ്ങളു്. ഈ രാശിയിൽ ഗ്രഹം നിന്നാലും

അതിന്റെ വേദരാശിയിൽ ഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, ആ ഗ്രഹം (വേദരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം) വേദിക്കപ്പെട്ടുപോകുകയാൽ ശുഭഫലത്തെ ചെയ്യുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെ വേദരാശിയിൽ ഗ്രഹം നിൽക്കുമ്പോൾ വേദരാശിയിൽ മറ്റൊരു ഗ്രഹം കൂടി നിന്നാൽ വേദരാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം ശുഭഫലത്തെ ചെയ്യുന്നതാണ്. (ഗോചരത്തിൽ ചാരവശാൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഇഷ്ടഗ്രഹം ചെയ്യാനുള്ള ശുഭഫലത്തെ വേദാന്താൽ തടയുകയില്ലെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ്, വിപരീതവേദാന്താൽ വേദിക്കപ്പെട്ടുപോയ ഗ്രഹം ചെയ്യുന്ന ശുഭഫലമെന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു) ഇപ്രകാരം വേദവും വിപരീതവേദവും പറയപ്പെട്ടു.

ചാരഫലവിചാരത്തിൽ ശ്രീപതിയുടെ അഭിപ്രായം ഗണനീയമാകുന്നു തദഭിപ്രായമാവിതു:—

സർവ്വ ലാഭഗ്രഹസ്ഥിതാ സ്രിഖരിപു-

ഷപക്ഷ്ഃ ക്ഷജാക്ഷീത്രിഷർ

പ്രാപ്തൗ ത്യാദ്യവർമ്മമാരിഷ്ട ശശീ

ഖാസ്താരി ച ജ്ജാ ഭൂതഃ

ധീധർമ്മാസ്തധനേഷു വാക്പതിരരി-

സപാഷ്ടാംബുഖണ്ഡോ ബുധഃ

ശ്രേഷ്ഠോ ജനഗ്രഹാലിഗോചരവിധൗ

വിഭോ ന ചേൽ സ്യാൽ ഗ്രഹൈഃ

സാ—ചാരവശാൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും പരിന്നൊന്നിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ശുഭഫലപ്രദമാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ആദിത്യൻ മൂന്നിലും ആദിലും പത്തിലും, ചൊവ്വയും ശനിയും മൂന്നിലും ആദിലും, ചന്ദ്രൻ ഒന്നും, മൂന്നും, അറുപ്തും, ഏഴും, പത്തും ഈ ഡമനങ്ങളിലും ശുക്രൻ ആറും, ഏഴും, പത്തും ഈ ഭാവങ്ങളൊഴിച്ചുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലും വ്യാഴം രണ്ടും, അഞ്ച്, ഏഴും, ഒൻപത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലും ബുധൻ രണ്ടും, നാല്, ആറും, എട്ടും, പത്തും ഈ ഭാവങ്ങളിലും നിൽ

മവന

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

കുബോൾ ശുഭ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. എന്നാൽ യാതൊരു ഗ്രഹവും വേദിക്കപ്പെടാതിരുന്നാൽ മാത്രമേ, ശുഭഫലം ചെയ്യുകയുള്ളൂ.

ഇനി വേദവേദധാരാശികളെപ്പറയുന്നു:—

ഭാര്യശുഭാപന്ത്യൻ ഖാബ്ബീ ലാഭാത്മജൻ ച ജന്മർക്ഷാൽ അർക്കസ് വേദധാരാശിപ്രദപാനി കഥിതാനി.

സാ—സൂര്യൻ, ജന്മരാശിയുടെ (കൂറിന്റെ) മൂന്നാം ഭാവത്തിന് ഒൻപതാംഭാവവും ആറാംഭാവത്തിന് പന്ത്രണ്ടാംഭാവവും പത്താംഭാവത്തിന് നാലാംഭാവവും പതിനൊന്നാംഭാവത്തിന് അഞ്ചാംഭാവവും വേദധാരാശികളാകുന്നു. ഇവയിൽ മൂന്ന്, ആറു, പത്തു, പതിനൊന്ന് ഇവ വേദധാരാശികളുമാണ്.

ജന്മസുതൻ ഭാര്യശുഭൻ റിപുവ്യയൻ സപ്തമകുടുംബൻ ഭഗമാബ്ബീ വേദമുഖ പ്രാഗ്വദപ്രദപാനി ശീതാംശോഃ

സാ — ചന്ദ്രൻ കൂറിന്റെ ഒന്ന്, അഞ്ചു ഈ ഭാവങ്ങളും മൂന്ന്, ഒൻപതു ഈ ഭാവങ്ങളും ആറു, പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളും ഏഴു, രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളും പത്തു, നാലു ഈ ഭാവങ്ങളും പതിനൊന്ന് എട്ടു ഈ ഭാവങ്ങളും യഥാക്രമം വേദധാരാശികളാകുന്നു.

ഭാര്യശുഭൻ ഷഷ്ഠഗുരു വാത്മജൻ ഭൂമമനയോഃ കഥിതൻ

സാ—കുജനും ശനിക്ഷം കൂറിന്റെ മൂന്ന്, പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളും, ആറു, ഒൻപതു ഈ ഭാവങ്ങളും പതിനൊന്ന്, അഞ്ചു ഈ ഭാവങ്ങളും യഥാക്രമം വേദധാരാശികളാകുന്നു

സപസുതൻ ബന്ധുതൃതീയൻ റിപുവ്യമാവഷ്ടമാത്മാനൻ ആജ്ഞാമുതീ വാത്മജൻ പ്രാഗ്വദപ്രദപാനി സൗമ്യസ്വ

സാ—ബുധൻ രണ്ടു്, അഞ്ചു് ഈ ഭാവങ്ങളും നാലു്, മൂന്നു് ഈ ഭാവങ്ങളും ആറു്, ഒൻപതു് ഈ ഭാവങ്ങളും എട്ടു്, ഒന്നു് ഈ ഭാവങ്ങളും പത്തു്, എട്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളും പതിനൊന്നു്, പന്ത്രണ്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളും യഥാക്രമം വേധ്യവേധരാശികളാകുന്നു.

സ്വാന്ത്യര സുത സുഹൃദഃ ഗുരു-

ഖര മദസഹജഃ ഭവാഷ്ടമഃ ച ഗുരോഃ

സാ—ഗുരു പിന്നു് രണ്ടു്, പന്ത്രണ്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളും അഞ്ചു്, നാലു് ഈ ഭാവങ്ങളും ഒൻപതു്, പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളും ഏഴു്, മൂന്നു് ഈ ഭാവങ്ങളും പതിനൊന്നു്, എട്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളും യഥാക്രമം വേധ്യവേധരാശികളാകുന്നു.

ആദ്യായുഷീ സ്വകാമേ

ത്വച്ഛ്വേ ബന്ധപാസ്സദേ തനയധർമ്മ

രത്നസുതഃ ധർമ്മായ

ഭവത്രികഃ വ്യയരിപു ഭൂസുതസ്യ.

സാ—ശുക്രൻ ഒന്നു്, എട്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളും രണ്ടു്, ഏഴു് ഈ ഭാവങ്ങളും മൂന്നു്, ഒന്നു് ഈ ഭാവങ്ങളും നാലു്, പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളും അഞ്ചു്, ഒൻപതു് ഈ ഭാവങ്ങളും എട്ടു്, അഞ്ചു് ഈ ഭാവങ്ങളും ഒൻപതു്, പതിനൊന്നു് ഈ ഭാവങ്ങളും പതിനൊന്നു്, മൂന്നു് ഈ ഭാവങ്ങളും പന്ത്രണ്ടു്, ആറു് ഈ ഭാവങ്ങളും വേധ്യവേധരാശികളാകുന്നു.

ഫണികേതോരപി വിദ്വാ-

ഭേദധത്രിതയം ശന്നൈശ്ചരവൽ

ന ദദാതി ഗോചരഫലം

ശുഭരാശിസ്ഥോപി യോഗാഹൈവിദ്ധഃ.

സാ—രാഹു കേതുക്കൾക്കു ശന്നിക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മൂന്നു വേധ്യവേധരാശികളെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഗ്രഹങ്ങൾ

ശ്വപു

പ്രശ്നപ്രജ്ഞാനദീപിക

ശുഭസ്ഥാനത്തു നിന്നാലും വേധിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ഗോ
ചരഫലത്തെ ചെയ്യുന്നതല്ല.

ന ശന്നൈശ്വരോ ഭിനകരം
ഭിവാകരോ വാ ന വിധ്യതേ സൗരിം
ഏവം ചന്ദ്ര ബുധാവചി
നിർദ്വിഷ്ഠ വേധതത്പജ്ഞൈ

സാ—ശനി സൂര്യനെയും സൂര്യൻ ശനിയെയും വേ
ധിക്കുന്നതല്ല. അപ്രകാരം ചന്ദ്രബുധന്മാരും പരസ്പരം വേ
ധിക്കുകയില്ലെന്നു വേധതത്പജ്ഞന്മാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ഏഭിർവൈധിയാ വിഫലാഃ സൂർഗോചരേഗ്രഹാഃ സർവ്വ
വിപരീതവേധവിധാഃ പാപാ അപി സൗമ്യതാം യാന്തി.

സാ—എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും ഇഷ്ടസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നാ
ലും ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹത്താൽ വേധിക്കപ്പെട്ടാൽ അ
വരെക്കാണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. അതുപോ
ലെതന്നെ പാപഗ്രഹമായിരുന്നാലും വിപരീതവേധത്താൽ
വേധിക്കപ്പെട്ടാൽ ശുഭഫലത്തെ പ്രദാനംചെയ്യുന്നതാണ്.

സമാപ്തം.

